

Это цифровая копия книги, хранящейся для потомков на библиотечных полках, прежде чем ее отсканировали сотрудники компании Google в рамках проекта, цель которого - сделать книги со всего мира доступными через Интернет.

Прошло достаточно много времени для того, чтобы срок действия авторских прав на эту книгу истек, и она перешла в свободный доступ. Книга переходит в свободный доступ, если на нее не были поданы авторские права или срок действия авторских прав истек. Переход книги в свободный доступ в разных странах осуществляется по-разному. Книги, перешедшие в свободный доступ, это наш ключ к прошлому, к богатствам истории и культуры, а также к знаниям, которые часто трудно найти.

В этом файле сохранятся все пометки, примечания и другие записи, существующие в оригинальном издании, как минимум о том долгом пути, который книга прошла от издателя до библиотеки и в конечном итоге до Вас.

Правила использования

Компания Google гордится тем, что сотрудничает с библиотеками, чтобы перевести книги, перешедшие в свободный доступ, в цифровой формат и сделать их широкодоступными. Книги, перешедшие в свободный доступ, принадлежат обществу, а мы лишь хранители этого достояния. Тем не менее, эти книги достаточно дорого стоят, поэтому, чтобы и в дальнейшем предоставлять этот ресурс, мы предприняли некоторые действия, предотвращающие коммерческое использование книг, в том числе установив технические ограничения на автоматические запросы.

Мы также просим Вас о следующем.

- Не используйте файлы в коммерческих целях.
Мы разработали программу Поиск книг Google для всех пользователей, поэтому используйте эти файлы только в личных, некоммерческих целях.
- Не отправляйте автоматические запросы.
Не отправляйте в систему Google автоматические запросы любого вида. Если Вы занимаетесь изучением систем машинного перевода, оптического распознавания символов или других областей, где доступ к большому количеству текста может оказаться полезным, свяжитесь с нами. Для этих целей мы рекомендуем использовать материалы, перешедшие в свободный доступ.
- Не удаляйте атрибуты Google.
В каждом файле есть "водяной знак" Google. Он позволяет пользователям узнать об этом проекте и помогает им найти дополнительные материалы при помощи программы Поиск книг Google. Не удаляйте его.
- Делайте это законно.
Независимо от того, что Вы используете, не забудьте проверить законность своих действий, за которые Вы несете полную ответственность. Не думайте, что если книга перешла в свободный доступ в США, то ее на этом основании могут использовать читатели из других стран. Условия для перехода книги в свободный доступ в разных странах различны, поэтому нет единых правил, позволяющих определить, можно ли в определенном случае использовать определенную книгу. Не думайте, что если книга появилась в Поиске книг Google, то ее можно использовать как угодно и где угодно. Наказание за нарушение авторских прав может быть очень серьезным.

О программе Поиск книг Google

Миссия Google состоит в том, чтобы организовать мировую информацию и сделать ее всесторонне доступной и полезной. Программа Поиск книг Google помогает пользователям найти книги со всего мира, а авторам и издателям - новых читателей. Полнотекстовый поиск по этой книге можно выполнить на странице <http://books.google.com/>

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at <http://books.google.com/>

HN VAS5 S

2088
9F(2)

Harvard College Library

FROM THE BEQUEST OF
JOHN HARVEY TREAT
OF LAWRENCE, MASS.
(Class of 1862)

ΕΓΩ ΕΙΜΙ ΤΟ Α ΚΑΙ ΤΟ Ω, ΑΡΧΗ ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΜΗΝΑΙΟΝ

ΤΟΥ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον ἅπασαν τὴν ἀνήκουσαν αὐτῷ Ἀκολουθίαν,
διορθωθὲν τὸ πρὶν ὑπὸ

ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΥ ΚΟΥΤΣΟΥΜΟΥΣΙΑΝΟΥ ΤΟΥ ΞΗΡΕΪΟΥ,

Καὶ παρ' αὐτοῦ αὐξηθὲν τῆ τοῦ Τυπικοῦ προσθήκῃ
κατὰ τὴν διάταξιν τῆς Ἁγίας

ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ,

ἩΣ Τῆ ΕΓΓΡΑΦῆΣ ΑΔΕΙΑ

Ἀναθεωρηθὲν καὶ ἀκριβῶς ἐπιδιορθωθὲν

ἘΚΔΙΔΟΤΑΙ ΝΥΝ ΤΟ ΤΡΙΤΟΝ.

ΕΝ ΒΕΝΕΤΙΑ

ΕΚ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗΣ ΤΥΠΟΓΡ. ΤΟΥ ΦΘΗΝΙΚΟΥ

1863

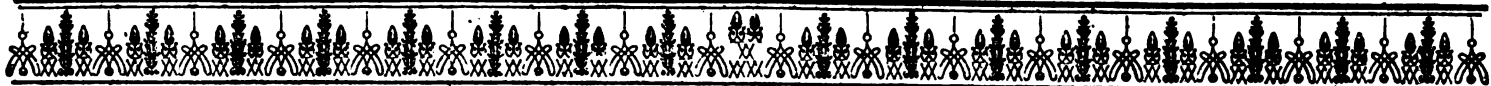

C 9088.7F

Great find

Μ Η Ν

Φ Ε Β Ρ Ο Υ Α Ρ Ι Ο Σ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΕΙΚΟΣΙΟΚΤΩ,
Η (ΒΙΣΕΚΤΟΥ ΟΝΤΟΣ) ΕΙΚΟΣΙΕΝΝΕΑ.

ΤΗ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Τὰ Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ Κυρίου καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Ἐάν ἡ παροῦσα ἡμέρα τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυροφαγίου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῷ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄ τοῦ Τριωδίου γ. καὶ Προεόρτια γ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ, α. τοῦ Ἦχου. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Προεόρτιον, Ἦχος β΄. Σήμερον Συμειῶν. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον. Δόξα, καὶ νῦν, Προεόρτιον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου, (εἰάν ἔχη Δοξαστικὸν εἰς τὴν Λιτάνην.) Καὶ νῦν Προεόρτιον, Ἦχος β΄. Τὸν ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος· ζῆται εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἐσπερινοῦ. Εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. — Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, δις. Καὶ νῦν, Προεόρτιον. Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, Καθίσματα Ἀναστάσιμα, ἀντὶ δὲ τῶν Θεστοκίων αὐτῶν, λέγει τὰ Προεόρτια. Καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως, ὡς ἐν πάσαις ταῖς Κυριακαῖς. Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου, καὶ Προεόρτιον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῷ Τριωδίῳ. Καταβασίαι, Χέρισον ἀβυσοστόκον, κτλ. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσι-

μα δ΄. καὶ Προεόρτια δ΄. τὰ εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Ἐπειδὴ κατὰ τόπους ἰορτάζεται ὁ Ἅγιος Τρύφων, εἰάν βούλη, εἰς τὸν Στίχον τοῦ Ἐσπερινοῦ εἰπῆ, Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος β΄. Ὑπερφρονήσας τῶν τῆ δι' γενεῶν. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προεόρτιον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Καθίσμα τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προεόρτιον. Ἐξαποστειλάρια, Ἀναστάσιμον, τῷ Τριωδίῳ, τοῦ Ἁγίου, καὶ Προεόρτιον. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ΄. καὶ τοῦ Ἁγίου δ΄. τὰ ἐν τῷ Ἐσπερινῷ. Δόξα, τῷ Τριωδίῳ. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη, κτλ.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἡ μὲν Προεόρτιος Ἀκολουθία συμφάλλεται κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ψυχῶν μετατίθεται εἰς τὸ Σάββατον τοῦ Ἀσώτου.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφαγίου.

Καὶ ἐν αὐτῷ τῷ Σαββάτῳ συμφάλλεται ἡ Προεόρτιος Ἀκολουθία μετὰ τῆς τοῦ Ἁγίου Τρύφωνος· ἡ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὰ ἐφεξῆς προσόμοια, Στιχηρὰ. Τῶν Προεορτίων.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, Ἐκκλησία· εἰσδέξασθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον, ὡσπερ νήπιον,

ἐπιδημοῦντα καὶ χάρισι, νοπτῶς φαιδρύνοντα, τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα· ὦ καὶ κέκραγε· Σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Δόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Η΄ παστὰς ἢ πολὺφωτος, καὶ σκηνὴ ἢ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἐνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ Ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἰκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Συμεῶν ἰερώτατε, τὴν ἐλπίδα ἦν κέκτησαι, τὸν Χριστὸν θεάσασθαι, δεῦρο πρόσελθε, ἐν τῷ ναῷ καὶ ὑπόδεξαι, ἀγκαλαίς καὶ βόησον· Νῦν ἀπόλυσον Σωτήρ, ἐκ τῆς γῆς με τὸν δούλόν σου· καὶ συγκάλεσον, τὴν Προφήτιδα Ἀνναν τοῦ δοξάσαι, μετὰ σοῦ τὸν Εὐεργέτην, σαρκὶ φρικτῶς νηπιάζοντα.

Τῷ Μάρτυρος. Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Τρύφων παναοίδιμε τρυφῆς, ἀκηραίου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχηρημάτισας, διαφανέσασα, γενικούς ἀγῶνας, διαθλήσας ἐνδοξε, καὶ Μάρτυς ἀληθείας γενόμενος. Χριστὸν ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παναοίδιμε φωτός, αἰδίου λάμπησι, φωτοειδῆς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θεία χάριτι· διὸ ἰκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, Ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρησαίμενος, τὰ τερπνά τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἠγησάμενος· καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ Μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος β΄. Κυπριανοῦ.

Υπερφρονήσας τῶν τῆδε γενηῶν, παμμακάρι Τρύφων σεβάσιμε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως Μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελὼν, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος. Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπης Ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Προεόρτιον, ὁ αὐτός.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρῶην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει

τῷ Σινᾶ, πλαίνας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια Προεόρτια, Ἦχος πλ. β΄. Τὴν Ἀνάστασίν σου.

Σέλας τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμπαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαιδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτώσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν Γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ δοτῆρ, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θείον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τὸν ἱερόν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερῷ· ἀπλώσας δὲ ἀγκαλαῖς ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐδόθησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ρῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτικίον τοῦ Μάρτυρος. Ἦχος δ΄.

Ο Μάρτυς σου Κύριε, ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας, ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύνην σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ Προεόρτιον. Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὐράνιος χορὸς, οὐρανίων ἀψίδων, προκύψας ἐπὶ γῆς, καὶ φερόμενον βλέπων, ὡς βρέφος ὑπομάζιον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελωδοῦσι, φρικτῶς ἐξιστάμενοι (*).

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α΄. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α΄. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη,

(*) Τὴν διάρθρωσιν τοῦ Τροπαρίου τούτου ἐποίησεν ἐν Κερκύρᾳ ὁ ἐν Ἱερουσὶ σεβάσιμος Γέρον Ἀνδρίας Ἰδρωμένος, ἐκ τινος

καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοι ὧν ἀπερίγραφτος ὢν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκαλαῖς, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β', Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεὼν, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπάφασιν δόξῃ· εἴληφας τῶν θαυματίων, τὴν ἀένναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξαζόμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ μὲν Προεόρτιος μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ἡ'. ὁ δὲ τῷ Μάρτυρος εἰς δ'. Κανὼν ὁ Προεόρτιος. Ὡδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ἄ**σομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ὠδήγη-

• **Ἄ**σας λαόν, ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης, ἐκά-

• **Ἄ**λυψας δὲ ἄρματα, Φαραῶ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Ἄγκάλαις δεξάμενος ὁ Πρεσβύτες, τὸν ζωοδότην καὶ Θεὸν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βῶν· Νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῦ Γράμματος δεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπέκεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ.

Θεοτοκίον.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου· ὅτι ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς, Παρθένου ἀγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, φέρων Ἀκροστιχίδα: Τρυφῆς μεθέξειν ἀξίωσόν με Τρύφων. Θεοφάνης.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγραὶν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων, ὡς ἀήττητος Ἀθλητῆς, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις τὴν ψυχὴν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

Ρημάτων τῶν θείων ἐνηχηθεὶς, ἐτέλεσας ταῦτα, Παναοῖδιμε πρακτικῶς, τὴν ἀγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Υπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμοὺς, φυ-

Ὁρολογίου παλαιῶ, τετυπωμένου τῷ 1563 ἔτι. Ἐκ τούτου γίνεται δῆλον, πᾶσιν παραμόρφωσιν καὶ διαφθορᾷ ἔλαβον τὰ ἱερά ἄσματα ἐκ τῶν δευτέρων μεταγραφῶν, καὶ συνεχῶν μετατυπώσεων.

χαῖς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων Ἐνδοξε. Θεοτοκίον.

Φωτίσαις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἢ τεκῆσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη, καὶ τὸν ζόφον, τῆς ἀμαρτίας διασκεδάσον.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδιά μου· διό οἱ ἀσθενῶντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ανοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποῆσαι, τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ Πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεὼν.

Χῆρα Ἄννα σώφρων, ἡ μεμονωμένη καὶ γνωστή τῷ Θεῷ, νῦν ἀνομολογεῖται, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδοξῶς ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ημβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, Μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ Ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περιεείμενος, ὄφρην τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τῷ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μὴ φυγαδεύονται, τῇ παρουσίᾳ σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος Ἁγίου, διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Εἴχων σε βοήθειαν, ἐκ αἰσχυρθήσομαι Παναγενε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστατίν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων.

• **Σ**οι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, κατατρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν Παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπέληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, Μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Προεόρτιον,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ

πάλαι χαραξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ ἵνα πάντας ἀπαλλάξης, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνία σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλόνηρωπε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οὺς οὐρανοὺς ἢ ἀρετῆ σου κατεκάλυψε,
• **Τ**καὶ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν Ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ Πρεσβύτου Θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱὸν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκισούμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος, ἡμῖν ἐδωρήσατο.

Ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, καὶ Θεὸν τῷ πνεύματι Θεώμενος, ὁ Συμεὼν σωτήριον τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκῆρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ· ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σου Πρεσβύτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προαηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομήτορ τοὺς δούλους σου.

Τοῦ Μάρτυρος.

Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένους κατέπληξας, Μάκαρ τῆς τυράννης, τῇ καρτερίᾳ σου· ταῖς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Ενετρύφας Μακάριε, ταῖς τῶν ἀλγηδόνων πόναις νυττόμενος· νῦν τρυφᾶς δὲ καθαρώτερον, αἰδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σου Θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θεία χάριτι.

Θεοτοκίον.

Επί σε τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι Μητροπάρθενε· τὴν ψυχὴν μου διαφυλάξον, ἢ Θεὸν τεκαῦσα τὸν Σωτήρά μου.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ** ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τῆ Θεοῦ, φιλόνηρωπε δόξα σοι.

Εν τῇ τοῦ νόμου σικῆ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανωῶς ἐχρηματίστη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Ὁ ὕτος εἰς πτώσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κείται· εἰς πτώσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιζῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν, ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἀγνή, τὸν Υἱὸν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξαζόντας, Θεοτόκε ἄχραντε.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδαλματα τῆς πλάνης κατήρησας, Ἀθλοφόρε· εἰκόνι λατρεύειν γὰρ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον Πάισοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ανέκφραστος ἢ συλληψις γέγονε, σὲ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόρρητος, διαμεμένηκεν ἄχραντε.

Προεόρτιος. Ὡδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὡ**ς Ἰωάνν τὸν Προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους, Χριστέ ὁ Θεός, καὶ με τοῦ βουδοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσον με φιλόνηρωπε.

Εχρηματίστη Πρεσβύτης, μὴ θανεῖν, πρὶν ἰδεῖν τὸν Δεσπότην Χριστὸν· ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τῆτον προσδεικνύει παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.

Τὸν Ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ Πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Χριστὸν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθολογοῦσι τῷ Θεῷ· ὁ μὲν τῇ Μητρὶ καὶ Παρθένω, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὡ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθέν ὡ Παρθένε, καὶ φῶς ἐθνῶν, καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ξηράνας ταῖς μυσαραῖς, σπονδαῖς καὶ κνίσσης μιάσματα, μανίας εἰδωλικαῖς, σοῖς αἵμασιν ἐνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοὶ, ὡς μύρον εὐωδιαζουσι· τὸ αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγαῖζει ἰάματα· ἢ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἀγιάζει, τῶν πιστῶς θεραπευόντων αὐτοῦς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἀναρχον· ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν Κτίστην ἐχώρησας· ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομήτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**λάσθητί μου Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
» μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
» νάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ
» ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, Ἦχος πλ. δ΄. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῆ στερρότητι, πολυθείαν ἔλυσας, ἐκ
τῶν περάτων Ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Κυρίῳ
γενόμενος· καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Χριστῷ
τῷ Σωτήρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας
σθ, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων, ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Γεράν πανδαισίαν προτίθεται φιλεόρτων τὸ
σύστημα σήμερον, Προεόρτια σύμβολα φέ-
ρουσαν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον τὴν
ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ Πρεσβύτε
σεπτοῦ ἐναγκαλισιν (*), καὶ σεπτοῦ Ἀθλοφό-
ρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστὸν, τε-
λειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας κη.
εἶδε ἐστὶ Βίσεκτος, κδ΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια΄. καὶ ἡ νύξ ὥρας ιγ΄.
Τῆ Α΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχοι.

Σὺ δὲ Τρύφων τί; τὸ ξίφος θνήσκω φθάσας.
Καιρὸς δὲ τίς σου τοῦ τέλους; Νουμηνία.

Ἐν Φεβρουαρίῳ Τρύφων πρό τομῆς θάνε
πρώτη.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμφάκου τῆς κώμης, τῶν Φρυγῶν
ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ δια-
κοσιοστῷ ἐννενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει ἀπὸ τῆς Αὐγούστου βα-
σιλείας. Ἐτι δὲ κομιδῇ νέος ὢν, καὶ τῆ ἡλικίᾳ κατάλ-
ληλον ἐπιτηδεύμα μετιῶν, (χῆνας γὰρ ἔβασκεν, ὡς φασι·)
Πνεύματος Ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ ἦν πᾶσαν ἰώμενος μαλα-
κίαν, καὶ δαίμονας ἐξελάνων. Ἐθεράπευσε δὲ καὶ τὴν
τοῦ Βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην·
ὅθθα λέγεται ὑποδείξει· τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύ-
να μέλανα, τὰς πονηρὰς πράξεις αὐτοῦ διαγγέλλοντα, καὶ
πολλοὺς ἐπὶ τῷ θανάτῳ πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν με-
ταγαγεῖν.

Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, δε Φίλιππον διεδέξατο,
τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανόν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ
ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησί, τοὺς δαί-
μονας. Ἀχθεῖς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας
τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον σπαθίζεται· ἔπειτα ἵπποις
δεσμίεται, καὶ ἐλαύνεται, χιμῶνος ὄρα, κατὰ δυσβάτων
καὶ δυσπροόδων χωρίων· καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω
σιδηρῶν ἡλῶν σῦρεται. Ἐπι δὲ μαστιγθεῖς, καὶ λαμπάσι
κυρὸς τὰς πλευρὰς ἐκκαίει, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέ-
χεται, ἣν προφθάσας, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τε-

(*) Ἀμφοτέρω τὰ χεῖρόγραφα ἔχουσιν, ἀγαλλίασιν.

λείται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ
ὄντι ἐνδον τοῦ σεπτοῦ Ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου,
πλησίον τῆς Ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Οὗτος παρὰ Γαλάταις τοῖς πρὸς τῆ Ἀγκύρα τραφεῖς,
ἐν ἐπτά μὲν ἔτεσι τοῖς γονεῦσι συνῆν· ἔπειτα δὲ, ἰ-
στορίας ἕνεκα, τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκείθεν δὲ
εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται· καὶ τάφου εὐρῶν, ἐν αὐτῷ
εἰσόδῳ, ὑπερῶν ἔχοντα, καὶ δρυφακτον προβεβλημένον, δι'
οὐ τοὺς ἀνιόντας ἐδέχετο, δι' ἡμερῶν δύο ἄρτου βραχίος
καὶ ὕδατος γευόμενος μετρίῳ. Ἰάσατο δὲ πρῶτον διὰ
προσευχῆς δαιμονῶντά τινα, ὃν καὶ σύνοικον ἐποίησατο.
Ἀλλὰ καὶ τὴν μητέρα τοῦ μακαρίου Θεοδωρήτου, Ἐπι-
σκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θαλάσσιον, ὀφθαλ-
μιῶσαν ἰάσατο· καὶ ὄψοποιόν τινα, ὑπὸ δαίμονος ἄχλεύμ-
νον, ἐθεράπευσε· καὶ ἕτερον ἀγροῖκον τοῦ αὐτοῦ ἡλευθέρω-
σε πάθους· καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως, παρβένον τινα
βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγγχειρήσεως διεκώλυσε, πηρώ-
σας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ· καὶ τὴν προβόρηθεισαν μητέρα
τοῦ Θεοδωρήτου, δυστοκοῦσαν καὶ κινδυνεύουσαν, τοῦ θά-
νάτου ἐλυτρώσατο. Ἐπὶ ἐννενηκοντα οὖν καὶ δύο χρόνους
θαλάσσιως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέ-
θετο, τὰ τῶν πόνων ἔπαθλα κομισάμενος.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Βενδιμιανοῦ.

Στίχ. Βενδιμιανός, δένδρον ἀρετῆς μέγα,

Φυτευθὲν εἰς γῆν, καὶ μεταχθὲν εἰς πόλον,

Οὗτος μαθητὴς γέγονε τοῦ Ἁγίου Ἀβξεντίου· καὶ μετὰ
τὴν αὐτοῦ τελευτὴν, εἰς ῥαγάδα πέτραν ὑποδύς, ἐκεῖ
κατεσκεύασεν οἰκίσκου τινα σμικρότατον· καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ
δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβίους, ἐν τῷ μέλλειν
πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῆ, τῷ
Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν, καὶ Ὁμολόγητοῦ Βασιλείου, Ἀρχιεπισκό-
που Θεσσαλονίκης, ὀρμωμένου ἐξ Ἀθηνῶν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ὁσῖος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ
τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἀκῆ,

Μῆ τι προκρίνας τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεῖων, μετὰ
δύο παίδων, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμως ἐκ ξίφους,
Ὅλη Θεῖων εἶπετο προθυμία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Καρίων, τὴν
γλῶτταν ἐκτμηθεῖς, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερήσει γλωττότμητος Καρίων,

Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑβλοφωνίαν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ Σαύρη, Ρευκά-
του, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φιλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετία πενταῖδα
Ἡμειψε, συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἐξάδα.

Η Ἅγια Μάρτυς Περπετούα τὴν ἐκ πόλεως Θεοβριτα-
νῶν τῆς Ἀφρικῆς· συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων
καὶ ἤχθη τῷ Χιλιάρχῳ μετὰ τῶν ἐβρημένων νεανίσκων,

κατηχομένων. Τῇ δὲ Ἁγίᾳ Περπετούᾳ, ἀμα τῇ Φιλικητάτῃ, ἀρίται δάμαλις ἀγρία, ἧτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάρραξεν αὐτάς. Οἱ δὲ λοιποὶ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ ὄχλου μαχαίραις ἀναιροῦνται.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Προεόρτιος. Ὠδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ τῶν Πατέρων Θεὸς, μὴ καταισχύνης ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παρρησίᾳ βοᾶν σοι. Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ὁ ἐνοικήσας Θεὸς, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκαλαῖς Συμεῶν, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπιάσας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσιῶν, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Ἡ σῶφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφφόρος χορευεῖς, ταῖς χοροῖς τῶν Μαρτύρων συνευφραίνόμενος· τὴν πλάην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος. Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ παθημάτων στέφει τὸν Μάρτυρα· καὶ ταῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανόις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Προεόρτιος. Ὠδὴ Η΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ὡμολόγησαν αἱ αἰχμαλωταὶ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλη τῇ φωνῇ· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν δὲ ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἰδὼν σε φῶς νοερὸν, Συμεῶν ὁ Πρεσβύτες, ἀγκαλαῖς ὑπεδέξατο βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαιροῦ.

Τὸν πρὸ αἰῶνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι' ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεῶν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν Βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, καὶ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἀγνή, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τοῦ Μάρτυρος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρι αἵματος χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἠθλήσας, ἀντικαθιζόμενος, πρὸς ἀμαρτίαν Μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγωνία, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν, καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν· ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾶς, στεφανηφορῶν, καὶ σὺν Ἀγγέλαις κραυγάζων· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε. Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσθεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεόν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἐπόμενοι, μακαρίζομεν Πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς οἰκοῦντα ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην· ὃν Παῖδας εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, ταῖς θεοσεβέσι, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας ταύτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργόν, καὶ Διτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Προεόρτιος. Ὠδὴ Θ΄. Ὁ Εἰρμός.

Μεγαλύνομεν πάντες, τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτῆρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς Τεκούσης σε.

Ὁ πλάξιν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γραύματος νόμον, χερσὶν ἀγκαλιζέται, Πρεσβύτου

ὡς νήπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ Εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῶ, Συμεὼν ὁ πρεσβύτερος, ἀγκαλαῖς ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Τῶν Ἀγγέλων αἱ τάξεις, ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν Κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκαλαῖς τοῦ Πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε, τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, καὶ νόμου καὶ χάριτος, ἀρχὴ καὶ συμπέρασμα, μνεῖαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτὴν σου μεταστάσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἀγνή, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία Μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Τοῦ Μάρτυρος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Υπὲρ τὰ ὀρώμενα, αἱ τῶν Μαρτύρων προσδοκίαι· πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθορᾶται ἡ τούτων ἐλπίς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου· ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλη τῇ αὐτοῦ πυρσοῦμενος, καὶ μορφόμενος Τρύφων σοφῆ, καὶ ταῖς αὐτοῦ χορηγουμέναις, ἐλλαμπέσει διαλάμπων· ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ωφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν Ἀθλοφόρε· ὦφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἧς νῦν ἀπολαύων, καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννητορ τῆς σαρκός μου ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργεῖα τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἀφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούσων σε.

Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα τοῦ
» Ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κηύσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυναμῶν, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Μάρτυρος.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμπορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, Ἀγγέλοις ὁμοδαίτος, ἐχηρηματί-

σας μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπειλήσας, τὴν χάριν τῶν ἱαμάτων, Τρύφων Μεγαλομάρτυς, Θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Προεόρτιον, ὁμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ πανάμωμος Κόρη, ἐν Ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου· καὶ τοῦτον, ἀγκαλαῖς ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· Οὗτος κείται εἰς πτώσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἴνων, Στιχ. προσόμοια, προεόρτια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στιχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Πύλαι τῶν ἑρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στιχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ θῶς ἐχηρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Οκτίστης οὐρανῶν καὶ γῆς, ἐν ἀγκαλαῖς ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σύνθημα, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΕΟΡΤΗΣ ΤΗΣ ΥΠΑΠΑΝΤΗΣ

ΤΟΥ

ΚΥΡΙΟΥ, ΚΑΙ ΘΕΟΥ, ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ
ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Ἐσπείρας, μετὰ τὸν Προοιμακὸν καὶ τὴν συνήθη στιχολογίαν τοῦ Μακάριου ἀνῆρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδος. Φῶς

ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσμα-
τα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στι-
χηρά. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀ-
πολυτίκιον, Ἀναστάσιμον, καὶ τῆς Ἑορτῆς δις, καὶ Ἀ-
πόλυσις. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Αἰτὴ
τῆς Ἑορτῆς. Εἶτα τὸ, Ἄξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τῆς
Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν α. καὶ β. Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, Κάθισμα Ἀναστάσιμα δύο· καὶ νῦν, τῆς Ἑορ-
τῆς. Μετὰ δὲ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς δις.
Οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ Ἦχου. Προκείμενον τῆς Ἑορτῆς.
Εὐαγγέλιον τῆς αὐτῆς, τὸ εἰς τὴν Λειτουργίαν. Τὸ, Ἀ-
νάστασιν Χριστοῦ. Ὁ Ν. Δόξα, Ταῖς τῆς Θεο-
τόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορ-
τῆς, Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος,
τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Κοντά-
κιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Εἶτα Κάθισμα τοῦ Τριω-
δίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ' ἑκτῆς Ὁδῆς,
Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβασίαι τῆς Ἑορ-
τῆς. Ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ, ψάλλεται ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη, μετὰ
τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς εἰς ε'. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀνα-
στάσιμον, τοῦ Τριωδίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνες,
Ἀναστάσιμα δ'. καὶ τῆς Ἑορτῆς δ'. Δόξα τοῦ Τριωδίου.
Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, ψάλλε τὰ Ἀντίφωνα
τῆς Ἑορτῆς, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἑορτῆς. Εὐαγγέλιον
τῆς Κυριακῆς. Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.
Καινωνικὸν τῆς Ἑορτῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἶδομεν τὸ φῶς,
καὶ Ἀπόλυσις.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Ἐάν ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ τύχη ἡ Ἑορτὴ καθ' αὐτὸ, ἢ ἢ
Ἀπόδοσις αὐτῆς, ἢ μὲν Ἀκολουθία τῶν ψυχῶν μετατί-
θεται εἰς τὸ Σάββατον πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ Ἀσώτου·
ἢ δὲ Ἀκολουθία τῆς Ἑορτῆς ψάλλεται μόνη, καθὼς ἐστὶ
τετυπωμένη.

Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφαγίου.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιᾶκόν, στιχολο-
γοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ
τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς
ε'. καὶ τῶν Ἁγίων δ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς
Ἑορτῆς. Εἰσόδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέ-
ρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν Στί-
χον, τὰ Στιχηρά τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ
νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Δόξα, τῶν
Ἁγίων. Καὶ νῦν, πάλιν τῆς Ἑορτῆς, καὶ Ἀπόλυσις. Τὰ
αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Αἰτὴ τῆς Ἑορτῆς καὶ Τροπάριον
αὐτῆς. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς
δις. Μετὰ τὴν β. Στιχολογίαν, Κάθισμα τῶν Ἁγίων,
καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα
τῆς Ἑορτῆς δις. Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ'.
Ἦχου. Προκείμενον καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Ὁ Ν.
Δόξα, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἶτα,
τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἑορτῆς. Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῶν
Ἁγίων. Ἀπὸ γ. ᾠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Ἁγίων·
εἶτα, Κάθισμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.
Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἑορτῆς. Καταβα-
σασίαι τῆς Ἑορτῆς. Ἐν τῇ δ'. ᾠδῇ, ἡ τῆς Ἑορτῆς μόνη
μετὰ τῶν Μεγαλυναρίων αὐτῆς. Ἐξαποστειλᾶριον τῶν

Ἁγίων, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἶνες, τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν Ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς
Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς, κτλ.
Ἀπόστολος τῆς ἡμέρας. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸ
Ἐξαιρέτως, Θεοτόκε ἡ ἐλπίς. Καινωνικὸν τῆς Ἑορ-
τῆς, καὶ μετ' αὐτὸ, Εἶδομεν τὸ φῶς, καὶ Ἀπόλυσις.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ.

Τὸ ἀνωτέρω Ἄρθρον, μὴ εὐρισκόμενον ἐν τῷ Τυπικῷ τῆς
Μ. Ἐκκλησίας, ἀνεπληρώθη ἐκ τοῦ παλαιοῦ Τυπικοῦ.
Κατὰ τὰς ἀνεκδότους ὁμως Σημειώσεις περὶ τυπικῆς δια-
τάξεως, τὰς σωζομένας ἐν τῇ Μ. Ἐκκλησίᾳ, ἢ μὲν Ἀ-
κολουθία τῆς Ἑορτῆς, τυχεῦσα τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρο-
φαγίου, ψάλλεται ἀμιγῆς ἐν τε τῷ Ἑσπερινῷ καὶ τῷ Ὁρ-
θρῷ ἢ δὲ Ἀκολουθία τῶν Ὁσίων Πατέρων ψάλλεται ἐν
τοῖς Ἀποδείπνοις.

Ἐάν τύχη τῇ β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος
τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφαγίου ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε
ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά τοῦ Τριωδίου γ'. Ἐγ-
κρατεῖα τὴν σάρκα· καὶ τὰ δύο ἕτερα· καὶ γ'. τῆς
Ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Εἰσόδος. Φῶς
ἰλαρόν. Προκείμενον, Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύ-
ριον· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἑορτῆς — Εἰς τὸν
Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον, Ἐλαμψεν ἡ χάρις σου Κύ-
ριε, ἀπαξ, καὶ δύο τῆς Ἑορτῆς, μετὰ τῶν Στίχων αὐ-
τῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορ-
τῆς ἐκ τρίτου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, ἡ Αἰτὴ τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθιζῆς ἡ
λοιπὴ αὐτῆς ἑορτάσιμος Ἀκολουθία, ἀνευ Τριωδίου. Με-
τὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν, τελεῖται ἡ Δεῖα Λειτουργία
τοῦ Χρυσόστομου· αἱ δὲ Ὁραὶ ἀναγιγνώσκονται ἐν τοῖς
κελλίοις χῦμα, ἀνευ μετανοιῶν. Εἰς δὲ τὴν τράπεζαν γί-
νεται καταλύσις οἴνου καὶ ἐλαίου, εἰς δόξαν Θεοῦ.

Τῇ δὲ Δευτέρᾳ ἑσπέρας, ψάλλεται ὁ Ἑσπερινὸς τῆς
Ἑορτῆς, καὶ γίνετα αὐτῆς ἡ Ἀπόδοσις. Ἀποδείπνον δὲ
λέγομεν τὸ Μικρὸν ἐν τοῖς κελλίοις, διὰ τὸ τῆς Ἑορτῆς
αἰδέσιμον. Καὶ ταῦτα μὲν διὰ τοὺς ἐν ταῖς πόλεσιν· οἱ
δὲ ἐν τοῖς ἱεροῖς Μοναστηρίοις ἀκολουθήτωσαν, κατὰ τὰ
ἀρχαῖα τῶν Κιτιόρων αὐτῶν Τυπικά.

Περὶ τοῦ, πόσας ἡμέρας ἑορτάζεται, καὶ πότε
ἀποδίδεται ἡ Ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς.

- §. 1. Ἐάν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη πρὸ τῆς Κυριακῆς τοῦ
Ἀσώτου, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ.
- §. 2. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ β'. ἢ τῇ
γ'. τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ Παρασκευῇ
τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.
- §. 3. Ἐάν τύχη τῇ δ'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ σ'. ἢ τῷ Σαββάτῳ,
τῆς Ἀποκρίω, ἀποδίδεται τῇ γ'. τῆς Τυροφαγίω.
- §. 4. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρίω, ἢ τῇ β'.
τῆς Τυροφαγίου, ἀποδίδεται τῇ ε'. τῆς αὐτῆς
ἑβδομάδος.
- §. 5. Ἐάν τύχη τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῇ ε'. τῇ σ'. ἢ τῷ
Σαββάτῳ τῆς Τυροφαγίου, ἀποδίδεται τῇ Κυ-
ριακῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

- §. 6. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ἑορτάζεται μίαν μόνην ἡμέραν, καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸν Ἑσπερινὸν τῆς αὐτῆς Κυριακῆς.
 §. 7. Ὁσαύτως μίαν ἡμέραν ἑορτάζεται, εἰὰν τύχη τῇ β΄ τῆς πρώτης ἐβδομάδος τῶν Νηστειῶν, ὡς προείρηται Ἐπιθρῶ Δ΄.

Τῆ Β΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τὰ τρία προσόμοια Στιχηρά, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄.

τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν οὐρανίους θρόνους, ἐποχοῦμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκαλαίς ὁ Συμεὼν, ἐκβοῶν· Νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου Σῶτερ, ἢ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

Βρέφος ὄρων σε ἐβόα ὁ θαυμαστός Συμεὼν, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα· Φρίττω καὶ πτοῦμαι χερσὶν ἐμαῖς, ἀγκαλίσασθαι Δέσποτα· ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δούλόν σου ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὐσπλαγγνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος· ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ Παρθένου, σὰρκα λαβὼν, τὴν βροτεῖαν βουλόμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀαθός, καὶ βαλεῖν ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερά Μητήρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερόν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκαλαίς ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρά Προσόμοια,

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτῆρ, ὡς βρέφος προσνήχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλείαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Ανθραξ ὁ προσφθεῖς, τῷ θείῳ Ἡσαΐα, Χριστός ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκαλαίς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἤτειτο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκαλαίς ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α΄. Χαῖρε κεχαριτωμένη.

ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε΄. καὶ ψάλλομεν τὰ Ἰδιόμελα ταῦτα Στιχηρά, δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος α΄. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκαλαίς, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίνοι κράζεις καὶ βοᾷς, Νῦν ἠλευθέρωμαι, εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου; Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον, Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. Οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις ῥηθείς· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ἄσμασιν ἐνθέοις, Χριστῷ συναντηθῶμεν, καὶ δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἐώρακεν. Οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν Προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθείς δι' ἡμᾶς, καὶ νόμῳ φθειγόμενος. Αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β΄.

Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταῖς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρός ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκαλαίς εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δούλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου· Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Εἰσοδος, Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ελάλησε Κύριος πρὸς Μωσῆν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἢ ἐξήγαγε τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ ἐκ τῆς γῆς Αἴγυπτου.

γῆς Αἰγύπτου, λέγων· Ἀγιάσον μοι πᾶν πρωτότοκον πρωτογενές, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· Μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ἣ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας· ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξεσθε τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται, ὡς ἂν εἰσαγάγη σε Κύριος ὁ Θεὸς εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου, καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· Τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· Ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἦνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν· διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρῶσομαι. Καὶ ἔσαι εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου· ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· Ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. Καὶ ἔσαι πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. Καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ Ἅγιαστήριον τῷ Θεῷ πρὸς τὸν Ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως. Καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἄμνον ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὄλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος, ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ Μαρτυρίου πρὸς τὸν Ἱερέα· ἢ, ἀντὶ τούτων, προσοίσει ἔναντι Κυρίου δύο νεοσσούς περισερῶν, ἢ δύο τρυγόνας. Καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ Ἱερεὺς· ὅτι ἀπόδομα ἀποδομένοι οὗτοί μοι εἰσὶν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ· καὶ εἴληφα αὐτούς, καὶ ἠγίασα αὐτούς ἐμοί, ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων, ἣ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους· εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὑψιστος, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 5. 1. **Ε**γένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ Βασιλεὺς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου· καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ· Καὶ Σεραφὶμ εἰστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ ἐξ πτέρυγες τῷ ἐνί· καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κα-

τεκαλύπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκαλύπτον τὰ πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταναντο· Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐνεπλήσθη καπνοῦ. Καὶ εἶπον· Ὡ τάλας ἐγώ! (ὅτι κατανένυγμαί·) ὅτι ἄνθρωπος ὢν, καὶ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χεῖλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν Βασιλέα Κύριον Σαβαώθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεβίαλη πρὸς με ἐν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβιδί ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ Θυσιαστηρίου. Καὶ ἤψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἴδου, ἤψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἀμαρτίας σου περικαθαριεῖ. Καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου, λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύεται πρὸς τὸν λαόν τοῦτον; καὶ εἶπον· Ἴδου ἐγὼ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· Πορευθήτι, καὶ εἶπέ τῷ λαῷ τούτῳ· Ἀκοῆ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκησαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμούς αὐτῶν ἐκάμμυσαν, μὴ ποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκήσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι, καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· Ἔως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· Ἔως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρατὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρατὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. Καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 1. **Ι**δου Κύριος καθῆται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἤξει εἰς Αἰγύπτου, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἠττηθήσεται ἐν αὐτοῖς. Καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, καὶ τὴν βουλήν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἰγύπτου εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, ταῦδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίνονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρατὸ θάλασσαν, ὃ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Ταῦδε λέγει Κύριος· Ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν· Τί βεβούλευται Κύριος Σαβαώθ ἐπ' Αἰγύπτου; Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι, ὡς γυναῖ-

νες, ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἦν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται Θυσιαστήριον τῷ Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὄριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου· ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίαν καὶ δῶρον, καὶ εὔξονται εὐχαίς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι (*).

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος α΄. Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δούς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁράται· καὶ κατὰ νόμον, ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῶ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξιόμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἐκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνης ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος Μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθέν· φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτε Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δούλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὃ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ παλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾷ νόμον ἐπίδης, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει δεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὐσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς. Νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἀγνήν, ἑαυτῷ ὡς Θεὸς συγκομίζεται, τῆς τῆ νόμου κατάρτας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β΄. Ἀνδρέου Πυροῦ.

Ο ἄνω Λειτουργοὶ τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ Θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἐνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονι-

κῶς ἀνέκραζεν· Ὁ τοῖς ἐν σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς εἰθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Ποιητῆς· οὗτός ἐστιν ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγέλλει, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν Ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερεῖ· ἀπλώσας δὲ ἀγκάλαις ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τέτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός. Τοῦ αὐτοῦ.

Ο Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι Ἁγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται, χαίρων τῷ πνεύματι τὸν Νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξεσθαι· ἐκείνος μὲν, διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς, θεόπτης ἠξίωτο, καὶ κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν· οὗτος δὲ, τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν Ἐθνῶν ἀπεκαλύψε τὸ φῶς, τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν Ἀνάστασιν. Καὶ Ἄννα Προφῆτις ἀναδεικνυται, τὸν Σωτῆρα λυτρωτὴν τῆ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. Αὐτῷ βοήσωμεν· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἢ ἱερά Μητέρα, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἀκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου· ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Ερρηνάτε τὰς Γραφαίς, καθὼς εἶπεν ἐν Εὐαγγελίῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς

(*) Ἀντὶ τοῦ ἀνωτέρου ἀναγνώσματος, τὰ χειρόγραφα ἔχουσιν ἕτερον ἐκ τοῦ 43 καὶ 44 Κεφαλαίου τῆς προφητείας τοῦ Ἰεζεκίηλ. Τὸ δὲ δοκοῦν παλαιότερον τῶν χειρογράφων οὐκ ἔχει, οὔτε Λιτὴν, οὔτε Καθίσματα, εἰμὴ τὰ Ἀπόστιχα μόνον μετ' ἐνὸς Δοξαστικοῦ, εἰς τὸν αὐτὸν Ἦχον. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, εὐρισκόμενον ἐν τῷ Ἑσπερινῷ τῆς Δ' τοῦ παρόντος μηνός.

γὰρ εὐρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεῶν βασταχθέντα, οὐ δοκῆσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεός, δόξα σοι.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Γερμανοῦ· οἱ δὲ, Ἀνατολίου.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεῶν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα,

Ἦχος βαρύς. Κοσμά Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, καὶ ὑπόδεξαι τὸν Βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικός ἀνεδείχθη· αὕτη βασταζει τὸν Βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἢ Παρθένος, φέρουσα ἐν σαρκί Υἱὸν πρὸ Ἐωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς, ἐπ' ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας Παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῶ, ἢ ἀπειρογάμος Μήτηρ, τὸν ἐν Συναίῳ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διαταξεί τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν Ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστόν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ Διυρωτῆς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς, εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Τὸν ὀχοούμενον ἐν ἄρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑμνόμενον ἐν ἄσμασι Σεραφίμ, φέρουσα ἐν ἀγκαλαῖς ἢ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν Νομοδότην νόμου, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδάδου χερσὶ πρεσβύτου Ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων, ζωῆς ἠετίτο λύσει, λέγων· Δεσποτα, νῦν ἀπόλυσόν με, μηνύσαι τῷ Ἀδαμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, καὶ Σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ο τοῖς Χερουβίμ ἐποχοούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ Ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτι-

καὶς ἐνθρονίζεται ἀγκαλαῖς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θροπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεολεκτὸν λαόν· περισερῶν δὲ δύο νεοσπῆς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησιμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δεσποτα, καθὼς προσπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῷ Χριστωνύμου λαῷ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σου γὰρ ἀνέτειλεν ὁ Ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. Εὐφραίνου καὶ σὺ Πρεσβύτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκαλαῖς τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν Ἀνάσασιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

• Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θάυμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακραξόμενοι ὕμνον, ὀρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλιζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνηρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,
Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ο ὦν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου Ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόναις ὧν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς, χαίρων ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δούλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,
Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ Παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳ κοινωνεῖ, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ με, τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεῶν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκί· καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατείδον, τὴν ζωὴν τῶν ἀπάντων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῆ δ'. Ἦχος.
Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου. Πᾶσα πνοή.
Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό. Εἶτα τὸ Ἰδιόμελον,
Ἦχος πλ. β'.

Ανοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἀναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκσταῖς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἐκὼν προσφέρεται, ἐν ναῶ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκαλαῖς εἰσδέχεται ὁ Πρέσβυς· Ἀπόλυσον κράζων, ὁ δῆλος τῷ Δεσπότη· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. Ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε, δόξα σοι.

Μετὰ τῆτο ψαλλεται ὁ Κανὼν, ἢ ἡ Ἀκροστιχίς:
Χριστὸν γεγηθῶς Πρέσβυς ἀγκαλιζεται.

Ποίημα Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**έρσον ἀβυσσοτόκον πέδον ἥλιος, ἐπεπό-
• λησε ποτέ· ὡσεὶ τεῖχος γὰρ ἐπάγη,
• ἐκατέρωθεν ὕδωρ, λαῶ πεζοποντοποροῦντι,
• καὶ θεαρέστως μέλποντι· Ἄσωμεν τῷ Κυ-
• ρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ρανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· Ἥλιος, ἐν νεφέ-
λη γὰρ κούφη, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκη-
ραῖτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος·
διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐν-
δόξως γὰρ δεδόξασται.

Ισχύσατε χεῖρες Συμεῶν, τῷ γήρα ἀνειμέναι,
καὶ κνήμαι παρειμέναι δὲ Πρεσβύτου, εὐ-
δουλόως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν. Χο-
ρείαν σὺν Ἀσωμαῖσι στήσαντες, ἄσωμεν τῷ
Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες οὐρανοὶ εὐφραίνθητε, ἀγάλλου δὲ ἡ γῆ· ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸ στερέωμα, τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθῶτων,
• στερέωσον Κύριε τὴν Ἐκκλησίαν, ἣν
• ἐκτίσω τῷ τιμίῳ σου αἵματι.

Ο πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων, πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, τῷ Ἀδάμ χεῖρα προτεινὼν ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτη, Πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Γῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν ταύτη, Θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ Πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα, Ἦχος δ'.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς τὰ ὀπίσθια Θεῶ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο· καὶ γεγηθῶς ἠπειγέτο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**κάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετὴ σου Χριστέ·
• τῆς κιβωτῆ γὰρ προελθὼν, τῆ ἀγιασμά-
• τός σου, τῆς ἀφθόρου Μητρὸς, ἐν τῷ ναῶ τῆς
• δόξης σου, ὡφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορέμενος·
• καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεῶν, τῶν ἀπορρήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα, ὃν ὑφ' Ἀγίου πάλαι κερματίζουσα Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ην ἠλιπύσας Συμεῶν ἠλικιωτὴν βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστὸν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ Θεοῦ τὴν παράκλησιν, τὸν νόμου Ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Θεώμενος Συμεῶν Λόγον τὸν ἀναρχον, μετὰ σαρκὸς, ὡς ἐν θρόνῳ Χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα, ὡς βρέφος, ἐκπλαγεῖς ἐβόα αὐτῷ· Ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὡ**ς εἶδεν Ἡσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ
• ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' Ἀγγέλων δόξης δο-
• ρυφορούμενον, ὦ ταλας! ἐβόα, ἐγὼ πρὸ γὰρ
• εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου,
• καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Συνεῖς ὁ Θεὸς Πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ Προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων Μητρὸς κρατούμενον, ὦ χαίροις, ἐβόα, Σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχει τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπύζοντα.

Προκύψας ὁ Πρεσβύτες, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐν θένεως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογαίμου καὶ Θεομήτορος, Πῦρ, ἔφη, βαστάζεις Ἀγνή βρέφος

φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτός ἀνεσπέρου,
καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ρύπτεται Ἡσαΐας, τῷ Σεραφίμ τὸν ἀνθρα-
κα δεξάμενος, ὁ Πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομη-
τορι· σὺ ὡσπερ λαβίδι χειρὶ λαμπρύνεις με,
ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτός ἀνεσπέρου, καὶ εἰ-
ρήνης δεσπόζοντα.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'βόησέ σοι, ἰδὼν ὁ Πρέσβυς, τοῖς ὀφθαλ-
μοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη· Ἐκ
» Θεοῦ Χριστέ σὺ Θεός μου.

Σίων σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι
προσκόμματος, καὶ σκανδαλοῦ πέτρα,
ἀρράγης πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτήρα, τοῦ πρό-
αίωνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἴκ-
τον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Υἰὸν Ὑψίστη, Υἰὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον
γενόμενον, προσκυνήσαντά σε, νῦν ἀπό-
λυτον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον, Ἦχος α'.

Ο μήτραν παρθενηκὴν ἀγίασας τῷ τόκῳ
σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεὼν εὐλογήσας
ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν ἔσωσας ἡμᾶς
Χριστέ ὁ Θεός. Ἄλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις
τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον Βασιλεῖς οὓς
ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλόνηθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν οἱ βυυλόμενοι
κατιδεῖν τὸν Υἰὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν
ἀπαγόμενον· ὃν περ οὐρανόθεν αἱ Ἀσώματοι
βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· Θαυμαστά
θεωροῦμεν νυκὶ καὶ παραδόξα, ἀκατάληπτα,
ἄφραστα· ὁ τὸν Ἄδαμ δημιουργήσας βαστά-
ζεται ὡς βρέφος· ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγ-
καλαῖς τοῦ Πρεσβύτου· ὁ ἐπὶ τῶν κόλπῳν ἀ-
περιγράπτως ὑπάρχων τῷ Πατρὸς αὐτῆ, ἐκὼν
περιγράφεται σαρκί, οὐ Θεότητι, ὁ μόνος φι-
λόνηθρωπος.

Συναξάριον.

Τῇ Β' τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυ-
ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ἣ ἐδέξατο αὐτὸν
εἰς τὰς ἀγκαλάς αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεὼν.

Στίχοι.

Κόλπῳ Πατρὸς τυπῆσαι τοῦ σῆ, Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες, αἱ φέρουσί σε.

Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηφῶ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τῷ
Κυρίου ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἀγίας Ἀειπαρθένου

ἀνευ ἀνδρὸς γέννησιν, καὶ αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡ-
μίραν προσήχθη τῷ Ἰερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
παρὰ τε τῆς πανάγνου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσήφ τοῦ δι-
καίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ σκικώδους καὶ νομικῆ γραμ-
ματος· ὅτι καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτερος, ὃς ἦν
ὑπὸ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος μὴ ἰδεῖν θά-
νατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς
τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθο-
μολογησάμενος· Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέ-
σποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περι-
χαρείας τοῦ τῆδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγίμων ἀνταλλαξά-
μενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ τοιαύτη δὲ συναξίς
τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ αἰμαπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλα-
χέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος
Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθοδώρῳ δῶρον ἐξ ἐμῶν λόγων

Δωρῷ, δοθέντι τῷ Θεῷ δι' αἱμάτων.

Οὗτος, νέος ὢν, προσήχθη τῷ Ἀρχοντὶ Τυανίων· καὶ
διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν ξέεται· καὶ ἐπὶ ἐσχά-
ρας πεपुरακτωμένης τίθεται· καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλώτταν
τίμνεται· καὶ πυράγῃ τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται· τὴν δο-
ρῶν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται· τὰς κνήμας καὶ τὰ
σκέλη συντρίβεται· κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπέρεται· ὀβε-
λίσκους πεपुरακτωμένους διὰ τῶν μηνίγκων δεχεται· καὶ
οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθῃσιν.

Αὐτῷ τῷ Θεῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς
αἰῶνας· Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, Παῖδας θεο-
» λογησάντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐ-
» νοικῆσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς
» μελωδοῦντες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
» τέρων ἡμῶν.

Αῖμα ἐμφανίσων ἄπειμι, εἰς Ἄδου διατρί-
βοντι, καὶ τῇ Εὐᾷ προσκομίσων εὐαγγέ-
λια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν Προφήταις χορευῶν.
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοῖκόν ῥυσόμενος Θεός, ἕως τοῦ Ἄδου
ἦξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφε-
σιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλαλοῖς βοῆσαι·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν Ἀφθορε, ῥομφαία διελεύ-
σεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν,
ἐν Σταυρῷ καθορώσης, σὸν Υἰὸν, ὃ βοῶμεν·
Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ῥδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'στέκτω πυρὶ ἐκωθέντες, αἱ θεοσεβείας
» προσετῶτες Νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ
» λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελλον· Εὐλογεῖτε,
» πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψῆτε,
» εἰς πάντα τῆς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανηὴλ
Ἄορῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώ-

που τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε. Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Γδοῦ, Συμεῶν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν καὶ παιδίον· τούτῳ πίστει μέλψωμεν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκῶς οὗτος ἔσται, πτώσις ἀπειθοῦσι, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις πᾶσι, τοῖς πίσει μέλπουσιν· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ Θ'.

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΑ,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ ᾠδῇ ταύτῃ. Ἦχος γ'.

Ἀκατάληπτόν ἐστι, τὸ τελούμενον ἐν σοί, καὶ Ἀγγέλοις καὶ βροτοῖς, Μητροπάρθενε ἀγνή.

Ἀγκαλίζεται χεραῖν, ὁ Πρεσβύτης Συμεῶν, τὸν τοῦ νόμου Ποιητὴν, καὶ Δεσπότην τοῦ παντός.

Βουληθεῖς ὁ Πλαστουργός, ἵνα σώσῃ τὸν Ἀδάμ, μήτραν ὄκησε τὴν σὴν, τῆς Παρθένου καὶ ἀγνῆς.

Γένος ἅπαν τῶν βροτῶν, μακαρίζει σε Ἀγνή, καὶ δοξάζει σε πισῶς, ὡς Μητέρα τοῦ Θεοῦ.

Δεῦτε ἴδετε Χριστὸν, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὃν βασιλεύει Συμεῶν, σήμερον ἐν τῷ ναῷ.

Ἐπιβλέπεις πρὸς τὴν γῆν, καὶ ποιεῖς τρίμειν αὐτήν, καὶ πῶς γέρον κεκμηκῶς, σὲ κατέχει ἐν χερσὶ;

Ζήσας ἔτη Συμεῶν, ἕως εἶδε τὸν Χριστὸν καὶ ἔβρα πρὸς αὐτόν· Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ.

Ἡ λαβὴς ἡ μουσικῆ, ἡ τὸν ἄνθρακα Χριστὸν, συλλαβῶσα ἐν γαστρὶ, σὺ ὑπάρχεις Μαριάμ.

Θέλων ἐνηθρώπησας, ὁ προάναρχος Θεός, καὶ ναῷ προσφέρεισαι, τεσσαρακονθήμερος.

Κατελθόντ' ἐξ οὐρανοῦ, τὸν Δεσπότην τοῦ παντός, ὑπέδεξατο αὐτόν, Συμεῶν ὁ Ἱερεὺς.

Λάμπρυνόν μου τὴν ψυχὴν, καὶ τὸ φῶς τὸ αἰσθητόν, ὅπως ἴδω καθαρῶς, καὶ κηρύξω σε Θεόν.

Μητροπάρθενε ἀγνή, τί προσφέρεις τῷ ναῷ, νέον βρέφος ἀποδοῦς, ἐν ἀγκάλαις Συμεῶν;

Νῦν ἀπόλυσιν ζητῶ, ἀπὸ σοῦ τοῦ Πλαστουργοῦ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ σωτήριόν μου φῶς.

Ὅν οἱ ἄνω λειτουργοί, τρέμω λιτανεύουσι, κάτω νῦν ἔ Συμεῶν, ἀγκαλίζεται χεραῖ.

Δόξα.

Ἡ τῇ φύσει μὲν Μονάς, τοῖς προσώποις δὲ Τριάς, φύλαττε τοὺς δούλους σου, τοὺς πιστεύοντας εἰς σέ.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε ἡ ἐλπίς, πάντων τῶν Χριστιανῶν, σκέπε φρουρεῖ φύλαττε, τοὺς ἐλπίζοντας εἰς σέ.

Ὁ Εἰρμός.

Ἐν νόμῳ σκιαῖ καὶ γράμματι, τύπον κατιδόμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ· διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρός ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοκούμενον Μητρὶ, ἀπειράνδρῳ μεγαλύνωμεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος Πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα Προφήτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἷῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκάς μοι, ἐβόα Συμεῶν, τοῦ σωτηρίου σου Χριστέ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτρην, τὸν τῇ σκιαῖ κεκμηκῶτα, νέον τῆς χάριτος, Ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρά τῷ Δεσπότη, ἐν τῷ ναῷ διαρρήδη· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλᾶριον αὐτόμελον. Ἔκ γ'.

Ἐν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παρασταῖς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπέδεξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τῷ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἶρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτερῶντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'· Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλόανθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται· καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, γηραιαῖς ἀγκάλαις, Συμεῶν ὁ πρέσβυς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφῃ καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διὸ σε θεασάμενος, ὁ Συμεῶν ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεῖς τῇ Θεότητι, σαρκωθείς ὡς εὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεῶν, ὁ τῇ χειρὶ σε

κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με, περιγαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δούλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ο ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἄρματος Χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνουῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον ταῖς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία Μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἐκ τῆ Κανόνος, ἡ γ'· καὶ ε'. Ὁδὴ.

Εἰ δὲ βούλει, εἰπέ τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'.

Στίχ. α'. Ἐξηρεῦξάτο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. β'. Ἡ γλῶσσά μου κάλαμος γραμματέως ὀξυγράφου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. γ'. Ἐξεχύθη χάρις ἐν χεῖλεσί σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. δ'. Διὰ τοῦτο εὐλόγησέ σε ὁ Θεός εἰς τὸν αἰῶνα.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'.

Στίχ. α'. Περίζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν μηρόν σου δυνατέ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἀγκαλαῖς τοῦ Δικαίου Συμεῶν βασταχθεῖς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλοῦῖα.

Στίχ. β'. Καὶ ἔντεινε, καὶ κατενοδοῦ, καὶ βασιλευε.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. γ'. Τὰ βέλη σου ἠκονημένα δυνατέ· λαοὶ ὑποκάτω σου πεσοῦνται.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Στίχ. δ'. Ῥάβδος εὐθύτητος, ἡ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱός, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'.

Στίχ. α'. Ἄκουσον Θύγατερ, καὶ ἴδε, καὶ κλίνον τὸ οὖς σου.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. β'. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν οἱ πλούσιοι τοῦ λαοῦ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Στίχ. γ'. Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.

Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Εἰσοδικόν.

Ἐγκώρισε Κύριος τὸ Σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ.

Ἀπολυτίκιον· Χαῖρε κεχαριτωμένη.

Κοντάκιον· Ὁ μήτραν παρθενικὴν.

Εἰς τὸ, Ἐξαιρέτως· Θεοτόκε ἡ ἐλπίς.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, κτλ.

Τῆ Γ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ Δικαίου Συμεῶν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Επειδὴ συμβαίνει πολλάκις, ὅτι τὸ Πάσχα γίνεται προῖμωτερον, ἀρχεσθαι τὰς νησίμυς ἡμέρας τῆς Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς ἀπ' αὐτῆς σχεδὸν τῆς ἀρχῆς τῆς Φεβρουαρίου, καὶ ἐπειδὴ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, κατὰ τὴν τυπικὴν διάταξιν, οὔτε μεθιόρτα λέγονται, ἔτι Δοξασικὰ Ἰδιόμελα, ἀλλὰ Θεοτοκία, ἢ Σταυροθεοτοκία, ὅμοια τοῖς Προσεμοίοις τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν Ἁγίου, διὰ τὸ ἐτέθησαν, ἐν τῷ τέλει τῆς παρόντος Μηνός, τοιαῦτα Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, διὰ τὰ Προσόμοια τῆ Ἑσπερινῆ· ὡσαύτως καὶ ἕτερα, διὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. Ἠδῆ, χρήσιμα τὰ πάντα εἰς τὰς ἐφεξῆς ἡμέρας τῶν μεθιόρτων, ὅταν τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἵνα ἔχῃ αὐτὰ καθίς ἐκ τῆ προχείρου. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον προσετέθησαν ἔτι καὶ εἰς τὴν ε'. ἰα. ιγ'. καὶ ιδ'. τῆ παρόντος Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία, μετὰ τὰ Προσόμοια τῶν ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις Ἁγίων, ὡς μὴ ψαλλομένων τῶν Δοξασικῶν αὐτῶν, ὡς προεῖρηται, νηστίας οὐσης.

Εἰς τὸν Ἑσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν Ἁγίων γ'.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ο Ποιητὴς τῶν ἀπάντων, καὶ Αὐτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῶ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτες τοῦτον λαβὼν, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς νηδοκήσας.

Ο Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς, ἐκ τῆς Παρθένου λαβὼν, τὸν πρό πάντων αἰῶνων, γεννη-

Σέντα Σωτήρα, Εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμὸν, σῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτήρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς τῶν Ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀπολύεις, ὡς εἰρηκας ὁ Θεός, ἐκ τῶν τῆδε τῆ κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τῶν Ἀγίων.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Δίκαιος καὶ τέλειος, καὶ κατὰ πάντα αἰόδιμος, χρηματίζων Θεόπνευστε, Θεὸν μόνον τέλειον, εἰς τὸ δικαιῶσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσὶ, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βροτῶν αὐτῷ· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Νεάζων τῷ πνεύματι, προβεθηκῶς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχηματίσασαι, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν πρόγοντα, πρὸ τῶν αἰώνων Ποιητὴν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσειν ἤτησας, πρὸς τὰ δεῖα σκηνώματα, μεταβαῖς ἀγαλλόμενος.

Αἴνα ἡ Θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητεία λαμπρόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν νόμον Δοτῆρα, βρέφος ὄφθέντα καθ' ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περτχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλόανθρωπον.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος πλ. α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γάρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Ἄγιε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'.

Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνήχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Νήπιος τῆ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὀράται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἔθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον παλαι ἐν Σινᾷ δεῖς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὀράται, καὶ κατὰ νόμον ὡς νόμου Ποιητῆς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ Πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. Δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν δεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· Εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων ἡμερῶν φανερωθὲν, φῶς διασκεδάζον, τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τῆ νεολέκτη Ἰσραὴλ· διὸ ἀπόλυσον τὸν δούλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαιρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας, ὑπὸ νόμον ἐγένου· ὁ παλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου παλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτὴρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου, μόνε φιλόανθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ ναῷ προσηνήχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ νόμου δοτὴρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκία τῆ σῆ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχε μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεηδόχε. Ἰωσήφ.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ανοίξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι,

- » τῆ βασιλίδι Μητρί· καὶ ὀφθήσομαι, παιδρῶς
- » πανηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης
- » τὰ θαύματα.

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμενος, τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεῶν δίκαιε, τοὺς τὴν Δεῖαν σου, τελούντας δικαιοῦσαι, μετὰστασιν αἴτησαι, μακαριώτατε.

Εν νόμῳ γενόμενος, ἱερουργὸς Ἰερώτατε, ὃν νόμος ἐκήρυξε, βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχε, θανάτων πρὸς ἀθάνατον, χαίρων μετέβης ζωὴν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα, Παρθένε φερόμενον, χερσὶν ἐώρακας· καὶ τιμίαις σου, δεξάμενος ἀγκαλαίς, Μωσέως ἀνώτερος, ὦφθης πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ο πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ Πλάστης πλαττεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῆ σῆ σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**τι στεῖρα ἔτεκεν, ἢ ἐξ ἔθνων Ἐκκλησία, καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε
- » συναγωγή· τῷ θαυμασῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· Ἅγιος εἶ Κύριε.

Υψωθείς ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε, φωτοειδὴς ὡς στύλος ἐπερειδόμενος σαφῶς, τῷ Παναγίῳ Πνεύματι γεγένησαι· ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ νόμου Κύριον, καθυπανοιζέχοντα μήτραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφόρον Συμεῶν, γεγενημένον ἔβλεψας δωρούμενον, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ο χειρὶ τὸν ἄνθρωπον, δημιουργήσας χερσὶ σου, σωματωθεὶς κρατεῖται, καθαγιαζὼν σε σαφῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα, μάκαρ ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον.

Νοσητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσιν Δεῖον, τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων σωματωθέντα ἔπερ νοῦν, ὁ Συμεῶν ὡς ἔβλεψε Πανάμωμε, χαίρων ἐμακάριζε.

Κάθισμα, Ἦχος γ΄. Τὴν ὠραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο, ὁ ἱερός Συμεῶν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δούλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμμεμπτος, ἢ Προφήτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· Ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο** καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἐν νεφέλῃ κούφῃ, ἦλθεν Ἰησοῦς
- » ὁ ὑπέρθεος, τῆ ἀκηρατῶ παλάμη καὶ διέσωσε, τοὺς κραυγαζόντας· Δόξα Χριστὲ τῆ
- » δυνάμει σου.

Υπερήκμασας τῷ γῆρα, τῆ δὲ πίστει ἐνάζεις, νέον βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεῶν τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόσμον τὸν γηράσαντα, ἐπιθέσει τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως, Συμεῶν τὸν μακάριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν τὸν μακάριον, σάρκα φορέσαντα, ὅπως ἀπεργάσῃται, μακαρίως, τὴν πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον τε καινὸν εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεῶν ἀνεθόα, μόνη Κύριε· Νῦν ἀπόλυσόν με, πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ο χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βασταζόμενος τῆς αἰεπαρθένου, ταύτην Χερουβὶμ ἀπειργάσατο, καὶ Σεραφὶμ ἀνωτέραν ὡς γεννήτριαν· ἦν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῆ Δεῖα δόξῃ σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχεσ ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι ταῖς ὑμνοῦσί σε,
- » σωτηρίαν βραβεύοντα.

Νοὸς καθαρότητι, Θεῷ τῷ παντοκράτορι, Ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, Μάκαρ ἐναίμοις θυσίαις ἠγνίσας, παλαί τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραὴλ, αἷμα τὸ σωτήριον, προδηλούσαις τρανότατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ πανάγιον, πράξεσιν ἐνθέοις Θεηγόρε· ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἀγίῳ ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκός, σὲ μεταβιβαζόντα, πρὸς τὰ Δεῖα σκηνώματα.

Υμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορευόντες, πάντες Συμεῶν τὸν Θεοδόχον, καὶ σὺν ἐκείνῳ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτας ὑπάρχοντας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλλοίωτος, μόνη Χερουβὶμ Ἄγιωτέρα, ἄνθρωπος ὦφθης ἐκ σοῦ τικτόμενος, καὶ τοὺς ἀπωθέντας τῆ φθορᾶ, πάντας ἀνεσώσατο, Θεομῆτορ πανάμωμε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**βόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ Προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· Ἐκ φθορᾶς με ρῦσαι, Ἰησοῦ Βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Εβόησας, ὀπηνίκα κατεΐδες τὸν Κύριον· Ὡς ὑπέσχου, νῦν τὸν δούλόν σου Σῶτερ ἀπόλυσον, τοῖς ἐν Ἄδῃ πάσι, σοῦ τὴν θείαν μνηύσοντα σάρκωσιν.

Οραϊώθης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὠραῖον δεξάμενος, Συμεὼν Πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς νηπιᾶσαντα Κύριον.

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπαράντα, καὶ πρὸς Ἄδου, τοὺς κευθμῶνας χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

Θεοτοκίον.

Θηρεῦσαί με, καθ' ἐκάστην ζητεῖ ὁ παμπένης· ἀλλ' αἰτούμαι, τῶν παγίδων ἐξάρπασον Δέσποινα, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῇ Γ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου, καὶ Ἄννης τῆς Προφήτιδος· ὧν ἡ Σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς Ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἀγιωτάτης Μεγάλης Ἐκκλησίας.

Στίχοι.

Ἥγγειλε νεκροῖς Πρεσβυς. ὡς Θεὸς Λόγος,
Ἄνθρωπος ὄφθεις, μέχρι καὶ τούτων φθαίσει.

Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἔως ἐπ' αὐτῆς τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βίαιον λύθη Συμεώνης.

Ος, ἐν τῷ παρόντι βίῳ, τὴν παρατεταμένην ζωὴν δεξάμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεῶσαι, ἐν ἀγκάλαις τούτου ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐσόμενα Πνεύματι Ἁγίῳ θεοφορηθεὶς καὶ προμηνύσας, κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τοῦ βίου πέρας εἰδέετο.

Ἡ δὲ Προφήτις Ἄννα θυγάτηρ ἦν Φανουὴλ· ὅς ἐξ Ἀσῆρ κατήγετο· συνοικήσασα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, καὶ τούτον ἀποβαλοῦσα θανάτου νόμῳ, νηστία καὶ προσευχῇ, ἐν τῷ ναῷ σχολάζουσα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς διέτελει. Ὄθεν ἀδιασπᾶστος τούτων ἐχομένη, κατηξιώθη καὶ αὐτὴ αὐτὸν τὸν Κύριον ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς Παναγίας αὐτοῦ Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ τοῦ δικαίου τεσσαρακοσῆμερον τὸ κατὰ σάρκα τῷ ναῷ προσφερόμενον. Ἀνθρωπολογεῖτο δὲ τῷ Θεῷ, καὶ προεφήτευσεν τρανῶς περὶ αὐτοῦ, πᾶσι ταῖς

ἐν τῷ ναῷ παρατυχοῦσι λέγουσα· Τοῦτο τὸ βρέφος, ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας Κύριός ἐστιν· αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός, περὶ οὗ οἱ Προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες. Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην ποιούμενοι σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἀρρήτου τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλομεν συγκαταβάσιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στίχ. Ἀδριανὸν, χαίροντα τμηθῆναι ξίφει,

Χεῖρ, ἢ φόνοις χαίρουσα, τέμνει δημίου.

Ξίφει θανὼν Εὐβουλε, Κυρίου χάριν,

Βουλὴν ἐπέγνωσ ὡς ἀρεστὴν Κυρίῳ.

Οῦτοι τὸ γένος ἔλκον ἀπὸ τῆς Βαβυλῆος· πόθῳ δὲ τῷ πρὸς τοὺς Ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ ἐλκόμενοι, εἰς Καισαρείαν ἀφίκοντο. Φωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παρρησίας καθαρὸν, ὡς ὄντες Χριστιανοί, προσάγονται Φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι· καὶ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν νῶτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέροις μείζονσι βασάνοις ὑποβάλλονται. Ὡς δὲ εἰς τὴν προτέραν ὁμολογίαν ἀκλινεῖς ἴστατο, θηροῖς αὐτοῦ εἰς βορᾶν ὁ Ἄρχων ἐκδίδωσι. Καὶ ὁ μὲν μακάριος Ἀδριανός, λίοντι παραβλήθεις, ἀνδρικότατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθεν, ἔπειτα ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ Ἅγιος Εὐβούλος, πολλὰς παρακλήσεις καὶ θωπείας ὑπεμείνας, καὶ μὴ πεσοθεὶς, τὸν αὐτὸν θῆρα καταγωνισάμενος, τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθὼν, ὕστατος τοὺς ἄθλους ἐπεσφραγίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Βλασίου τοῦ Βουκόλου.

Στίχ. Βοῶν ἐπαυλεῖς Βλάσιον εἶχον πάλαι·

Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κυρίου.

Οὗτος, ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἔλκων τὸ γένος, γενέων πλουσίων σφόδρα ὑπῆρχεν υἱός, ἐκ τῆς τῶν βοσκημάτων πληθῆος τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξανόμενης, ἐξ ὧν καὶ δαψιλῆς παρεῖχον τοῖς πένουσι τὰς εὐεργεσίας. Ἐπεὶ δὲ, διωγμοῦ γενομένου, ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Βλάσιος ἐζητεῖτο, καὶ οὐχ εὐρίσκειτο, καὶ νάπαι καὶ ἱρμηταὶ ἐξηρευνῶντο, τούτο μαθὼν ὁ γενναῖος, καὶ ὡσπερ ἐπὶ δεῖπνον κεκλημένος βασιλικόν, προθύρως αὐτὸν δίδωσι τοῖς διώκουσι, καὶ ὡς εὐεργέτας ξευαγῆ.

Ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρίστη, καὶ ἠρωτήθη, ἐξῆψε καὶ τὸ ἔνομα, καὶ τὴν πίστιν, καὶ τὸ ἐπιτίθειμα· καὶ αὐτίκα αἶρεται ἐκ τεισάρων, καὶ τείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται. Εἶτα κουφίζει ὁ Θεὸς τὰς ὀδύνας αὐτοῦ, καὶ θεραπεύει τὰς πληγὰς. Οὐ γενομένου, γοητεῖαν τοῦτο καλέσας ὁ Ἡγεμὼν, λήθητι μεγίστῳ, ὕδατος καχλάζοντος πλήρει, τὸν Ἅγιον ἐμβάλλει· καὶ ἐκπληξίς τὸ ὀρώμενον, ἄνθρωπος ὡς ἱμάτιον ἀναβαλλόμενος τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθέγγετο. Καὶ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας πέντε ἐνδιατρίβειν ὁ Ἅγιος τῷ λήθητι κατακρίνεται. Ἄγγελοι δὲ αὐτὸν θάρρειν ἐγκλεισεσάμενοι, τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ζάλην, καὶ βλάβην ἀπεσκέδαζον. Ὄθεν οἱ τοῦ λήθητος τὸν Ἅγιον ἐξενεχεῖν στρατιώται προσταχθέντες, ζῶντα τούτου ἰδόντες, καὶ τοῖς Ἄγγελοις συμπάλλοντα, Χριστιανούς αὐτοὺς ἀνεκέρουσαν.

Τούτο μαθὼν ὁ Ἡγεμὼν, ἑτέρους στρατιώτας ἐξέπεμψε, καὶ αὐτοὶ παραγενόμενοι, Χριστιανούς αὐτοὺς ἀνηγόρευσαν. Εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ Ἡγεμὼν ἔλθων, καὶ τὸν Ἅγιον ἐν τῷ τοῦ λήθητος βράσματι θεασάμενος, καὶ ὑποποσάσας ἐψύχθαι τὸ ὕδωρ, τὰς ὀφεις αὐτοῦ ἀντλεῖσθαι προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ τῶν ὕψων καὶ τὴν ψυχὴν ἀποβάλλεται. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ Μάρτυς, πάντας τοὺς

πιστεύοντας ἐκ τοῦ λίθου ἐκεῖνος περιῤῥάντισας, εἰς τὸ τῆς Ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ἄνομα.

Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλειος τῶν ἑαυτοῦ Σημμάτων γενόμενος, τῇ τε μητρὶ καὶ ταῖς ἰδίαις ἐπισκήψας τὰ προσήκοντα, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει εἶδον ὡς περιστερὰν φωτεινὴν καὶ λευκὴν, τοῦ στόματος ἀναπτάσαν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελθοῦσαν. Διὰ καὶ τὸ ἱερόν αὐτοῦ σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ κατατίθεται, καὶ ἡ αὐτοῦ ράβδος παρὰ τῷ Συσιαστῆρι βλαστήσασα καὶ ἀνδρωθεῖσα, τὸ Συσιαστῆριον κατεσκίασεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Προφήτης Ἀζαρίας, υἱὸς Ἀδδῶ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμούς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίῳ,

Σιγαῖ προφητεύουσα λοξὰ Πυθία.

Ὁ υἱὸς ἦν υἱὸς Ἀδδῶ, ἐκ γῆς Συμβαθαῖ, ὃς ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων αἱ Μάρτυρες ζίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὧδε, καὶ Σίμωνα γραπτέον,

Μὴ καὶ λάθωσιν, ἐκκοπέντες ταῖς κάραις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐχαιρεν εὐρῶν Κλαύδιος βίου τέλος,

Ὡς εἴ τις εὐροὶ ψαλμικῶς πολλὰ σκύλα.

Ταῖς τῶν σῶν Ἀγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ Θεόφρονες,
 παρὰ τὸν Κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπειλῆν,
 ἀνδρείως πατήσαντες, χαίραντες ἐψάλλον Ὑπερῦμνητε,
 ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι, σὺ ἐλειταύργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ τε ἀμεμπτος Μάκαρ γενόμενος ἄθεν ἐψάλλες.

Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς γῆπιον ἐν τῷ ναῶ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεῶν ἐβόα χαίρων.

Διασπλάγχνα οἰκτιρμῶν σε κεκμηκότα με, νόμου τῷ γραμματι, κατακαμφθέντα τε, τῷ γῆρα ἀπέλυσον Σῶτερ τὸν δούλόν σου, ὅτι εἶδάν σε, ὁ Συμεῶν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φορέντα σάρκα. Θεοτοκίον.

Ὁ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ φύντος Πατρός, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Ἀγνή, ὡς βρέφος καθέζεται ἐταιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι Ἀχραντε, ἱεραῖν σαφῶς καθέδραν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἴκου μένην ἅπασαν ἀγείρει ψάλλουσαν· Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Χηρέυσαντα κόσμον θείας δόξης, ἐλθόντα νυμφοσολῆσαι τὸν Ὑπέρθεον, χάρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, καὶ Προφητείας χάριτι περιεσφράπτουσα, ἐδάξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν, ἐδήλου θείον λύτρον.

Ἐναίμους Συσίας προσηγάγω, ἀμνοῦ τοῦ δι' αἶκτον ἀδιήγητον, αἶμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνυούσας πόρρωθεν ὄν σωματῆμενον, κρατήσας Συμεῶν ἐδοξιάσθης, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντας τοὺς Προφῆτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον, τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος Θεόπνευσε, καὶ καθάπερ ὄρμος, σῆτος μεταβέθηκας, πρὸς τὴν πατέρα ἐνδοξε, τραφεῖς ἐν γῆρα καλῷ· διό σου τὴν πανέορταν μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον, ὡς εὐοσμὸν σε ῥόδον, ὡς θείον ὀσφραδῖον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, πᾶναγγε Θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ὤκησεν εὐωδιαζὼν ἡμῶν, τὴν φύσιν δυαωδίας πλησθεῖσαν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐὐα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσώκισατο· σὲ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνησας· ὄθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσφάουσαι, Θεοδόχε θείαις μέλεσι, τοῦ ἀπτομένου τῶν ἀρέων, ὡς Δαυὶδ μελωδεῖ καὶ καπνίζονται· μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας· ὄθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Ἡ δὴκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντων ταῖς ψυχαῖς σελαγίζουσα, πρὸς φῶς θεογνωσίας ἀνάγουσα, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοκτῶ ὡς ἡλιος, καὶ σελήνη τὴν ὑψηλίον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ Προφήτις, ὁ Πρέσβυς Συμεῶν τε ὁ ἐνδοξος· δεῶν ἡμᾶς φιλόανθρωπε Κύριε, ἁμαρτημάτων σκότους λύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φανείσαν Μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν ὡς ἄπερ Προφήτης· Ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτώσιν τῶν πολλῶν κεῖται Δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμηνευτον.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ατρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἐνοῦται ἀσπόρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκαλαῖς φέρουσα, Χερσβικὸς ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες· καὶ Συμεῶν ὁ Πρεσβύτες, χαίρων ἐδέξατο τέτον.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. β'.

Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξαι φησὶ Συμεῶν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν· ὧ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν. Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητὴν καὶ Θεὸν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθὺς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωσμεν λαοὶ, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμος Νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δούλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τῆ σαρκί, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Τὸν Ἱερὸν ἢ ἱερά Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν Ἱερῷ τῷ Ἱερῷ· ἀπλώσας δὲ ἀγκαλας ὁ Συμεῶν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου, Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν,

Τὰ Τυπικά, καὶ ἡ γ'. καὶ ε'. Ὡδὴ τοῦ Κανόνος, καὶ τὰ λοιπά.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Ἡηλουσιώτου.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, εἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τρία τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ἁγίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Θεοφανείας ἀρρήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ Κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, ὑπὸ Μητρὸς νῦν προσάγεται· ὃν λαβὼν, Συμεῶν ἐνηγκαλίστατο.

Εν τοῖς Πρυφίταις ὠράθη, ὡς θέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι παλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ, ὠφθῆς ἐκὼν, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστέ, σοῦ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Ο ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν νόμον τάξας ποτέ, νῦν ἐν Σιών τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστέ, σὺν τοῖς ὀλοκαυτώμασι, τῆ Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς εἰς τὸν ναόν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Στιχηρὰ τοῦ Ἁγίου,

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψούμενος, διὰ βίου Πάνσοφε διστελέσας, τῆς θεωρίας ἐπίθασιν, τὴν πρᾶξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον ἔγενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔσθης μακαρίου, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῆ πλημμύρα τῆς χάριτος, καὶ τοῖς ὄμβροισ τῶν λόγων σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονες· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γὰρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθείς ὡς ἐκ πηγῆς, δαφιλῶς σὺ ἐξήντησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστελλῶν καὶ διδασκῶν, καὶ νοθετῶν ἀξιάγαστε.

Εγκρατεία τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας Πενόσιε, ἐναργῶς χωρητικὴν, χαρισμάτων τοῦ Πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς
ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν
ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκαλαῖς
τοῦ δικαίου Συμεῶν! ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῶν
ἀπάντων, ὑπὸ τοῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι
παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σε,
ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν Στίχ. Στιχηρ. προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δέχου ὦ Συμεῶν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, κα-
θὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου·
ἰδοὺ γὰρ παραγένουε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἄγνη, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκαλαῖς, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον!
Ὅ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάτ-
των, ὡς βρέφος ἀγκαλιζέται.

Δόξα, καὶ νῦν, Ἦχος β'.

Σήμερον Συμεῶν ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς, τὸν Κύ-
ριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν
γνόφον πρῶτον ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει
τῷ Σινᾷ πλάκας δόντα αὐτῷ. Οὗτός ἐστιν, ὁ
ἐν ταῖς Προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου Πατη-
τής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαυὶδ καταγγελλεῖ· ὁ
τοῖς πᾶσι φοβερός, ἔχων τὰ μέγα καὶ πλού-
σια ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς. Καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν ὄρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Οὖν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνῳ ἁγίῳ, ἐλθὼν ἐ-
πὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος
ἐγένετο, χρόνοις ὡν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμε-
νος, ὁ Συμεῶν ἐν ἀγκαλαῖς, χαίρων ἔλεγε· Νῦν
ἀπολύεις Οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτά.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς,
χερσὶ γηραλέαις σου, ἀγκαλισθεὶς Συμεῶν,
Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀ-
πόφασιν δόξῃ· εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέν-
ναον χάριν· διό σε ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγομεν τὸν Κανόνα τῆς Ἑορτῆς, καὶ
τοῦ Ἁγίου τοῦτον, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πάτερ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀ-
» βύσσῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
» θρωπὸν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐ-
» βόα, ἄσωμεν.

Συντετριμμένης καρδίας τὸν στεναγμὸν, ἐ-
πακούσας Δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν
δεινὴν, συντριβὴν θεραπεύσον εὐχαῖς, τοῦ Ὁ-
σίου σου Χριστέ ὡς παντοδύναμος.

Επιβάς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς
Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν τερ-
πνὴν ἐμφάνειαν, Θεῷ, ὁμιλῶν διαπαντός σα-
φῶς ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγὼν, τὸ σὸν
στόμα Πάνσοφε, τῶν ἐκείθεν δωρεῶν, τὴν
ῥοὴν ἐξήντησας Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν ἀνακρο-
μενος. Θεοτοκίον.

Ως ἐπὶ κούφῃς νεφέλῃς ὁ Πλαστοουργός, ἐπὶ
σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατός, τὰ Αἰ-
γύπτου Δέσποινα ἄγνη, χειροποίητα Χριστός
ὡς παντοδύναμος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου
» Ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ
» τῆς ὁμολογίας σου.

Νοός ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθρή-
σας, Παναοίδιμε φύσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρ-
χηκὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, Θεολόγος ἀπλανῶς
κατέλαβες.

Μελέτην δέμενος τρανῶς, τοῦ θανάτου τὸν
βίον, Θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν
ταῖς ὑλικαῖς, ἐνέκρωσας ἀφορμαῖς, ἀπαθείας
συσχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Οπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυρὸν
σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν
ἀσκήσει καρτερᾷ, καὶ ταύτῳ ὡς δυνατὸν, ὡ-
μοιώθης βίου καθαρότητι. Θεοτοκίον.

Νομίμων φύσεως ἐκτός, τὸν Δεσπότην τε-
νοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς παλαιᾶ πα-
ρακοῆς, διέλυσας τὴν αἰρᾶν, εὐλογίας τὴν πη-
γὴν βλυσταύνασα.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βίβλος γνώσεως διδασκαλίας, πλούτῳ πύ-
στεως συντεταγμένη, τῷ πανάγῳ ἀνε-
δείχθης ἐν Πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα

τοῖς χριζουσι, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνεστής ἐκ νεκρῶν.

Ε'τέχθης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῶ, ἀκαταλήπτως μένων. Χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκαλίαις σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ
• **Χ**σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
• ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
• ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αφθόνως Ὅσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον ὡς εὐπειθής, δοῦλος διαδέδωκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ Δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διανηξάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθός, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ Πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων ἠλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν Θεοφάντορ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ω'ς ὄντως ἀφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κηύσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε Μυστήρια.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρ-
• **θ**ριζόντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἰδέναί Δόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Νεκρώσει Πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγωνῶς καὶ τῆς σαρκός, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ μόνῃν ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σε Ἀγαθὲ, νῦν ὁ Θεοφόρος αὐγάσθεις, στύλος ὀλόφωτος γέγονε, πᾶσι πέμπων θείου φωτός, τὰς θείας αὐγάς, καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ο' θέλων πάντας ὡς ἀγαθός, πάνσοφε σωθῆναι ποδηγόν, τοῖς πλάνωμένοις σε ἔδειξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὀδόν, Ἰσιδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δείποινα τοῦ κόσμου ἀγαθῇ, ὁμολογῶ σε πανάμωμε, σεσωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν Ἀγνή, καὶ βίβι σε προστατῖν πίστει προβάλλομαι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
• **ρ**ῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
• εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βῶ σοι Ἀνά-
• γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Λογιστικῶς ἐδίκασας, Θεοφόρε καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, τὸ χειρὸν τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Ευτόνωσ τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυφῆς, σὺ Μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας Ἐνδοξε ταῖς πληγαῖς, ἐτάζων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς ὀμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ο' φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστεία Θεϊκῇ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὐσπλαγχνος, σαῖς ἀγκαλίαις Πανάμωμε σαρκωθείς, ὡς βρέφος βαστάζεται ὁ Πατρὶ κατ' οὐσίαν συναΐδιος.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Δ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχοι.

Πηλουσιῶτα, χαῖρε, χαῖρε πολλά μοι,
Τὸν πληρὸν ἐκδύς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης.

Ἐν δ' Ἰσιδωρον ἔθεντο τετάρτη σήματι λυγρῷ.

Οὗτος ὁ Ἅγιος, Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν γονέων υἱὸς ἐγνωρίζετο, συγγενῆς τε ὧν Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου, τῶν τῆς Ἀλεξανδρείων Ἐκκλησίας Ἐπισκόπων. Οὗτος, γράμμασι τῆς θείας σοφίας καὶ τῆς ἔξω εἰς ἄκρον ἐξησκημένος, πάμπολλα συγγράμματα, λόγου καὶ μνήμης ἀξία, τοῖς φιλομαθεῖσι καταλείπει. Καταλιπὼν γὰρ παντοῖον πλοῦτον, γένος λαμπρὸν, εὐδαιμονίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλουσίον ὄρος, καὶ τὸν μοναδικὸν ὑπέρχεται βίον.

Ἐκεῖ σχολάζων, καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἄπασαν τὴν οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζε, τὰς ἀμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας, τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων, πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων· ἀλλὰ καὶ Βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νοουθετῶν, καὶ ἀπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς θείας Γραφῆς ῥήσεις σαφέστατα ἐρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου Ἐπιστολάς ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἄριστα βίωσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γῆρα βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου Ὁμολογητοῦ, τοῦ Στουδίτου.

Στίχ. Ἐδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρήσαι τὸν βίον.

Οὗτος ὁ Ὅσιος ἔφυ μὲν τῆς τῶν Κρητῶν νήσου, κώμης Κυθωνίας· τὸν συγγενῆ δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος θείασασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει· καὶ τοῦτον συγκαταλεγμένον τῇ Ἀδελφότητι τῶν Στουδίου εὐρών, καὶ αὐτὸς τὸν μονῆρ βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδείσεως ἰλθὼν, καὶ τῆς μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ συμβολὰ ἀκριβέστατα ἐκδιδάχθεις, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος· εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Ἦν τὸ ἐντεῦθεν, ἔξοριαν σὺν Θεοδώρῳ, τῷ τῆς μονῆς προεστῶτι, ὁ θείος Νικόλαος κατακρίνεται· κἀκείθεν ἀνακληθέντες, βουνεύροις τύπονται παρὰ Λέοντος τοῦ Σηριωνύμου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων εἰκόνων τυγχάνουσι. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ τῇ εἰρκτῇ δεσμευθέντες ἐναπορρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ προσκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖσε μαστιγθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται.

Ἐἴκοσι δὲ μηνῶν παρωχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον ὁ Λέων, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαιοτήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ Ὁμολογηταὶ ἀναχθέντες, τὴν Χαλκηδὸνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν τρισόλβιον Νικηφόρον τὸν Πατριάρχην κατασπασάμενοι, διήγον ἄμφω· καὶ μετὰ μικρὸν ἐν τῇ Προύσῃ περιορίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Καίσαρος τοῦτο προσαξάντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτῳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολυάθλος Θεόδωρος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἀνακτος τὸν βίον ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τὴν βασιλείαν δραξαμένου, πάλιν κατὰ τῶν Εὐσεβῶν ἀνερρίπιζέτο πόλεμος.

Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβιστάτης, καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ, τῆς βασιλείας ἐπιλημμένων, καὶ εἰρήνης σταθρᾶς γενομένης, ἐπὶ Βασιλείου ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν Ὅσιον τοῦτον καὶ πολυάθλον Νικόλαον, πολλὰς παρακλήσεις πείσας, Ἠγούμενον τῶν Στευδίου καθιστᾷ. Τούτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχώθεις, ἐσδομηκαστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ἁγίᾳ Ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, Ἐπισκόπου Ἀρβηλ τῆς Περσίδος.

Στίχ. Πῶς τῆτο φρικτὸν τοῖς Ἀθληταῖς Κυρίῃ,
Ἐφασκε δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.

Πέμπτῳ ἔτει τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀ-
θέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ Ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ' αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἠλίῳ. Ὁ δὲ Μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν· Ἀθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ ναρκᾶς, τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκὸς ἐστὶν ἔασαι τὸν Ποιητὴν, καὶ τὸ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἰμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι; Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἐξετάραξαν τὸν Τύραννον κατὰ τοῦ Ἁγίου· καὶ αὐτίκα ὁ Ἀρχιμάγος ἐκδυθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ριφθῆναι, καὶ ἀγρίαις ράβδοις μαστιγῆσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ Ἀρχιμάγος γενναίως φέροντα τὸν Ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερευχομένον τῶν μαστιγούντων, καὶ λέγοντα· Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἀμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἶδασι τί ποιοῦσι· ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει· καὶ ἐτελειώθη ὁ Ἅγιος Ἀβράμιος ἐν Κώμῃ λεγομένη Θελμᾶν τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἔκτομη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆ Ὁσίᾳ Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἐνὸς τῶν τριακοσίων δεκαοκτῶ Ἁγίων Πατέρων, τῶν ἐν Νικαίᾳ· καὶ Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοκτίστου.

Στίχ. Θείοις σκεπασθεὶς πίσεως θείας ὄπλοις,
Γυμνοὶ τράχηλον Θεόκτιστος τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος καὶ Θαυματουργὸς Ἰάσιμος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἄλλ' Ἰασίμου καὶ μόνῃ κωφῇ κόνις.

Νέμει νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ
Πάτερ ἡλίον, ὁ Δεσπότης σε καταλάμπειν
φέγγει νοπῶ, ψυχᾶς τῶν βωόντων ἐκτενῶς·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμοὺς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέπλυ-
νας, Μάκαρ δακρύων χεύμασι· καὶ γε-
νόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάν-
τας ἐδίδαξας βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ
τῶν Πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκίον.

Επὶ ἄσειστον κρηπίδα ὄντες πίστεως, σὲ
Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτό-
κον· Λόγον γὰρ Θεῆ, ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν·
Εὐλογημένος ὁ καρπὸς, τῆς σῆς κοιλίας Ἀγνή.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὄσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου Δυσίαν ὕδατι ἔφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βουλε-
» σθαι· σὲ ὑπερυψῆμεν, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Λογικὴν ὡς Δυσίαν πάντα τὸν βίον σου, εἰς
Ἄοσμήν εὐωδίας Πάτερ· προσήγαγες, τῷ
ἐπὶ Σταυροῦ κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ,
ὄν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον καὶ μετὰ θάνατον,
Ποὺς ἐμψύχους σου λόγους ὥσπερ πολύ-
τιμον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν λιπῶν,
τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωραιωθῆς Παμμακάκρ κάλλει τῶν λόγων σε·
τοῦ Ἁγίου γὰρ ὠφθῆς Πνεύματος κάλα-
μος, γράφων εὐσεβῶς, τέττε γνῶσιν τὴν ἔνθεον,
τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Πανάμω-
με, καὶ προσάτιν ζωῆς μετανῶν προβαλ-

λομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν, Θεὸν Λόγον κηύσα-
σαν ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μα Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἄκτις καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῆ
ψυχῆ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιος· διὰ
σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ, πεπλήρωται, τούτου τῆς
λαμπηδόνης· ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς
σοφίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδα φύσεως, τοῖς πα-
τρικοῖς ἐπόμενος Θεόφρον διδάγμασι, θεο-
φρόνως προσκυνεῖν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογοῦν-
τας, ἀκτιστον αναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν
φωτισμὸν ἀναπηγαῖζουσαν.

Ἐϋρῶν τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν
οὐρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος,
τοῖς ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἴτησαι
σωτηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρε, θρόνῳ τοῦ Σωτῆ-
ρος μετ' Ἀγγέλων παριστάμενος. Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορ-
φήν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέ-
δυσεν, εὐδοκίᾳ πατρικῆ σκηνώσας ἐν σοί, τῆ
νεχαριτωμένῃ· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐ-
ρανίαις, Στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Τοῦ Ἁγίου. Ἰνναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἰδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσ-
βεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδρα-
μῶν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, πα-
ρέστῃς ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσί-
δωρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σε μνήμην.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Ἐκ σοῦ Θεογεννήτρια, ὁ Κτίστης οὐρανοῦ
καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράστως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ
ναῶ νῦν ὡς βρέφος, εἰσήχη ἔπωλένιος· ὃν Συ-
μεῶν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ
καὶ ῥύστης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χρισέ με.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχ. προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθα.

Ῥύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθέ-
νου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀρρέυστως, Υἱὸς πρὸ
Ἐωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδάμ λυτρούμενος.

Στιχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ,
ἐν τῷ ναῶ ὡς βρέφος, ὑπὸ Μητρὸς Παρθέ-
νου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στιχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ
πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων,
ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν Ὅμοιον.

Φέρουσα ἡ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκαλαῖς, ἐν τῷ ναῶ εἰσέρχεται.

Ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ε. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Ἀγαθῆς.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'.
καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς
γ'. καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γραίματι, ἀποπληρῶν ὁ φι-
λάνθρωπος, τῷ ναῶ νῦν προσάγεται· καὶ
τῆτον εἰσδέχεται, Συμεῶν ὁ Πρέσβυς, γηραιαῖς
ἀγκαλαῖς, Νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν
ἐκείθεν μακαριότητα· κατεῖδον γὰρ σε σήμε-
ρον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυ-
ριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπύζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύ-
ριε, ἐπὶ κούφῃς καθήμενος, νεφέλης ὁ Ἥ-
λιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀπο-
πληρῶν, καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς
νέας Χάριτος· διὸ σε θαυμάζομεν, ὁ Συμεῶν
ἀνεκραύγαζεν· Ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι
εἶδόν σε Δέσποτα.

Κόλπῳ τοῦ Γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῆ
Θεότητι, σαρκωθείς ὡς νηδόκησας, ἀγ-
καλαῖς κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν
ἐπεδόθης, τοῦ θεοδόχου Συμεῶν, ὁ τῆ χειρὶ σε
κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ, Νῦν ἀπολύεις με,
περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἀγαθὴ καὶ φιλάν-
θρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Προσόμοια τῆς Ἁγίας, ὁμοια.

Ἀφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ Νυμ-
φίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγαθὴ
θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη,
μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νημφῶνα
θεῖον ἐχώρησας· διὸ σου τὴν παγκόσμιον, ἐπι-

τελοῦμεν πανήρυγιν, τὸν Σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ ξεσμούς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας Ἐνδοξε, τὰς αἰωνιζέσας, ὁμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμοιβὰς, καὶ τὴν ἐκείθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον, ὃ σοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανοῖδιμε, ἀθλησάση λαμπρότατα.

Ορμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐτναίου ἀνέστειλας, σαῖς εὐχαῖς Ἀγαθῶνυμε· καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτὸν σου Μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυγᾷ τῶς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν Δείῳ Πνεύματι· ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἔταπείνωσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Δόξα. Τῆς Ἁγίας, Ἦχος πλ. δ'. Συκεώτου.

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ ἀθλήσει τῆς πανενδόξου Ἀγαθῆς, καὶ Μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐράμιλλον τῷ Μωϋσεῖ· ἐκεῖνος γὰρ, τὸν λαὸν νομοθετῶν ἐν τῷ ὄρει, τὰς ἐγγραφεύσας ἐν πλαξὶ θεοχαράκτους Γραφαῖς ἐδέξατο· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν ἐγγεγραμμένην· Νοῦς ὁσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφὶμ, σήμερον τῷ Δείῳ Ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, Πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκαλαῖς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζευγὸς τρυγῶν τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν Ἐθνῶν τὸν νεολεκτὸν λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τῆ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρασ δεξιάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρῖαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαίτεται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεμε Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἰδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τοῦ Χρισωνύμου λαῶ.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Ος ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κβωτός ἢ ἄχραντος, τὸ ἰλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς προστίθῃσιν, ἀγκαλαῖς Συμεῶν τοῦ θεόφρονος· διὸ ἡγίασται, τῶν Ἁγίων νῦν τὰ Ἁγία, καὶ τῷ μόνῳ Ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δεδόξασται σήμερον Χριστὸν, Συμεῶν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χεῖλη· ἀνθομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαίτεϊ τὴν ἀπόλυσιν. Αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Η πύλη ἢ ἔμψυχος ἀγνή, ἢ Παρθένος σήμερον, τὸν βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαινουσα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης, ὡς γέγραπται· ὅθεν χορευόντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, Δείοις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ ἱερά Μητήρ, καὶ τοῦ Ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ Ἱερόν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ κόσμου Ποιητὴν, καὶ τοῦ νόμου πάροχον· ὃν καὶ ἀγκαλαῖς ὑποδεξάμενος ὁ Πρεσβύτες Συμεῶν, γεραίρων ἐκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου, ὅτι εἰδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος α'. Αὐτόμελον.

Χορὸς Ἀγγελικὸς, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα· βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράζωμεν ὕμνον, ὀρώντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ Δυναμίεις, γηραλέαι νῦν, ἐναγκαλιζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλόνηρον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέθης ἐπὶ γῆς, ὁ προάναρχος Λόγος, προσήθης τῷ ναῷ, ἀκατάληπτος μένων· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτες, ἐν ταῖς ἀγκαλαῖς σε ὑπεδέξατο, κράζων· Νῦν ἀπολύεμε, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς, καὶ ὁ τῆς Ἁγίας.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἁγίας, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὴν Δείαν Ἀγαθὴν ἀγαθοῖς μέλπωμεν ἐν ὕμνοις.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄ Ἦχος β΄. Ὁ Εἰρμός.

- Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
- τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὀδηγήσαντι
- τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
- δεδόξασται.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμου κλήσεως Μάρτυς ἤξιωσαι, τῆς ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγούσης τὴν ἀγαθότητα.

Ἡρῆθης Ἀγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον. τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονήσασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, Νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Θεοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμησαι, καὶ παρθενίας κάλλεσι, καὶ θείοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ Μαρτυρίου, διπλοῖς στεφανουμένη στέμμασιν ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Θεοπρεπές, σκηνῶμα Ἀγνή σὺ πέφνησας, τῶν οὐρακῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορὸς.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
- κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
- σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν
- ὑμνουμένων σε.

Αγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν θείων Μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κἀκώσιν, θεραπεύουσα Μάρτυς κατακάλλυον.

Γονίμοις ἀρσταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη καὶ Μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Απάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ Τυράννων τὰ φρυαγμάτα, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας.

Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσώπει ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας, πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε.

Κάθισμα τῆς Ἀγίας. Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, προθυμίας κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθης Ἀγάθη Νοῦς ὁσιος, αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς. Τὴν ὠραιότητα.

Εκ τῆς Παρθένου σε, σωματωθέντα Χριστέ, νῦν ὑπέδέξατο, ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμειπτος, ἡ προφήτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσήγαγε. Ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ ἔτιωσ εὐδοκήσαντι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- Ὑμῶ σε ἀκοῆ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
- καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γὰρ, ἐμὲ
- ζητῶν τὸν πλανηθέντα· διὸ τὴν πολλὴν σου
- συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξαῖζω Πολυέλεε.

Ἡσχύνθη, τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνουα καὶ ἠλέγχθη· παρθένοι γὰρ τούτου νῦν, τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ Παρθένου ἀνατειλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταυγάσαντος.

Νομίμως, σωφροσύνην ἄσπιλον, ἐξασκήσασα Ἀθληφόρε, τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέβαλες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ ὀπλισαμένη τῇ χάριτι, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων τούτου ἄρασα.

Γενοῦ μοι, προστασία πάνσοφε, τῶν δεινῶν με ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζαλῆς τε, καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθρῆ, λυτρωθεῖς ὅπως ἱμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστατίην Ἀγαθώνυμε.

Θεοτοκίον.

Απείρωσ, τῶν Ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν Ἥλιον, κηύσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτίσι τῆς Θεότητος, τὰς τῶν πιστῶν ἐννοίας καταυγάσαντα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰώνων
- ποιητὴς Κύριε, ἐν τῷ φωτὶ, τῶν σῶν
- προσταγμάτων ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου
- γὰρ ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκομεν.

Θεοῖσι προσταγμάσι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ ἐνδοξε, συμβολικῶς, σαρκὸς προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη εἰλαία φανεῖσα κατάκαρπος.

Ολω τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀστραπαῖς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς, χαμαὶ συρομένας παρείδες ἠδονάς, ἐκείνου καὶ μόνου ποθοῦσα τερπνότητα.

Γνα τὴν ἀφραστον, ἀξιωθῆς διαγωγὴν ἐνδοξε, τῶν ἐκλεκτῶν, ἰδεῖν τὰς βασάνους ὑπέμεινας στερόρως, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστὸν, τὸν τοῦ παντός Δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε Ἀγνή· χαῖρε.

ἢ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἢ χωρήσασα
Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ωδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλιμένος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγγνίας σου,
» ἐπικαλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
» με ἀνάγαγε.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ Τύραννος, σὲ τὴν
καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν· ἀλλ' ἀ-
ναιδῶς ἐλήλεγκται, προσβαλὼν τῷ στερρῷ σου
φρονήματι.

Εξεχύθη σου χάρις ἐν χεῖλεσι, Μάρτυς ἀγα-
θῶν· τρανῶς γὰρ ἤλεγξας τὸν προ-
φανῶς ἀναίσχυντον, θεοδίδακτον λόγον πλου-
τήσασα.

Λίθος ὠφθης πανέντιμος ἐνδοξε, νοῦν αὐτο-
προαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς πατρίδος
λύτρωσις, ἀσφαλῆς γενομένη Ἀγάθη σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι· Χαῖρε
τὸ πτότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ
καταικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄.

Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον, ἢ Ἐκκλησία, πορφυ-
ρίδα ἐνδοξου, καταθαφῆσαν ἐξ ἀγνῶν,
λύθρων Ἀγάθης τῆς Μάρτυρος, Χαῖρε, βοῶσα,
Καταίνης τὸ καύχημα.

Συναξάριον.

Ἡ Ε΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ἀγίας
Μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχοι.

Χαίρει, σκάτει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς, εἰ πλάκων ὄψεις βλέπει.

Πέμπτη ἐν φυλακῇ Ἀγάθη θάνατον εἶδος
ἀρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὧρα
σώματος καὶ ἀφθορία, καὶ κάλλι ψυχῆς διαλάμπουσα,
καὶ πλεῖστον κομῶσα. Κατὰ δὲ τὴν χρόνον Δεκίου τῆ βα-
σιλείας, Κυρτιανῷ τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον
μὲν δίδεται Ἀφροδιαία τινὶ ἀπίστῳ γυναικί, τῆ μετατιθῆ-
ναι παρ' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δὲ κρα-
ταιῶς ταύτης εἶχετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ μαρτυ-
ρίου θάνατον, αἰκίζετο σφοδρῶς, καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτει-
ται, ἐν ὃ πανεύφημος Ἀπόστολος Πέτρος κατέσκησεν ὑγιῆ.
Εἶτα ἐπ' ὄσπράκων σύρεται, πυρὶ καταφλέγεται· καὶ βλη-
θεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Λέγεται μὲν τοι, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς Ἄγγελος πλάκα
ἐπεκόμισεν, ἐγγεγραμμένην ὕψαι· Νῆς ὁσιος, αὐτο-
προαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρω-
σις. Τελιῆται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῷ Μαρτυρίῳ αὐ-
τῆς, τῷ ὄντι ἐν τῷ Τριχώγῳ.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοδοσίου τοῦ ἐν τῷ Σκοπέλῳ.

Στίχ. Στενὴν ἀδεύσας Θεοδοσίος τρίβον,

τὴν εὐρύχωρον τῆς Ἐδέμ πατεῖ τρίβον.

Ούτος Ἀντιοχεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, λαμπρῶν καὶ περι-
φανῶν γονέων· ἐν δὲ τῷ πρὸς Κιλικίαν ὄρει νάπῳ
τινὰ εὐρῶν, ἐν αὐτῇ οἰκίσκου βραχυτάτου ὠκοδόμησεν. Ἐνθα
νηπείαις, καὶ ἀγρυπνίαις, καὶ χαμουναίαις ἦν σχολάζων,
ἐνδύμα ἔχων τρίχενον· ἀλλὰ καὶ σιδήρου βαρὺ φορτίον ἔ-
φερεν ἐντε τῷ τραχήλῳ, καὶ τῇ ὀσφυί, καὶ ταῖς χερσίν.
Διὸ καὶ πολλῆς ἔτυχε παρὰ τῷ Θεῷ χάριτος τε καὶ παρρη-
σίας· ἐκ πέτρας γὰρ ἀνίκμου ὕδωρ ἐξήνεγκεν. Οὕτω δὲ
πολυθύλλητος γέγονεν, ὡς τὸ αὐτοῦ ὄνομα ἐπικαλεῖσθαι
τοὺς τὸν Κιλικίον κόλπον πλείοντες, καὶ τῆς ζάλης ῥύεσθαι.
Παρεγένετο δὲ εἰς Ἀντιόχειαν, διὰ τὸ λεηλατεῖσθαι ὑπὸ τῶν
Ἰσαύρων τὴν τῶν Κιλικίων χώραν. Ἐνθα πολλὰ ἀγωνισά-
μενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Πολυεύκτου, Πατριάρχου Κωνσταντινου-
πόλεως.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ωδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευ-
» μένης, οἱ τρεῖς σὺ Παῖδες κατεφρόνησαν,
» ἀθρευτάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς
» ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογη-
» τὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ος λίαν παιδρῶς, φθεγγομένη καὶ σαφῶς
τυράννουσ ἐπληξας, λόγῳ σοφίας καὶ τῆς
χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων· ἀνθρακας πυ-
ρὸς γὰρ ἀπόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· Εὐ-
λογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μανία δεινῆ, συσχεθεῖς ὁ δυσμενῆς ἐξηπο-
ρεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέω-
σιν καὶ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· χαί-
ρῃσα γὰρ Μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ Νυμφίῳ κραυ-
γάζουσα· Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Επέστη παιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητῆς
σοι φρουρουμένη, ταῖς σὰς ἰώμενος δειναῖς
μάστιγας, ἅς περ ὑπέστης ἀήττητε, Μάρτυς τοῦ
Σωτῆρος παρθένε, ἀγαλλομένη καὶ λέγουσα·
Εὐλογητὸς εἰ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδάμ, παραβάς τὴν ἐντολὴν τοῦ
Παντοκράτορος· σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώ-
μιον, ζῶν Πάρθενε πανάμωμε, τῆτον ἐλυτρώσω
θανάτου, εὐχαρίστως σοι κράζοντα· Εὐλογη-
μένη, ἢ Θεὸν σαρκὶ κηύσασα.

Ωδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
» ταῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν

- φλόγα εἰς δρόσον μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖ-
- τε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
- πάντα τοὺς αἰῶνας.

Εν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ, δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθεῖσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ καταυγασθῆναι τοὺς σέ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, καὶ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφήσαι.

Νῶ καὶ καρδίᾳ καὶ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον Δεῖαν, ἀνεπτρωθῆς αὐτῷ, βροῦσα· Δραμοῦμαι ὀπίσω σου, καὶ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υπερφυεῖσι κροσσωτοῖς, καὶ ὠραία τῇ στολῇ ἡγλαῖσμένη, βασιλέως θυγάτηρ, ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύρον γενόμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κνοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὁδοῖς· διό σοι Παρθένε κραυγάζομεν· Χαῖρε μυροθήκη τοῦ πυριπνύου μύρου.

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
- φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδαίμ,
- βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἀγίας
- Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
- οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα θεόφρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνέστειλας ὄρμην· ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ο δεικῆ προμηθείᾳ, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σὴν, Μάρτυς ἀνδρείαν κατώκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανόαις, ὡς νύμφην παναμώμητον αὐτοῦ, καὶ συγχάριεν Ἀγγέλοις, καὶ Μάρτυσιν ἠξίωσεν.

Γλεων ὡς Ἀθληφόρε, τὸν Κριτὴν τῶν ἀπάντων, Χριστὸν μοι παρασκευάσον σεμνή, ταῖς ἱεσῖαις σε πάνσεμνε· καὶ πταισμάτων τὰ πλήδη, καθάραι μου, τὸν εὐσπλαγχνον αἰεὶ, δυσωποῦσα μὴ παύση, Μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεῖς ἀπορρήτως, ἐξ ἀγνῶν σου αἰμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, πάνταγενε Μήτηρ ἀνύμφευτε, πρὸ αἰῶνων ἀπάντων, ὁ τῷ Πατρὶ συνάναρχος Υἱός· καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ἐξαποστειλάριον τῆς Ἀγίας.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αγάθη μεγαλώνουμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον θεῖον, καὶ Μάρτυς ἡγλαῖσμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστευσε, τιμῶντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὐρέσθαι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπορρήτον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· εἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὡς Δέσποτα· Σωτήρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Ἀίνων, Στιχηρὰ Προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαῖ.

Φόβω τε καὶ χαρᾷ, ἀγκαλαῖς τὸν Δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ἠτέϊτο λύσιν, ὑμῶν τὴν Θεομήτορα.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου· εἶδον γὰρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Αἴνα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν ἀνθρωπολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Χαῖρε ἡ τὴν χαρὰν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ 5. τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστώμεν Στίχους 5. καὶ ψάλλομεν τρία προσόμοια Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, καὶ τρία τοῦ Ὁσίου.

Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγματῶν.

Ο ποιητῆς τῶν ἀπάντων, καὶ Λυτρωτῆς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη· ὅθεν ὁ Πρεσβύτες τοῦτον λαβὼν,

μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· Νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὡς πύδοκῃσας.

Ο Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου
λαβὼν, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννη-
θέντα Σωτῆρα, Εἶδον, ἀνεβόα, τὸν φωτισμόν,
τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα· νῦν ἀπολύεις τὸν
δοῦλόν σου Ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν
βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκά-
λαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· Εἶδον τὸ φῶς,
τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ· νῦν ἀ-
πολύεις ὡς εἰρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῆ δε τῆ
κελεύσει σου.

Στιχηρὰ τοῦ Ἀγίου.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετιῶν, ἀστράπτων ἰε-
ρώτατα, φῶς ἐτέθη, ἐν λυχνία μυστικῶς,
τῆς Δείας Ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην Πά-
τερ, ταῖς ἰσραὴς διδασκαλίαις σου.

Τὸ Πνεῦμά σε τὸ Ἅγιον, Βουκόλε ἀγιώτατε,
ἀγίασαν, δια σου ἀγιασμόν, τοῖς πίστει
προσιούσι, παρέχει θεοφόρε, καὶ φωτισμόν
καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαοὺς,
σοφὲ ἀγαθοδότης, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἰε-
ρουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. α'.

Ερευνᾶτε ταῖς Γραφαῖς, καθὼς εἶπεν ἐν
Εὐαγγελίῳ Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν
αὐταῖς γὰρ εὕρισκόμεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ
σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτο-
τροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ
Συμεὼν βασταχθέντα, οὐ δοκίσει, οὐδὲ φαν-
τασία, ἀλλ' ἀληθεῖα τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς
ὃν βοήσωμεν· Ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαΐ.

Φέρουσα ἡ Ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος,
τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος
ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ καῶ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, κα-
θὼς ἐχηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου·
ἰδοὺ γὰρ παραγέγομε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὲ, Θεὲ αἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν
σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπάλυσάν με τάχος,
τὸν δοῦλόν σου φιλάθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωὴν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως,
ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτῆρ μου· εἶδον γάρ
σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου Δέσποτα.

Ἀπολυτικίον τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὀρθρον.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν τῷ καῶ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἀπαι-
των· δι' ἐμέ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου,
ὁ παῖλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ
ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς
τοῦ νόμου παῖλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγ-
χνία σου Σωτῆρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα
τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Εν τῷ καῶ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πλη-
ρῶν, ὁ Ποιητὴς καὶ Δεσπότης καὶ ὁ τοῦ
νόμου δοτῆρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν, εὐδοκίᾳ
τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φο-
βερὸς, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου
μόνε Οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύ-
ψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα λέγεται ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ
Ἀγίου ὁ παρῶν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ Βουκόλου μέγισον ὑμνήσω κλέος· Ἰωσήφ.

Ῥδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσ-
• σῳ ἵχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν
• ποντήμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ὠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Ταῖς δεῖκαῖς ἀγλαΐταις καὶ ἰσραὴς, καὶ φω-
σφόροις λάμπησι, λαμπρυνόμενος αἰεὶ, τὴν
ἐμὴν καταύγασον ψυχὴν, τὴν λαμπράν σου
ἐορτὴν, Πάτερ γεραίρουσαν.

Ολολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητὸς, ἀναδείξας
Ἡλίας, ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρε-
τῶν ἐφαῖδρυνε τὴν γῆν, Ἰεράρχα τοῦ Χριστοῦ,
Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον αἰεὶ ἡγνισμένον καὶ καθαρὸν, καὶ κηλί-
δων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱε-
ρόν κειμήλιον σοφῆ, ἐγκωρίσθης ἐπὶ γῆς, Βουκό-
λε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Ο τῷ Πατρὶ συνυπαρχῶν μονογενῆς, ὑπερ-
κοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθείς θεοπρε-

πῶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἄγνη, διὰ πλήθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν
» σε Ἄγαθὲ, καὶ σερωσάσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ,
» τῆς ὁμολογίας σου.

Γιὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγονώς Ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκηνώσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν Ἁγίων, χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος ἑσῖαν, τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξερρίζωσας ἐκ γῆς, ὡς Ἱεράρχης σεπτός, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς διάκονος.

Οδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρεῖα, καὶ προσήγαγες αὐτοὺς, οἷα ποιμὴν λογικὸς, σεσωσμένους, Λόγῳ ἀρχιποίμενι.

Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρός, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνευδότως, χειμαζομένῳ αἰεὶ, ἐν τῇ θαλάσῃ Ἄγνη, τῇ τοῦ βίου, μόνῃ αἰεπάρθενε.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Γερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγένησας λαοὺς Ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας· αἴγλη ἰαμάτων δέ, τῶν παθῶν τὴν ὁμίχλην, λύσας μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενεῖς, τῶν σὲ τιμώντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δὲ ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν· καθαρσίῳν κοινῶν, ὁ καθαρῶτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνων τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον· καὶ ὡς ζῶν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· Ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεός καὶ Κύριος, ἡ σεπτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραύζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Οπρογινώσκων σου, Θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον καὶ τοῦ νοός, τὴν καθαρῶτητα, Ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Υπὸ τοῦ Πνεύματος, λαμπαδουχούμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ Βαπτίσματος, υἱοῦς ἡμέρας ἐκτελεῖς, Ἱεράρχα παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν ταράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾶν, τῆς ἀμώμου πίστεως, Ἀρχιερέων καλλονῆ, καὶ Παυμένων ἀκροθίνιον.

Εύρών σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ Ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε.

Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βᾶτῳ σε, Μωσῆς ἐώρακεν, ἱερῶς τυπομένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφανῆναι μυστικῶς, Θεοτόκε αἰεπάρθενε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεοῦ, τὸν ὄντως
» Θεόν, ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακα-
» λούμενον.

Γερωσύνης τὸ ἱερὸν, ἐνδυμα φορέσας ἱερῶς, τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν Ἱεράρχα Μονάδα ἀκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

Στόματος λύκου τοῦ νοητοῦ, ἤρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θηγόρου σου στόματος, καὶ αἰρετιζόντων Πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς θεολογίαις, ἐφραξας στόματα.

Ταῖς φωτοβολοῖς καταυγασθεῖς, Ὅσιε τοῦ Πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδῆς ὄλος γέγονας, λάμπων ταῖς τῷ σκότει ἐνυπαρχούσαις ψυχᾶς, Βουκόλε Ἱεράρχα, θεομακάριστε.

Οβδελυρὸς ἠττηται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ λυσσώδης, Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεός, καινοτομεῖ Παναμώμητε, σοῦ ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος οὐσιώσας, τὸ πᾶν βουλήματι.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψουμένην κα-
» θορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Υψοῦσαν ταπεινώσιν, καθαρῶτητα νοός, ἀγάπην ἀνυπόκριτον, πίστιν ἐλπίδα ἔχων

εἰλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Συμυρναίων ἱεράν, καθέδραν σέ παγεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σέ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῆ χειρὶ σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλήσιν σε, διὰ Πνεύματος Σοφῆ, τὸν μετὰ σέ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρηματῶν καθηγητὴν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Η πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς, τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον.

Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς.

Συναξάριον.

Τῆ Σ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχοι.

Σμύρνης ὁ Ποιμὴν Βουκόλος θνητόλος
Ἄγρυπνός ἐστι, καὶ θανῶν, ποιμνῆς φύλαξ.

Ἄγλαόν ἡλίαιο φάος λίπε Βουκόλος ἕκτη.

Ούτος, ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαρῆς, δοχεῖον γέρονε τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὐρῶν δοκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, Ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐχρηστοῦ τῆς Συμυρναίων Ἐκκλησίας προχειρίζεται. Ὅς ὑπὸ τοῦ Ἁγίου λαμπραδουχοῦμενος Πνεύματος, τοὺς ἐν σκότει πλάνης φωταγωγεῖ, καὶ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος υἱὸς ἡμέρας καθίστα, μυρίων θηρίων ἀνημέρων αὐτοὺς περισώζων. Αὐτὸς οὖν, πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τοῦ βίου μεθίσταται. Καὶ ὑπὸ γῆν τῆ τιμίῳ σώματος τεθέντος, φυτὸν ἀνατεῖλαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχον ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἡλοῖς καὶ πόδας.

Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Ούτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς Θεὸν εὐσεβῶν, δοκῶν μὲν τοῦ ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἱατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἥττον γὰρ ἦν τούτων ἢ ἐκείνων ἱατρός. Συλληφέντων οὖν Σίλουανου τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ Διακόνου, καὶ Μωκίου Ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορᾶ, ὁ Ἅγιος Ἰουλιανός, ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβὼν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτός, μετὰ τὴν ἐκείνων ἀναίρεσιν, καθηλοῦται τὴν κεφαλὴν καὶ τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἐν τινι σπηλαίῳ ὡς περ εἶχε μετὰ τῶν ἡλῶν, προσκλεισθεὶς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῆ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Φαύστης, Εὐλάσιου, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς Μάρτυρες πάσχουσιν ἰχθύων πάθος, Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ τηγάνου.

Αὕτη ἡ Ἁγία Φάυστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχοῦσα δὲ γεννητῶρων πλουσίῳ καὶ εὐσεβῶν, ἐν πολλῇ περιουσίᾳ, μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν, κατελείφθη. Οὐτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλούτου ἀπάτη τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπίστουσε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηπιᾶ, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων Γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρι τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀπεστάλη πρὸς αὐτὴν Εὐλάσιός τις τῶν ἐπιφανῶν τῆς Συγκλήτου, τοῦ πείσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν, τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δὲ, πᾶσαν πείραν βασάνων αὐτῇ προσενηκῶν, ὡς εἶδε παραδόξως τε ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν, καὶ θαύματα κατεργασάμενην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὐθις στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐλάσιον καὶ τὴν Ἁγίαν Μαξίμω ὁ ἑπαρχος· ἀμφοτέρους δὲ δειναῖς βασάνοις ὑποβαλὼν, διὰ τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς Μάρτυρος προσήλθε καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ· καὶ ἐν τῷ τηγάνῳ, ὃ κατὰ τῶν Ἁγίων αὐτὸς κατασκεύασεν, αὐθαιρέτως ἀναδὰς μετ' αὐτῶν, προσάξει τοῦ βασιλέως, ἅμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν, τελειωθέντες διὰ πυρός.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Δροσοδόλον μὲν τὴν κείμενον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις παισὶ· τοὺς Χαλδαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» Συνετιζῶν ἀσυνέτους, καταρτιζῶν δὲ τοὺς πλάνη ἐξωκέιλαντας, Πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελωδοῦντας εὐσεβῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» Ὁραιώθησαν Παμμακάρι σιαγόνες σου, τὴν σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγγνίαν λάμπαντος ἡμῖν, πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

» Κυριεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων· ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὠφθης προσβολαῖς· καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

» Ἀυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Παναμίωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σῶθέντες Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· Εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιτίας Ἀγνῆ.

ᾠδὴ η̄.

Ὁ Εἰρμός.

- » **Ε**κ φλογός τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
- » καὶ Δικαίου δυσίαν ὕδατι ἐφλεξας· ἅ-
- » παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνω τῷ βούλευσαι.
- » Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εκβλαστήσας ὡς φοινῖξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίως ὕπνωσας· φέρεις δὲ φυτὸν, πρὸ τοῦ θείου σου μηνύματος, θαῦμα τοῖς ὀρώσι, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Ο Θεοῦ Θεός Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν Ἱεράρχην σὲ προχειρίζεται, χρίοντα λαὸν, ἱερῶς ἱερώτατε, Πρόεδρε Συμυρναίων, φωστήρ τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θείως γεγονώς, μαθητῆς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολογίαις, Βουκόλε θεοκήρυξ.

Θεοτοκίον.

Γερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, Προφητῶν Θεοτόκε ὁ θείος σύλλογος, πόρρωθεν μαθῶν, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημείας, τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

ᾠδὴ θ̄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν ἐ τολ-
- » μᾶ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ
- » σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος σε-
- » σαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρα-
- » νίαις, στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Ως φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀστραπή Χριστοῦ τῇ Ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων τρισαγίαις ἐν φωναῖς, Τριάδα ἀκτιστον.

Σαρκός καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, Ἱερουργὸς γὰρ πρὸς τὰς ὑπερκοσμίας γηθόμενος, μεταβέβηκας τάξεις θεούμενος, θέσει φαεινοτάτη· ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελεῖμεν, ἐπιγῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Η γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας· οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει τοῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἐνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνῇ Ἀγγέλου μεγάλης Ἀγγελον, βουλῆς Ἀγνῆ Χριστοῦ Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας, τοῖς Ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνη εὐλογημένη, μόνη πανύμνητε, μόνη ἡ αἰτία, τῆς ἡμῶν Κόρη θεώσεως.

Εξαποστειλάριον τοῦ Ἁγίου.. Τοῖς Μαθηταῖς. Παιμαντικῶς ὠδήγησας, πρὸς νομαῖς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποιμνιον, πάνσοφε Ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρεσιν ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἱλεως, καὶ ἡμᾶς ὑβρανόθεν, ὡς παρεστῶς, μετὰ τῆς Πανάγνης καὶ Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε Πάτερ.

Τῆς Ἑορτῆς, ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ Γεννήτορος, οὐκ ἐκστάς ἀπορήτως, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· τοῦτον δὲ ἐν ἀγκαλαῖς, Συμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε ὁ Πρεσβύτες, καὶ Γηραιά, ἀνθρωπολογήσαντο ὡς Δεσπότη, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον, τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ Πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκαλαῖς ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, τοῦ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὅμοιον.

Μέγα καὶ φοβερὸν, Μυστήριον καὶ ξένον! ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλιζεται.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὸ σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Ζ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν τῷ Στεριῶ τῆς Ἑλλάδος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια,

Τοῦ Ἱεράρχου.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμφάκου φωστήρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ

λαμπρός έωσφόρος, Παρθέσιος ό μέγας, πάντας ήμάς, συγκαλεΐται τή μνήμη αὐτῆ, έορτασμόν εκτελέσαι πνευματικόν, άνυμνοῦντας τόν Σωτήρα Χριστόν.

Εκ νεαρῆς ηλικίας Δεοφορούμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρί τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας Παμμακάρι, ίθύνας σοφῶς, τῆς Λαμφάκου τὸ ποιμνιον· τούς γάρ βωμούς τῶν ειδώλων καταβαλῶν, ένεούργησας Θεῶ σεαυτόν.

Ανακηρύττει σου Δαῦμα ό ανανήξας ίχθύς, ό αναζήσας άπνους, ό καρπός τῆς ακάρπου, άρούρας και άμπέλου, βροχή ίκανή, τῶν βαφῶν ή επίτευξις. Ως Δαυμαστά σου τὰ έργα Ίερουργέ! αλλά πρέσβευε σωθῆναι ήμάς.

Τοῦ Όσιου.

Ήχος πλ. β'. Όλην άποθέμενοι.

Οπως εκ νεότητος, ακολουθήσας Κυρίῳ, γονικῆν κατέλιπες, ένδοξε προσπάθειαν, και στοργῆν κοσμικήν και έρήμους ώκησας, Άσκητῶν τόν βίον, έξασκῶν έν ταπεινότητι· όν και έτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι Όσιε, καλῶς έμπορευσάμενος, νείμασ τε τὰ όντα τοῖς πένησι, και τόν μαργαρίτην, τόν τίμιον ώνούμενος Χριστόν· ή και τυχῶν τῆς έφέσεως, έξης αξιάγασε.

Εφερες τυπτόμενος, όνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρα τοῦ τεκόντος σε δια Κύριον, όν έπόθεις ένδοξε· οὐ τρωθείς τῷ πόθῳ, τὰ τερπνά οὐδέν λελόγισαι· μητρός δε στήρησιν, και τήν ξενιτείαν ήγάπησας, και σχῆμα ένεδέδυσσο, τὸ τῶν Μοναχῶν ίερώτατε· αλλά φανεροῖ σε, Θεός και μη βουλόμενον εύχαῖς, ταῖς μητρικαῖς Λουκά Όσιε, καμφθείς ό φιλήνθρωπος.

Βίον εκτελέσας σου, τόν ίερόν πανιέρως, Δαύματα έτέλεσας, ίερά έξαίσια και παραδόξα, τοῦ Θεοῦ σοι νείμαντος, άρράβωννα ένθεον, και πρό τῆς άνταποδόσεως, τῶν Δείων πόνων σου· νέφει δε και στέφος σοι άφθαρτον, και δόξαν αίωνίζουσαν, όταν ως Κριτής παραγένηται. Αὐτόν οὖν δυσώπει, ρύσθῆναι τούς ύμνοῦντάς σε αεί, άπό παντοίας κακώσεως, Λουκά όσιώτατε.

Δόξα, και νῦν.

Τῆς Έορτῆς, Ήχος πλ. β'.

Οέν χερσῖ πρεσβυτικαῖς, τήν σήμεραν ήμέραν, ως έφ' άρματος Χερουβίμ, ανακλιθῆναι ευδοκήσας Χριστέ ό Θεός, και ήμάς τῆς ύμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ανακαλέμενος ρῦσαι, και σώσον ταῖς ψυχὰς ήμῶν.

Εἰς τόν Στίχον, Στιχηρά προσόμοια τῆς Έορτῆς.
Ήχος β'. Οἶκος τοῦ Έφραθά.

Πύλαι τῶν ούρανῶν, ανοίχθητε· Χριστός γάρ, έν τῷ ναῶ ως βρέφος, υπό Μητρός Παρθένου, Θεῶ Πατρί προσάγεται.

Στίχ. Νῦν άπολύεις τόν δοῦλόν σου.

Ανθραξ ό προοφθείς, τῷ Δείῳ Ήσαΐα, Χριστός ως έν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ Πρεσβύτῃ δίδεται.

Στίχ. Φῶς εἰς άποκαλυψιν έθνῶν.

Φόβῳ τε και χαρᾶ, άγκαλαῖς τόν Δεσπότην, ό Συμεῶν κατέχων, ζωῆς ήτέιτο λύσιν, ύμῶν τήν Θεομήτορα.

Δόξα, και νῦν. Όμοιον.

Φέρουσα ή άγνή, και άχραντος Παρθένος, τόν Πλάστην και Δεσπότην, ως βρέφος έν άγκαλαῖς, έν τῷ ναῶ εισέρχεται.

Άπολυτίκιον τῆς Έορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετά τήν α. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος δ'. Κατεπλάγη Ίωσήφ.

Νηπιάζει δι έμέ, ό παλαιός τῶν ήμερῶν και Δαρσίων κοινωνεῖ, ό καθαρῶτατος Θεός, ίνα τήν σάρκα πιστώση μου τήν εκ Παρθένου· Και ταῦτα Συμεῶν μυσταγωγούμενος, επέγγνῳ τόν αὐτόν, Θεόν και άνθρωπον· και ως ζῶν ήσπάζετο, και χαίρων πρεσβυτικῶς άνεκραύγαζεν· Άπόλυσόν με· σύ γάρ Θεός μου, ή ζωῆ τῶν άπάντων.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Μετά τήν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ήχος α'. Χορός Άγγελικός.

Οών συν τῷ Πατρί, επί θρόνου άγίου, έλθῶν επί τῆς γῆς, εκ Παρθένου έτέχθη, και βρέφος έγένητο, χρόνοις ὡν άπερίγραπτος· όν δεξάμενος, ό Συμεῶν έν άγκαλαῖς, χαίρων έλεγε· Νῦν άπολύεις Οικτίρμον, εύφράνας τόν δοῦλόν σου.

Δόξα, και νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ό Κανὼν τῆς Έορτῆς, και τῶν Άγιῶν αἱ έπόμενοι δύο.

Ό Κανὼν τοῦ Ίεράρχου, οὗ ή Άκροστιχίς: Τῶν Δαυμάτων σου τήν χάριν μέλπω, μάκαρ. Ίωσήφ.

Ωδή α'. Ήχος β'. Ό Εἰρμός.

Εν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τήν Φαραωνίτιδα, πανστρατιαν ή υπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ό Λόγος δε, τήν παμμόχ-

- Ξηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος
- Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθεῖς, Πάτερ ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δευτέρον διὰ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τελούντας πανήγυριν, σκότους ἀμαρτίας, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ως φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστήρ, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Παρθένε. ἰαμάτων λάμπεσιν, ἱερώτατε τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρὸν, ἔλυσας Παρθένιε, τῷ φωτισμῷ σου τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων· ὅθεν δυσωπῶμέν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ὀδύνας θεράπευσον, καὶ τὰς τῶν σωματίων, πάσας μαλακίας ὀποδιώξον.

Θεοτοκίον.

Α'γαθὸν κηύσασα Θεόν, Ἄχραντε ἀγάθωνο, τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθει, ταπεινὴν καρδίαν μου, καὶ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυναμώσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ὁ Κανὼν τῆ Ὁσίῃ Ληκᾷ, ἔγων Ἄκροσιχίδα: Ληκᾷν ἐπαινώ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἔχρεσι, τὸν διώκτην Φαραὼ, κα-
- θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπικίκιον ὠδὴν, ἐβόα, ἄσωμεν.

Λόγον μοι δίδεθ θεόπτα παρεστηκῶς, θρόνω τῆ Δεσπότῃ σε, ἀνυμνήσαι τὴν φαιδρᾶν, καὶ φωσφόρον μνήμην σε Λουκᾷ, διαλύσας τὴν ἀγλὴν τῆς διανοίας μου.

Ολοσχερῶς σε ποθήσας ὁ Ἱερός, Σῶτερ πρὸς τὴν ἀσκησιν, ἀπεδύσατο σερόως, θλίψεις μόχθους πόνους καρτερῶν, ἀνθ' ὧν εὐρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Υποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾷ, ἐγκρατεῖα πάντοτε, ἀγρυπνία συνεχεῖ, κακῆχία πάσῃ τε σοφῶς, ταῖς ὁρμαῖς τῶν ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔστησας.

Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε ἢ τὸν Θεόν, ἐν σαρκὶ γεννήσασα, τὸν ἀχώρητον παντὶ, σαρκωθέντα ὀκτώ τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε**ν πέτρα με τῆς Πίστεως στερεώσας, ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρῆς με·
- νῦφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά με ἐν τῷ ψάλλειν.

- Οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος πλὴν σου Κύριε.

Υπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν Δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου, ἐδώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ θείους ἡγείρας, ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρθένιε ἱερώτατε.

Μεγίσαις διαπρέπων θαυματουργίαις, καρκίμου χαλεπώτατον παύεις πάθος, καὶ ὄμματα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγαδεύσας, Πάτερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θεία χάριτι.

Α'νέστησας κακίστως θανατωθέντα, τὸν πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ· Θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριτι σοι δέδωκε μάκαρ Παρθένιε, ἀνιστᾶν τεθνήξαντας δι' ἐντεύξεως.

Θεοτοκίον.

Ωμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σου τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον Παναγία, τοῦ οἰκτειρῆσαί με, καταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως καὶ δονούμενον.

Τοῦ Ὁσίου. Ὁ Εἰρμός.

- **Ο**ὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεὸς με,
- ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σε ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Α'νεπτερώθης τῷ θερμῷ, ἔρωτι τῆ Σωτῆρος, καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπερείδες δι' αὐτὸν, καὶ γέγονας ὡς Λουκᾷ, ξένος πάντων τῶν τερπνῶν μακάριε.

Ναὸν Κυρίῃ σεαυτὸν, ἀπεργάσασθαι θέλων, ἐρημίας κατώκεις ὡς ὁ πάλαι Ἡλιοῦ, πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὖρες τέλος τὸ μακάριον.

Εν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθῆς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτὸν· ὅθεν ὑψος ἔλαβες οὐράνιον.

Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἢ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὀπερ ἡμεῖς, ἰκέτευσ ἐκτενωῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι.

Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου Παρθενίου,

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληψας, τὴν θείαν χάριν θεοφόρε, ἅπαντα τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας Πάτερ ἐλαύμων· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Φῶς νοερὸν τὸ ἐκ φωτός, Πατὴρ τοῦ προα-
νάρχου, Υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, ὁ καταυγά-
ζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην θεϊκῶς, φωτίσόν
μου τὰς φρένας, τὸν νοῦν καὶ τὸν λογισμόν,
τοῦ ἀνυμῆσαι σήμερον τὴν φαιδρὰν ταύτην
πανήγυριν καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ Ὁσίου
Παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῆ Θαυμα-
σίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν· διὰ τοῦτο
συνελθόντες εὐφημοῦμεν αὐτόν, ὡς μέγαν μύ-
στην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς Λαμψάκης ὁ μέγας Θαυματουργός, ἀνα-
βάς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτεις
τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ζοφώ-
δεις Δαίμονας, σκωρπίζων σφοδρότατα, καὶ
ἐλαύνων νόσους, χρησταῖς ἐπικλήσεσιν· ὅθεν
καὶ τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων καθάρας, πᾶσαν
τὴν Ἑλλάσπαντον, καταλάμπεις τοῖς Θαύμασι.
Θεοφόρε Παρθένιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορ-
ταίζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ, ὁμοιον.

Απὸ βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετὴν, τῶν ἠδέων
ἀπέσχε πάντων Σοφέ, ἡστέϊαν καὶ ἄσκη-
σαν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς τὸν πόθον,
οὐδὲν ἠγησάμενος, ἐν Σεμνεῖῳ φέρων, σαυτὸν λά-
θρα δέδωκας· παλιν δὲ μηνύει, σὲ Θεὸς τῆ μη-
τρί σου, θρηνοῦση τὴν στέρησιν, σοῦ δεκαίως πα-
κάριστε· ἢ καὶ νῦν συνηδόμενος, πρέσβευε Χρι-
στῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσα-
σθαι, τοῖς ἑορταίζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ετέχνης ἐκ Μητρὸς, ὁ προάναρχος Λόγος,
προσήχνης τῷ ναῶ, ὁ ἀκαταληπτος φύ-
σει· χαίρων δὲ ὁ Πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκαλίαις
σε ὑπεδέξατο, κρᾶζων· Νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπε-
σκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκῆσας σῶσαι.
ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἠλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
» Ἄγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρ-
» κωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
» διὰ κραυγᾶζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νοσήματα, προσευχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα,
Νυσφίγγων Παρθένιε, τοὺς παρεθέντας ἐν
χάρτι, ὡς περ ὁ Δεσπότης σου, οὐ τὴν πολλὴν
ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας, ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρό-
σφορα, τὸν εἶργοντα δαίμονα, ἀποσοθή-
σας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον, ἱε-
ρωτάταις σου Πάτερ παρακλήσεσι.

Ο Κύριος, τὰς ἐντευξεις σου Πάτερ δεξάμε-
νος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως
τοῖς χρήζουσι, τῇ τοῦ ἀνανηξάντος, Θαυματηρ-
γία ἰχθύος μεγαλύνων σε. Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θε-
ράπευσον· τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ὑπὸ
παθῶν ταραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι,
τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» Σεπτῇ Ἐκκλησίᾳ θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αγκος ὅσιος, εὐθύς καὶ ἡμερος, καὶ ἀκέ-
κάρισαι, παρὰ τοῦ πάντων Ποιτοῦ, καὶ Δε-
σπότηου παμμακάριστε.

Ιδὼν ὁ φθόνος σε, καλῶς διαίγοντα, τὴν ζωὴν,
ἐξεκαύθη καὶ πειρασμῶν, πληθὺς σοι ἐξήγει-
ρεν· ἀλλ' ἐξελέγητο κενὸς λύκος, μάτην τὸ τοῦ
λόγου χανὼν.

Νοὸς εὐθύτητι, τὸν βίον ἴθυνας, πρὸς τὰ
κρείττω παμμακάκων τῶν ἐφετῶν, πάντων
τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθῶν Πάτερ ἰδεῖν, οὐ εὐ-
στόχως καὶ τετύχηκας.

Θεοτοκίον.

Οραίαν κάλλει σε, πασῶν εὐραίμενος, γυ-
καικῶν ὁ ὠραῖος Κόρη σεμνή, σοῦ τὴν
Μήτηραν ὤκησε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ
τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων ἢ
» σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστῆ
» Σωτῆρ μου, πρὸς σὲ ὀρθρίζω Βασιλεῦ τῆς εἰ-
» ρήνης, φωτίσόν με τῇ ἐπιλάμψει σου· ἄλλον
» γὰρ ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Ηφωταυγῆς, ἐνσηκώσασα χάρις τῆς ἀπα-
θείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ θεόφρον Πάτερ,
φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προέ-
δρου διώκει ἄνοσον, ταῦταν συντηραῦσα ταῖς
σαις παραινέσεσι.

Νόσω πολλῇ, τὸν κρατούμενον Πάτερ καὶ
γεγονότα, Ὅσκι ἡμίξηρον προσευχαῖς σου,
ὅλον εἰργάσω ὑγιῆ εὐχαρίστως, τὸν Δεσπότην
Θεὸν δοξάζοντα, τὸν Θαυματουργίαις πολλαῖς
σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ ἱερωσύνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν θαυμάτων, ὧν ἐτέλεσας, ζῶν τε Θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον, Ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένης.

Θεοτοκίον.

Από παθῶν ἀμαυρώσεως Κόρη ἀπό σκανδαλῶν, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τοῦ ἀλλοτρίου μελλουσῶν τε βασιάνων, αἰωνίων πρὸς τὸν φιλόανθρωπον, ρῦσαι με ταῖς σαῖς δυσωπῶ παρακλήσει.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρθρίζοντων σοι ψυχαῖς, πόθῳ καταύγασον
• δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
• ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενον.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβὴν, παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτήρος, ἀπολαβὼν Πάτερ Ὁσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδείκνυσο, ταῖς νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατενάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ ταῖς ὀμυρίαις προσβολαῖς, οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν ἔστης δὲ ὡς πύργος στερόδος ἀκλόνητος, ταπεινώσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τέλεσας τὸν ἱερόν, βίον σου Παμμακάρι, καὶ λαβὼν ἀπὸ Θεῶ τὴν ἀντίδοσιν, χάριν ἰαμάτων, τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τέξασαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως καὶ μείνασαν, πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἀφθορον, ὡς πάντων προστασίαν καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὠδὴ 5. Ὁ Εἰρμός.

• **Π**ρὸς Κύριον, ἐκ κήτους ὁ Ἰωάνης ἐδόησε.
• **Π**Σύ με ἀνάγαγε ἐκ πυθμένος ἄδου δέομαι.
• ἵνα ὡς Λυτρωτῆ ἐν φωνῇ αἰνεσεως, ἀληθείας τε πνεύματι θύσω σοι.

Ρημάτων σου, εὐχῶν τε δυναστεία Παρθένης, ναιὶ ἐρράγησαν τῶν εἰδώλων θεία χάριτι, καὶ ἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Γέτευσας, τὸν φιλόανθρωπον Λόγον σὺν δάκρυσι, καὶ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἄνωθεν κατήγαγες, οἰκτεῖρων συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, Ἱεράρχα Κυρίου Παρθένης.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρίαῖς κατήρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι Παρθένης· καὶ ἢ γῆ ἢ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέχεται, ὑετοῖς θαυμαστῶς εὐφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ στήσης με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατακρίτον· μὴ στηλιτεύσης με ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, Θεέ μου Ποιητά μου, ἔχων ἱκετεῦσάν, τὴν τεκοῦσαν ἀσπόρως σε Δέσποιναν.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**οῦ βίου τὴν θαλάσσαν, ὑψομένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοι Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Ελύθη ἡ παλαι σοι, δολιόφρον καθ' ἡμῶν, ἰσχὺς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλὰ σου σοφίσματα πονηρῆ· ἰδοὺ γὰρ ἀπλούστατος, καὶ ἀπόνηρος νέος σε κατέβαλε.

Οὐκ ἔδωκας Ὁσιε, σοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, οὐδὲ κροτάφοις ἀνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλες μηχανὴν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμοὺς καθ' ἐκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας, σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς, φιλοξενῶν ἐκάστοτε, ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ θαψιλῶς· διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀκηράτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τριάδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον· διὸ βοῶ· Τριάδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Κοντάκιον τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ἦχος πλ. β'. Τῆ Ὑπερμάχῳ.

Ο ἐκλεξάμενος Θεὸς πρὸ τοῦ πλασθῆναι σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ, οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιαζέει, καὶ οἰκεῖον ἑαυτοῦ δῆλον δεικνύει σε, κατευθύνων σου Λουκᾶ τὰ διαθήματα, ὁ φιλόανθρωπος· ὧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ω Πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης· ὧ πάντων Ἀσκητῶν κοσμιότης· Χριστοῦ ταῖς ἐντολαῖς γὰρ πληρώσαντος, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἐνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν; ἀλλ' ὅμως σοι θαρρῶν βοήσω.

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος· χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.

Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα· χαῖρε οἰκουμένης λαμπτήρ φαεινότατε.

Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ρεόντων καὶ φθαρτῶν· χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν Ἀγγέλοις κατοικεῖς.

Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχινὲ παρακλήτορ· χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα.

Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ Πνεύματος· χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.

Χαῖρε, δι' οὗ δόσις πᾶσα κύγασθη· χαῖρε, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.

Ω' νῦν χαίρων παρίστασαι.

Συναξάριον.

Τῆ Ζ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, Ἐπισκόπου Λαμφάκων.

Στίχοι.

Ἀφῆκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμφάκω,
Λαμπτήρα πυρσεύοντα φῶς αὐτοῦ μέγα.

Παρθένιος κατέδαρθε, λαχὼν μακρὸν ἐβδόμη ὕπνον.

Ὁ ὕτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου· υἱὸς Χριστοφόρου, Διακόνου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν Ἐκκλησίας, γραμμᾶτων μὲν ἀπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετρίως σπουδάζων· καὶ προκαλυμμα τὴν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτούσιν αὐτῷ μετεδίδου. Ἰσοσάυτη δὲ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάρις παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονα· ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμέλειαν δὲ ποιησάμενος τῆς τῶν γραμμᾶτων μαθήσεως, χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ Φιλίππου Ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως, καὶ αὐθις Ἐπίσκοπος τῆς Λαμφάκων ὑπὸ Ἀχιλλίου Μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτελείας, (καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρὸς τινος ἐκκοπέτα ἰᾶσατο· καὶ μόνη σφραγίδι, καρκίνου πάθος, οὕτω λεγόμενον, ἀπὸ τινος γυναικὸς διεσκέδασε· καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα, καὶ κατασχόντα αὐτὸν, φουσηματι ἀπενέκρωσε· καὶ τὸν ὑπὸ τῆς αἰμοῦνης συμπατηθέντα, διαρράγχεσις αὐτῷ τῆς γαστροῦ, τεθνηκότα αὐθις ἀνέζῶωσε· καὶ ἀπὸ τῆς τοῦ Ἐπιτρόπου δὲ γαμετῆς τὸ ἀκάθαρτον ἀπῆλασε πνεῦμα· καὶ ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλευντα δαίμονα.) καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσθμίων προειπῶν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκά, τοῦ ἐν Ἑλλάδι.

Στίχ. Ἐπλήσθη Λουκᾶς θαυμαμάτων τὴν Ἑλλάδα,
Ὅς οὐδὲ νεκρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Ὁ ὕτος ὁ Ὁσιος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐντρυφήμα· οἱ δὲ τούτου πρόγονοι ἐξ Αἰγίνης ὠρμητο τῆς νήσου· οἱ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν, ἐν ἧ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος Λουκᾶς. Ὅς παιδόθεν οὐ μόνον κρέατος, ἀλλὰ καὶ ὡοῦ καὶ τυροῦ ἀποχὴν ἐποίησατο· ἄρτος δὲ κρίθινος, καὶ ὕδωρ, καὶ ἄσπιρον ἦν αὐτῷ βρώσις καὶ πόσις. Κακοπαθεῖα δὲ πάση καὶ σκληραγωγίᾳ κατατρίκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὴν πεινῶντα θρεῖσαι, καὶ γυμνηθῆναι περιδάλαιον χάρισσασθαι, τρυφὴν ἤγειτο, καὶ κόρον ὑπελάμβανεν. Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιδάλαιον πολλοῖς δαδωκῶς, γυμνὸς ἐπανήκει. Καὶ ἐπὶ ταν τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμεναι ὡσεὶ πῆχυς ἓνα, ἄψαυστοι τῆς γῆς ἐδόκουν φαίνεσθαι.

Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μονήρη βίον ὑπέδου, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ἔσθην ἐγκράτειαν καὶ κακουχίαν ὁ μακάριος ἐπέδειξατο. Τὰς δὲ παραλίους πάσας διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἴτιος

σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγινώς, ὕστερον ἀφίει τὰς μεταβάσεις, τὸν τοῦ Μοναστηρίου χώρον καταλαμβάνει· καὶ ἑβδομον ἐν αὐτῷ διανύσας ἔτος, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τῷ τίλει τοῦ βίου ἐχρήσατο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῶν Ἁγίων χιλίων Μαρτύρων καὶ τριῶν, οἰκετῶν τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

Ὅστοι οἰκέται ὑπῆρχον τῶν τεσσάρων Προτικτόρων, ὅν ὦν κατεσχέθη, ἐκ προστάγματος βασιλικοῦ, ὁ τῆς Ἀλεξανδρείων Ἐπίσκοπος Πέτρος ὁ ἀγιώτατος, καὶ ἀπεμύθη τὴν κεφαλὴν. Μετὰ γὰρ τὴν τούτου τελευτὴν, τῶν Προτικτόρων πιστευσάντων πανοικί τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, εἰ τούτων δούλοι, τῆ εἰς Χριστὸν πίστει θερμανθέντες, νῦτομέλησαν πρὸς τὸν βασιλέα Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ, σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίσι καὶ βρέφει· καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανοί, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνῆσασθαι τὸν Χριστὸν, ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ἕξει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, οἱ Ἅγιοι ἕξ Μάρτυρες, οἱ ἐκ Φρυγίας, πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μὴ τὴν πυρὸς φρίξαντες ἰσχὺν ἐξ Φρύγες,

Τῆ τῶν Φρυγῶν γῆ πύργος εἰσὶν ἰσχυός.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Πέτρου, τοῦ ἐν Μοναβάτοις ἀγωνισαμένου· καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θεοπέμπτου, καὶ τῆς Συνοδίας αὐτοῦ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὁδὴ Ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυράννου μετάρσιαν, τὴν φλόγα ἀνερρίπτει·
σε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι παισὶ,
δρόσον τὴν τῷ Πνεύματος, ὁ ὢν εὐλογημένος,
καὶ ὑπερένδοξος.

Ἐν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, Προφήτησεν δεικνυσι, τὰ μέλλοντα φλεγόμενον ἐντεῦθεν προήγγειλας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν Πρόεδρον Σοφῆ, ὠραῖσμένον θείαις λαμπρότησι.

Λαμφάκου τὸν Πρόεδρον, τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτήρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίας ἀπασσαν, τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα, νύκτα πολυώδυνον παθῶν, ὑμνολογοῦμεν πάντες Παρθένιον.

Πολύχου ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπόρον, ἡ γῆ τῆ ἐντεῦξί σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἠνεγκεν ἄμπελος ἀνικμος· οὕτω σε δοξάσαντος Θεοῦ, τοῦ δοξασθέντος τῆ πολιτείας σου.

Θεοτοκίον.

Ὁράθης Πανάμωμε ἀγιωτέρα, τῶν ἄνω Δυναμίμων· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν ταῖ-

Ξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι· τοῦτον οὖν ἰκέτευε αἰεὶ, τῷ οἰκτειρῆσαι τοὺς σέ δοξάζοντας.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ἱ Παῖδες ἐν Βαβυλῶνι, καμίνου φλόγα
• οὐκ ἔπτηξαν, ἀλλ' ἐν μέσῳ πυρός ἐμ-
• βληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητός
• εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Η δὴκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ
ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ἧ πᾶς προστρέ-
χων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρί-
ζων Ὅσιε, καὶ ὑμῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύ-
ριος, ὃν ἐδόξασας σὺ, διὰ πόνων τῆς ἀσ-
κήσεως πρότερον· Εὐλογητός γὰρ ἔκραζες, ὁ
Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Εν βίῳ περιφανῆς τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι
μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης,
ἀπαράμιλλος Ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὐρηκας,
ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ. Θεοτοκίον.

Λαὸν καὶ πόλιν σου σῶζε, Θεοκυῆτορ πα-
νάμωμε, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει,
ἀδιστάκτῳ βωόντων σοι· Εὐλογημένος Πάναγνε,
ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

• **Κ**άμινος ποτὲ πῦρός ἐν Βαβυλῶνι, τὰς ἐ-
• νεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προσταγ-
• ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς
• δὲ πιστοὺς δροσιζουσα ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
• τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Μέγισται τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις,
ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρ-
θένιε· φῶς οἰκείς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δό-
ξαν ἀδιαδόχον εἴληφας, ἀεννάου Πάτερ χαρᾶς
ἀξιούμενος.

Αὗτος ἀστήρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς
τῶν θεῶν ἔργων σου, ἔδυσ νόμῳ φύσεως,
καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας ἀνέσπερον, λι-
πῶν ἡμῖν Ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀπορρήτων
θαυμάτων σου. Τριαδικόν.

Αναρχος Πατὴρ, Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα,
ὁμοβασίλειος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἔλ-
λαμψις, ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλ-
πουσι σὺν τάξεσι, πάντοτε τῶν Ἀγγέλων Ἅ-
γιος, Ἅγιος, Ἅγιος.

Θεοτοκίον.

Ρύπου με παθῶν ἀγνή προσγινομένου, τῇ
μεσιτεῖᾳ σου καθάρισον, καὶ λάμπρυνον
δέομαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμό-
νων ἀμαυρότησιν· ὅπως σε μακαρίζω, Παρθέ-
νε Θεομακάριστε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ. Ὁ Εἰρμός.

• **Ν**όμων πατρῶν οἱ μακαριστοί, ἐν Βα-
• βυλῶνι Νεοὶ προκινδυνεύοντες, βασιλεί-
• οντος κατέπτυσαν, προσταγῆς ἀλογίστη, καὶ
• συνημμένοι ὡς ἐκ ἐχωνεύθησαν πυρὶ, τῷ κρα-
• τοῦντος ἐπάξιον, ἀνέμελπον τὸν ὕμνον· Τὸν
• Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
• πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λύμνη παντοίου πάθους ἐνδοξε, ἀποδιώκεις
Πάτερ Λουκᾶ μακάριε, τοὺς λεπρῶντας
ἐξιώμενος, ῥωννύων ἀσθενούντας, καὶ παρειμέ-
νους λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοῖς
καὶ χλωκὺς ἐμοῦ, καὶ τυφλοῦς θεραπεύων,
Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βωόντας, καὶ ὑπερυψοῦτε,
εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Απὸνον εὖρες δόξαν Ὅσιε, πόνους πολλοὺς
ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆ-
ξιν σώματος, νησείαν κακῆσίαν, χαμαικοιτίαν,
πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκὸς, δι' ἀγάπην τοῦ
κτίσαντος, ὃ συνῶν συνευφραίνῃ· αὐτὸν οὗτ
ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τῆς ἐν πίστει καὶ
πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Δια ποικίλων πόνων Ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰ-
σῆχθης εἰς τὴν οὐράνιον, βασιλείαν εὐ-
φραϊνόμενος, τανῦν εἰς τοὺς αἰῶνας, καὶ τῷ
Δεσπότη πάντοτε τρυφῶν ταῖς καλλοναῖς, σὺν
Ἀγγέλοις μελωδήμα τὸ Τρισάγιον ᾄδεις· Τὸν
Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πα-
τρῶου κόλπου, Ἀγνή γεγέννηκας, ἀπειράν-
δρως ἀνεκφράστως τε, βρότον τέλειον ὄντα· ὃν
ἐκδυσώπει, δοῦναί μοι ἰσχύν, τῶν πονηρῶν λογι-
σμῶν, προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος,
καὶ θελημα τὸ θεῖον ἐκείνη, πράττειν καθ' ἐκά-
στην· ἵνα σε δοξάζω, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ναρχοῦ Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
• ριος, σαρκωθεὶς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐπέ-
• φανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν
• τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεο-
• τόκον μεγαλύνομεν.

Γδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος,
τὰ ἀθέατα κάλλη Πάτερ Παρθένιε, ὅλος ἀ-
ρετῶν εὐμορφία, ὡς ἀληθῶς καθωραϊσμένος·
διὸ σε γεραιρόμεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ως κρίνον ὡς ῥόδον σε, εὐῶδες ὡς ὄσφραδιον,
ἀρετῶν ποικιλία ὠραϊζόμενον, Πάτερ ὁ Χρι-
στός εἰς τὰς ἄνω, περιφανῶς ἐσκήνωσε μάνδρας,
ὁσίως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, ἑορτήν τε ἀγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν καὶ μέγαν ποιμένα, Παρθέσιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιαιυγάζουσα, ταῖς καρδίαις ὡς μέγας ἥλιος ἔλαμψεν· ἦν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι παθῶν σκότους Ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, καὶ παντοίων περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φωτί με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτωτε, καὶ μὴ προαιρούμενον ὄλωσ, τοὺς τοῦ Θεοῦ νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστατίν μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Τοῦ Ὁσίου Λουκᾶ.

Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **τ**ολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» **τ**α· δια σου δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, λό-
» **γ**ος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» **ο**υρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Σοὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξαιρεῖν δυνήσεται βροτῶν ὧν ἀντάξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ; γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ θείου Πνεύματος· Ὁσίος, εὐθύς, ἀληθινός, δίκαιος, ἄμεμπτος.

Ἀπλοῦν τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ ταπεινόν; ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, καὶ φιλόξενόν τε καὶ φιλέρημον, ἥσυχον πρᾶον ὄντως, Πάτερ ἐνέδειξας· ὅθεν συνετάγης Ἀβραάμ καὶ Ἰακώβ καὶ Δαυὶδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς καὶ κάλλους θείκου ἐμπιπλάμενος, Παραδείσου τε θείου τοῖς ἄνθεσι, νῦν ἐν τρυφῶν εἰς κόρον, καὶ ἀγαλλόμενος, μνειάν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ποιοῦ Πανόλβιε.

Τριαδικόν.

Ἡ μία φύσις ἢ τρισυπόστατος, ἢ τριλαμπῆς οὐσία καὶ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατήρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ Ἅγιον, Πνεῦμα μία Θεότης, σῶζε τοὺς πίστει σε, ἕνα μεγαλύνοντας Θεόν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί.

Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ Μυστήριον, βρότειος νοῦς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε· πρὸ γὰρ τόκου ἀνάνδρως συνέλαβες, ἕμεινάς τε Παρθένος, καὶ μετὰ κύησιν, τέτοκας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ τὸν συναΐδιον.

Ἐξαποστειλάριον τοῦ Ἱεράρχου.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψαίου ὁ παμμέγιστος, Ποιμὴν καὶ περιβόητος, θαυματουργὸς Ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἐδραῖωμα, τιμάσθω νῦν Παρθέσιος· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξιλεοῦται τὸ Θεῖον.

Τοῦ Ὁσίου, ὁμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστὴρ Μοναζόντων· ἐγκρατεία δὲ πάση, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς Ἑορτῆς, ὁμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου· ἰδὼν δὲ σε ἐκραύγαζεν, ὁ Πρέσβυς· Νῦν ἀπόλυσον, τὸν δούλόν σου ὡς Δέσπота· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ Πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, Στιχηρὰ προσόμοια τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐσφραθᾶ.

Φέρουσα ἢ ἀγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν Πλάστην καὶ Δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Δέχου ὡς Συμεὼν, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχηματίσθης, ἐκ Πνεύματος Ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθὴ, Θεὲ αἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δούλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ὁμοιον.

Χαῖρε ἢ τὴν χάριν, τοῦ κόσμου δεξαμένη, Χριστὸν τὸν ζωοδότην, καὶ παύσασα τὴν λύπην, Παρθένε τῆς Προμήτορος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΗ Η. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου· καὶ τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐνέκραξα, ἰστώμεν Στίχους 5· καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα Στιχηρὰ τῶν Ἁγίων.

Προσόμοια τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος πλ. α' Χαίροις ἀσκητικῶς.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ· ὁ τροπωσάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὀπλῷ τῆς εὐσεβείας· ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός· ὁ πολλαῖς βασιάνοις ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον, βασιλείαν Θεόδωρε· ἐν ἧ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμῶντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἐνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρινακα, ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτῆσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερά κεφαλή, τῶν Ἀθλοφόρων τὸ σεπτὸν ἀκροθίνιον· ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας· ὁ καθαίρετης ἐχθροῦ· δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος· λαμπτήρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θάυμασι· στύλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσήξεσι τῶν ἀπείρων κολάσεων· λόγγη τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα· ὁ ἀρισεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Οπλῷ τοῦ ζωφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδῶλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πείραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθεῖς, σπαραγμούς παμμακάρε ἐκαρτέρησας· ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψῶθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματά, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος· ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι

Εἴχων πολιτείαν ἰσαγγελον, τοῖς Ἀγγέλοις Θεοφάντορ, συνωμίλεις προφανῶς, δι' αὐτῶν τὰ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος τὸν νοῦν, συμβόλων, θαυμασίων ἀνακαθάρισιν, μεγάλων, Μυστηρίων ἀποκαλύψιν, προφητικὴν προαγό-

ρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Αγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους, συλλαλούντας ἐσχηκῶς, θεωρὸς ὑπερκοσμίων, θαυμάτων γεγονῶς. Λυχνία, νοπτόν φῶς ἀπαστραπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, θεωρητικὴ ἀποσταίζουσα, τοῖς εὐσεβέσι πίσυτητα. Ἰκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπίζομένης θεώσεως, ἀπολαύων ὡς Προφήτης, ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς αἰδίου, ἐμπιπλαίμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν ἀνεκλάλητον θεώμενος, καὶ κάλλους διαδήματι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν Ἑωσφόρον, ἡ σεβασμιος μνήμη τοῦ Ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν Πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότης φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῆ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος· πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράζωμεν· Χαίροις, ὁ τοῖς Πιστοῖς ἀναδειχθεῖς θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι, Θεόδωρε μακάριε. Χριστὸν ἀπαύσως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπης, τῶν αἰώνιων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου τῷ Ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· Νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ κατὰ τὸν ῥῆμά σου τὸν δούλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμ. τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Υπόδεξαι φησὶ Συμεὼν, τὸν Κτίστην τῶν ἀπάντων χερσίν· ὃ Πρεσβύτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστὸν, ὃν ἡ Παρθένος Κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δούλόν σου.

Τοῦ νόμου Ποιητῆν, καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν Ἀγγέλων πληθύς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ νόμου νομοδότην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις Δέσποτα, τὸν δούλόν σου ὡς εἰρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ,

τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραὴλ.

Δόξα. Τοῦ Μάρτυρος, Ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν Πιστοὶ, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον· πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, ὁ αὐτός.

Ο τοῖς Χερουβὶμ ἐποχοῦμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικάς ἐνθρονίζεται ἀγκαλαῖς· καὶ ὑπὸ Ἰωσήφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζευγὸς τρυγόνων τὴν ἀμίαντον Ἐκκλησίαν, καὶ τῶν ἐθνῶν τὸν νεολεκτὸν λαόν· περισερῶν δὲ δύο νεοσσῆς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. Τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησιμοῦ δὲ Συμεῶν, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε· καὶ παρ' αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· Νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδον σε τὸ προαιώνιον φῶς, καὶ Σωτῆρα Κύριον τῆ Χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Στρατολογία ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐραίνιου στρατηγὸς Βασιλέως, περικαλλῆς γεγένησαι Θεόδωρε· ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρατάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας, τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὠφθῆς ἀδλητής· ὅθεν σε πιστεῖ αἰεὶ μακαρίζομεν.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος β'.

Τοῦ Προφήτου σου τὴν Μνήμην Κύριε ἐορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογ. Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο μεγαλῶνυμος Χριστοῦ Ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ Ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστός καὶ ἐνδοξὸς Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἡλίον, ἱεραῖς Ἐκκλησίας, σήμερον τῷ Πνεύματι, τῷ Ἁγίῳ εὐφραίνει, καὶ ἐορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Εν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνώφῳ τε καὶ θυελλῇ· νῦν δὲ Συμεῶν, τὸν σαρκωθέντα Θεὸν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς, ἐνηγκαλίσατο· καὶ γεγηθῶς ἠπειγέτο τῶν τῆδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον· διὸ ἐβόα· Νῦν ἀπολύεις, τὸν δούλόν σου Δέσποτα.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογ., Κάθισμα τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὸς τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἀπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένεθ'· ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου· πάλαι δουλείας. Δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ· δόξα τῇ βασιλείᾳ σου· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

Εἶτα ψάλλονται οἱ Κανόνες, ὁ τῆς Ἑορτῆς εἰς 5· καὶ τῶν Ἁγίων οἱ παρόντες δύο εἰς ἡ.

Ὁ Κανὼν τοῦ Μάρτυρος, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίαις: Νικολάου.

Ὡδὴ α' Ἦχος πλ. δ' Ὁ Εἰρμός.

• **Α**ρματηλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατουργοῦσα ποτε, Μωσαϊκῆ ράβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θαλάσσαν, Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Φερωνυμία θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ Μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητὰς σου χαρίτωσον, ὑμνοῖς σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Εργῷ καὶ λόγῳ σου τὴν θεοδώρητον, κληρὸν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χηρῶσι· δῶρημα γὰρ πᾶν τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ρώμην θεόθεν νηπιόθεν πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας· ὕπερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν τυράννων τὸ φρύαγμα, Μάκαρ συμμαχία τοῦ Πνεύματος.

Ος ἐντρεχῆς καὶ νουνεχῆς καὶ φρόνιμος, κατεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν Μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι, καὶ πράγμασι Δικίνιον, ἐδελέασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον.

Θεοτοκίον.

Νίκος μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεικῶν ἐξαίρουσα, αἰεὶ με ταῖς πρεσβείαις σου· καὶ γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προφήτου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς: Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ τῷ διαγαγόντι τὸν
» Ἄλαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι
» μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Εἴχων τὸν Φωτοδότην, ταῖς σαῖς ὑπακούοντα δεήσεσι, φωτισμὸν μοι παράσχου, Ζαχαρία Προφήτα Δεσπέσι.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς Δείας ὠραιότητος, τῶν Ἀγγέλων τὸ κάλλος, ἐδέωρεις ψυχῆς ὠραιότητι.

Πλήρης ἀγωσύνης, ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, συλλαλοῦντας Ἀγγέλους, καὶ φωτίζοντας ἔσχεθαι Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὐας τῆς Προμήτορος Πανάμωμε· τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» Οὐρανίας ἀψιδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ
» τῆς Ἐκκλησίας δομητο, ἴμε στερέωσον,
» ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν «φετῶν ἡ ἀκρότης,
» τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Νεανίας ὠραίος, πανευπρεπῆς δεδειξαι, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς καὶ σώματος, ὠραιζόμενος τῶν ἀρετῶν εὐμορφία, καὶ Μαρτύρων στίγμασι, καλλωπιζόμενος.

Υπὸ Δείας προνοίας, ὀδηγηθεὶς ὠδευσας, τρίβον Μαρτυρίου Δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, Μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον, κλησὶν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ, περιφροκῶν Πάνσοφε, πάντων τῶν ἠδέων τοῦ κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, ἕδεν προέκρινας, τῆς τῆ Σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας, ψυχῆς εὐθύτητι.

Θεοτοκίον.

Γκετεύω σε μόνην, τὴν τὸν Θεὸν τέξασαν, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα, ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σώσαντα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ
» ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ
» πᾶσα κτίσις· ἐκ ἑξὶ δίκαιος πλὴν σε Κύριε.

Η ἄνωθεν χάρις σοι ἐπεσκίασε, τῆς προνοίας τὴν ἀφραστον, Δείαν κυβέρνησιν, δι' Ἀγίων Ἀγγέλων διδάσκουσα Πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν Δείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήτης Πανόλβιε, ὡς καθαρῶτατος κατακάρπως οἰκεισθαι, τὸ Δεῖον ἀγίασμα, τὴν πέλιν τὴν πανίερων.

Τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ Δεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς παλαι προήγγειλε, Προφήτης ὁ Δεσπέσιος.

Θεοτοκίον.

Οτόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σου κύσις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου· Σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν αἰδίων.

Κάθισμα τοῦ Μάρτυρος,

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Θεῖκὴν παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διηγεiras, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ Δείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτῆσί σε νέμεις, τὰ Δεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ταῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Τοῦ Προφήτου, Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Δᾤπτευόμενα ἄρματα ἐβλεψας, ἠνιοχούμενα χεiri τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους λειτουργούς, Ζαχαρία Δεσπέσι· οἷς συναγαλλόμενος, ὡς Προφήτης αἰοιδίμε, αἴτησαι ἰθύνεσθαι, πρὸς ὁδὸν Δείας γνώσεως, τοὺς πίστει ἀδιστακτῶ τελεντάσσει, μνήμην Προφήτα τὴν πανίερων.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἐορτῆς, ὁμοιον.

Εκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερός Συμεὼν, Νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δούλόν σου ὦ Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ Προφήτις καὶ ἐνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. Ἡμεῖς δὲ Ζωοδότα βοῶμέν σοι· Δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Τοῦ Μάρτυρος. ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις,
» **Σ**ὺ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-

» τρικοῦς κόλπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 » ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 » Προφῆτῃ, Ἀβθακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῆ δυ-
 » νάμει σου δόξα φιλαίνθρωπε.

Ο πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἡμαύρωσε,
 προσπαθείας, ὕλην Παμμακάριστε, δό-
 ξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφήν, καὶ περι-
 φανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυ-
 ψώθης, πρὸς περιβλεπτον ὕψος, μαρτυρίῃ πρὸς
 δόξαν ἀμάραντον.

Ν ὁμῶ καινῶ, ζωποιοῦντι τῷ Πνεύματι, πε-
 φραγμένους, νόμον ἀνομώτατον, παρανο-
 μούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ· διὸ νομί-
 μως ἐνήθησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς
 δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ Δεσπότη Θεόδωρε.

Δ ῶρον Θεῷ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶ-
 ρον Δεῖον, δῶρον ἀξιεράστον, δῶρον πλου-
 τίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ
 καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταπέμπον,
 καταλλήλως ταῖς δόσεις, καὶ πληροῦν ταῖς αἰτή-
 σεις τῶν δούλων σου.

Ο ἴς μιμητῆς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξυλῷ Χρι-
 στοῦ, μετὰ πᾶσαν, αἰκίαν τοῦ σώματος,
 μετὰ πολλὰς στρέβλας πονηραῖς, ταῖς τῶν μαι-
 φόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ, καὶ βέ-
 λεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπη· ἀλλ' ἐρ-
 ρύσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Κ αλλοποιὸν, καὶ γῆς Δεσπότην κηύσασαν, αἰ-
 πορρήτῳ τόκῳ κατὰ χρέος σε, πάντεςπιστοί,
 γλώσση καὶ ψυχῇ, κόσμου Βασιλίδα, καὶ Δέ-
 σποικναν ὀνομάζομεν· διὸ τῆς τυραννοῦσης, πονη-
 ραῖς συνηθείας, ἐλευθέρωσαν τὴν σὲ γεραίροντας.

Τοῦ Προφῆτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε** ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφῆτης,
 » τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκου-
 » σθαι, Δεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ
 » ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέθειν, ἐν Ἡ-
 λίοις δὲ τρισὶν ὀρίζομένην, ταῖς εἰς τὰ
 ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις
 Παμμακάριστε.

Α ῥμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος Προφῆτα, ἄρ-
 ματα ὄραν, ποικίλα τῶν Ἀγγέλων, πε-
 ριοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας
 πορευόμενα.

Ι ἔροπρεπῆ πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁ-
 ρᾶς, τῆς Δείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε
 Παμμακάριστε τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα
 περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σ ύμβολα τῆς σῆς, Ἀγνὴ κυφορίας, οἱ Θεοει-
 δεῖς, Προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς
 προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων
 οἱ Δεόφρονες.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ἐ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι** να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με τὸ
 » ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 » τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ρ ἠτορεύεις τὴν δόξαν, ἐνδοξε Θεόδωρε σὺν
 παρρήσια πολλῇ, τοῦ σαρκί παθόντος,
 καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μα-
 στίγων πεῖραν, πολλῶν λαθῶν λύσση τυράννου,
 σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ο λοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἐκούσιον
 Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης,
 τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος· ἀντί δὲ τῆς
 λόγης, βελῶν πολλῶν πληγαῖς ἐδέξω, ὀφθαλ-
 μῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Ν ικηφόρος ὠράθης, ἄρτιος ὀλόκληρος μετὰ
 τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν,
 τῶν μελῶν συγκοπὴν τε καὶ νέκρωσιν· ὁ νεκί-
 σασ κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ Ἀγγέλου,
 ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Σ υνιδόντα τὰ πλήθη, τὸ ἐν σοὶ γεγόμενον
 Δαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπήραν, με-
 γαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν· τῆ δὲ λυμεῶ-
 νος, καὶ ἀλαζόνος Δικαιίου, στηλιτεύοντα λύ-
 σαν τὴν ἄλογον.

Θεοτοκίον.

Ο λον τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον
 τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρωσ,
 σωματώσασα· ὃν ἐξιλίωσαι, τοῦ σωθῆναι πάν-
 τας· ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία
 Παρθένε Θεόνυμφε.

Τοῦ Προφῆτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο** ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας, Δεογκωσία φαιδρυ-
 » νας τὰ πέρατα, φωτίσόν με τῷ ὄρθρῳ,
 » τῆς φιλανθρωπίας σου Κύριε.

Ο καθαρὸς καρδία, καὶ διανοίας προβλέ-
 πων ἀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀ-
 ξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Υ περφυῶς ἀγία, χαῖρε Σκῶν, ὁ Προφῆτης
 πρατρέπεται· ἦξει ὁ Βασιλεὺς σου, δι-
 καιος καὶ σώζων πραότητα.

Τ ῶν Προφητῶν ἡ δόξα, τῶν Δεηγῶρων ἀνδρῶν
 ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαυγαίνει, τῆ τῆς
 προφητείας λαμπρότητι.

Θεοτοκίον.

Ο τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἀμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἀμαρτία γενόμενος.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου· ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε· καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θαρμὸς προστάτης πέφηνας.

Ταῖς κάμνουσιν ἰατρὸς, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀναρρύσις, μεσίτης ἀμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἀφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ ἐδίδως, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπειρῶν Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος· διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἀφθονον.

Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἀφατος εὐσπλαγχνία σε, βυθοῦ με ἀμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβαίζουσα.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν δέσπιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις· ὅτι κακῶν ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Υπάρχων προφητικῆς ἀνάπλευς, ἐπιπνοίας ἐσομένων τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μυηθεὶς ἀπεσταλῆς, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ Σταυροῦ, τὴν γνωστήν τῷ Κυρίῳ Θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῆ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἠξιώθης, ἀγγελικαῖς, ἐμφανείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξαν θεώμενος, Πανόλθιε τὰ θαυμαστά, διδασκούσας καὶ θεῖα μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικὴν, προμηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιῶν Ζαχαρία θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Οστήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανὸν σε λογικὸν θεοτόκε, τὴν καλλονὴν, ἰα-

κῶς ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρὸς σου θεότητος Ἡλίου, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον ἐφαιδρυνε χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ανδρεία ψυχῆς, τὴν πίστιν ὀπλισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ, ὡς λόγην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων κλέος Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἔκλαμπρον κάλλος δεῦτε πάντες, τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων, πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν· δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμπει ταῖς τῶν θαυμάτων· τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐνίκησας Βελίαρ ἄθλοις σεπτοῖς, ὀμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ρεύματα. Ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, καὶ δίδωσιν εἰρήνην ἀνεκλειπτον· διὸ βοῶμεν αὐτῷ· Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῆς Η'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι.

» **Ω**ν Θεόδωρος ἀξίαν Στρατηλάτης.

» Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.

» **Ο**βριμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους τῆν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἔλκων ἐκ τῶν Εὐχαϊτῶν, τὴν δὲ οἰκίαν ποιέμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλεία. Καλλιὴ δὲ ψυχῆς, καὶ ὦρα σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερείχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρποῦσθαι. Ταῦτα τοὶ καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ, καὶ περ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καὶ τινὰς ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν Μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἀντιπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλῆα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μειζόνων αὐτοῦ θεῶν, εὐδὲς τὸν βασιλῆα ἢ Ἡρακλεία εἶχεν.

Ὁ δὲ Ἅγιος Θεόδωρος, ὄψει νυκτεριναῖς, θεῖον αὐτῷ ἐκπεμφθείσας, προθυμοποιηθεὶς, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ, ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ εἰκότα τοῦτον ἐτίμησεν. Ὁ δὲ, δεξιᾶν αὐτῷ δούς καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὕψηλῷ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσενηγεῖν. Ὁ δὲ Ἅγιος, τῆς ἐπισημοτέρου Θεοῦ ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτὸς αἰκοὶ πρότερον θεραπεύσας, αὐτὸς δημοσίᾳ προσαγάγη αὐτοῖς σπονδὰς, ἐπειδὴ, κελύσαντος τῷ βασιλέως, τῆς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς ἔλαβε, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψεν αὐτοῦς· καὶ λεπτύνας, τοῖς ἐνδύσει καὶ πίνουσι δίδωκε.

Μετ' ἡμέραν δὲ, Μαξεντίου τοῦ Κορευταρῆσιου εἰπόντος,

ιδίῃ τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπὸ πτωχῶν περιφερομένην, εὐθὺς ἀνάρπασος ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ Ἅγιος γίνεται, τοῦ Λικινίου ἐξαιπόντος. Καὶ πρῶτον μὲν ἀποδυθεὶς, ἐκ τεσσάρων ὁ Ἅγιος τείνεται, καὶ νεύροις βοῶν κατὰ τὸν ὠτόν πληγᾶς ἑπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρὸς, καὶ σφαιραῖς μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπτεται. Εἶτα ξίεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὄφρακοὶς τὰς ἠλωμέναις καὶ κεκαυμένας πληγᾶς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἰρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ.

Διαμείνας δὲ ἀπόσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, αὐθις ἐξάγεται, καὶ σαυρῶ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας, καὶ περὸν κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, μέχρι καὶ τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διαλαυνεσθαι φθάσασαν. Περιεπιτίθεισαν δὲ καὶ παῖδες, τοξοῦντες τὸν Ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ· ταῖς δὲ βολαῖς τῶν βελῶν, τῶν κρυνόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπισον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῆ. Ἔτεροι δὲ, ἐγκαρτοῖς τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διαλάσαντες, τὰ σπερμιογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἐν δὲ τῷ σαυρῶ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος, ὅτι ἤδη τέθνηκεν, ἠπατάτο δὲ· ὑπὸ γὰρ θεοῦ Ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὕλος γέγονεν ὑγιής, καὶ ἦν ψάλλον, καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν.

Ἦδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέσειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἄραι τὸ τοῦ Μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥιφῆναι ἐν τῇ θαλάσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ θαλίτες, ὡς εἶδον τὸν Ἅγιον ἐπιμπνέοντα, καὶ ὄλον ὑμῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν, ὡσεὶ πάντε καὶ ὀχθόηκοντα· καὶ μετὰ τούτους, ἕτεροι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγήτο ὁ ἀνθύπατος Κέσης, οἱ τινες ἐπὶ τῇ ἀναίρεσει τῶν πρώτων θαλίτες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ.

Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν δορυδομένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ Ἁγίου ἀποτμηθῆναι· ἐνθα δὴ εἰσθήκισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη πάμπολλα, καὶ διεκώλυον αὐτούς. Μέλις οὖν ὁ Ἅγιος καταπαύσας αὐτούς, καὶ τῷ Χριστῷ ἐπιευχόμενος, τίμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελείας. Μετετίθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείου ἐν τοῖς εὐχαῖστοις ἐν τῷ γουικῷ αὐτοῦ εἰκήματι, καθὼς Ἀνγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ Μάρτυς διεκελεύσατο. Ὅς πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἀθλήσιν, συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πύσεις καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἶδη, καὶ τὰς θεόθεν ἐπιστάσις καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ζαχαρίου.

Στίχ. Ἰππους ἑώρας τοὺς νόας Ζαχαρία,
Δί ὧν πρὸς ὕψος οὐρανῶν ἀφιππάσω.

Ὁ ὅτος ἐρμηνεύεται, μνήμη Θεοῦ· ὅς ἦν ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευὶ. Ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλααδ· ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς Χαλδαίων γῆς, ἧδη προβαθικῶς· καὶ ἐκεῖ ὧν, πολλὰ τῷ λαῷ προφήτευσεν, καὶ τέρατα πολλὰ εἰς ἀπόδειξιν ἰδωκεν. Οὗτος εἶπε τῷ Ἰωσεδῆκ, ὅτι γεννήσει υἱόν, καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαπιὴν ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησεν, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ. Καὶ ἐπὶ Κύρου, τοῦ Βασιλέως Περσῶν, τέρας δέδωκε περὶ Κροίσου τοῦ Λυδῶν Βασιλέως. Ἐπεὶ δὲ περὶ τῆς πορθήσεως Ἱερουσαλήμ, καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἰσραὴλ, καὶ ἀρχῆς Ἐθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀργίας Προφητῶν, καὶ Ἱερέων, καὶ Σαβδῶν, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο· καὶ ἕτερα πολλά προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γῆρᾳ καλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἐσθεῖσι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,
Νικηφόρου στέφανος ἐπλάκη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, αἱ Ἅγιοι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ Ὅσιος Λυκαρίων ὁ Μάρτυς, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ἄς περ παρήξεν εἰς τὸ φῶς γαστήρ μία,
Μάρθαν Μαρίαν, ἐν σερεῖ φωτὸς ξίφος.

Ἄφωγος ἦκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων.

Ἐναντι τοῦ κείροντος οἶον ἀρνίον.

Ἄσται αἱ Ἅγιοι, ἀδελφαί οὐσαι, καδ' ἑαυτὰς ἔχων παρθενίαν ἀσκειῖσαι. Παρρηχομένου δὲ τοῦ Ἡγεμόνος τῆς χώρας, ἐνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν. Καὶ οἰκτιζομένου τοῦ Ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντίπαιον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζῶν, πέρασ οὐκ ἔχουσιν. Ὡσαύτως δὲ καὶ τοῦ Λυκαρίωνος, παιδὸς συντρόφου αὐτῶν. ἐξαιπόντος, προστάξει τοῦ Ἡγεμόνος ἰσταυρωθῆσαν καὶ οἱ τρεῖς· καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγίντες, τὰς ἀγίας αὐτῶν ψυχὰς ἀπῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδί, ὡς ἐν λει-
μῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ
Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ψοῦμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κα-
ταρράξαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, κα-
τανοήσας συνανυψώθη αὐτῷ, χριστομιμήτως
ἐν σταυρῷ καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν Ἀθλητᾶ,
συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερ-
μὸν ἐραστήν, ἐγκωκῶς τῷ σῷ πόθῳ, ὀλο-
καρδίως ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν
πάσαν τῆς ἐλπίδος με, ἀνατεθείς ἐπὶ σοί· μὴ
ὑπερίδης με.

Ἐδόξασας Κύριον, ταῖς μέλεσί σου ἐνδοξα-
ζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν Ἁγίων, τὸν σὲ
μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τερατουργίαις καὶ
ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῇ γῆ, καὶ
μετὰ τέλος Σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν Ἅγιον, τέτοκας μόνη θεοχαρίτω-
τε, ἀπορρήτῳ κηύσει· καὶ γὰρ Παρθένος
ἕμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διό σοι
κραυγαῖζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνὴν· Εὐλο-
γημένη Ἀγνή.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη-
- σαν τὴν φλόγα Σαρσαλέως, καὶ εἰς
- δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογη-
- τὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ Προφήτα, διεληλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν, ἡ δύναμις βοῶσα· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἐώρας, ὡς παρόντα· διὸ, Πανόλβιε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἰ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υμνοῖς γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀτιμία δεινῆ, τὸ πρὶν κατακριθεῖσαν. Εὐλογημένος πάνταγενε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς καλίας.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐπταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαίων ὁ
- τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
- καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
- τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
- ἀνεβόα, οἱ Παιδες εὐλογοεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
- τε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ὁλυμεῶν Δικίνιος, ὁ λυσσωδῆς καὶ βέβηλος, ὄλον ἐαυτὸν ὀλοτελῶς τοῖς δαίμοσιν, ἐκδὲς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλων ποιναῖς· νῶτον καὶ τὸ στήθος, τοῖς βουνεύροις συγκόπτων, ἐν σφαίραις μολυβδίταις, τὸν αὐχένα συντριβῶν, πλευραῖς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Υπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν Μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους· παθῶν Δεσποτικῶν δὲ, τῷ σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ ταβεῖς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑσερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκεία ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων· οὐ χεῖρας καὶ πόδας γὰρ, μόνον προσηλωθεῖς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνη, σιδηρᾶ διεπάρης, τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεῖς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμαίων, ἐξορυχθεῖς ταῖς κόρας.

Θεοτοκίον.

Ὀυρανομήκη κλίμακα, νοσητὴν σε γινώσκω· δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὑψιστος, ἀνθρώποις ὠμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλὴν, τῶν ἑρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ Ἀγγέλων, καὶ πάντων ποτημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

- Τὸν ἐν ὄρει ἀγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτω
- πυρὶ τὸ τῆς Παρθένου, τῷ Μωϋσῇ Μυ-
- στήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑ-
- περυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Σιῶν ὄρος ἢ πόλις ἢ αἴγια, χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος Ζαχαρίας, Ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προτρέπεται· καὶ σὺ δὲ ἀγαλλου, Ἱερουσαλήμ, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία Προφήτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας τῷ Πνεύματι λαμπόμενος, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὀρέων κατασκήνων, ἐθεώρεις ἐσώτας τοὺς Ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μουσύντας σε, ἐνδοξε Προφήτα, καὶ ὑμνολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε πύλη, αὐλοῦ φρυκτωρίας· χαῖρε νεφέλη κούφη ἢ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ κόσμῳ, ἀγνή Θεοκυήτορ.

Τοῦ Μάρτυρος. Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

- Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
- κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς, ὠφθη
- τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
- σου γέγονεν, εὐρυχωρότερα τῶν οὐρανῶν·
- διὸ σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων,
- ταξιαρχαὶ μεγαλύνουσιν.

Ἐξέστη τῶν Ἀγγέλων δῆμος τὴν σὴν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα· πᾶς ὁ παρῶν, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σὰς, ἀνδραγαθίας ἐνδοξε· ἔφριξε δαιμόνων ἢ στρατιᾶ, τὰ σὰ τρόπαια· νῦν δὲ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βῶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολυτέρα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἢ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἢ ὀλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἢ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἢ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἢ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπερ οὐ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι ταμῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἰτήσαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς Βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Υψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, Κόρη

συγγενείας και Δεικῆς, υίοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτεία· και γὰρ Θεός, ὠράθη σαρκόφορος, ἐκ σοῦ ἀρρήτῳ τρόπῳ, ἀτρεπτος μείνας τῇ Θεότητι.

Τοῦ Προφήτου. Ὁ Εἰρμός.

» Σ ἐ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεῶ Μητέρα τοῦ Ὑ-
» Σ ψίβη, σὲ τὴν ὑπὲρ νῦν κυήσασαν, διὰ
» λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν
» ἀχράντων Δυναμίεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις
» μεγαλύνομεν.

Α πασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοῖ τῷ
Δεῖω, και καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωτό-
φόρος παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἰκε-
σίας ποιούμενος· ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία με-
γαλύνομεν.

Ρήσεσιν ἐπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων Δεοφάν-
τορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα· δι' αὐτοῦ με-
σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε Προφήτην και
κήρυκα, Ζαχαρία τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν·
Γλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν
Δεσπότην, τοῖς τὴν ἱεράν και εὐσημον, ἐορ-
τήν σε Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελεῖσι, και σὲ πό-
δῳ γεραίρουσιν, ὡς Προφήτην και Δεηγόρον
ἀληθέστατον. Θεοτοκίον.

Α βυσσον Δαυμάτων σε, και χαρισμάτων
Θεοτόκε, πέλαγος ἀγνή γινώσκοντες, και
σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποι-
θότες προστρέχομεν, και συντόνως πρὸς τὴν
σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἰοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Μεγαλομάρτυς ἐνδόξε, τοῦ Χριστοῦ Στρα-
τηλάτα, και Δεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν
σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναιόφρον, μὴ
ἐλλίπης αἰτεῖσθαι, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια, και
εἰρήνην τῷ κόσμῳ, και ἰλασμόν, τῶν ἀμαρτη-
μάτων και σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε,
τὴν φωσφόρον σου μνήμην. Ἰῆς Ἑορτῆς.

Ε ν πνεύματι τῷ Ἱερῷ, παραστάς ὁ Πρε-
σβύτης, ἀγκαλαῖς ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νό-
μου Δεσπότην, κραυγάζων· Νῦν τοῦ δεσμοῦ
με, τῆς σαρκὸς ὀπόλυσον, ὡς εἰρηκας ἐν εἰρή-
νῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκαλύψιν ἐ-
θῶν, και Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστώμεν Στίχους δ'. και ψάλ-
λομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τρία, δευτερῶντες τὸ
πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Α θλητῆς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττη-
τος, ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι ἀναδέδειξαι, κα-
ταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφία τῶν λόγων σου,

και τῶν ἔργων σου σοφῆ, καρτεραῖς ἐπίδειξε-
σιν· ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης,
και ταῖς ἄνω, ὀμηγύρεσι, συνήφθης, κλέος Μαρ-
τύρων Θεόδωρε.

Κ αι σταυρῷ ἀναρτώμενος, και ταῖς σάρκας
τυπτόμενος, ὄξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκό-
μενος, και ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, και πλευραῖς
ξεόμενος, και παντοίαις χαλεπαῖς, ἀλγηδόσι
κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, και ἀήττητος ὠ-
φθης τῇ δυνάμει, τοῦ Σταυρῷ προσηλωθέντος,
κλέος Μαρτύρων Θεόδωρε.

Θ εῖον ἀγάλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε,
δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυζόμενος, και
ἱερεῖον ὀλόκληρον, και Δῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ
τυθέντι διὰ σὲ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξά-
σαντι, τὴν ἀγίαν σου μνήμην και Δαυμάτων, Δη-
σαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα Ἦχος πλ. δ'.

Α θλητικὴν ἀνδρείαν, και λογικὴν λατρείαν,
εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, Ἀθλοφόρε Χριστῷ,
και στερῶς παραταχθεῖς τῇ δυνάμει αὐτοῦ,
τῶν εἰδῶλων τὸ ἀσεβές, και τῶν Τυράννων τὸ
ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν
βασάνων, και τοῦ προσκαιροῦ πυρός. Ἀλλ' ὦ
Δείων δωρεῶν και πράγμα και ὄνομα, ἀπὸ
πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σώζε,
τοὺς τελούντας τὴν μνήμην σου.

Και νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος β'.

Ο κτίστης οὐρανοῦ και γῆς, ἐν ἀγκαλαῖς
ἐβαστάζετο, ὑπὸ Ἀγίου Συμεῶν τοῦ
πρεσβύτου σήμερον· αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι
Ἀγίῳ ἔλεγε· Νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν
Σωτήρα μου.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἶνων, Στιχηρὰ προσόμοια
τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Ο πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς Κτίστης,
και δεσπάζων ἀπάντων, ὑπὸ χειρῶν Πρε-
σβύτου, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Α γάλλου Συμεῶν, και ἡ Ἄννα εὐφραίνου·
ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτῆς τοῦ κό-
σμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

Λ ελυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεῶν Δεοφόρε, ἐν
χερσὶ τὸν τὰ πάντα κατέχοντα βαστά-
ζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα. Τοῦ Ἀγίου, Ἦχος πλ. δ'.

Α θλητικὸν συστησάμενος στάδιον κατὰ τῆς
πλάνης, ἠνδραγαθήσας Θεόδωρε, τῇ πυ-

ριφθόγγω γλώττη σου, καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον· διὸ καὶ σὺν Ἀγγέλοις χορευῶν μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἴλεως γενήσεται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος Βαρύς.

Φῶς, εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκαλαῖς τοῦ δικαίου Συμεῶν· ἔδει γὰρ σε ζωοδότα τῶν ἀπάντων, ὑπὸ ταῦ Πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολύσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὃ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Θ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

ΤΥΠΙΚΟΝ

Εάν ἡ παρούσα ἡμέρα τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, γίνεται τῆς Ἑορτῆς ἢ Ἀπόδοσις, καὶ ψάλλονται συνήθως πάντα τὰ αὐτῆς, ἐντε τῷ Ἑσπερινῷ, τῷ Ὁρθρῷ, καὶ τῇ Λειτουργίᾳ, πλὴν τῶν Ἀναγνωσμάτων, τῆς Λιτῆς, καὶ τοῦ Πολυελλίου. Ἡ δὲ Ἀκολουθία τοῦ Μάρτυρος ψάλλεται ἐν τοῖς Ἀποδείνσις.

Ἐάν δὲ τύχη ἐντὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, ἢ μὴν Ἀπόδοσις τῆς Ἑορτῆς γίνεται, ὡς προεδηλώθη (σελ. 9)· ψάλλεται δὲ κατὰ τὴν σήμερον ἢ ἐξῆς τοῦ Μάρτυρος Ἀκολουθία.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληφότος, καὶ πάθος τίμιον, Μάρτυς ὑπομείναντος. Θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὕσαν καὶ τῶν Προφητῶν· ὄθεν, καὶ μακάριον τέλος, εἰληφας πηγῇ τῆς ἀγάπης, νῦν ὡς Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίνει τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ὃ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, Μάρτυς θαυμάσιε, κίραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἐνούμενος, καθαρωτάτῳ νοῦ· οὐ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ρεῖθροις τῶν αἱμάτων σου Σοφὲ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἠγίασας.

πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων Δυνάμεων. Μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαιδρυνας, ταύταις ἐνούμενος, Μάκαρ ὡς γενναῖος ὀπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος Μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἦν σοι προσάγομεν· Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρήσιαν ὡς Μήτηρ, ἐκτενωῶς πρεσβεῦειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμναῖς, ἐβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριὸν, θελόντα ἐλκόμενον, θρηῆσα ἔλεγεν· Ἀτεκνωῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὸ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Εδείξας πᾶσιν ἐμφανῶς, Ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπήσαι δύναται· διόπερ, αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας Σαπρίκιον τὸν ὁμόθυλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον ἀνεπτερωθῆς ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχὴν σου τέθεικας, ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίσεως. Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἄσπονδον πρὸς σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότης Χριστοῦ· ὃ νῦν αὐτὸς παρεστῶς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὄλον ἀνεργητὸν παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀσάτευ βίβη, καὶ ἐλέης προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, αἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, τοῖς ἀνιάτοις μωλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν, τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε ἐβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμπσαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψόμενον, ὄξος καὶ χολὴν τε γευόμενον, πλευρὰν δὲ

όρυττόμενον, χειράς τε καὶ πόδας ἠλούμενον.
καὶ ὄδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· Τί
τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;
Ἀπολυτίκιον. Ὁ Μάρτυς σου Κύριε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτη-
ρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Κλεινὸν ἐν Ἀθλοφόροις Νικηφόρον ἄσματιμὲλπω.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ῥδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀρματοπλάτην Φαραῶ ἐβύβισε, τερατουρ-
» γούσα ποτέ, Μωσαϊκὴ ράβδος, σταυρο-
» τύπως πλήξασα, καὶ διελοῦσα θάλασσαν·
» Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν,
» ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ
κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκά-
φος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴ-
τιος, πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης με-
τάβαλε, Μάρτυρος Χριστέ ταῖς ἐντεύξεσι.

Λελογισμένη διανοία Πάνσοφε, τῷ νοερῷ τῆς
ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑ-
πέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίῳ
σπουδαζῶν, διαλλαγῆναι δεσπέσει, νόμοις τοῦ
Σωτῆρος πειθόμενος.

Ἐνδεδυμένος τοῦ Σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐρ-
ρώμενεστερον, τῷ δυσμενεῖ Μάρτυς συμ-
πλάκεις κατέρραξας, καὶ νικηφόρος γέγονας,
προκληθεὶς φερωνύμως, ὡς Νικηφόρε πανεύφη-
με, Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ παναοίδιμε.

Τριαδικόν.

Ἰσοσθενῆ ὁμοφυῆ καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοού-
σιον, τὴν τριφεγγῆ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότη-
τος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προ-
σώποις, ἀδιαρέτως κηρύττοντες, Λόγον σὺν
Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι. Θεοτοκίον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀ-
κατάληπτόν, κατανοεῖν ὄντως, αἰτονεῖ Πα-
νύμνητε· τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος, ἐν γασ-
τρὶ σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε,
φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ῥδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁ ἄτρεκῶσας καταρχαῖς, τοὺς οὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἔδραξας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστῆ, τῶν ἐνταλῶν
» σου στήριξον, ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος
» μόνε Φιλάνθρωπε.

Ὁ Νικηφόρος προκληθεὶς, ἐπὶ τῶν ἔργων
ἔδειχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν
ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτὶ, διασκεδάσας ἔλυ-
σε, κράζων· Οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε Φι-
λάνθρωπε.

Νεγκερωμένον διὰ σέ, πεπιγευκῶς τὸν Δεσπό-
την, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις,
τὴν ἐκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν, ὡς
νικηφόρος Μάρτυς, θεία δυνάμει ῥωννύμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής, ἐν Οὐρανοῖς στε-
φανίτης, ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Νικη-
φόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν Ἀσωμάτων
τάξεσι, κράζων· Οὐκ ἔστι πλὴν σου, ἅγιος μόνε
Φιλάνθρωπε. Τριαδικόν.

Νοῦ ἐκ μεγαλοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐξορμηθέντα
τὸν Λόγον, ἐκπορευθέν δὲ καὶ τὸ ἅγιον
Πνεῦμα, διδασχθέντες εὐσεβῶς, τοῖς θεοπνεύ-
στοις δόγμασιν, ὁμολογοῦμεν πάντες, ἄκτιστον
μίαν Θεότητα (*).

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρὸς, τὸν πρὸ αἰῶνων
τεχθέντα, ἐν γαστρὶ σου συλλαβοῦσα Παρ-
θένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμῆ καὶ ἄνθρω-
πον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.
Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Ἦν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτῆς, πεφηνῶς
κατηλλάγης τῷ δυσμενεῖ, πρὸς σέ τὴν
διάνοιαν, τὴν αὐτοῦ Μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν
διὰ τοῦ ζήφους, τελείωσιν εἴληψας, ἀντ' ἐκείνου
μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος· ὅθεν νικηφόρον,
φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν, ὡς
Δεσπότης ἀξίως σε. Ἀθλοφόρε ἀήττητε, πρέ-
σθευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφε-
σιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πόθῳ, τὴν ἀ-
γίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα
ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι Δεσποί-
να, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου· σὺ γὰρ ὤφ-
θης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ
θλίψεων, αἰεὶ με ἐξαίρουσα· ὅθεν ὡς ἐκ μέσου,
φλογίζουσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων
με, ἐκ καρδίας κραυγαῖζω σοι· Θεοτόκε βοήθει
μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν
πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σέ γὰρ ἔχω
ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

(*) Τὸ Τραπάρτιον τοῦτο οὕτως ἔχει τῶν χειρογράφων τὸ
νεώτερον. « Νεῦν μὲν ὑμνεῖν εἰκονικῶς, Πατέρα ἀναρχὸν θείας
» θεηγῶροι ὡς προέφησαν θεοὶ· ἐξ αὐτοῦ δὲ τὸν Υἱόν, ὡς
» λόγον τὸν συνἀναρχόν, καὶ συμφῶς τὸ Πνεῦμα, τὸ πανταῶν
» φῶν καὶ ὁμοτίμον ».

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνάς θειωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραυγάζεν· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεεῖ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· Σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ μου ἰσχύς, Κύριε σὺ μου καὶ δύναμις,
 » σὺ Θεός μου, σὺ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
 » τρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέραν
 » πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ Προ-
 » φῆτῃ, Ἀββακὴμ σοὶ κραυγάζω· Τῆ δυνάμει
 » σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτός, ἀκτινοειδῶς, νῦν ἀντανεκλάσεις, τοῖς ἐκτελεῖσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμπεις, τοῖς ἐν πίσει βοῶσι· Τῆ δυνάμει σε δόξα Φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, Μάρτυσι συναριθμούμενος· ἔλυσας γὰρ, πλάιην τὴν πολυθεον, ξίφει τμηθεῖς, σὺ τὴν κεφαλὴν, καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδῶλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότη κραυγάζων· Τῆ δυνάμει σου δόξα Φιλάνθρωπε.

Ο τοὺς θείους, σοῦ μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σῆς γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάριτος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκὼς, τῆς τῶν σῶν Μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δειλαίος· διὸ σου τῆς δικαίας, ἐκπλαγέντες προνοίας· Τῆ δυνάμει σου δόξα κραυγάζομεν. Τριαδικόν.

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἀναρχὸν καὶ πάντων αἴτιον. φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, ἐκ τῆ Πατρὸς, ὡσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων, ἀφράστως ἀπαυγαζόμενα· τρισήλιος Θεότης, ἐν μιᾷ τῆ οὐσία, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται.

Θεοτοκίον.

Ολον ἐν σοὶ, ἀνακασιζεὶ τὸν ἄνθρωπον, ὁλος ὄλη, Πάναγε ἐνήμενος, ὁ πατρικὸς κόλπος μὴ λιπῶν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος, ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἐκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον Θεότητι.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Γ**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 » τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψέ με, τὸ

» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίσρε-
 » ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου;
 » ταῖς ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Ροῆ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς Ἐκκλησίας Παραδείσον ἠρδευσας, ἀφοριζομένη, εἰς ἀρχαῖς τετραρίθμους μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων· ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρνούμεθα θεία χάρισματα.

Ο σπορεύς τῆς κακίας, τῆ μνησικακία τὸν δειλαιον ἠρπασε· τῆς χρηστότητος δέ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἴλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου θεῖον, φωτοειδῆ ἡγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα Μάρτυρα.

Γερεύεται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐθελούσιον πάθος μιμούμενος· ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σε, ὁ θεόφρων ῥάνισι σταζόμενος, τῶν αὐτοῦ αἱμάτων, σοὶ τοὺς κρουηὲς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σέ πορθμευόμενος. Τριαδικόν.

Σωτηρίας κρηπίδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τρισὶν ἐν προσώποις, μίαν ἀρχὴν μίαν οὐσίαν, μίαν θείαν μίαν ἐνέργειαν.

Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, Προφητῶν ὁ σύλλογος ταῖς μυστήρια· Οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σου Παρθένη, σωματωθεῖς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς Ἡλῖος ἔλαμψεν.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**βυσσος ἀμαρτιῶν, καὶ πταισμάτων κα-
 » ταιγίς με ταραττεῖ, καὶ πρὸς βυθὸν
 » βιαίως, συνωθεῖ ἀπογνωσέως· ἀλλ' αὐτὸς τὴν
 » κραταιὰν, χεῖρά μοι ἐκτεινον, ὡς τῷ Πέτρῳ,
 » καὶ ἐκ φθορᾶς με ἀνακαίλεσαι.

Γασαι τὴν συντριβὴν, τῆς ψυχῆς μου Νικηφόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ, θείας λαμπρότητος, ἱκετεῶν, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Κλιδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίαν Ἀθληταῖ Νικηφόρε, τῷ τοῦ Σταυροῦ ἰστίῳ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, εὐσταλῶς διαπερῶν, Μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμέν, τῷ γαληνῷ Χριστῷ προσώρμισαι.

Ηθλήσας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, ταῖς μηχαναῖς ἀνδρείως, διαλύσας τοῦ δράκοντος· καὶ παθῶν ὡς καιωνός, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότητος, νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττουσιν αἱ νεοραὶ, τῶν Ἀγγέλων ἐκ-
πληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόν-
τα, πρὸ αἰώνων καὶ Πνεύματι, ἐκ γαστρὸς σου
σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον, καθορῶσαι, Θεο-
γεννήτορ πανσεβάσμιε.

Κοντάκιον, Ἦχος γ'.

Ἡ παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς Ἀοιδίμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ,
καὶ τὸν τούτου ἐνδοξε, Σταυρὸν ἐπ' ὤ-
μων βαστάσας, ἤσχυνας τοῦ διαβόλου τὰς με-
θοδείας, ἤθλησας μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας·
διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, ὀπλίτης μύστης Θεοῦ τῆς
χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπό-
θησας, καὶ τοῖς στέροισι τοῖς σοῖς Ἐνδοξε
κατεφύτευσας, βωῶν· Ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημα-
νεῖ· αὕτη τὸν Κτίστην ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν
ἐχαρίσατο· δι' ἀπάπην πάντα ὑπέμεινεν, ἡλούς
καὶ σταυρὰν, ὄξος καὶ ἐμπτύσματα· λόγῃ
ἐπάρη πλευρὰν ἀγίαν, δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν
αἷμα καὶ ὕδωρ θουρῶν· ὃν ποθήσας, ἐφάνης
νικηφόρος, ὡς καὶ τῇ κλήσει, ὀπλίτης, μύστης
Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ Θ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχοι.

Τὸν ἐκ παλαιοῦ κλητικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.

Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτη Νικηφόρε δειροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐάλεριανῶ καὶ Γαλαίνου
τῶν Βασιλείων, ἰδιώτης τῶν τύχῃν. Εἶχε δὲ φίλον
Πρῶτον τῆς Ἐκκλησίας χριστιανὸν, ἀνόματι Σαπρίκιον·
ὃς ἐκ διαβολικῆς ἐναργείας ἐμίσησε τὸν Ἅγιον Νικηφόρον,
καὶ ἐμνηστικῶς αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρίκιου
πρὸς τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ Ἅ-
γιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἐπέμψε, συγχώρησιν ἐ-
ξαιτούμενος· ὁ δὲ εὐκ ἤκουσεν. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἅγιος Νικηφό-
ρος, ὅτι ἀπάγεται Σαπρίκιος εἰς τὸ ἀποκεφαλίσθηναι, ἔδραμε
καὶ ἔπασε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν· καὶ
τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομιμνήσκου-
τος, αὐτὸς οὐκ ὑπέβη.

Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν, καὶ ἐγγὺς τῶν σέφους
γενόμενος καὶ τῶν βραδείων, παρ' ὅσον ἐμαλλιν ἀποτμηθῆναι,
τὴν συγχώρησιν οὐ προσήκατο. Διὰ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας
γυμνωθεὶς, εἶπε τοῖς ὁμοίοις· Ἀρετὴ με καὶ θῦσω τοῖς Θεοῖς.
Ὅπερ ἰδὼν ὁ Ἅγιος Νικηφόρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν ταῖς δε-
μαῖσι, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρησιαί. Πρῶτα δὲ
τοῦ Τυράννου τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, τὰς τοῦ εἰληφῶς τὰ
ἔργα τῆς ἀγάπης, ἣν καὶ ἐσπευδεν ἐκπληροῦν, διὰ τὴν τῆς
ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος.

Στίχ. Ἀθήνην βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου
Ῥωμανὸς οὗτος, ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων τὸ γένος, ἐκ
πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ ταῖς ὑπὲρ ἀρετῆς
ἐπέδειξατο ἀθλους. Ἐξω γὰρ τῶν τῆς πόλεως τειχῶν παρὰ
τὴν ὑπὸ ῥωμαίων δειμάμενος αἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκατικῶς ἡ-
γωνίζετο, μὴ πυρὶ χρῆσάμενος, μὴ λυχνιαῖω φωτὶ. Τροφὴ
δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος, καὶ ἄλας· ποτὸν δὲ, τὸ κρηναίου νόμα·
ἐσθῆς, ἐκ τριχῶν· κόμη δὲ, μέχρι ποδῶν διήκουσα· τῷ τρα-
χήλῳ δὲ, καὶ ταῖς χερσὶ, καὶ τῇ ὀσφύϊ, αἰδῆρου βαρύτης πε-
ρικεῖτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἰδόθα χάρις παρὰ Θεοῦ· πολλῶν
μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπέηλασε νόσους· πολλάκις δὲ εἰ-
ραῖς γυναιξὶ δι' εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἡ-
γωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων,
Μαρκελλῶ Ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίῳ Ἐπι-
σκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίῳ Ἐπισκόπου
Ταυρομενίου.

Στίχ. Ἀυθέντες ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς ἀιμά-
των (δεσμῶν δηλ.),

Τῶν τῆς Ἐδέμ μετέσχον ἐντροφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Πέτρου.
Ἐτι γὰρ τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ
τῆς γῆς, καὶ θαυματουργῶντος, ὁ Μάρκελλος ἀκούσας, ἀ-
πῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου
τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ, ἰδεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Παγκράτιος, ἔκτοτε
γενόμενος γνώριμος τῷ Ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν
τοῦ Χριστοῦ, ἠκολούθει αὐτῷ. Καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ
Ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ καρύτων τὸ ὄνομα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἐρρουεῖθα κρυφῇ ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος,
ὁμοίως χειροτονηθεὶς Ἐπίσκοπος Σικελίας, καὶ πολλοὺς τῶν
ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον, ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ
Φιλαγρίος, τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων
καὶ αὐτὰς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πει-
ρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον
ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ Ἅγιος Ἱερομάρτυς Πέτρος
ὁ Δαμασκηνός ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέξας τοὺς παραπλήγας Πέτρος
Θνήσκει μονοπλήξ τῷ δια ξίφους τέλει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρῶταίαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον
ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεοῦ συγκατάθεσιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
» Βαβυλῶνι πετὲ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
» ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λιμῶνι
» χορεύοντες ἐψάλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ
» τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ο θάνατος γέγονε, σοὶ Νικηφόρε διαβατή-
ριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάκαρ, πρὸς οὐ-
ρανὸν σε καὶ τὰ οὐράνια, διαβιβαζὼν Ἀγγέλας
συμφαλλόντα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέ-
ρων ἡμῶν.

Ρωννύμενος πάθει, τῆς ἀσθενείας τοῦ Παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπλημένην ὄφρυν κατέβαλες, εἰς γῆν Θεόφρον, κραυγάζων τῷ Κτίστη σου· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Οδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ Δείου Πνεύματος· καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι Δέσποτα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ ἀναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνἀναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβαλόντα Πνεῦμα Πανάγιον, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Αμφοτέρα πέφυκας, Παρθένος Μήτηρ Θεοκυῆτορ ἀγνή, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀφράστως ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ γνωριζόμενον, Δεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**πταπλασίως κάμνον, τῶν Χαλδαιῶν ὁ
 » Τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐ-
 » ξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
 » τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
 » τὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
 » μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
 » αἰῶνας.

Σημειωθείς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας· καὶ κίην ἀράμενος, κατ' ἀντιπάλων Μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, ἐνθέως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρα κλίμακι, κεχηρημένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνῆλθες φαιδρῶς, ταῖς τῶν δυσμενῶν διεκφυγῶν μεθοδεῖας, καὶ χαίρων ἀνακράξεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Αγιασθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε καὶ πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινιγμένος αἵμασι, Μαρτύρων μετέσχηκας, τῶν ἀληθῶν Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τῆς φωτεινῆς λαμπρότητος ὡς παμμάκαρ, ἐν ἧ νῦν ἀνακράξεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Σὺν ἀσωμάτοις Τάξεσιν, ἐν Τρισὶν Ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος πηγὴν αἰέναν, ἀγέννητον ἀναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, καὶ Βασιλίδαν τῶν ὅλων, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ιερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν Ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, Δημιουργόν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμῃ νηδύος, ἐν δύο ταῖς ὑστάσις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

ᾠδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ ἕρανός, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὡ-
 » φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν ἕρανῶν·
 » διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Μετέστη ὡς νυμφίος ὠραίσθεις, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικῆς Δείας ἀγλαίας πρὸς μετοχὴν, τοῦ κοσμηθέντος σώματος, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ σαυρῷ, τῷ πάθει τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὡς Νικηφόρε παμμακάριστε.

Εθέλχθης τοῦ Δεσπότη ταῖς καλλοναῖς, ὧν οὐδὲν, ὠραιότερον ἐνδοξε· καὶ τῆς αὐτοῦ, σπευδῶν ἀπολαύειν δεηνοῦς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠρέθισας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὡς Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης Μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητῆς, στέφος ἐκομίσω τῇ κορυφῇ, τὸ τῶν χαρίτων ἐνδοξε· καὶ νῦν συγχορεύεις μαρτυρικῶς, Μαρτύρων, ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ Παντάνακτος.

Τριαδικόν.

Πατὴρ ἐξ ἀγεννήτου Θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξαζόντες, καὶ τὸ εὐθεῖς, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθέν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριαδος ἠνωμένας, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ, καὶ εὐσεβοῦντες μεγαλύνομεν.

Θεοτοκίον.

Οραῖθης ὡς Παρθένη Μήτηρ Θεῶ, ὑπὲρ φύσιν τεκῆσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθόν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὡς ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν

σωμάτων, επέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ἐξαποστειλᾶριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Φερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὡς Νικηφόρος, ἀγάπη καὶ μαρτυρίῳ, νεκικηκῶς τοῖς Τυράννοις· ὄθεν καὶ νίκης τὸ ἀτέφος, ἐδέξω παρὰ Κυρίου. Θεοτοκίον.

Τῆ κραταιᾷ σου σιέπη, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἄγνη τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς· σὲ γὰρ κεντήμεθα μόνη, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, ὡς συνήθες, καὶ Ἀπολύσις.

Τῆ Γ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαλαλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Α. Ἐὰν ἡ Ἑορτὴ αὕτη τύχη τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυροφάγου.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, καὶ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῷ Τριωδίῳ. Ἀπολυτικίου Ἀναστάσιμου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίαν. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τῷ Ἁγίῳ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, ἡμεῖς ἔχη· εἰδὲ μὴ, τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τροπᾶριον τῷ Ἁγίῳ — Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Καθίσμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τὸ Θεοτοκίον αὐτοῦ. Τὰ Εὐλογητάρια, ἡ Ὑπακοὴ τοῦ Ἦχου, αἱ Ἀναβαθμοὶ αὐτοῦ, καὶ Προκείμενον ὁμοίως. Εὐαγγέλιον Ἐβαθμῶν, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῷ Τριωδίῳ, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου, εἴτα Καθίσμα τοῦ Τριωδίου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Μετὰ τῶν ε. Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου. Ἐξαποστειλᾶριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνούς, Ἀναστάσιμα δ. τοῦ Ἁγίου δ. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλαλημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε τὸν Κύριον.

Β. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, ἡ μὲν Ἀκολουθία τοῦ Ἁγίου, μετατιθεμένη, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀποκρίω· ἡ δὲ τῶν Ψυχῶν ψάλλεται ἀμεταβέτως κατ' αὐτὸ τὸ Σάββατον.

Γ. Ἐὰν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Τῇ Παρασκευῇ Ἑσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμιακὸν, στιχολογοῦμεν τὴν α. στάσιν τοῦ Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἰσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας· καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, τῷ Τριωδίῳ, καὶ δύο ἐκ τῶν τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελου τοῦ Τριωδίου ἅπαξ, εἴτα τὰ Ἀπόστιχα τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τῶν Πατέρων. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτικίον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τῶν Πατέρων, τὰ εἰς τοὺς Αἰνούς. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Τρισάγιον, καὶ μετ' αὐτὸ, Τροπᾶριον τοῦ Ἁγίου — Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν, Καθίσματα τῶν Πατέρων. Μετὰ τὴν β. Καθίσματα τοῦ Ἁγίου· ὡσαύτως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλιον. Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τοῦ δ. Ἦχου. Προκείμενον, Εὐαγγέλιον, κτλ. τοῦ Ἁγίου. Κανόνες τῶν Πατέρων καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ. Ὁδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῶν Πατέρων· εἴτα Καθίσμα τῶν αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοίξω τὸ στόμα μου. Ἐξαποστειλᾶριον τῶν Πατέρων, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἰνούς, Στιχηρὰ προσόμοια τῶν Πατέρων γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί. Ἀποστολος, τῶν Πατέρων. Εὐαγγέλιον τῷ Ἁγίῳ. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνα.

Δ. Ἐὰν τύχη τῇ β. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατίθεται ἡ Ἀκολουθία τῷ Ἁγίῳ, καὶ ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, ὡς προδιατάχθη Ἄρθρῳ Α'.

Ε. Ἐὰν τύχη ἐν μιᾷ τῶν λοιπῶν ἡμερῶν τῆς πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος.

Εν μὲν τῇ Παραμονῇ εἰς τὸν Ἑσπερινὸν ψάλλομεν Στιχηρὰ τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κατὰ τὴν ἡμέραν. Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου πρώτον, εἴτα τὰ τοῦ Ἁγίου — Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελου τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὰ Μαρτυρικόν. Δόξα, τῷ Ἁγίῳ. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον, κτλ. Αἱ τρεῖς μεγάλα Μετανοιαί, αἱ δὲ λοιπαὶ σχολάζουσι.

Τῇ δὲ ἐπαύριον εἰς τὸν Ὁρθρον, ἡ Λιτὴ τῷ Ἁγίῳ, καὶ καθεξῆς πᾶσα ἡ λοιπὴ αὐταῖς ἑορτασίαις. Ἀκολουθία, καθὼς ἐπιτετυπωμένη. Μετὰ τὴν Μεγάλην Δοξολογίαν αἱ Ὄραι λιταί, ἐν αἷς λέγομεν Ἀπολυτικίον καὶ Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου, ποιῶντες καὶ τὰς τρεῖς μεγάλας Μετανοίας — Με-

τὰ δὲ τὰ, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, τὸ Μαρτυρικόν, τὰ τρία προσόμοια τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου δ'. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ Σταυροθεοτοκίον. Εἴσοδος. Τὸ, Φῶς ἰλαρόν, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου. Τὸ, Κατευθυνθῆτω, μετ' ὃ γίνεται ἡ εὐλόγησις τῶν Ἄρτων· καὶ εὐθύς ὁ Ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας· καὶ καθιεῖς ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ, νηστία.

Σ'. Ἐὰν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, εἶτα Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριωδίου δ'. (τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου δηλαδή) καὶ τῆς Ἁγίας Χαραλάμπης προσόμοια δ'. Δόξα, τῆς Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ ἡ Δεῖα Λειτουργία τῶν προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Ἐξαψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος· Ἀπολυτικίον τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου, τῆς Ἁγίας Χαραλάμπης, καὶ Θεοτοκίον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον. Μετὰ τὴν α. Στιχολογίαν Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Μετὰ τὴν β. Κάθισμα τοῦ Ἁγ. Χαραλάμπης· ὁμοίως καὶ μετὰ τὸν Πολυέλεον. Ἀναβαθμοί, τὸ α. Ἀντίφωνον τῆς δ'. Ἦχου. Προκείμενον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Ἁγίας Χαραλάμπης. Ὁ Ν'. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀθλοφόρων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου, καὶ τὸ Ἰδιόμελον τῆς Ἁγίας Χαραλάμπης. Κανόνες τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. Ὁδῆς Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτης, Κοντάκιον καὶ Οἶκος τῆς Ἁγίας. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ σῶμα μου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα, τῆς Ἁγίας. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ Μακαρισμοὶ ἀμφοτέρων τῶν Ἁγίων, Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου. Εὐαγγέλιον τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπης. Κοινωνικόν, Εἰς μνημόσυνον.

Ζ'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας.

Τῷ Σαββάτῳ ἑσπέρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου δ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ. Δόξα τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, κτλ. τὰ Ἀναγνώσματα τῆς Ἁγίας — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου, Οἱ ἐξ ἀσεβείας. Ἀπολυτικίον Ἀναστάσιμον, τοῦ Τριωδίου, τοῦ Ἁγίου, καὶ Θεοτοκίον. Τὰ αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἡ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου. Δόξα, τοῦ Τριωδίου, Χαίρετε Προφῆται τίμιοι. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον· εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. Τροπάριον τοῦ Ἁγίου. — Μετὰ τὰς Στιχολογίας, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Καθίσματα τοῦ Ἁγίου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι τῷ Τριωδίῳ. Εἰς τοὺς Αἶνους,

Ἀναστάσιμα γ. τοῦ Τριωδίου γ. καὶ τοῦ Ἁγίου β'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν.

Στιχ. α. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, κτλ.

Στιχ. β. Τεῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ, κτλ.

Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, κτλ. Ἀπόστολος τῆς Ἁγίας. Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς.

Η'. Ἐὰν τύχη τῇ β. ἢ τῇ γ. τῆς δευτέρας ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Σπανίως συμβαίνει εἰς αὐτάς, αἰτινες εἰσὶ τὰ ἰσχατα ὄρια, εἰς ἅπερ δύναται καταπῆσαι τοῦ Ἁγίου Χαραλάμπους ἡ Ἑορτή· ἀλλ' ὅμως εἰάν συμβῇ, ὅρα ἀνωτέρω Ἄρθρον Ε'. Ἐν δὲ τῇ τραπέζῃ γίνεται Κατάλυσις οἴνου καὶ ελαίου.

ΕΝ Τῷ ΜΙΚΡῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ, προσόμοια τρία, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας Ἐνδοξε, καὶ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' Ἁγίων Ἀγγελῶν, παντοίας τὰς βασιάνους ὑπέστης στερόως, καὶ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς Μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις κατασραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ Ἥλιου, ὦ Χαράλαμπε μάκαρ, ὀλόφωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεὺς τ' ἐνομώτατος· διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν ἕρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντός πρέσβευε.

Τῶν Ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς Τρισμάκαρ, παρεσῶς τε τῇ Δεῖα, Τριαδί τῇ ἀνάρχῳ μνεῖαν ποιοῦ, τῶν τελόντων τὴν μνήμην σου, καὶ τὴν πανσέβασον κέραν σε εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, Ἦχος β'.

Ἡ Ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μουσικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσάμενη, ὡς πορφύραν καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαραλάμπους· τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψάμενη, δυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε. Διὸ ὁ νικητὴν τοῦτον τῶν παρανόμων ἀναδείξας, Χριστὸς ὁ Θεὸς, καὶ στεφανώσας καὶ δοξάσας, καὶ ἡμῖν κατάπεμψον, ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθαί.

Σὺμπασα ἡ Ἑλλάς, ἐνθίως νῦν ἀγαλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστός ὁ Θεός.

Ωσαύματος φρικτοῦ! ὡς τεραστίου ξένου! ὅσα γὰρ τῶν Μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παραδόξα.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοιῶν ἀνθήσει.

Στίφη νῦν τῶν Πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως, τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτέ, καὶ στάμνε μαγναδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ὡς στύλος ἀκλόνητος.

Ζήτει εἰς τὸν Μεγάλον Ἐσπερινόν.

Καὶ Ἀπόλυσις.

ΕΝ Τῷ ΜΕΓΑΛῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάσιν τοῦ ἀ. Καθίσματος τοῦ Ψαλτηρίου.

Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε' καὶ ψάλλομεν τὰ παρόντα προσόμοια Στιχηρὰ,

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ολος ἐκ νεότητος, ἀνατεθείς τῷ Δεσπότη, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἰχνησιν ἠκολούθησας· καθαρθεὶς πάσης δὲ, τῶν παθῶν κηλῖδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· καὶ Μάρτυς ἐχημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυναίμει τοῦ τυθέντος ἐν Σταυρῷ· ὃν ἐκτενωῖς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ηλοῖς προσηλούμενος, σου τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαραλάμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἐνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, καὶ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε, Μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνε, ὃν παρρησίᾳ ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαράν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, Ἱερεῦ ὄσει, Ἀθλητὰ τίμιε, Στρατιῶτα γενναιότατε, ὃ τὰ στρατεύ-

ματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σε τοῖς ρεύμασιν, ἔρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θείᾳ ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαστήσας ἀληθῶς, καὶ παρρησίᾳ δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἔτερα, Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Εδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους αἰοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον, πάσης ἀμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας, τῶν παρανόμων, αἰκιστῶν, καὶ ἀνυψώσας τὸν νῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαραλάμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ Πλάσῃν σε, κατοικεῖν κατηξίωσαι, εἰς πασταῖδα οὐράκιον.

Εδωκας τοῖς δούλοισι σε, τὸν σὸν θειάπιοντα Κύριε, Χαραλάμπη τὸν ἐνδοξον, ἴσιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν, τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον· διό σου τὴν φιλόνητον, αἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε, καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἦν περ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἐνοίαν, ἀθλοφόρε Χαραλάμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασιῶν, ἡ ἀναρίθμητος πληθὺς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει Ἄγιε· ὡς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νῦν ἀπέληφας ἐνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν Μαρτύρων ἀγαλλίσμα.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Εθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότη καὶ Κτίστη σου, ὡς ἱερὺς ἐννομώτατος, οὐ καὶ τοῦ παῖθους γέγονας μιμητὴς, θεόφρον Χαραλάμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ θυσίαν ἑαυτὸν, τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. Διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν Ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ὧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ πόθῳ ζέοντι προσκυνῶντες τὴν σὴν Κάραν, τὴν ἀπειρα θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμῶδη νόσον ἐκ ποδῶν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴσιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο διὰ σὲ Θεοπάτωρ προφήτης Δαυὶδ, μελωδικῶς περὶ σοῦ προανεφώνησε, τῷ μεγαλειᾷ σοι ποιήσαντι· Παρέστη ἡ Βασίλισσα ἐκ δεξιῶν σου. Σὲ γὰρ μητέρα πρόξενον ζωῆς ἀνέδειξεν, ὁ ἀπάτωρ ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσας εὐδοκήσας Θεός, ἵνα τὴν ἑαυτοῦ ἀναπλάσῃ εἰκόνα, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, καὶ τὸ πλαηθέν

ὄρειάλωτον εὐρών πρόβατον, τοῖς ὤμοις ἀναλαβὼν, τῷ Πατρὶ προσαγάγη, καὶ τῷ ἰδίῳ θελήματι ταῖς οὐρανίαις συνάψῃ Δυνάμει, καὶ σῶσῃ, Θεοτόκε, τὸν κόσμον, Χριστὸς ὁ ἔχων τὸ μέγα, καὶ πλούσιον ἔλεος.

Εἰσοδος, τὸ: Ὡς ἰλαρὸν, τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ. 9.

Τάδε λέγει Κύριος· Πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. Τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκούστα ποιήσει ἡμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. Γίνεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς, ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγὼ εἰμι· ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμέ οὐκ ἔσται. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ ἔκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα· ὠνεῖδισα, καὶ ἔκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. Ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; Οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ἡμᾶς, ὁ ἅγιος Ἰσραὴλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ. 1.

Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἀΨηται αὐτῶν βίασanos. Ἐδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνήαι, καὶ ἐλογίσθη κἀκωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δὲ εἰσὶν ἐν εἰρήνῃ. Καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργητηθήσονται· ὅτι ὁ Θεός ἐπέειρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ἐλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. Καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. Κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσῃσι λαῶν, καὶ βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀληθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ· ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε. 15

Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. Διὰ τοῦτο λήφονται τὸ βασι-

λειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ καλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου· ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτὴς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήψεται πανοπλίαν, τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὀπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. Λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα, ὅξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν· συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονas. Πορεύονται εὐστοχοὶ βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου, τῶν νεφῶν, ἐπὶ σκοπὸν αἰλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφύσσονται χάλαζαι. Ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως. Ἀνιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. Ἀκούσατε οὖν βασιλεῖς καὶ σύνετε, μαθήτε δικασαὶ περὰ τῶν γῆς. Ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα, Ἦχος αΐ.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαράλαμπους, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς ὁσημέραι, ἀπαρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ρεῖθρα, τῆς πανώλους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ κηδεμόνι καὶ Σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωματίων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θείον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπος, τῆς οὐρανῶν βασιλείας οἰκῆτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου παναοῖδιμε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἵαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι καὶ ἀπτομένοις μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἢ Ἑλλάς ἐκτίσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον· δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεῖς, τῷ πρὸς τὸν Δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὡσπερ κλίμακι χρῆσάμενος,

ἀνήλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας· κἀκείθεν τῇ
 Θεῷ δοθείη σοι χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τε-
 λούντας τὴν σεβάσιμον μνήμη σου, καὶ τοὺς
 σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν παντι-
 μον κάραν κατασπαζομένους, Μάρτυς Χαρά-
 λαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυ-
 νας Ἄγιε, τῇ τῶν σῶν ἀθλῶν ἀντιτυπία,
 καὶ κατήσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακκον, καὶ τὸ
 τρίτου ὄργανον, Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. Ἄ-
 κλινεῖ γὰρ διανοία, τῇ πέτρα ἐρηρυσμένος τῆς
 πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας· διὸ αἱ ἀντιφά-
 σεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι
 τὴν στερρῶν σε εὐσέβειαν. Ἄνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς
 συγχορεύεις Ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλεί-
 πτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν
 ἄσμασι, τὴν πανσεβάσιμον κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ, Χαρά-
 λαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέω φρονή-
 ματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ
 ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς
 προσκαίρων. Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμε-
 νος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν Ἀγγέλων, ἀπαύστως
 τὸν Χριστὸν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παρρησία ὠμολόγη-
 σας, ἰκέτευσεν εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ τὴν
 πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον ἐξ ἀνθρώπων ποιῆ-
 σαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων
 αἰεὶ, τοὺς ἐν πίστει καὶ πόθῳ ἀσπαζομένους
 τὴν σεβάσιμον κάραν σου, καὶ τὴν ἀγίαν σου
 μνήμην ἐορτάζοντας.

Ὁ αὐτός.

Ρωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος Θεσπέσιε,
 ταῖς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλο-
 γίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὠρμησας πρὸς τὰ σκάμμα-
 τα· τῷ δὲ Θεῷ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διὰ-
 νοίαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ
 τοὺς τιμωρομένους σε ποναῖς καθυπέβαλες,
 καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. Καὶ νῦν
 ἐν οὐρανοῖς, τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισά-
 μενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν Ἁγίαν Τριάδα,
 καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τι-
 μώντων, τὴν σεβάσιμον κάραν σου.

Δόξα, Ἦχος πλ. α΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, εὐωχηθῶμεν ἐν
 τῇ πανσέπτῳ πανηγύρει τοῦ Ἀθλοφόρου,
 καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. Σήμερον γὰρ
 συγκαλεῖται ἡμᾶς, ἡ πανσεβάσιμος πανηγυρίς,
 Χαράλαμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡ-
 μῖν παρατιθεμένη, ταῖς ἀριστείας τῶν παλαι-
 σμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ Κε-

φαλὴν, ἰάματα ὡς ναίματα βλύζουσιν, πᾶσι
 τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι, καὶ ἀρυομένοις ἐξ
 αὐτῆς ἴασιν ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δει-
 νῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ Μητέρα, εὐλογημέ-
 νη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια

Ἦχος α΄. Πανεύφημοι Μάρτυρες.

Πανεύφημε Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ
 Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυ-
 ξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου
 διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύ-
 μενος, σθένει τοῦ Πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον
 ἀπειλησας ὅθεν πάντες τὴν κάραν σε σέβομεν.
 Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Αβρύνεται σήμερον Ἑλλάς, πᾶσα ἡ χριστώ-
 νυμος κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτίσαντο, ὡς
 κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ρεῖθρα, καὶ πλῆτον
 ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νό-
 σους τ' ἐλαύνουσιν, λοιμικὴν τε τὴν πολυφθο-
 ρον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέ-
 πτηξας, ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες,
 Χριστῷ Πανόλβιε· καὶ τὸν δαιμονῶντα, εὐθύς
 ἰασάμενος, Γαλήνην Βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς
 πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσή-
 γαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα, Ἦχος δ΄.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοί,
 τὸν γενναιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ στέμ-
 μασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης καὶ ἀθλήσεως,
 παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χα-
 ραλάμπη, τὸν ἐν Μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσω-
 μεν. Οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας,
 τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο.
 Καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεςιν
 ἀμαρτιῶν ἡμῖν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων
 ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ,
 καὶ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ Κάραν εὐλαθῶς ἀσπαζο-
 μένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πό-
 θου τελοῦσι, καὶ αἰτημένοις δι' αὐτῆ τὸν Θεὸν
 ἰλασμόν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ως στύλος ἀκλόνητος, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
 στοῦ, καὶ λύχνος αἰείφωτος τῆς οἰκουμέ-
 νης σοφῆ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν

τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδῶλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Ε"ργοῖς ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἐσβέσας κακοδοξίας, ὡς τῷ Χριστῷ στρατιώτης Χαραλάμπες, καὶ παρανόμων ταῖς φάλαγγας ἤσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον.

Θαῦμα μέγιστον! πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομήτορ, τὸν ἐν δρακί αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα· καὶ ἐκ μαζῶν σε ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην καὶ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ω'ς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, καὶ πῖστοὺς ἐφώτισας, ταῖς τῶν θαιμάτων σου βολαῖς, Ἱερομάρτυς Χαραλάμπες· ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεία σου λείψανα. Δόξα. Ὅμοιον.

Ιερόν τὸ Πνεῦμά σε Ἱερομάρτυς, ἱερώς ἀνέδειξε, τὸ ἱερόν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ λόγῳ, ᾧ θείως δεδοξασαι.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μωῦσῆς ἐώρακε πυρφόρον βᾶτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ ταῖς ψυχαῖς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα, Ἦχος γ'

Τὴν ὠραιότητα.

Τὴν καθαρότητα Μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρολλον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἢ Ἑλλάς, βοᾶ σοι εὐφραινομένη· Σήμερον τιμῶμέν σου, κεφαλὴν τὴν σεβάσιμον· θραῦσον τὰ φρυαγμάτα, τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν Ἄγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντός, τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι,

γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· Χαῖρε ἢ Κεχαριτωμένη.

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τῷ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτετευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς· Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων.

Εἶτα ὁ Ν'. Δόξα. Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Φάλαγγα θεοστεφῆ, φωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμὸν, τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν· καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· Τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σου ἐλευθέρωσον, καὶ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Τὸ, Κύριε ἐλέησον β'. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ψάλλεται ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἰρμῶν εἰς ε'. καὶ τοῦ Ἁγίου οἱ δύο παρόντες εἰς ἦ.

Κανὼν πρῶτος τοῦ Ἁγίου.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χοροβατῶν εὐφροσύνης τὰ νοητὰ, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαι με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου Σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Η φωτοφόρος σου μνήμη ἠλιακᾶς, ἀπασράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστῶς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε χαρᾶς, λαμπροτάτης ἀληθῶς, Μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ράνισι τὴν ἀλμυρὰν, ἀπιγίαις θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας Χριστοῦ, καταρδεύων ἀληθῶς τὴν Ἐκκλησίαν αἰεὶ. Θεοτοκίον.

Α μαρτιῶν καταιγίδες καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διήλθουσαν· τῇ σῇ, Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με. Κανὼν δεῦτερος.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοιξω τὸ στόμα μου.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαιόσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σου θραύποντος, θείαν ἔλλαμψιν, ἐξ ὕψους ἐξαιτῆμαι, δι' ἧς ἀναμέλψασθαι ταῦτα δυνησομαι.

Σεβήρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρύομενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν, τὴν τούτων ἀπελέγξας ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ Κτίστου σου.

Βασιλείον κόσμον σε, ἡ Ἐκκλησία ἐκτίσαστο, δαιμόνων διώκτην τε, δεῖτε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατήρα· διὸ ἐορτάζει σου τὴν μνήμην Ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμιον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν, τὸ φύσει δεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἐκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι. Καταβασία: Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ ὕκ ἐστὶν Ἅγιος ὡς σύ.

Οὕκ ἐστὶν ὄλως ἐξαιρεῖν, τῶν θαυμαμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι, ἐν τῷ βίῳ περιῶν, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθὼν, Ἀθλοφόρε, Μάρτυς ἀξιαγάσσε.

Δυναμίει δεῖα κρατυνθεῖς, τὸ ἀνίσχυρον δράσας, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στεράος, Χαράλαμπες ἀθλητὰ, ὡς ἐπλίτης, δεῖας παρατάξεως.

Αϊμάτων ρεύσαντες κρουνοὶ, σοῦ ταῦ σώματος πάσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊάν, κατέσβεσαν τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάρρουν, σοὶ δὲ προξένησαν.

Θεοτοκίον.

Αγίων Ἅγιον Θεὸν, τέτοκας Παναγία, ἀγιότατος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνος Χριστός, ἦν διήλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Κανὼν δευτέρος. Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Τοὺς σοὺς ὑμολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῶ, τὴν Κάραν προσκυνῆσαι σε, τὴν δεῖαν καὶ σεβάσιμον, φρούρει καὶ διαφυλάττε, σκανδαλῶν τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὄφθεις τε ἐλατήρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῶς ἐν αἵματι, χειρῶν ἀρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν Χριστωνύμων, Κυρίου τὸν Μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ στέψωμεν αὐτῷ τὴν Κάραν ἄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὐρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἰὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ, ἐν τῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκαλῆς σου ἐβάστασας, Παρθεναμητορ ἄχραντε, Χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία: Τοὺς σοὺς ὑμολόγους.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλος ἀσειστος τῆς Ἐκκλησίας, λύχνος ἀσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες· καὶ ἀναλαίμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαναν. Μάρτυς ἐνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευς, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἄξιον Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν Πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν Μάρτυρα Χριστοῦ, Χαράλαμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα, Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν Θεάνθρωπον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ Δεσπότης δοχεῖον, ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων· σὺ γὰρ πέφυκας, ἀμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια, καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

ᾠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Οραῖος γέγονας, χρισθεῖς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας καὶ καλλοναῖς, ταύτης κατηγλαῖσαι, Χαράλαμπες τῶν Ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, Ἀθλοφόρε, ἀνδρεία, ναὸν σαυτὸν, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δεῖξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἶροντες, τὰς χεῖρας Ἐνδοξε, αἱ τῷ σκάτους προατάται σοῦ τὰς πλευραῖς, ἔξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενούντες σοὶ ἀπόλαυσιν. Θεοτοκίον.

Γεγύς καὶ ὑμνησις, Χριστός ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀκατείλας ὑπερβολῆ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Κανὼν δευτέρος. Ὁ καθημένος ἐν δόξῃ.

Οκαθημένος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου Θεότητος, ἀνεδέξατό σε, ὡς περ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις ἀκπτάμενον, ὡς ἀήττητον, ἀγωνιαστὴν καὶ περιδῶρον.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ Μάρτυς ἐνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομοῦντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον, φύσιν βροτῶν ἐνδυσάμενον.

Μέγας ἄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολυόλθος, ἡ τιμία Κάρα, σοῦ ταῦ ἀπτη-

του Χαράλαμπε, πολυποικίλους τὰς νόσους, τὴν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, νόσον δυνάμει τοῦ Πνεύματος..

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν γεννησαμένην, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τῆς δοξαζόντας ταύτην Θεῶ εἰς βασιλεία.

Καταβασία: Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

ᾠδὴ ε'. Τῷ Δεῖω φέγγει σου Ἀγαθὲ.

Τὸ Δεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομειναντος στερόως, Μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὄλῳ σώματι ἐνδοξῆ, τῶν ἡλῶν προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλογίαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συναρχος Πατρὶ, ἐπανορθούμενος Πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθεῖς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμήτορος, λόγῃ τῆς ἀνδρείας καὶ καρτερίας σου, Δεόφρον Ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Τῷ Δεῖω φέγγει σου Ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς, φωταγωγῆσον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὀδηγήσον, ἢ μόνῃ τὸν σωτήρα Χριστὸν κυήσασα.

Κανὼν δευτέρος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Εξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ Δείᾳ δόξῃ σου· σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἢ Κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπε, παύονται τῆς Δείας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης, καὶ τιμωμένης σεπτῶς· Χριστὸς γὰρ δεδωρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατῆριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Εξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνες οἱ ἄθιοι, βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, καὶ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ· σὺ δ' ὡς χριστορίμητος, τοῦτον αὐθὺς ὑγίακας.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος Πανάμωρε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὡσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρὶ σου κατῆλθεν ἄχραντε, καὶ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσῳ, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία: Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

ᾠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θαλάσσαν.

Αμπτήρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἄθλων σου φωτὶ, φωταγωγῶν τὰ πέρατα, ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, Ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ενθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρὶ, τῷ ἔδρῳσιμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυρὰν, Χριστοῦ τὰ θαυμασία, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων Ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου τῆς σαρκὸς, Χαράλαμπε ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ, νεκροῦς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσι σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας τέξασα τὴν πηγὴν· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγον.

Κανὼν β'. Τὴν Δείαν ταύτην καὶ πάντημον.

Τὴν Δείαν ταύτην καὶ πάντημον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ Παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντημον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτὴν σου Χαράλαμπε, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτη προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπειλήσας, Δεόθεν ἀθλητὰ γενναϊότατε, Μάρτυς Χαράλαμπε· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν ἀγνὴ Θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἔδρῳσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία: Τὴν Δείαν ταύτην.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Θησαυρὸν πολῦτιμον ἢ Ἐκκλησίᾳ, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, Ἱερομάρτυς Ἀθλητὰ, τροπαιοφόρε Χαράλαμπε· διὸ καὶ χαίρει τὸν Κτίστην δοξαζούσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στερόρον ὀπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν Μάρτυσι, Χαράλαμπε τὸν πανένδοξον, συναλθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γὰρ καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσασα, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἢ

λεγξε, και την κάραν ἐτμήθη, χαίρων και ἀγαλλόμενος· διὸ και τὸν στέφανον εἴληφε παρα τῆς δεξιᾶς τοῦ Ὑψίστου, και συμπολίτης Ἀγγέλων ἐγένετο. Ὁθεν ἡ Ἐκκλησία τῶν Ὁρθοδόξων, τούτου την πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, και εὐφημίαις καταστέφουσα, και πολλῶν δεινῶν και νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν Κτίστην δοξάζουσα.

Συναξάριον.

Τῆ Ι. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχοι.

Κατηλιώθης, Χαράλαμπες, ἐκ ξίφους

Και λαμπρότητος και χαρᾶς τῶν Μαρτύρων.

Τῆ δεκάτη, Χαράλαμπες, ἐὼν τμήθης ἀπὸ λαιμόν.

Ο Ἅγιος Χαράλαμπος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Σεβήρου, και Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μαγνησίᾳ τῆ πόλει. Τῶν Χριστιανῶν δὲ ὧν Ἱερὺς, και τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, προστάξει τῶν Τυράνων την ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθη, εἶτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἐβλεπευ αὐτὸν ὁ Ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς, εἰκαίαις χρᾶσιν ἐπεχείρησε ξείν τὸν Ἅγιον· και παραυτικά ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, και ἀπρωρηθησαν ἐν τῷ τοῦ Μαρτύρου σώματι· προσευξάμενος δὲ ὁ Ἅγιος, ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιᾶ. Τοῦτο ἰδάντες εἰ δᾶμιοι, Πορφύριος και Βάπτος, οὕτω καλούμενοι, ἠρνήσαντα τὰ εἰδῶλα, και ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως και γυναῖκες τρεῖς, τῶν περισταμένων ἐκαῖσαι· οὗς πάντας κρατήσας ὁ Ἡγεμὼν, και βασάνοις καθυποβαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ και ἰάλη, ἀλλ' ἄμωσ ἔμεινε τῆ ἀπιστία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Μάρτυρες, Βάπτος και Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν Ἅγιον Χαράλαμπη, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφύριος και Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους Ἀθλήσεως βάπτουσι κοινήν πορφύραν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, αἱ πιστεύσασαι Ἅγιοι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ταῖς τρεῖς γυναῖκας ἀρρῆνωπούς μηνύει Ἄρρην ἀριθμὸς, ὁ τρία, πρὸς τὸ ξίφος,

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων και Παρθένων, Ἐνναθά, Οὐαλεντίνης, και Παύλης.

Στίχ. Εἰς ἀρράβωνά παρθένους κάραις δύο, Ὁ νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.

Ἐ κείνος οὗτος Παῦλος ὁ Χριστοῦ φίλος, Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐνναθά ὤρμητο ἐκ τῆς Γαζαίων χώρας, ἡ δὲ Οὐαλεντίνα, ἐκ τῆς Καισαρείου. Φιρμελιανῶν δὲ τοῦ Ἡγεμόνος προκαθίσαντος, ἀγεται Ἐνναθά ἡ γενναιοτάτη παρθένο· και ἐρωτηθεῖσα, και τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, σφοδρῶς μαστίγεται, ξύλῳ ἀναρτάται, ταῖς πλευρᾶς καταξάινεται πλήκτροις, οὐκ εἰς ἀπαξ, ἀλλὰ και πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνα, και αὐτῆ παρθέ-

θίνος οὐσα, και τῶν πραττομένων τὸ ὄμῶν και ἀπάνθρωπον οὐκ ἐνεγκούσα, παρρησιάζεται· και αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ που πλησίον παρα τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ εὐτρεπισθέντος. Ὡς δὲ παρα τὸν βωμὸν ἤχθη, λάξ ἐπ' αὐτὸν γενναίως ἐβάλλεται, και σὺν τῇ ἐπικειμένη πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τσαυτάς κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθησι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Και ἀπαγορεύσας ἐπ' ἀμφοτέραις, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον.

Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα παρήχθη Παῦλος, και πολλάκις βασάνοις προσομιλήσας, και ὑπεράνω παθῶν τῆ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γεγόμενος, τῆ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρία. Ὁ δὲ, τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, και τῶν ὁμοψύχων Πιστῶν ὑπερευξάμενος, δέχεται την τομὴν, παραθεὶς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἀναστάσιος, τὸν δρόμον τείνων πρόσω, Γῆς ἐξανασταῖς, πρὸς τὸν Ὑψιστον τρέχει.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδέμ ζητῶν μόνα, Εἰς τέρψιν εἶχε την λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Ζήνων, Καισαρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, τῆ πρὸς Καππαδοκίαν κειμένη, γονεῖν πλουσίων και περιφανῶν, Κατείλεκτο δὲ τοῖς στρατιωτικαῖς, ταῖς τὰ βασιλικὰ ὀξείως διακομιζουσι γραμίματα. Διανοήσας δὲ τὸ ἄστατον και ἐπίκνηρον τοῦ βίου, την στρατιωτικὴν ἀποδέμενος ζώνην, ἐν ἐνὶ τῶν πολυανδραίων (πολλά δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος) εἰσῆλθε, την ψυχὴν ἐκκαθαίρων, οὐ λύχνον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ σρωμνὴν ἔχων· ἡ σρωμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ σιθιάς χάρτων, ἐπὶ λίθων ἐστρωμένα· ἐσθῆς δὲ, ράκος παλαιόν· τροφὴ δὲ, εἰς ἄρτος, ἐπὶ δύο χορηγούμενος ἡμέρας ὑπὸ φίλου τινός· τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὰς ἐαυτῷ πόρρωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος, ἐκ τούτων τῶν πόνων, πολλὴν θεοβίαν ἐπεσπάσατο την χάριν· ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ασκητικὴν μετιόντας πολιτεῖαν ἐποίησεν· αὐτὸς δὲ εὐχῆ μόνα τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. Οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπαύρανιον ἀπῆρε λῆξιν.

Ταῖς τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ῥδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις και τῷ πυρὶ λιπαινόμενος, Ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσίου ὄβρυζότερος γέγονας, και ἱερὸν ἀνάθημα, ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῆ δρόσω, παρανομούντων ἡ κάμινος, κατεσθέσθη Σοφέ, και ἐρύσθη μελωδῶν τῷ ποτήσαντι· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τῆ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψέκομον, συσκιάζων Πιστοὺς, ἐκ φλογώδους ἀμαρτίας κραυγάζοντας· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Η τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνω νη-
δυϊ σου, Θεοτόκε Ἄγνη, εὐφροσύνης τὴν
καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφές διώκουσα,
τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Κανὼν δεύτερος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Α νυμνοῦμέν σε βοῶντες· χαίροις ἔνδοξε,
Μάρτυς Χαράλαμπες· τὴν θείαν κάραν
σου γάρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύου-
σαν, πλοῦτον ἄσυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραί-
νοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου θεσπέσιε,
Μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶ-
νας τοὺς σοὺς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ κα-
ταβέβληκας, καὶ κατήγησας, τὴν τῶν δαιμό-
νων ἔπαρσιν, παναοίδιμε γενναίως.

Ὡς φωστὴρ ἀεὶ λαμπέστατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ
κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφεράς, κινδύ-
νων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίρησα, νοσημάτων τε,
τῶν ὀλεθρίων ρύεται, καὶ δώρεϊται τὴν ὑγίαν.

Θεοτοκίον.

Α νὰτέταλκεν ὁ μέγας καὶ ἀνέσπερος, Ἡ-
λιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς
σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως,
τοὺς κραυγάζοντας· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ
καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία: Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ᾠδὴ ἡ. Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὅσιοις.

Τ αῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἔτι σαζόμενος, τῶν
στιγμάτων τῷ κάλλει ὠραϊζόμενος, τῷ
νικητικῷ, εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμέ-
νος, Θεῷ παρέστης Μάρτυς.

Τ ῶν βασάνων. τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαν,
τὴν ἀνδρείαν σου Μάρτυς καὶ γενναϊότη-
τα· ἡ τῶν διωκτῶν, οὐκ ἠμαύρωσεν ἔνστασις,
σοῦ τὴν λαμπροτάτην, θεόφρον καρτερίαν.

Γ ῥεῦς τε καὶ Μάρτυς ἀκαταγώνιστος· στρα-
τιώτης γενναῖος καὶ στύλος ἀσειστος, ἔρει-
σμα Πιστῶν, ἀσεβείας ἀντίπαλος, ὄντων ἀνέ-
δείχθης, θεόφρον Ἀθλοφόρε.

Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βεβλήματι, βου-
ληθεῖς ἐν γαστρὶ σου ὤκησεν Ἀχραντε,
ρεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος· ὃν
ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Κανὼν δεύτερος. Παῖδας εὐαγεῖς.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν Ὀρθοδόξων, καὶ ρύσης
ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε
Χαράλαμπες· ρύη καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας
τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ

λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦ-
ντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ε ὅστις ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος
οἶά περ ἀδάμας τις, στύλος τ' ἀπερίτρε-
πτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐ-
κήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑ-
πέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θω-
πεΐαις θυμοβόροις.

Λ ὕσον τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, ὑ-
μνοῦντος τὴν κάραν σε Χαράλαμπες, τὴν
αἰεὶ πηγάζουσαν, ναίματα ἰάσεων, ἀμπλακημά-
των ἄφεςιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύ-
τρωσιν νόσου, σὲ ὑμολογοῦντι εἰς πάντας τῆς
αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ρ ὄδον ἐν ἀκάνθαις εὐρηκῶς σε, καὶ ἄνθος ἐν
ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοισμον, κρίνον τε πα-
νάσπιλον, Δέσποινα Θεόνυμφε, ὁ σὸς Νυμφίος
ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε
πάντα, σὲ ὑπερυψῆντα εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Καταβασία: Παῖδας εὐαγεῖς.

ᾠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὁ ὑ πῦρ, οὐ ξίφος ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ
διωγμὸς, οὐ θλίψις, οὐ λιμὸς, οὐδὲ κίν-
δυνος, οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε
τῆς ἀγάπης, ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεπονηκό-
τος, Ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Ξεσμοῖς ὀνύχων, τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀπο-
βαλῶν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵ-
ματος, σεαυτὸν Ἀθλοφόρε ἐκόσμησας· ὅθεν σὺν
παρρησίᾳ, Μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δε-
σπότῃ, καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, πα-
ρεκτικῆ ἢ μνήμη σου τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε,
τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φω-
ταγωγοῦσα· ἦν ἑορτάζοντες, σχοίημεν πται-
σμάτων, ἰλασμόν ταῖς ἰκεσίαις σου.

Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν
κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε· κυ-
βερνήτην Χριστὸν ἢ κηῖσασα, χεῖρά μοι βοη-
θείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία, τῶν
πιστῶς μακαριζόντων σε.

Κανὼν δεύτερος. Ἄπας γηγενής.

Α πάντες πιστοὶ, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ
σεπτοῦ Μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπότης γάρ,
μεγίστην χάριν ταύτην παρέσχετο· ὅθεν
ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖ-
ται, πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶ-
σιν καὶ ἔλεος.

Τῆ και οὐρανός, ἐξίσταται σήμερον ἐπὶ τοῖς
θαύμασι, τοῦ Μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων
στήφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσήσι δίδονται
ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος κατα-
παύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάραις σου Ἐνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς, ἐν οἴκῳ Θεῶ ἡμῶν, καὶ προ-
σκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄν-
τως θείαν καὶ ἀξίεπακτον, τὴν φοινηχθεῖσαν αἵ-
ματι τῆ θείῃ Μάρτυρος, καὶ τελῆσαν θαύματα
παραδόξα, ὡς σεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Υμνοὺς παρ' ἡμῶν, προσδέχε Θεόνυμφε Θεο-
χαρίτωτε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· καὶ τὴν
σὴν χάριν ἀντιδεδώρησο, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλ-
πουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου τὸν Χριστὸν δέ, ὃν
ἀρρήτως τέτοκας, ἡμῖν ἱλεων Κόρη ἀπεργάσαι.
Καταβασία: Ἄπας γηγενής.

Ἐξαπρωστειλάριον. Ἰνναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ενθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τῆ Παντάνα-
κτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ
καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον, Σεβῆρον τὸν
παραφρονα, ἠλεγξας ὡ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μι-
σθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότη.

Θεοτοκίον.

Μαρία κταφύγιον, Χριστιανῶν τὸ καύχη-
μα, φύλαττε σκέπε σους δούλους, ἐκ
πάσης βλάβης ἀτρώτους· κινδύνων τ' ἐξελεῖ ἡ-
μᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης
περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη,
πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τοὺς Αἶνους, ἰστῶμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλ-
λομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες
τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Οί τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδρά-
μετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν κατασπά-
σαθε πάντες, τοῦ θείου Χαράλαμπους, τὴν
τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπε-
λέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν Κτί-
στην μεγαλύνασαν.

Τοῖς οὐρανίοις Ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι,
καὶ παρεστῶς Τριάδι, τῇ Ἁγίᾳ Τρισμά-
καρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν
πίστει τιμώντων σε, τὴν πανσεβάσμιον κάραν,
καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανής καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν,
ἐν τῇ Ἑλλάδι πάση, ἡ πανέορτος μνήμη,
τοῦ θείου Χαράλαμπους· διὸ περ λαμπρῶς,
ἐορτάζει κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν,
τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς Θεάνθρωπον κηρύξασαν.

Δόξα, Ἦχος πλ. α'.

Ὅσπερ ἀλάβαστρον πλήρες, ἡ τιμία σου κάρ-
α Θεσπέσιε, προχέει, οἷόν τι μύρον πολυ-
τιμον, τὰ ἰάματα· τοὺς τε Πιστοὺς εὐωδιάζει
θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προ-
σιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν δυσώ-
δη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πα-
νώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖ-
ται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία Μεγάλῃ, καὶ Ἀπόλυσις.

Δίδεται δὲ καὶ ἅγιον Ἐλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ Τυπικὰ, καὶ ἐκ τῶν
Κανόνων ἡ γ'· καὶ ε'. Ὡδή.

Ὁ Ἀπόστολος. Πρὸς Τιμόθεον β'.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ, κτλ.

Ζῆτει τῇ κς'. Ὀκτωβρίου.

Εὐαγγέλιον κατὰ Ἰωάννην.

Ἐπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦ-
τα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους.

Κοινωνικόν: Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον.

Σ Η Μ Ε Ι Ω Σ Ι Σ.

Πάνωτέρω τοῦ Ἱερομάρτυρος Χαράλαμπους ἑορτάσιμος
Ἀκολουθία, νεώτερα οὖσα, οὐχ εὐρίσκειται οὔτε ἐν τοῖς χει-
ρογράφοις, οὔτε ἐν τοῖς τετυπωμένοις Μηναιοῖς, μέχρι τοῦ
1755, ἅτινα ἔχουσι τὰ τρία μόνα πρῶτα Προσόμοια τοῦ
Ἐσπερινοῦ, καὶ τὸν πρῶτον Κανόνα.

Τῆ ΙΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ε'. καὶ
ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια πέντε, δευτεροῦν-
τες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμαίων.

Εν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας, Ὅσιε Βλάσιε,
ἱερωσύνης δόξη, ὡσπερ φοῖνιξ δικαίων
ἐξήνησας παμμακάρ, καρποὺς θείους, μαρ-
τυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδῶλων κα-
τάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας, Ἱερομάρτυς Χριστῷ,
ἀθλητικούς ἀγῶνας, ὑπομείνας γενναίως,
ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβῶν, ἐν ἑκατέροις
κοσμημένος, δικαιοσύνη καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς·
διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεῖω ῥωσθεῖσαι γυναῖκες, ζήλω τῆς πίστεως,
τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρ-

τυρίας ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις· Θαῦμα φρικτόν! τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ὁς προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε, καὶ λογικῶν ὄρεμαίων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἰσχύεις, Ὁραῖον Χριστοῦ, εὐεργετῆν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκῶς, θαυφιλεύεις τὰ Θαυμάσια.

Χρισὸς τὸ ζῆν σοι παμμακάαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίσει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον, ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότερα τέθνηκας· καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, προστρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμούς καθ' ἑκάστην, ὑμῶν καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσι μου τοῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεόνυμφε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Αναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἄμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, Ὁρηνωδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν με Τέκνον, τί τὸ καινόν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσηλώθης σαρκί; Ἐὰν δὲ τύχη ἐκτός τῆς τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'. Τοῦ Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνησας δαυτικῶς, ὡσπερ φοίνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθησ τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνούσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίᾳ, τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἐβλυσας ἡμῖν οἶνον νοητόν, ἐξ οὗ πίνοντες, εὐφροσύνης ἐνθεοῦ τὰς καρδίας πληρούμεθα· καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἐγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτόν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Η Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρεμάμενον, Ὁρηνωδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς·

Υἱέμου καὶ Θεέμου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος δ'.

Ὁς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ· μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀσκήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῶ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Επομβρίασ Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταγλύκανον, ἢ τὴν σταγόνα κηύσασα, Χριστόν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσας· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς αἰζώου πρεσβείας σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὁς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σε δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μὴ με μόνην εἰσῆς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διαδόχος, τῶν Ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὐρες θεόπνευστε, εἰς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, Ἱερομάρτυς Βλάσιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Υἱμοῖς κροτῶ σε, Μάρτυς, εὐσεβοφρόνως.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

Ασῆμα ἀναπέμψωμεν λαοί, τῷ Θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν, τῷ ἀπαλλάξαντι τὸν Ἰσραὴλ

» δουλείας, ὠδὴν ἐπινίκιον, ἄδοντες καὶ βοῶν-
» τες· Ἄσωμέν σοι τῷ μόνῳ Δεσπότη.

Υμναίς τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν, καὶ ἱε-
ράν σου ἀθλήσιν, ἀνευφημοῦντος πιστῶς,
Χριστοῦ Ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγα-
σον, αἴγλη φαεινοτάτη, παρρησίαν ἔχων πρὸς
τὸν Κτίστην.

Μίαν χαρακτηῆσιν ἐν τρισίν, ὁμολογῶν Θεό-
τητα, πολυθείας ἀγλύν, ἀπήλασας καὶ
ὀρθρος, ἀυγάζων εὐσέβειαν, ὠφθης Ἱερομάρτυς,
τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατούμενοις.

Νύκτα ἀθείας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγ-
ματος, ἀπομειώσας φωστήρ, κοσμούμενος
ἐδείχθης, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρ-
τυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον.

Ολὴν καθαρὰν σε εὐρηκῶς, ὁ καθαρὸς ἐ-
σκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἀγνή Παρθε-
νομήτορ, καὶ σάρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἀμαρ-
τίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**στερεώθη ἡ καρδιά μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώ-
» θη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη
» ἐπ' ἐχθρῶς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθη ἐν
» σωτηρίῳ σου.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ
βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων,
σῆς πρεσβείας τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προ-
στάτην σε προσκαλοῦμενοι.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἀνανεύσει ὀλικωτάτη, βα-
σάνων ἠνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς
σαρκὸς σε, ὡς πάσχοντος ἐτέρου, σὺ διακείμενος.

Ως ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος ἀθλοφόρος, ὡς
θεῖα δόξη ἠγλαῖσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῷ
νῦν παρίσασαι, πρεσβεῦων ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σε.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων,
ὡς πάντων οὐσαν ἀγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γε-
νεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εκβλασθήσας ὡς δένδρον πανευθαλές, ἐν τῷ
οἴκῳ Κυρίου Ἱερουργέ, πολλοὺς κατεφύ-
τευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς
κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἠγησάμενος, δεσμευθεὶς
ἐσφάγης, θυσία γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν,
ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες,
πρὸς αὐτὸν Πάτερ Βλάσιε. Διὰ τοῦτο βοῶμέν
σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμά-
των ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορταζούσι πτόθῳ,
τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Διὰ κόσμον Παρθένε τὸν κοσμικόν, καὶ ταγ-
μάτων τῶν ἀνω καλλωπισμὸν, ἐν κόσμῳ
ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου Κοσμήτορα· πρὸ γὰρ
τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, ὡς βροτῶν
μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφο-
τέρων, κοσμιότης κοσμία, ὠράθης Μητρόθης,
κοσμιότητι Τόκου σε· τὸν γὰρ κόσμον ἐκόσμη-
σας, κόσμῳ τῷ ἀρχαίῳ δι' αὐτοῦ· καὶ Ἀγγέ-
λων πάντα τὸν διάκοσμον, κατακοσμεῖς ὑπερ-
κάλως, ἐν σοὶ κοσμοσώτεια (*).

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐ-
λέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε. Ἡ πι-
στῶς ἐκβοήσωμεν Σπλαγγίσθητι Παρθένε ἐφ'
ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς
προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
» τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκῆ-
» σθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ,
» ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Εχων τὴν ψυχὴν, αὐλῶ φωταυγεία, Μάρ-
τυς καὶ ποιμὴν, παιδρῶς ἀυγαζομένην,
δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁ-
μολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης Ἱερεὺς, καὶ Μάρτυς στεφηφόρος,
Μστύλος ἀκλινῆς, καὶ βάσις εὐσεβείας,
καὶ ἀληθείας ἐδραῖωμα ἐγνωρίσθης, τῇ Ἐκκλη-
σίᾳ, Μάρτυς Βλάσιε.

Αρνας λογικούς, ἐποίμανας ὁσίως· θῦμα
δὲ δεκτὸν, προσήχθης τῷ Δεσπότη, ὀλο-
καυτούμενον ἀνθραξὶ μαρτυρίου, Ἱερομύστα
πανσεβάσμιε.

Ρῆσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χεῖλη
πονηρὰ, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν
τῶν ὄλων Δεσπότην καὶ Βασιλέα, Ἱεροκήρυξ
ἀξιόγαστε.

(*) Τὰ περὶ τὰ τέλη τοῦ Τροπαρίου τούτου, παράχρηδα ὄν-
τα, μετεποiehθησαν μικρὸν ἐπὶ τὸ εὐρυθμότερον, διὰ προσθή-
κης μιᾶς μόνης λέξεως, ὑπερκάλως, ληφθεῖσης καὶ αὐτῆς
ἐκ τῶν Εὐχῶν τοῦ Μ. Βασιλείου εἰς τὴν Πεντηκοστὴν (Εὐ-
χὴ Ε΄). Ἐγράφετο δὲ πρότερον οὕτω· τὸν γὰρ κόσμον τῷ
κόσμῳ, δι' αὐτῆ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ Ἀγγέλων
πάντα τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς κοσμο-
σώτεια.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινόν, προείδεν ὁ Προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαρρήξαντα Κόρη τῆς ἀμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ῥῶδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον,
• **Τ**φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεός, ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαι μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου
• **Λ**όγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Υπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις Ἀοιδίμε, ἐν τῷ δεινῷ τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ καταράστων ἐχθρούς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων Μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονώς, συνηριθμήθης ἀξίως, μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ενθέω πεποιθήσει, προσευχῶν σὲ μάλιστα, **Θ**ῆρα Πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν **Θ**ήραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναιὸς πληρῶν, συμπαθεστάτη καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλάσιε.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν **Θ**εώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ὑπὲρ νῦν σου λοχεΐᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτη τοῦ ὄφρεως Πάναγνε.

Ῥῶδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου.

Συνήθλησέ σοι χορὸς, σεπτῶν γυναιῶν Ἀοιδίμε· ῥώσθηϊσαι γὰρ τοῦ Σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ὄνεπλέξαντο διαδήμα.

Εῤώσθη τὸ ἀσθενές, Θεῷ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν **Ε**ὐαν, Παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουρανίου ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἐφαιδρύνετε.

Θεοτοκίον.

Οῤρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουδὶμ ὁ ὑπέρτερος, νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παδῶν ἀγλῦος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Οῤεῖος βλαστὸς, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, **Θ**εοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελούντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης πλήρωσον τῆς σῆς, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ρώμη Θεοῦ ἐνισχυθεὶς, ὦ Θεόφρον, ὡς ἱερός ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι **Θ**εοφάνειαι ἀναδείδειξαι· τῶν Ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις ἀθλοφόρος ὠράθης καὶ στεφανίτης· τῆς Ἀαρῶν ὑπερήρθης **Θ**υσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ· σὺν Ἀβελ αἷμα τὸ **Θ**εῖον ἀνακραζει Θεῷ τὴν σφαγὴν σου· καὶ **Θ**ρόνον **Θ**εῖον τοῦ κτίσαντος παρεστῶς, σὺν Ἀγγέλων τοῖς τάγμασι πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΑ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου, Ἀρχιεπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχοι.

Αιμὸν Βλάσιος ἐκκοπέεις διὰ ξίφους,
Αλγοῦσι λαμοῖς ρευμάτων εἶργει βλάβας.

Ενδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς αἰτειρής.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ Βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἐν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων· ἐν ᾧ τὰ ἄγρια τῶν ζώων ἐξημπερούμενα διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ Ἁγίου, χειροτῆθρα φαίνοντο. Ὦν δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπιτελεῖ, τὴν τῶν **Θ**αυμάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαθῶν. **Ο**ὗτος κατασχεθεὶς, ἤχθη πρὸς τὸν Ἡγεμόνα Ἀγρικλάου, καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀναρτηθεὶς ζέεται. **Ε**ἶτα, ἀπαγομένῳ ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτὰ, αἱ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ἐδὲ Ἁγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς λίμνης βληθεὶς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη μετὰ τῶν δύο βρεφῶν τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ.

Λέγεται δὲ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῇ τοῦ Μεγαλομάρτυρος **Ε**ὐστρατίου διατάξει ἐπιτροπώσας, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας, καθάπου καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι εὐρηται εἰκονισμῶς ὁ Ἁγιος Βλάσιος, ἰσταίμενος μίσην τῶν Ἁγίων πέντε Μαρτύρων, ἑγγιστα τοῦ Ἁγίου **Ε**ὐστρατίου καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τόμον τῆς διατάξεως. **Τ**ελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ **Σ**ύναξις ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ **Μ**αρτυρίῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μικτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἁγιοὶ δύο παῖδες, οἱ συναθλήσαντες τῷ Ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης παιδιῶν εὐθαρσίας!

Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῆ φθάσαν.

Κτείνει γυναίκας ἑπτὰ σεπτάς τὸ ξίφος,
Οὐ τῆ γυναικῶν συσχεθείσας δειλία.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τοῦ λειψάνου τοῦ Ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ Προφήτου, τῷ Πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχ. Φανεῖς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,

Τοῖς ζῶσι πιετοῖς ἀφθονον βλύζει χάριν.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς Βασισιλίσσης, τῆς στερεωσάσης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχ. Θεοδώραν Ἄνασσαν εὐσεβεστάτην,

Χριστὸς Βασιλεὺς ἀξιοῖ θείου στέφους.

Ἀὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ Βασιλῆως τοῦ Εἰκονομάχου· οὐκ ἦν δὲ αἰρετικὴ, ὡσπερ ὁ ταύτης ἀνὴρ. Ἐκείνος μὲν γὰρ τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως, ἐξώρισεν, ἀντ' ἐκείνου δὲ προεβάλετο Γεώργιον τὸν Λεκανόμαντιν, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δὲ, εἰ καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἀγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῆ νυκτὶ ἴστατο προσευχομένη, καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεόν, ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν Ὀρθοδόξων. Ἐγέννησε δὲ υἱόν, ὀνόματι Μιχαὴλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευταίην τοῦ ἀνδρός αὐτῆς, εὐθέως ἤγαγε τὸν Ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱεράν Σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς Εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην κατεβίβασε τοῦ θρόνου, καὶ τὰς ἀγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Ἐἵτα ἐτελεύτησε, καταλιπούσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαὴλ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Τῶν Χαλδαίων ἢ καίμενος, πυρὶ φλογιζομένη, ἔδροσιζετα πνεύματι, Θεοῦ ἐπιστάσια, οἱ Παῖδες δὲ ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κητσαίμενος καρδίαν, ἀπροσκόπως παρεδραμε, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαθήματα, ὑποσκελίσας Σαφέ, τῆ παρουσίᾳ σου.

Ραντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλοξ ἀπεισθέσθη· τῆ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἢ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγαίζουσα Βλάσις· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ὀυσικαῖς ἐκ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον πρόσωπον, λυθέντων τῶν ἐσόπτρων· καὶ μέλπεις γηθάμενος· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυσαγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένη ἀμελείας, αἱμαρτίας κατέλαβεν, ὑπνος θανατηφόρος· διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωηφόρον ἀγῆν, Ἀγνή ἐξέγειρον καὶ σῶσάν με.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐταῦ, ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ

» συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὕμνεῖ Ἥλιος, σὲ δοξάζει
» Σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
» τῷ Δημιουργῷ, καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡς κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον δεκτὸν, ὡς ἀμνὸς ἀκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ Μαρτύρων συνήχθης ὀμηγύρει, μέλπων σὺν Ἀγγέλοις, τὴν ἱερωτάτην, Παμμακάαρ ὕμνωδιαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀποξηράνας βυθὸν ἀθείας Μάρτυς, ἔβλυσας κόσμῳ, ἱαμάτων κρουνοὺς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντῶν, τῶν ἐν πίστει σοὶ καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψέντων, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ὁὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, ἱερῶν γυναικῶν χορὸς, ἐβόα ὁ μακάριος· ὄθεν ξεόμενοι, καὶ πυρὶ ὀμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρως ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὕμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἰεράν σε προήγγειλαν, Παρθενομήτορ φωναί, Ἰέσομένην Κόρη τοῦ Ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν τροφὸν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ συλληψιν ξένην κεκτημένην· ὄθεν σε ὕμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν προδηλωθέντα, ἐν ὄρει τῷ Νομοθέτῃ, ἐν πυρὶ καὶ βιάτῳ, τόκον τὸν τῆς Ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ὡς ὑπερφουεὶ κλίμακι, τῷ αἵματι Μάρτυς, ἐπιβάς τὰς ἄνω μοναῖς, κατέλαβες ὠραῖος, ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ σεφοδότῃ σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ Ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἡδυνόνων Χριστέ, ὀσφρανθεῖσαι σου μύρων, διὰ πάθους τὸ σὸν εἰκόνισαν παῖδος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ἡμεροφανῆς ὡς ἀστήρ, ταῖς ἄνω χορείαις, αὐλιζόμενος Βλάσις, τὴν φωσφόρον σου μνήμην, τῆς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

Θεοτοκίον.

Φέρεις ἐν ἀγκαλαῖς, Χριστὸν τὸν διακρατοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἀγῆν Παρθενομήτορ, ὃν ἰκέτευε ὡς Υἱόν σου καὶ Κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Μαρτύρων σε ὠραῖσμα, Ἰερέων τὸ κλέος, ἡμῶν ἡμῶν πανόλθιε, Βλάσις Ἱεράρχα· ὡς θύμα γὰρ προσήνεγκας, σεαυτὸν καὶ τέ-

Συσαι, τῷ δια σέ εἰς Συσίαν, ἐκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βυλῆσει ἀρρήτῳ.

Ἐτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθωμεν.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες· αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν Ἱεράρχην, καὶ Μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον, ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱεραὴν πανηγυρίαν ἐκτελοῦντες, ἀμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἐκείνου.

Θεοτοκίον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστοουργήσας με, σὺ τὴν ἀφθορον μήτραν, ὑπέδου ἄχραντε Κόρη· καὶ λαβὼν με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνέδριά τιμήσας, τῇ Πατρικῇ· οὐ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγγνίαν, καὶ σέ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΒ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρπὸς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον· χάριτι, τῷ φωτίσαντος, τὴν ἀγίαν ψυχὴν σου καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένον, πνευματικῶν ἐπιλαΐψεων.

Ὁραιωθήσασιν Πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφήν διαπτύσσαι, ἐφίσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοσητῆς· ἢν Χριστὸς σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τὸς παλλούσους ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προαιδυνεύων τῆς πίστεως.

Εγκρατεία ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα· καὶ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας· καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαιδρυνας· καὶ ἀγνῶς καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· ὃν ἐκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύ-

νων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν ἀεισέβαστον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἐνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον Πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγγύσεως, σοφῶς ἐδογματίσας· ἐνεργοῦντα δὲ διττῶς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἰς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, τοῦτο καίκεῖνο νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εν θαλάσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ με βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθευδοντα περιφρούρησον· ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Πανάμωμε, καὶ εὐδῶσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα· ὅπως εὐροίμι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ἡ προσφυγῶν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ τέξασα ἐπωδήρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθίγγετο· Ὡς ποθεινότεα, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήης Μακρόδυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τὰς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἐπαίνους ἐξυφαίνω Παμμακάρα.

Ποίημα Θεοφάνους.

Ὡρδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

- » Ἀρματηλάτην Φαραῶ ἐβύθησε, τερατουργούσα ποτὲ, Μωσαϊκῇ ῥάβδος, σταυροτύπως πλήξασα, καὶ διελούσα θάλασσαν,
- » Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὀδίτην δαίσωσεν,
- » ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμέλποντα.

Τῷ φωτοδότῃ παρεστῶς ὀλόφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερόν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀγλὴν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις ὡς Ἱεράρχης γὰρ Οἶσαι, ἔχεις παρρησίαν Μελέτιε.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ὁ συναΐδιος, καὶ συμφυῆς Λόγος, τῷ τέκοντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ γεννήσεως, προχειρίζεται μόνος, ὡς Ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ νῦν θεοφόρε Μελέτιε.

Υπὸ τῆς θείας φωτισθείς ἐλλαΐψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον, ἄ-

κτιστον αἰώνιον, θεολογήσας Ὅσιε, τοὺς Ἀρειοῦ συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, θεία παντευχία φραξάμενος. Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἀκτίσι καθαρότητος, Παρθενίας τε καίλλει, καὶ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφηνας ἀξία Πανάμωμε.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**στερεώσας κατ' ἀρχαίς, τοὺς αὐρανοὺς
» ἐν συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων
» ἔδραίαςας, ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντο-
» λῶν σου στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλὴν σου,
» Ἄγιος μόνε Φιλάνθρωπε.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος, τὸ σαθρὸν σὺ τῆς αἰρέσεως δόγμα, εὐσεβείᾳ πυρσωθεὶς, Πανόλβιε κατέπαυσας· διὸ πιστοὶ σε πάντες, ὕμνοις θεόφρον δοξαζόμεν.

Ομοιωθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις, τὴν ἐκείνων ἀυθεντίαν καὶ θρόνον, ἐκληρώσω προφανῶς, Μελέτιε πανένδοξε, ὀρθοδοξίας σῦλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υιοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἀφρόνως, ἀλλ' ἐδόξασας Πατρί, συνάναρχον καὶ σύμβρονον, Δημιουργὸν καὶ Κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σεὺ τὴν ἀγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομητορ ὡς οἶδες, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, ταῖς ζωηφόροις πάθεσιν· ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκωμεν.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτός, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου Πάτερ σοφὴ, ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ Πνεύματος, φυτευθὲν ὠράθης· διὸ ἐράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρείη τὰ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρόπον, σαφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, ὁμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν, πᾶσιν ἀνεκήρυξας, τὸν τῆς χάριτος λόγον· καὶ τῶν ψυχῶν ταῖς πλάκας, λαξεύσας τῇ γλώττῃ σου ἐν αὐταῖς ἐχάραξας, τὰ θεῖα διδάγματα· ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαβάς τὴν νεφέλην, καλυπτόμενος σώματι, ἀναλάμπεις τῷ πνεύματι, Ἱεράρχα Μελέτιε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν

πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οτῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστατὶν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμόν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα, καὶ ἐν πίστει βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, ταῖς εὐσεβῶς προσιοῦσι, τῇ σκέπῃ τῇ θείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Οσταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθὸς, τοῦ Ἀδάμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβὼν, μόνε ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὐσπλαγγνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σε Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας· ὅθεν ζωοδότα, τὴν πεσῆσαν ψυχὴν με, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνης τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε· καὶ δός μοι πανοικτίρμον Θεέ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὐσπλαγγνος· ὅτι μόνος ὑπάρχεις, φύσει ἀναμάρτητος.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ύ με ἰσχύς, Κύριε σύ με καὶ δύναμις, σὺ
» Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πατρι-
» κοὺς κόλπους μὴ λιπὼν καὶ τὴν ἡμετέραν
» πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· δεῶ σὺν τῷ Προ-
» φῆτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῇ δυνάμει
» σου δόξα φιλάνθρωπε.

Επιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ παρ' αὐτοῦ Πάτερ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὐ καὶ τὸν τρόπον ἐζηλώσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζώντος, τὸν σωτῆρα δοξαζῶν, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνου ἐπόμενος.

Παντοδαπαῖς, κεκοσμημένοις χαρίσμασι, Μοναρχίας, κήρυξ ἐχηματίας, τῆς ἐν Πατρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης καὶ Θεῷ Πνεύματι Πάνσοφς· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, ὑφ' ἐστῶτων ἐδίδαξας Ὅσιε.

Ανακραθεὶς, καίλλει τῷ πρώτῳ Θεσπέσιε, καὶ τῇ αἴγλῃ, ταῦτε συμμορφόμενος, καὶ πυρσωθεὶς θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν, τῇ Ἐκκλησίᾳ φῶς δευτέρον, ἐγένου Θεοφάντορ φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων τοῖς πίστει προστρέχουσιν. Θεοτοκίον.

Ἦνα μορφὴν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν, ἐκζητήσης, πλούτου ἀγαθότητι, Παρθενικὴν

ᾠκησας νηδὺν, ἐξ ἧς ἡ Σοφία, Θεοῦ ναὸν ᾠκοδόμησας· δι' οὗ συνανεστράφησ, τοῖς ἀνθρώποις οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας κόσμῳ τὰ πέρατα.
ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἴνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
» τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκαλύψέ με, τὸ
» ἀλλότριον σκότος τὸν δειλαίον; ἀλλ' ἐπίσρεψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
» τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νεμομένης ἀτόπως, πάντα τῆς αἰρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερῆρας Πάτερ, εὐγενείᾳ ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ πανάγνω γνώμη, καὶ σταθηρᾷ θεοσεβείᾳ, θεοφάντορ παμμακάρε Μελέτιε.

Ολικάϊς προθυμίαις τοὺς Ἀρειανόφρονας κατασρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, παμμακάριστε Πάτερ Μελέτιε.

Υπερθέου Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, ὁμοούσιον σέβων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ Θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυῆς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε Πάτερ Μελέτιε. Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε Δυναμίεων σὲ μακαρίζουσι, γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανόις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Εξήρανας ποταμούς, θεόφρον τοὺς τῆς αἰρέσεως· ἠνέωξας δὲ πηγὰς, δογματῶν ὀρθότητος, ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονὼς ὡς παμμακάριστε.

Ξηράνας τὸ θολερὸν, Ἀρείου ρεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς Ἐκκλησίας, τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Υπάρχων διαπρεπῆς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν, ἐγένου περιφανῆς, Πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος σύμμαχος, τῆς θεοσεβείας, καὶ ποιμένων προηγούμενος.

Θεοτοκίον.

Φωτίζουναι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν Προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, θεονύμφευτόν σου γέννησιν.

Κοντάκιον, Ἦχος β'.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρεῖθροις.

Ορθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς Ἐκκλησίας προσάτης καὶ πρόβλος, εἰδείχθης παμμακάρε Μελέτιε, καταπυρσεύων τὰ πέρατα δόγμασι, λαμπτήρ Ἐκκλησίας φαεινότητας.
Ὁ Οἶκος.

Τῶν Ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμόδοξον πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον Πάτερ Ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτρην, καὶ Διδάσκαλον μέγαν τῆς Ἐκκλησίας ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχὴν σου τρισμάκαρ προθέμενον, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσοῦμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνῶμέν σε, τὴν σεπτὴν σε καὶ ἔνθεον γεραίροντες κοίμησιν, λαμπτήρ Ἐκκλησίας φαεινότητας.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μελετίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχοι.

Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος Κυρίῳ,
Ταῖς χερσὶ σου τίθημι τὴν ψυχὴν, λέγει.

Δωδεκάτη Μελέτιος ἔδου χθόνα πηλυβότειραν.

Οστος, διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὸς ἐγένετο πολλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥς τε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντα ὅτε καὶ τῆς χειροτονίας αὐτοῦ ἡ κυρία ἡμέρα παρῆν, πέθω τῷ εἰς αὐτὸν ἐλκόμενος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν Ἅγιον, ἀγιασθήσεσθαι αὐτὸν τῇ εἰσόδῳ οἴόμενος. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τότε τοῦ Βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ ταῦτα συγχωροῦντος.

Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλείον τῶν δύο ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριβε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ Βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐγγύς περ, ἀλλ' εἰς τὴν Θράκην· ὡσαύτως καὶ ἕτεροι Ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς αἰκουμένης ἐκείσε συνέρρουσαν, βασιλικαῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς Ἐκκλησίας, ἐκ μακροῦ χειμῶνος ἀνευεγκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Τότε δὲ θαυμασθεὶς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πᾶσι, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτον τὸν Μακάριον καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης, ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Ἐξ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τῆς Ὁσίας Μαρίας, τῆς μετονομασθείσης Μαρῖνος.

Στίχ. Σολὴ Μαρῖνον μαρτυρεῖ τὴν Μαρῖαν·

Ταφὴ Μαρῖαν δεικνύει τὸν Μαρῖνον.

Αὕτη, τὴν γυναικίαν ἀλλαξαμένη στολήν μετὰ τοῦ Ἰσίδου πατρὸς κατὰ σάρκα, Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ Μοναστηρίῳ, καὶ ἀπεκείρατο, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν νεωτέρων ἀδελφῶν, ἀγνοουμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Ἐν μιᾷ οὖν καταλύσασα μετ' ἑτέρων ἐν πανδοχείῳ, ὡς διαφθείρα-

σα τὴν τοῦ πανδοχέως θυγατέρα διαβάλλεται· καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἦν οὐκ ἐνήργησεν ἀμαρτίαν, ὁμολογῆ. Ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς Μονῆς, καὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω τλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ᾠδίνησεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπει δὲ εἰσδέχθη ποτὲ τῆς Μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον, ἄρρην ὄν· ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευταίαν. Αὕτη μὲν ἐν τῷ κηδεύεσθαι γυνὴ φανεῖσα, ἐξέπληξεν ἅπαντας· ἡ δὲ τοῦ πανδοχέως θυγατέρα, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διαφθαρήναι. Καὶ οὕτως ὁ, τε Ἡγούμενος καὶ οἱ Μοναχοί, ἦν πρὸς ὀλίγον ἀθλίαν ἐκάλου, μακαρισμῶν μεγάλων ἤξιωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Οὐδέν τι προσχῶν Ἀντώνιος τοῖς κάτω, Καλῶν δικαίως ἤξιωθη τῶν ἄνω.

Ὅτος τὸ γένος ἰλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρὶς ἦν αὐτῷ ἡ Βασιλὶς τῶν πόλεων, ἥτις καὶ ἐθρέψατο, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεβάλετο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤνεγκε, καὶ γραμμασιν ἐξεπαίδευσεν, καὶ μετὰ ταῦτα Ποιμένα ἐκτάσατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐσύτερον συμβῆσθαι μέλλοντα ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλαῖς προετύπωσεν, αὐτὸν τοῦτον τὸν Σαυμάσιον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθεῖναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν τελεῖσθαι ἑώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας ὠκονόμησεν.

Ἐπει δὲ, τοῦ καιροῦ προβάντος, τὸν μοναστὴν ὑπέδου βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήροχοτο, καὶ μὴ βουλόμενος εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτερίου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ Μοναστηρίου Ἡγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν ἡ ἀγρυπνία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνεύδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ τὸ μοναδικὸν σχῆμα ἐνδύεται, καὶ οὕτω, καιροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὃ δὴ λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ, δεξιῶν στενωποῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐργαζομένῳ, ἀπόδεσμόν τις ἐγχειρίζει χρυσοῦ. Λάβε τὸ το, εἰπὼν, εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἄληπτος ἦν ὁ παρασχῶν. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας εὐθύνει τοῖς καλοῖς.

Διὰ ταῦτα, καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ Ἀρχιερέως ζητομένου, φήφω τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Βασιλέως, ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑπόπτερος, τῇ τοῦ Πνεύματος δυνάμει, ἐν γηραιῷ τῷ σώματι πάσας διατρέχει τὰς Ἐκκλησίας, λιταῖς τὸ Θεῖον ἐξευμενιζόμενος, καὶ τὰς χρόνῳ πεπονηκυίας κατὰ τὸ δυνατὸν ἀνακτῶμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχομένοις τῶν Κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθῶν τῶν χρημάτων χορηγῶν, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις καὶ ἐλεημοσύναις παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ καλῶν αἰτίος γενόμενος, καὶ Σαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γήρα βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδύμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξὶς ἐν τῇ αὐτοῦ Μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ ἅγιοι Σατορνίνος καὶ Πλωτίνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων, Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλωτίνου.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Θεοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν Βαβυλῶνι ποτέ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλορένῳ ποδί, ὡς ἐν λειμῶνι χορεύοντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἄγια σε Σύνοδος, πρωτοσατῆντα ἔσχε Θεοληπτε, ἦν τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περῶν εἰς ἐν συνήθροισεν, ὑμολογῆσαν αὐτῇ τὴν Θεότητα· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότιμον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς Ἀποστόλοις Χριστοῦ, καὶ τὴν ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν ἀνατεινόμενος, τὴν τῶν αἰρετιζόντων, ἀμβλυπῖαν ἐξεμυκτήρισας, τῆς εὐσεβεῖς δὲ διδασκῶν ἐκραύγαζες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὅς ἔσοπτρον ἄχραντε, σὺ τῆς ἀγίας στίλβουσα χάριτος, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος πάναγνε γέγονας· διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ Τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τῆς ἰδῶν· Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι, καὶ δυνάμει ἀπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, τῶν ἰδιωμαίων, ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἐκάστη ὑποσάσει, ἢ καὶ ψάλλων ἐβόα· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄγιστῆς τέμενος, Ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἀγιαζεις, τοὺς τῷ σῶ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας, (*) καὶ τὴν εἰκόνα Πατρὸς τὴν σὴν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίστει μελωδοῦντας· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν ποιμνὴν ἐφώτισας· νῦν δὲ πρωτοτόκων, Ἐκκλησίαν ἠΐξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ'

(*) Τὸ χωρίον τοῦτο οὕτω διορθῶσι τινές: Τοὺς πιστῶς τὸ ὄνομα, καλεῖν τὸ σὸν σπεύδοντας.

αἰῶνος λήμψασιν, ἱεραρχικαῖς, καὶ μουσικαῖς λειτουργίαις, μεθ' ὧν βοᾶς ἀπαύσως· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Μεμνημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ Μυστήριον· καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κρᾶζομεν, σὺν τῷ Γαβριήλ, τῷ Ἀρχαγγέλῳ τὸ Χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελωδοῦντες· Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεὸς ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ
» σε γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν· διό
» σε Θεοτόκε, Ἀγγελῶν καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι
» μεγαλύνουσιν.

Αὐλως τῷ αὐλῷ παρεστηκώς, ὃν καὶ Κτίστην τῶν ὄλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρὸς, Λόγον καὶ σοφίαν οὐσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ ἐθεολόγεις εἰλικρινῶς, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζοντας.

Καμάτοις ἐνιδρῶντα πνευματικοῖς, καὶ προθύμως εἰσέτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς Πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ καθαρὸν καὶ Ἅγιον, Πνεῦμα στεφανώσαν ὡς νικητὴν, προσέλαβεν ἀξίως, καὶ ταῖς ἄνω Παμμακάρι, χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Αγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν ὁρόμον τελέσας, τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν ὀρθὴν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν πάντων Δημιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, συνόδῳ διδασκαλῶν, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ραδίως Θεοτόκε διαπερᾶν, τὸν τοῦ βίου παράσχε μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, ταῖς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πρᾶξι σου, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, οὐράνιον πορείαν, ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Ἐξαπόστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ηπαμφανὴς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτῆ· δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστὸν, τὸν θαυμαστόν ἐν Ἅγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον.

Ελπίς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ Χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις Προφήταις, καὶ

Μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, ἱκέτευε ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰῶνων, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Ασκησιν ἐλόμενος, καὶ κακουχίαν μακάριε, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων Πάτερ, καὶ ταῖς θρωρίαις, καὶ ἀναβάσει τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος· ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε πανόλβιε, Μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἠδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λαυροτάτην, Πάτερ ἀνάψας σεαυτὸν, μέσον εἰσηξας κατακαϊόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκηνώσας, θαλάσσης Πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφεως· κἀκεῖ δὲ σοὶ θήρατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς· θηρσί δὲ αὐδὶς προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξεκτεῦων θλιβόμενος, Θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομήτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θεοῦ φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλήθρωπον, ἐκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοὶ ἀχάριστος λαὸς, ἀποτινύει ἀν' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, καὶ σπεύ-

δοις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήτομαι εὐσπλαγχνε, σὴν ἐκούσιον σταύρωσιν.

Ἐάν δὲ τύχη ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγε τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελα.

Δόξα, Ἦχος β'.

Χαίροις ἐντιμον καὶ προλυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κυδος· ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότετος ἥλιος· καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ καταφλέξας ἀπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἤψω πυρὶ μακάριε· ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις καὶ νήσοις, πάντα πειρασμόν σοι προσήγαγε· τὸ μὲν, ἐν ἐρήμῳ γύναιόν σοι παρεστήσατο· τὸ δὲ, ἐν βράχει Σαλαττιῶ, ὁ πειράζων πειράζειν σε, ἐπειράτο σοφέ. Ἄλλ' ὡς Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύση, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν Ἀγγέλων ἡ χαρὰ, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν Πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν· καὶ πρὸς σέ καταφεύγοντες, ἐν πίσει βωῶμεν· Ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, Σλίψεως ῥυσθειῆμεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οτε ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀρναῖς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπλητταμέσφη οδρῶς· καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θελῶν τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι· καὶ θανάτου λυτρώσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου μακρόθυμε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Πεπρικιλμένος στολῇ ἀγνείας, καὶ πεπυρσευμένος, ἐντεύξει θεία, ἐνοικόν· τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικεία στολῇ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἡδοναῖς κατεδέξω, ἀλλ' ἐπέβης προθύμως τῷ ὁμοειλῶ πυρὶ, τὸ θείον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων· καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαιροῦ πυρός, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. Διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ἀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον ταῖς δεήσεσιν Ἀγνή, τῶν σῶν οἰκτιῶν καὶ παράσχου, πηγᾶς δακρύων ἡμῖν, ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν,

ταῖς κηλίδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διακονίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γάρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Δεσπότης Μητέρα, ἐπικαλουμένων ταῖς δεήσεις πληροῖς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ω τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὦ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας! ὦ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένοσ ἐκράυγαζεν, ὀλοφυρομένη. Πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; Μέγα τὸ μυστήριον βλέπω! ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, ἅπερ ἐκούσιως καθυπέμεινας.

Ἄπολυτίκιον, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας Μακάριε· καὶ τῆς Σαλαίσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὀρμήματα, χαλινώσας ἐκράυγαζες· Δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρός καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Μέλπω μακάρο σου τοὺς δρόμους θείοις λόγοις.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλαίσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ
• Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Μονάσας, καὶ τὸν σταυρόν σου Ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ δια σέ ἐκούσιον Σταυρόν, καὶ ταφὴν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθητας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Εν ὄρει, τῆς ἀπαθείας Ὅσιε, μένειν ἐλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ Θεῖον νεύσει νυκτός, καὶ ἡμέρας ἐσχόλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτήρα, τῆς Ἐκκλησίας ἐνδοξε, Χριστὸς σε ἔδειξε, φωτοβολοῦντα Πάτερ ἀρεταῖς, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, πολυσχιδῆ ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον, καὶ μετὰ τόκον μόνην σε, μείνανσαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστοουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεόν, καὶ σαρκὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν θείον καὶ δυνάμεσι, τὴν γῆν ὀμίχλη σπαργανώσαντα.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κράζουσα· Σὺ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ανυστακτὸν τὸν πυρσὸν, τὸν τῆς ψυχῆς
διατηρῶν πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν,
Ὅσιν πασταδὸς ἐσκήνωσας.

Ρεόντων παραδραμῶν, εὐσεβοφρόνως τὰ τερ-
πνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ρέοντα, Μαρ-
τινιανὲ ἐγκολπώσασθαι.

Στενούμενος πλατυσμῶ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς
Ὅσιν, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ
Παραδείσου γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Οικήσας σου τὴν νηδὺν, ὁ κατοικῶν τὸν οὐ-
ρανὸν ἄλλον σε, Μήτηρ Θεοῦ ἔμψυχον,
ὄντως οὐρανὸν ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Εν πέτρα εὐσεβείας προσερείσας τὸν πόδα
σε, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίτρεπτος
ἔμενας· πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς
πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δειχθεὶς, ἐθελούσιος Μάρ-
τυς, ἐπισκοπῇ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος. Δόξα τῷ
δεδωκότι σοι ἰσχύν· δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι·
δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην
ἐβάστασας, Παρθένη Παναγία, σαρκω-
θέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπιστον
αὐτὸν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ
παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε
πάθῳ καὶ βρωντάς σοι· Δόξα τῷ ἐναικήσαντι
ἐν σοί· δόξα τῷ προσελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ
ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τάκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρα-
νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγγῃ τὴν
πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρευτο πικρῶς,
τὰ σπλάγχνα κοπτομένη μητρικῶς· καὶ τὸ πο-
λύ σου καὶ φρικτὸν τῆς ἀνοχῆς, ἐξέστατο βρωσά·
Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ
σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου,
βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης,
» ἔσθη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαίζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υποπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ
καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω,

Πάτερ τὸ τοῦ Πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύ-
γαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τῷ Πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις,
τὸ σκοτεινὸν παρέδραμες, νέφος τῶν θασ-
μόνων, μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώ-
σαντι· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλειψε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας,
ὁ δυσμενῆς προσήξας σοι, κήματα κα-
κίας· πέτρα γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως,
Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε. Θεοτοκίον.

Υ'περτέρα τῶν Ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη·
βουλῆς μεγάλης ἄγγελον, τέτοκας γὰρ
Λόγον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένη τοὺς
κράζοντας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριε με φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας·
» φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀ-
» γνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Τίς δύναται τὰ σά, ἐξεῖπειν κατορθώματα,
ἰσάγγελον πολτεῖαν, ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκή-
σας, ὁσίως ὑπερήθλησας.

Οργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ τύραν-
νος, προσβάλλει σοι δελεάσαι, ἡδονῇ· ἀλλ'
ἠτήθη, ταῖς σαῖς Πατέρ ἐνστάσεσιν.

Υ'πῆρξας σεαυτοῦ, δικαστῆς ἐθελούσιος·
τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύκων, τῶν παθῶν
ταῖς καμίνοῦς, Μακάριε κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Σε ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλό-
μεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν
σωτηρίας, Θεόνυμφε κεντήμεθα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Δολίαις, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν,
ὡς τῷ Προπάτορι παλαι, δυσμενῆς ὁ ὄφιν·
ἀλλ' ἐπινοία, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ
σοφίσματα.

Ρ'αδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν,
πρὸς ταῖς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω
Πάτερ διέρχεσθαι, ταῖς ἐρήμοις, καὶ ταῖς πόλεις
πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ορεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμαίκρυ-
νας, τὸ τῆς ἀγνείας καλὸν σου, ἱεραῖς
μελέταις καρπούμενος, καὶ στεφάνων, λαμπρο-
τάτων Σοφῆ ἀξιούμενος.

Μέλη σου, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδω-
κας, ταῖς ὑπεκκαύσεις σβεννύων, ἡδονῶν

τῆ δρόσω τοῦ Πνεύματος, Θεοφόρε, Μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρσιμα.

Θεοτοκίον.

Ο λην σε, καθηγίασε Λόγος ὁ Ἅγιος, σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀρρήτῳ λόγῳ· ὃν δυσώπει, ἐκτενώσ τοῦ σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ω ἄσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῆ προαιρέσει τίμιον, καὶ ἐρήμου καρτερόψυχον, πολίτην ἅμα καὶ συνίστορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν αἰσιθέτατον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ὁ Οἶκος.

Α πὸ περάτων ἕως περάτων διεξῆλθεν ὁ φθάγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου· νέος γὰρ ὑπάρχων τῆ ἡλικία, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτάσθαι, ὕμνης Χριστῷ, ψαλμωδίας, εὐχὰς ἀναπέμπων αἰετὴν ἡμέραν τε καὶ νύκτα συναύξων ἔντε πόνοις καὶ δάκρυσιν, ἀγνώσ τὸν βίον ἐτέλεσας, καὶ σοφῶς τὸν ἀρχέκακον ἤσχυνας. Αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Συναξάριον.

Τῆ ΙΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχοι.

Μαρτινιανός, σαρκικὴν σθέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.

Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἐξέδου Μαρτινιανός.

Ο ὅτος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας τῆς κατὰ Παλαιστίνην· ἀπῆρξάτο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτωκαίδεκατον χρόνου ἄγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεισι διατῶμενος. Ἐκτελέσας δὲ τῆ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἰκοσι, μετὰ πολλοὺς ἑτέρους, καὶ τοιούτῳ τιμῆ πειρασμῷ πονηροῦ ὑποβάλλεται. Ἐταίρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενιχρὸν, τὸ ὄρας κατέλαθεν, ἔνθα διῆγεν ὁ Ἅγιος. Καὶ γενομένης ἑσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ἀδοῦ πλανηθεῖσα, καὶ θηρίοις ἐσμένη τροφῇ, καὶ τῶν Ὁσίου παρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδαῦσιν αὐτῶν διασπασθῆναι. Ὁ δὲ, (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐτὴν,) ἐντὸς ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτοῦ κελλίον ἐχώρησε.

Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρῶτ' ὁ Ὁσιος θεασάμενος, (ἐπιφέρετο γὰρ ἱμάτια, οἷς ἑαυτὴν μυκτὸς ἐπεκόσμησεν·) ἐπυθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνας ἔκεκεν παρηγέμετο; Ἡ δὲ, ὑπ' ἀναιδείας εἰπούσα, Σὺ ἐνεκα, καὶ τοῦ ἀσκητικῶν βίου κακίσασα, καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ Νόμου Δικαίους γυναιξὶν ὀμιλῆσαι προσθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μίξιν αὐτόν. Ὁ δὲ, ἡρέμα παρακινούμενος, καὶ χειροῦ θῆς ἤδη γεγυνώς καὶ κατάκως, καὶ σκοποῦν πῶς ἂν λάθοι τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος, πρὶν πεσεῖν, ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὄθεν φρυγάνων πλήθας ἐξάψας, μέσον εἰσήλατο, ἑαυτὸν ναυθετῶν καὶ λέγων· Εἰ δὲ οὐκ ἀπο

τὸ τῆς γείωνης πῦρ ὑπενεγκεῖν, ἠδονῆς ἀσχρᾶς ἐφιέμενος, πέπεισο τῆ γυναικί.

Οὕτως ἐν καταπλέξας ἑαυτόν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὕβριν, τὴν τε γυναῖκα, ἐφ' οἷς εἶδε, σωφρονισθεῖσαν, ἐν Μοναστηρίῳ ἐξέπεμψεν. Αὐτὸς δὲ, τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθείς, ὀδηγήσαντος τινὸς Ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐπιθαλασσιῶν κατέλαθεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ Ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν δὲ ἐκείθεν ἀπανέστ', διὰ τὸ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσβαλεῖν· καὶ ἀναγκῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ Ὁσίου, αὐτὸν δὲ κακείθεν ἐξελεῖν, ἐπειπόντα, ὡς οὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ νῶτων δὲ Δελφίνων ὄχουμενος, τῆ γῆ προσεπέλασεν.

Εἶτα ἐκείθεν χώρας καὶ πόλεις ἀμείβων, καὶ τὸ, Φεῦγε, Μαρτινιανέ, μὴ σε καταλάβῃ πειρασμός, ἐπιφθγγόμενος, (οὕτω γὰρ ἔγνω τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελεῖσαι·) τὰς Ἀθήνας κατέλαθεν· ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμευσεν, ἐνδόξου ταφῆς παρὰ τοῦ Ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιοθείς.

Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν Μοναστηρίῳ, καὶ βιώσασαν, θάυμαστρον ἀξιοθῆναι· τὴν δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης πέτρα μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρικοῖς ἱματίοις παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ σептῷ Ἀποστολείῳ τοῦ Ἁγίου καὶ Κορυφαίου τῶν Ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκαίμενῳ τῆ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Μαρτύρων, Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχ. Τμηθὲν γυναῖον, Ἀκύλας φησί, βλέπων,

«Ὁὐκ ἀνδριεῖμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας;»

Ο Ἅγιος Ἀκύλας σκυτοτόμος ἦν τὴν τέχνην· καὶ περὶ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτόν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης· καὶ βαπτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετούμενοι, κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθεῖντες, καὶ συγκεινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας Ἀπόστολος Παῦλος, διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὡς καὶ μνημονεύειν αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Ἀποστόλῳ εὐχαριστήσαντες, καὶ πολλὰ τελέσαντες θάματα, ὕστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων, τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ οὕτω μεταστάντες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοὺς οὐρανοὺς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τῶ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐλαγίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δίδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ,

Βοῶν πρὸς αὐτὴν· Κύριον σὸν εὐλόγει.

Ο ὅτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, Ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησε δὲ θάματα πολλὰ, ἐξ ὧν ἴσκι καὶ ταῦτα. Τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Λέοντος, γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἀναγνοὺς αὐτὴν ὁ Ὁσιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐπήνεσε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ τοῖς πᾶσιν ἐκήρυξεν. Ὁ οὖν Θεός, θέλων ἀμφοτέρους θεραπεῦσαι, ἐπέμψεν Ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ Ἀρχιδιακάνου Λέοντος. εὐχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλόγιῳ, ὑπὲρ οὗ ἀπεδέξατο τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολὴν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, τῷ τοῦ Θεοῦ Ἀγγέλῳ, ὡς ἀνθρώπῳ καὶ Ἀρχιδιακόνῳ τῆ Πάπα διελέγετο. Καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὗτος τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, οἱ Ἅγιοι Πατὴρ καὶ Υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατήρ σὺν Υἱῷ σαυρικὸν πάσχει πάθος,
Υπὲρ Πατρός, τὸ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.
Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῆ Περ-
• σικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλο-
• γι, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
• εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Υπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος Πάτερ χειρὸς,
ὡσπερ Ἰωνᾶς ἀπέρριψας σεαυτὸν, εἰς βυ-
θὸν θαλάσσης Ὅσιε, θηρῶν ὀχοῦμενος, καὶ τῆ
χέρσῳ λαμπρὸς ἐκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτη, προαιρέσει Πάτερ σώζεις
σαφῶς, κόρην πικροτάτης ζαλῆς καὶ ἀκλι-
νῆ, ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, στηρίζεις ψάλ-
λουσαν, καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προσάξει, θαλαττίε ρύσθεις ἐκ κλύδω-
νος, ταύτην μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβὴν,
τὴν τοῦ σώματός σε νέκρωσιν, καὶ τὴν ὀλόκλη-
ρον, πρὸς τὸν πάντων Δεσπότην διαίθεσιν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ τῆς δόξης, Θεογεννήτορ λάμπας Ἡ-
λιος, πάντων τῶν Πιστῶν ἐφώτισε τὰς
ψυχὰς, μελωδούντων θείῳ Πνεύματι· Εὐλογη-
μένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Χ**εῖρας ἐκπετάσας Δακίηλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύ-
• ναμν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐ-
• σεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ισχύς μου καὶ ὑμνησις αὐτός, ὑπάρχεις Κύ-
ριε, μερὶς καὶ κληρὸς μου· σοῦ τὴν ἐκούσιον
νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, πόλεις καὶ
χώρας ἐμμελῶς, Πάτερ ἐκραύγαζες· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ φύγει χαυνούμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ
καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅπως ἐνέδω-
κας θλίβων σου, τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπέφερες,
τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν μακαριότητα, καὶ κραυ-
γάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ιστέῳ πτερούμενος σοφέ, τοῦ θείου Πνεύμα-
τος, κούφως διέπλευσας, βίου τὴν θαλασ-
σαν Ὅσιε, καὶ λιμένι προσπέλασας, τῆς βα-
σιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλιζή φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος,
νέφος τοῦ σώματος· στολαῖς φαιδρύνῃ δὲ
Ὅσιε, ἐξ ἰδρώτων ὑφανθείσαις σου, ἀσκητικῶν,

καὶ μελωδεῖς καθαρωτάτη ψυχῇ· Εὐλογεῖτε,
πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος κόσμον τῆς φθοράς, ἐκ σοῦ
σεσάρκωται ὁ ὑπερούσιος, θεοχαρίτωτε
δέσπονα, ἐνεργείαις καὶ θελήσεισι, διπλοῦς
ὀρώμενος, μιᾶ τῆ ὑποστάσει δὲ ὡς βρωμέν·
Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτήμηθι,
• Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ολὴν τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρῶ-
τάτη διανοίᾳ, Μαρτιανῆ εἰσεδέξω, καὶ
φῶς ὠράθης καὶ στύλος Ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰ-
ρόμενος, καὶ Μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σε
παμμακάρι· οὐ τινοὺς τοὺς νόμους φυλάττων,
ἀνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως, τὸ καθαρὸν
διήνυσας, Πάτερ αἰοῖδιμε μαρτύριον.

Οικεῖς ἐν φωτὶ μετ' Ἀγγέλων, βίον ἰσαγγε-
λον βιώσας, θείας ἡδονῆς ἀπολαύων,
καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ
πνεύματι, γεγεννημένος Ἀξιαγάσαστε.

Γέρυσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν
καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτιανῆ τῷ Κυρίῳ,
καὶ θῦμα ὡφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς
ὀπτώμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Σέ τὴν τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κούφην νεφέ-
λην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας,
τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρό-
νως ἄσμασι, Παρθενομήτορ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἀστροῖς.

Τῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ Μάρτυς Μαρ-
τιανῆ, σὺ ἐθελούσιος ὡφθης, καὶ ὁδηγὸς
ταῖς γυναῖξί· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν κηκίσας, ὑπὲρ
ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον.

Χαριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν πόθῳ Παρ-
θένε, σὺν τῷ Ἀγγέλῳ τῷ Χαῖρι, βρωῦν-
τές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε Μήτηρ, τοῦ
Βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ Ἀπολυθία τοῦ Ὁρθρου,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολυσις.

ΤΗ ΙΔ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξέντιου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια
Στιχηρά,

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Αὕξησιν ἀσκήσεως, ἐπίδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὕξησιν, θεοθεν ἀπειληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παμμακάρι θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμει, ὡς σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρισας.

Χάριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτησας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδραίν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ διέλαμψας, ἐν Μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν Φιλάνθρωπον, ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Αὕξησας τὸ τάλαντον, τὸ πιστευθέν σαμακάριε, δαφιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, Πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως δρεπάμενος· ὡς ἔχων παρρησίαν αὖν, πρὸς τὸν Δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνήτων σε, θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἐκλυτον, Παρθενομῆτορ παλάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρὸν τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραίνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέψασα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀπατινύει ἀνδρῶν πεποίηκας, καλῶν αὐταῖς, καὶ σπυδῆς με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήτταμαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκούσιαν σταύρωσιν.

Εἴαν δὲ τύχη ἐκτὸς τῆς Τεσσαρακοστῆς, λέγεις τὰ ἐξῆς Ἰδιόμελον.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Η καθαρά τοῦ Πνεύματος τοῦ Ἁγίου σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ

σου, παμμακάρισε Αὐξέντιε, Ὅσιε Πάτερ, κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε διώκτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερόν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. Διὸ παρρησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεόν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὡς τῆ παραδόξῃ θαύματος.

Χαῖρε Ἀγγέλων ἐγκώμιον. Χαῖρε βροτῶν καλλονή. Χαῖρε δόξα τοῦ γένους ἡμῶν. Χαῖρε θεία εἴσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. Χαῖρε μεσίτρια, πρὸς τὸν πλάσαντά. Χαῖρε λυτήριον, τὸ τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς· σοὶ πάντες ἄδομεν, αἶνον· χαριστήριον χρεωστικῶς, αἱ καταπολαύοντες, αἰεὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἥλιος ἰδὼν σε ἔφριξεν, ἐπὶ Σταυροῦ Ἰησοῦ, ἠπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσειέτο, καὶ αἱ πέτραι ἐρήγυντο, καὶ τὰ μνημεῖα φόβῳ ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· σὲ δ' ὡς ἐώρακεν, ἡ Παρθένος Δέσποτα ὀλολυγμῶ, οἴμοι! ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὀρώμενον;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:
Αὐξέντιον τὰν θείον ὑμνῶ προφρόνως.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνησιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τῆ Ἀμαλήν τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αὕξησας τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, Πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπὼν, θεοφόρε κειμήλιον, χωρητικὸν τῆ Πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Υπὸ πῆλθεσ ἀβελουσίσις νεύμασι, Πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὰν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρυσόν, καὶ τὴν γῆν ἐκαινέργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσιν, καταπαταίνων ταύτην ἐνδοξε.

Ξενώσας βιωτικῆς συγχύσεως, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὰν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συναΐψας ἐμμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπαλιτεύσω Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Εν σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θαυμάσια παρθεσία τοῦ Χριστοῦ, ὅς

Θεός τε καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ Ἄγνη γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ
» καυχώμεθα, ἀλλ' ἐν σοὶ τῆ τοῦ Πα-
» τρός, ἐνυποστάτῳ Σοφίᾳ Θεοῦ· οὐ γὰρ ἐστὶν
» Ἅγιος, πλὴν σου φιλόανθρωπε.

Νενευρωμένοι, τοῦ Σταυροῦ τῆ δυνάμει κα-
τήρησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὀρμὰς, καὶ
μεθοδεῖας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν
τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς πολιτείαν μι-
μούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν
ἀγρυπνίαις τὸ εὐτονον, προθύμως διήνυσας,
Πάτερ Αὐξέντις.

Γὸν θανάτου, ταῖς ψυχαῖς προξενούσαν Αὐ-
ξέντις, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονὴν, δι' ἐγκρατείας
ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον Ὅσιε.
Θεοτοκίον.

Ο' διαπλάσας, κατ' ἀρχαῖς ἐκ χοός με τὸν
ἄνθρωπον, πλαστοργεῖται δι' ἐμέ, ἐν τῇ
γαβρῖ σου Πανάμωμε, τὴν παλαι κατάπτωσιν,
ἐπανορθούμενος.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Εἰς ὄρος ἀνελθὼν, θεωρίας Παμμακάρι, καὶ
πραξέως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θανάτω-
των, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγαζὼν τὰ πέ-
ρατα· ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην,
ἐορτάζομεν, ὑμνολογοῦντές σε πίσει, καὶ πόθῳ
γεραίρομεν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Ανελθὼν ἐν τῷ ἔρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτά-
τῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτὸν, συγκλείσας
στενούμενος, ἐπὶ γῆς δι' ἀσκήσεως, καὶ πρὸς
πλάτος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογι-
σμῷ τελείῳ, ἀνήλθες μακάριε· ὅθεν τοὺς εἰς
βάθη, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας Ὅ-
σιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια. Θεοφόρε Αὐξέντις,
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο'ς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσ-
πόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέ-
φος θηλάζει, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν
τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως
δοξαίσομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμ-
φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ

Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς
ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
Ἄμνας θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλό-
λυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν
κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ
δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν
σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγου ἐ-
λέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσ-
σος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγίσθητι καὶ
δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δοῦ-
λοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίσει, τὰ θεῖα
παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθένα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
» ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζού-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῆ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, Πάτερ συνεργεῖα,
ᾠφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγαζὼν Αὐξέντις·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάρρων Θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προ-
σευχῇ παμμακάρι, σεαυτὸν ὀχυρώσας, ἔ-
φυγες τὸν τάραχον· τρυφῆς τὸν χειμάρρου δέ,
πέπωκας ἀξίως πανόλβιε.

Ο' Θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην,
τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον
ὑψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθη κραυγαζὼν σοι·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Νουνεχῶς Πάτερ προκρίνας τῆς τῶν πρῶ-
καίρων, χαμαιπετοῦς κυβείας, τὴν μὴ
σαλευομένην, θεῖαν ὠραιότητα, προθύμως ἐ-
κραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θεὸν Λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες
σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον,
πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλησὶν καταλλήλον,
φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζαφῶ-
» δους ἀγνοίας, τοὺς πίσει ἀνυμνοῦντάς σε.

Εχόμενα τῆς σῆς, ὁδὲ Πάτερ τὰ σκάνδαλα,
ἠδύτητι διανοίας, ἀλωθῆτως διήλθες, καὶ
ψυχῆς καθαρότητι.

Γίστητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διελήλυθας, τὰ
πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰώνιους δὲ Πά-
τερ εἰς αἰὲ προστιθέμενος.

Ο βίος σου λαμπρός, καὶ ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἀσκησις θαυμασία, ἠρτυμένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε.

Θεοτοκίον.

Νοῦν ἔχοντες ὀρθόν, διδαγμάτων ἀνάπλεων, σὲ πάνταγε Θεοτόκον, ὀνομάζομεν πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ῥδὴ 5'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κκαθαρμένη, τῷ δὲ οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Υἰόν σε, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀνέδειξεν, ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσημῶν Πάτερ περιπατοῦντα, καὶ φωστῆρα, ζωῆς ἐν κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὄρον, τῆς σοφίας Πάτερ κατανοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν Σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον.

Θεοτοκίον.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κερτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δὲ οἴκτον, σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Κατατρυφήσας θεόφρον τῆς ἐγκρατείας, καὶ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὥφθης τῇ πίστει σου αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ Παραδείσου ἐξήνθησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐπαξίως ἐξείπη, ἡ τοὺς πόνους σου Πάτερ, οὓς ὑπέστης ἐν γῆ, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν; ἀπὸ βρέφους γὰρ νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, καὶ προστάγμασι τούτου ὑπηρετήσας, νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰωβ τοῖς παλαίσμασι· τοῦ κόσμου πάροικος ὥφθης, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης ἀλλότριος· νηστείαν πιστεὶ ἐξήσκησας· ἀγρυπνίαν, ἀγνεΐαν ἠγάπησας, Αὐξέντιε Πάτερ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ Βουνῷ.

Στίχοι.

Ὁ Βουνός, ὡς Κάρμηλος, ἦν Αὐξεντίῳ,
Φανέντι τ' ἄλλα πλὴν τελευτῆς Ἡλίας.

Ἐΐψε βίον δεκάτη Αὐξεντίος ἠδὲ τετάρτη.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὀρμώμενος τῶν ἀφ' ἡλίου Ἀνατολῶν, Σχολαστικός γεγώνως.

Μετῆλθε δὲ τὸν μονήρη βίον· καὶ εἰς τὸ ὄρος ἀνελθὼν, τὸ κατ' ἀντικρὺ τῆς Ὁξείας κείμενον, ἦν τὴν ἀσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φαυλίσας τὴν εὐτυχὸς καὶ Νεστορίου κακοδοξίαν, καὶ ἀποδείξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε καὶ Βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσι, θεία χάριτι τὴν ὄψιν ἠγλαΐσμενος, καὶ πηγᾶς θαυμάτων καὶ ἰάσεων τοῖς προσῖοι βρούων ἐκάστοτε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετίθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνοικοδομηθέντι εὐκτηρίῳ. Τελίεται δὲ ἡ αὐτῆς Συναξίς ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαίρωνος.

Στίχ. Φύσει μαρανθεὶς σαρκίς, θαλλει Μαίρων, Μετεμφυτευθεὶς τῆς Ἐδέμ τῷ χωρίῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος, τὸν ὑπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφὴν τινα κατέλαβεν ὄρους, ὑπὸ τῶν παλαιῶν δυσσεβῶν τιμωμένην· καὶ τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος τῷ Θεῷ καθερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηπὴν τινα βραχεΐαν πηξάμενος. Πόνους δὲ οὐ τοῖς τυχοῦσιν ἐκίχρητο μόνοις, ἀλλὰ καὶ ἐπειροῖ ἐπέροις· ὁ δὲ ἀγανότητος τοῖς πόνους τὴν χάριν ἐπεμέτρησεν· ἦν γὰρ ἰδεῖν καὶ πυρετούς σθενυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, καὶ φρίκην παυομένην, καὶ δαίμονας δραπετεύοντας, καὶ παντοδαπά, καὶ ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπεύομενα. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάσας Μοναστήρια, πολλὰς δὲ ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσῆγεν. Οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, καὶ ψυχὰς ὁμῶς θεραπεύων καὶ σώματα, καὶ ἀρρώστια ὑπομείνας βραχεΐαν, ὑπέξῆλθε τοῦ βίου ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

Στίχ. Πράξει τὸ ταῦτόν εὔρε κλήσεως πλέον,
Πρὸς τὸν σύνοικον Ἀβραάμ Ἀβραάμης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ πόλεως Κύρου· ἐν ἧ καὶ τεχθεὶς, τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς τὸν πλοῦτον συνελέξατο. Τσσαυτὴ γὰρ ἀγρυπνία καὶ σάτει τὸ σῶμα κατεδάμασεν, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ πλεῖστον διαμείναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεμαθηκὼς δὲ κόμην τινα, πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κειμένην, κατείδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει. Καὶ οἰκίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων· ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσυχῶς προσερχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χοῖ πολλῶ καταχώννυται· εἶτα πόρρω αὐτῶν ἐκλείετο ἀναγκαστικῶς ἀπιεῖναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθὺς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ κόμῃ δεινῶς ἠκίζον, τὰς εἰσφορὰς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θείος οὗτος, τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφορὰς τοῖς πράκτορι δωδωκῶς, τὰς ὑβριστὰς τῶν βασάνων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ τὴν τοῦ Ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, Ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο, Χριστιανοὶ γεγονότες, καὶ αὐτὸν ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ, τρία συγγενόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν εὐσέβειαν αὐτοὺς ὀδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγωγίον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ' αὐτοῦ ἱερέα καταλιπών.

Ἐν τούτοις διαλάμφας, τὴν Καρῶν ὑποδέχεται προεδρείαν· πόλις δὲ αὕτη τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος. Ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνους μυρίοις, καὶ θεοπνεύστοις διδασκαλίαις, Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὔτε γὰρ ἄρτου κατὰ τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέλαβεν, οὔτε ὄσπριον, οὔτε λαγάνων, ἰμιλησάντων πυρὶ, οὐχ ὕδατος, ἀλλὰ θριδακίνας καὶ σέρις (πικρίδας), καὶ ὅσα τοιαῦτα, τροφήν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο. Τούτου τὴν φήμην καὶ ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο, καὶ

ὀλίγον χρόνον ἔκτοτε ἐπιβίους ἐν τῇ βασιλίδι ταύτῃ τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτῆς ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας βασιλεὺς Θεοδοσίος ἐν τῇ τῶν Καρῶν μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμφεν.
 Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῇ Περ-
 • σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
 • γῇ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένοι
 • εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ως τετρωμένοι, τῇ τῆ Δεσπότῃ Πάτερ θείᾳ
 στοργῇ, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον τὴν
 ῥοπὴν, τῆς καρδίας σου ἐκέκτησο, Εὐλογημένοι
 εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Πεφωτισμένος, τῇ τῆ Σωτῆρος αἴγλῃ Πάνσο-
 φε, σκότους τὸν προστάτην ἠλεγξας κρα-
 ταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δέ, Εὐλογημέ-
 νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ρεύσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνα-
 νεύσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε βη-
 ληθεῖς, ἀναπλάσαι κατεσκλήωσεν, ὁ πλαστουρ-
 γὸς Θεός, ἐν τῇ γαστρὶ σου μόνῃ Πανύμνητε.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**υτρωτὰ τοῦ παντός Παντοδύναμε, τοὺς
 • ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκα-
 • ταβάς ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν Πάν-
 • τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ολικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσεῖσω
 σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τῶν θουμά-
 των εἴληψας, τὴν ἐνέργειαν μέλπων· Πάντα τὰ
 ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερός ἀπεφάνθης τοῖς δαίμοσι, τὸν Χρι-
 στὸν κεκτημένος συλλήπτορα· οὐ τὸν
 Σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων· Πάν-
 τα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ρῆτορεύει φανείς ὁ Ἀρχάγγελος, καὶ μηνύει
 τοῦ Λόγου σοι Πάναγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον
 σύλληψιν, καὶ σωτήριον κόσμῳ, Πάντα τὰ ἔρ-
 γα, εὐλογεῖτε κραυγάζων τὸν Κύριον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Λ**ίθος ἀχειρότητος Ὁρθς, ἐξ ἀλαξεύτε σθ
 • Παρθένη, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη, Χριστὸς
 • συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλ-
 • λόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ολῆ τῇ Θεότητι Πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου
 συνετάξω· καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ
 τῆς εἰκόνος μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμ-
 πρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν ἔκ ἐν αἰνίγματι Πάτερ, ἔδ' ἐν ἐσόπτρῳ
 κατοπτεύεις, τὸν τῆς Θεαρχίας φωτισμόν·
 πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον, τῆς
 ὑπὲρ νοῦν λαμπρότητος, καὶ θεωπτίας ἀ-
 ξιούμενος.

Ως ἔχων πολλὴν παρρήσιαν, πρὸς τὸν ἀ-
 πάντων Βασιλέα, Πάτερ λυτρωθῆναι δυ-
 σῶπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πι-
 στῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες
 μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Σειράς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λύσον
 Παρθένη Θεοτόκε, ἢ τῆς εὐσπλαγχνίας
 τὴν πηγὴν, τεκοῦσα μόνῃ Θεομακάριστε, καὶ
 θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αύξησει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ τὰ-
 λαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ
 προσῆξας Δεσπότῃ, καὶ τὸ εὖ δουλεῖ ἤκουσας,
 καὶ τὰ τέτου ἀκόληθα· πρὸς ὃν αἰεὶ μνημόνευε,
 τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντις θεωφόρε.

Θεοτοκίον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν
 προσκύνησιν, προσνέμω πίσει καὶ πόθῳ,
 τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου πανά-
 μωμε, ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σω-
 μάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ
 Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
 τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία
 ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ποταμοῦ τὰ ὄρμηματα, τοῦ τῆς χάριτος
 Κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν ἔμ-
 ψυχον, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἀρρήτα
 ῥήματα, ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς Παραδείσου
 πλουτήσαντος· οὐ καὶ γέγονας, δραστηκὸς ὑ-
 πηρέτης ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια Παμμακάαρ,
 ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγγασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενεῖα πίστεως κατελάμπρυνας· τῆς ἐπιγείου δὲ Πάισοφε, δουλείας ἀπῆλλαξαι, καὶ τῇ ζεύγῃ τοῦ Χριστοῦ, τὸν αὐχένα ὑπέκλινας· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ὡς ἀκτινά σε Πάισοφε, φεγγοβόλον ἐξήσραψεν, ὁ τοῦ κόσμου Ἥλιος καὶ Διδάσκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυματίων ἐνεργείας, τῶν Πιστῶν ταῖς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία Θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων τὴν ταπεινῆ μου ψυχὴν, καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιοσύνης τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως, ἧς ἐπέτυχον, τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοία, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρῶν ταῖς χύσεσιν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένοσ καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· Τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τῆς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος γ΄.

Ἀπόστολε Ἄγιε Ὁνήσιμε, πρέσβευε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Παθῶν με δούλον ὄντα λύτρωσαι Μάκαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὡ**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
• θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐ-
• βόα, ἄσωμεν.

Πεφωτισμένος τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, δυσωπῶν Ὁνήσιμε Χριστόν, τὸν φιλάθρωπον Θεόν, μάκαρ διάσωσον.

Ακτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθεῖς, λαμπηδόσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀ-

χλύν, εὐχερῶς διέφυγε Χριστῷ, χαριστήριον ᾠδὴν, βοῶν Πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθησ παμμακάρε ἱεουργός, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶσ, πανταχοῦ διέδραμες Χριστόν, ἀναγγέλλων εὐσεβῶσ, Θεομακάριστε. Θεοτοκίον.

Ὡραῖσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, Θεομητορ ἄχραντε, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες, ἡμᾶσ τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς, καταφαιδρύναντα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ὁ**ὐκ ἔστιν Ἄγιος ὡσ σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου,
• ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν σου
• ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶσ, ἐν τῇ πέτρᾳ,
• τῆς ὁμολογίας σου.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆσ τὸν χειμαρρῶν, ἐξ αὐτῆσ ἀναλαβὼν, τὸ πρόσωπον τῆσ σεπτῆσ, Ἐκκλησίας, Ἐνδοξε κατήρδευσας.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαινότατος ὠφθης, εὐσεβείας λαμπάσι, ταῖς καρδίας τῶν Πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶσ, τῇ φωσφόρῳ, αἴγῃ τοῦ κηρύγματος.

Ελύθησ Παύλου τοῖσ δεσμοῖσ, ἐκ δουλείας τῆσ πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆσ χάριτος τιμηθεῖσ, Υἱὸσ Θεοῦ γεγονῶσ, κληρονόμοσ, θείοσ ἀναδέδειξαι. Θεοτοκίον.

Δολίωσ ὄφισ με τὸ πρὶν, ὡσ αἰχμαλῶτον εἶλε, δι' ἀπάτης ἐρπύσας· δια σου δὲ τῆσ αὐτοῦ, δουλείας ἀπαλλαγείσ, Θεομητορ, ὕμνοισ μακαρίζω σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Δόγον.

Εκ δουλείας τῆσ πλάνης ἀπαλλαγείσ, ἀπελευθέρωσ ὠφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δούλοσ γνήσιοσ, χρηματίσας ἐν χάριτι· κοινῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενοσ, διὰ Χριστόν ἐκτάνθησ, ἀδίκωσ Ἀπόστολε· ὅθεν ἠξιώθησ, μαρτυρήσας νομίμωσ, τῆσ ἄνω λαμπρότητοσ, Γεράρχα Ὁνήσιμε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖσ ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡς Παρθένοσ καὶ μόνη ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρῶσ τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαί τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆσ Θεότητοσ· καὶ ὡσ βρέφοσ θηλάζεισ, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένοσ, ἀξίωσ δοξάζομεν, τὸν πανόγιον τόκον σου, καὶ συμ-

φώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμναῖς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρῦουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγγνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγγνα ἐλέους· Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοισι σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἢ
» **Σ**επτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Οὐδέλων ἀπαντας, σωθῆναι Κύριος, ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱεουργόν, Μάικαρ προχειρίζεται, ἱεουργῆντα τὸ σεπτόν, θεοφάντορ Εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας, Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ, Λόγον τὸν αἰδίων, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὀμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θεῖῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς Ἱερεὺς, Πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, Μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Οφύσει ἀναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχὴν, θεῶν καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐκ φθορᾶς, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σου ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» **ζ**όντων σοι ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον δέο-
» **μ**αι, σὲ εἶδέναι Δόγε Θεοῦ, τὴν ὄντως Θεὸν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, Μάικαρ καθαρότητι πάντα, τοῦ δυσμενοῦς ὑπεριπτάμενος, βρόχους, ἀνυψώθης πρὸς οὐρανίης σκηναῖς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Οσὸς Ἀπόστολος Ἀγαθὲ, τὴν δια σαρκὸς σου παρουσίαν πρὸς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ὀδηγῶν καὶ φωτίζων, αἴγλη τῆς πίστεως.

Νοὸς ἐδείχθης πανευπροσπῆς, ἔνδοξον κεντημένος ὡς λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς θείας χάριτος, τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος μάικαρ Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἀμαρτίας μου τὰς σειράς, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ, Παρθένε διαῤῥήξον· τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπίς, τῶν πίστει προστρεχόντων, τῇ θεῖᾳ σκέπῃ σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
» **ρ**ῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» **εὐ**δίῳ λιμένισι προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» **γ**αγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Αστράψας ὡς ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθεῖς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτινά σε τηλαυγῆ εὐτόνως ἐλαύνουσαν, τῆς ἀγνοίας τὸν ζόφον Παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐστηλίτευσας, τῶν ἀνόμων τὰ σαθρὰ, καὶ δυσσεβῆ φρυάγματα, εὐσεβείας φθεγγόμενος εὐσεβῶς τὰ θεῖα διδάγματα, Ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Υπάρχων ὑπεύθυνος, ἀμαρτίαις καὶ δεινῶς, τραυματισθεῖς ὁ δειλῆς, ἐπὶ σὲ θεομητορ τὴν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς ἐλαῖς ἐξελείψαι τῶν πταισμάτων μου.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀκτὶς ἐξέλαμψας, τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάικαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμον φωτίσαντος· διό σε πάντες, τιμῶμεν Ὀνήσιμε. Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σαλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στερόρῳτῃ, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στερόρῳς ἔπαυσας τὴν πλάνην; Χρισθεῖς γὰρ Ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θεῷ ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ Ἀποστόλων κήρυγμα λαβὼν, μετέσχες καὶ τῶν στεφάνων· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΕ΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου.

Στίχοι.

Ἦπλωσεν Ὀνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη,
Παῦλε σκελῶν δραμόντα γενναίως δρόμας.

Πέμπτη Ὀνησίμου σκέλα Σραῦσαν δεκάτη τε .

Οὗτος, οἰκίτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος Ἀπόστολος Παῦλος· ὃ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνησίμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθεὶς προσήχθη Τερτύλῳ τῷ τῆς χώρας Ἐπάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. Ἐνθα παραγενομενος ὁ Τέρτυλος, τὸν Ὀνησίμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει εὐρῶν, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς· εἶτα τὰ σκέλη κατεσάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς μεθιστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μαῖωρ αἰκίζόμενος τελειοῦται .

Στίχ. Μάξιξι πλησθεὶς ταῖς ψόας ἐμπαιγμάτων, Δαυῖδ τὸ ῥητὸν φάσκε, Μάρτυς Μαῖωρ .

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βασιλέων, στρατευόμενος ὑπὸ τὰ τάγμα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζαίῳ δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθεὶς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστιζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔρρει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισεν, ἰχώρσι καὶ λυθρῷ ἐκ τῆς διασφήφως προσεικός· γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκῶν, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμειος στρατιωτικῆς εἰς δυνάμειν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου .

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον, Εὐσέβιος, τὸ θαῦμα καὶ τῶν Ἀγγέλων .

Οὗτος ὁ Ὁσιος, ὅθεν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἢ κατ' αὐτὸν Ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν· ὅπερ δὲ ἴσμεν, τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐρανὸν, ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων, ἐκτῆσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἐν τινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο· ἔπειτα δὲ ῥαχίαν ὄρους καταλαβὼν, ἐν κώμῃ, Ἀσιχᾷ λεγομένη. Σριγγίου μόνον ἐκτῆσατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ τάλαιπωρῶν, τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον· ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος, ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελαμβάνεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν.

Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθῦ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποδαλεῖν, οὔτε τὴν τροφήν, οὔτε τὴν οἴκησιν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ αἵρος ποιότητας, ἐρρίκνωμενον ἔχων τὸ πρόσωπον, τιταριχυμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζωνὴν δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μένειν· κατηνάλωτο γὰρ τὰ γλυτὰ καὶ ἰσχία.

Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν Σόρουσον δυσχεράνας, τὸ πλησιάζον Μοναστήριον καταλαμβάνει· καὶ Σριγγίῳ μικρῷ παρα τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρησάμενος, μετὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ, τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἀγίας Νηστείας, δεκαπέντε χρᾶσθαι ἰσχάσιν εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἰδρῶσι περιρρέόμενος, ἐπὶ ἐνευνήκοντα βεβιωκῶς, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ περιπεσῶν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίας προσβείαις, ὁ Θεὸς, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄροσοδόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-

» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεῶ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Τὸ μακάριον ἀπέιληφας Ὀνήσιμε, τέλος καὶ τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν ἠξιώθης μάκαρ καθορᾶν, καὶ μέλπεις γηθόμενος Χριστῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ῥωμαλέω σου φρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης τὰ μηχανήματα, κατεπάτησας, εὐσεβείας ταῦτα καθελὼν, ὀργάνοις θεόσοφου βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Θεοτοκίον .

Ὡς ὑπάρχουσα πανάμωμος Θεόνυμφε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρήτως ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρὸς, χερσὶ τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομητορ ἀγνή .

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίου θυσιᾶν ὕδατι ἔφλεξας· ἅ-
» παντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βηλεσθαι.
» Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Σὺν Ἀγγέλοις χορευὼν μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρτυρίου τε στέφει κατακοσμημένος, Σρόνω νῦν φαιδρῶς, τοῦ Δεσπότης παρίστασαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Ἀποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπόρρητων τῶν θείων ἔσχεσ ἐνάργειαν, κήρυξ, ἀληθῆς, Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Γαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς, τοῦ Σωτῆρος πλουτήσας πᾶσι μετέδωκας, τούτου πειθαρχῶν, μάκαρ θείοις προστάγμασιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

Θεοτοκίον .

Μυθηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως ἀνυμνοῦμεν τὸ μέγα καὶ ὑπὲρ ἔννοϊαν, Πάναγνε σεμνή, Θεομητορ Μυστήριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας .

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγμα-
» τα· διὰ σὲ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροταῖς, Λό-
» γος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις, Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν .

Ἀστήρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτιστικῆς καὶ ἀκτίσι διαλάμπων τοῦ Πνεύματος, καὶ τὰ κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτὶ, τῷ τῆς θεογνωσίας, μάκαρ Ὀνήσιμε· ὅθεν Ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν .

Καρποῖς τῷ Πνεύματος ὧν κατάκοσμος, εἰς οὐρανοὺς ἐπήρθη Θεοφάντορ γηθόμενος· τοῦ Χριστοῦ Ἀπόστολος γενόμενος, πάνσοφος Γεράρχης, Μάρτυς ἀήττητος, Κήρυξ ἀληθῆς τῶν ὑπὲρ νοῦν, Θεομακάριστε.

Αεὶ προΐξασο τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντός τὴν σὴν τε ἐκτελούντων πανήγυριν, τῷ Δεσπότη παρεστῶς Ὀνήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς, καταλαμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ρύσθεις τῷ τόκῳ σου παναμώμητε, Μήτηρ Θεοῦ, τῆς παλαιᾶς δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθοράν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἀμαρτίας, ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς οὐρανίαις Στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς Μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ Κορυφαίῳ, τῶν Ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιήλθες, τὴν γῆν στηρίζων τῷ λόγῳ, παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν Ἀγγέλοις, Ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύων.

Θεοτοκίον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ Ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἐρμηνεύσαι, ἢ ἐννοῆσαι Παρθένε· τί κτεις γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς Ποιητὴν, σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ· οὐ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὄρθρου Ἀκολουθία, ὡς σύνθητες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΣ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρὰ.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Αποστόλων ἰσάριθμοι, Ἀθλοφόροι γινόμενοι, Ἀλογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, τυράννων ὠμότητα· ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στερόνως, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες,

ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στρεβλώσεις τῆ ἐλπιδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις εἶδεσι προσπαλαίσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν ἀνώλεθρον νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰώνιοις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότη τῶν ἀπάντων, συμβασιλεύοντες. Ἐνδοξοί.

Σὺν Παμφίλῳ Θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ, Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἱερεμίας, Ἡλίας τε, καὶ Θεῖος Πορφύριος, Παῦλος, Ἰουλιανός, Σαμουὴλ ὁ Θαυμασίος, νῦν τιμαίσθωσαν, ὑμνωδίας ἀσμάτων καὶ ποικίλοις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀεισέβαστοι Μάρτυρες.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επομβρίαις πανόχραντε, τῆς τῷ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν, τὸν τὴν ἀμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀειζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνάς ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότητε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Δῆμον δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων ἀναμείλω. Θεοφάνους.

Ὡδὴ αἰ. Ἦχος δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἔχυσεν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Δυναμίει τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φαλαγγὶ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρὰν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ησχύνθη τοῖς ἀθλοφόροις Μάρτυσιν, ὁ δυσμενῆς προσβαλὼν· τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρέ-

τραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβα-
λεῖν ἐκ ἰσχυσε, τῶν ἀριστεῶν τὴν στερρότητα.

Μανίας ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατή-
σατε, θεία συνέσει Μάρτυρες Χριστοῦ,
καὶ σοφία κοσμούμενοι, ἢ ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυ-
σαν, οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ο θεῖος καὶ θεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαλη-
θεύουσαν, πεπλουτηκῶς τὴν κλῆσιν ἀ-
ληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χρι-
στὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάρρηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης Ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψα-
σαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεο-
τόκε πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξαζόντες, δια-
παντός σε μακαρίζομεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» Χριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγὴ καὶ στρέωμα.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σε-
πτῶ χρίσματι, Μάρτυς Χριστῷ Πάμφιλε,
τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ως λύρα πανευπρεπῆς, ὁμολογίας ἐμμελῶς
ᾄδουσα, φθόγγης Χριστοῦ Μάρτυρες, συγ-
κεκροτημένοι γεγόνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανίης
καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφα-
νον, παρὰ τοῦ Δεσπότη εἰλήφατε.

Θεοτοκίον.

Εσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν
Πάναγνε· ὑπερφυῶς σάρκα γάρ, ἐκ σοῦ
προσλαβὼν ἠμφιάσατο.

Καθισμα, Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ
Κυρίου Ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ
χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν,
τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες· ὅθεν ἐκκληρώσαντο,
αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες
αἰεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρί-
σως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσ-
ποινα οἱ δὴλοί σε, κράζοντες καὶ λέγοντες· Πα-
ναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐ-
χθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης ἀπει-
λῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὀρώσά σε Χριστέ, οἴμοι! πα-

θεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος,
ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θείων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.
ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**παρθένητα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν Ἀποστόλων,
καὶ Προφητῶν χαρίσμασιν ἢ χοροστα-
σία, ὠφθη τῶν Μαρτύρων σου, ἢ τούτων ἰσα-
ριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοία σου.

Απὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς
ἐν βραχεῖ ὀλόκληρον τύπον ἐκκλησίας,
σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· Δό-
ξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ραδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς
Ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασι-
νων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζον-
τας· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ιθυνόμενος παλάμη τῇ τοῦ Δεσπότη, τὸν δι-
αυτὸν ἐκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ
πανεύφημος, Μαρτύρων κραυγάζοντες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Θηγορίαις ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ
σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων ταῖς ἐκβάσεις,
Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ
λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» θας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῆ, προσανέχειν ὦ Πάμ-
φιλε, τὴν ἔνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους
μετήλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ο θεία πολιᾶ, καὶ συνέσει κοσμούμενος,
τῆς πόλεως τῆς ἀγίας, ὠρμημένος Οὐά-
λης, ὡς Μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τοῦ Παύλου ὁ-
μώνυμος, πανεύφημε τῶν Μαρτύρων, τῷ
στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλαῖσαι.

Θεοτοκίον.

Ανώρθωσας Ἀγνή, τὸ τῆς Εὐσας ὀλίσθημα,
ἀκυσάσα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατερράγ-
μένων, τὴν πτώσιν ἀνορθώσαντα.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἢ
» Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαυμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ρέυσαντι αἵματι.

Ελπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σε Σῶτερ ὁμώνυμοι.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἡλίας, Δανιὴλ καὶ θείος Ἰερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Λαμπτήρας, τῷ Θεῷ φαεινούς, νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἢ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγος πλουτήσασα. Θεοτοκίον.

Οἶρος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Φιλῆσας Χριστοῦ, τὰ θεία θελήματα, ἐδείχθης Πιστῶν, ἀκέστῳ φιλόχριστος, γενναϊόφρον Πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτὴν σου πανήγυριν. Πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ιδοὺ ἐξελαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ στερέρου ἀθλητοῦ, Παμφίλου τοῦ θεοκήρυκος, πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα φέγγει τῷ ἀνεσπέρῳ. Περιχαρῶς, ὧ φιλέορτοι, δεῦτε συνδράμωμεν, καὶ τὴν τούτῃ θείαν ἡμέραν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἐνιαύσιον, τοῖς ἄσμασι καταστέψωμεν, εὐλογοῦντες ὑμνοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως σεφανώσαντα. Πρεσβεύει γὰρ ἀπαύσως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ 15. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδότου, Ἡλίας, Ἰερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ, καὶ Δανιὴλ.

Στίχοι.

Ἐπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φίλῳ Λόγε,
καὶ τὴν τομὴν ἠγεῖτο τῆς κείρας φίλην.

Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον Οὐάλης,
βλέπων τομῇ χαίροντα, τὴν τομὴν φέρει.

Ἦλαντο πρὸς πῦρ Μάρτυρες θεῖοι δύο,
θεοῦ πόθῳ πῦρ ἐν τρέφοντες οἱ δύο.

Σταυροῦσι δούλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου,
καὶ Θεόδουλον, δούλον Ἐσταυρωμένου.

Κλήσεις Προφητῶν καὶ τελευτᾶς Μαρτύρων,
ἀύχοῦσι πέντε Μάρτυρες τετμημένοι.

Ἐκτη καὶ δεκάτῃ ζήφους τάμε Πάμφιλον ἀκμή.

Οὗτοι οἱ ἑνδοξοὶ Μάρτυρες, ἐν τῷ ἔκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν διωγμοῦ, εἰς τὸ Μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφορῶν ἅμα πόλεων, καὶ ἐπιτηδευμάτων, καὶ ἀξιωματῶν, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως Καισαρείας παρῆναι, τῶν φυλάκων πυνθανομένων, τίνες τε εἴεν, καὶ ὅθεν ὄρμητο, Χριστιανούς ἑαυτοὺς ἀπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες, Φιρμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν· καὶ ὁ μὲν Ἡλίας, καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι, μετὰ πολλὰς βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτηθέντων αὐτοῖς Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφυρίος, τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου τὸ σῶμα ἐπιζητῶν, κατεσχέθη, καὶ παρεδόθη πυρὶ. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανός, τὰ τῶν Ἁγίων ἀσπαζόμενος σώματα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει· καὶ τοῦ Ὁσίου Μαρθῶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ' ὀνόματι τῶν Μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ κλήσις ἔργον μαρτυρωνύμῳ πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων ξίφει.

Στέρξας Μαρουθᾶς τὸν Θεὸν σφόδρα
σφόδρα,

Θεῷ παραξᾶς, τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Μαρουθᾶς Ἐπίσκοπος γέγονεν· ἀπεισάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρὰ τοῖς Πέρσαις ἀξιώθει, μάλιστα, ὅτι τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπήλλαξεν, ἐξαιτήσας· τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο· καὶ χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν, ἐν ἣ τὴν πόλιν ἀνεκαίνισεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη συμπαντηγυρίζεται τοῖς Μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στίχ. Ζωῆς ματαιίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῆ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰῶνα χρόνον.

Οὗτος ὁ Ὁσιος Πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφὴν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτὸν. Καὶ ἐξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μίτε ὀρώμενος, μίτε φθειγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκείθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρυφήσου τοῦ Κυρίου, καὶ δώη σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δὲ τίνος βραχείου ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο· ἵνα δὲ μὴ προκίηται τοῖς ὄραν βουλομένοις, ὡς ἔτυχεν, ἐγκάρσιον αὐτὸ ἐλικοειδῶς εἶχε κατασκευασμένον. Τροφή δὲ αὐτῷ

ἰκομίζετο, διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἄπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα.

Οὕτως οὖν ὁ Ὁσίος ἐπιβιούς ἐν ὄλοις ἐξήκοντα ἔτησι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφήν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγὴν, ἐκ τούτου θαυματῶν δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· καὶ γὰρ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε· καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν· ἀκρίδων πλῆθος τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε· καὶ καρκινωθέντα μασθὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγίδι μόνῃ, ἰάσατο· ὑπὸ κεράστου κρουσθέντα τινα, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ Ὁσίος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίου βίου ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἀλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφρόντιδος, ἔλαβεν, εὐφραϊνόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ, Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀγίας τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας Πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτῆ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκία Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ Βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου, καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς Ἐκκλησίας. Συγχωρήσει δὲ Θεοῦ, ἐκβάλλεται παρὰ τοῦ αἰρετικῆς Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἐνθα θλίψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑποστάς, καὶ ἀσθενεῖα περιπεσών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ταῖς τῶν Ἀγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι παῖδες τῆς
• Περσικῆς, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆς
• φλογὶ, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογη-
• μένος εἶ, ἐν τῷ ναῶ τῆς δόξης σου Κύριε.

Φαιδρῶ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι, Μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν σε χαράν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξέόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ὁ Νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ σώσας Θεός, οὗτος Ἀθλοφόρε μάκαρ σε δι' αὐτὸν, ἐν πυρὶ ὀλοκαυτούμενον, σαφῶς προσδέχεται, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ρώμη ψυχῆς τε, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πᾶσαν τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχὺν, καταβέβληκας πανεύφημε, Εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγαῶν καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκου, ὠραιότερα πάσης κτίσεως, ἔφυε· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδαιήτημα πανάγιον. Εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Χείρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ

• δύναμιν ἔσβησαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασαί, Παῖδες κραυγαῶντες· Εὐ-
• λογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νόμοις σὺ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἄπαντα, πάνσοφε Σέλευκε· ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδασκαλός, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν ἐπιμελούμενος, καὶ κραυγαῶν· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἄγλη ἀναλάμπων νοπη, Πρεσβύτα ἐνδοξε, Μάρτυς Θεοδόθε, καὶ δούλος γνήσιος γέγονας, τὸν Δεσπότην ἐκμιμήμενος· ἔ τὸν Σταυρὸν ἐπιποθῶν, σταυρὸν ὑπέμεινας, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγαῶν τὸν Κύριον.

Ναὸς φανεῖς Ἰουλιανέ, τοῦ θείου Πνεύματος, τρόπων χρηστότητι, κατακεκόσμησαι, πλήρης μὲν, εὐσεβείας καὶ πραότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὄφθεις, ὀλοκαυτούμενος, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγαῶν τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σῆ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεῖς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι' εὐσπλαγγνίαν βουληθεῖς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὡδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄϊθος ἀχειρότμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξεύτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωναῖος ἐτμήθη,
• Χριστὸς συνάψας τὰς διεστῶσας φύσεις· διὸ
• ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Μόνην τὴν οὐράνιον ἔχειν, ζῶν ποθῶντες Ἀθλοφόροι, τῶν τῆς ἐπικήρης καὶ φθαρτῆς, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε· καὶ νῦν τροφῆς τῆς κρείττονος, καὶ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἐνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορευέτε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῆς πηγῆς, παρεστηκότες Μάρτυρες ἐνδοξοί· ἀφ' ἧς ἀπαρυόμενοι, ταῖς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Ἄργῳ καθηράμενοι θείῳ, ταῖς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλῖδας, καὶ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι, πανευπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἠμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν παναοίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαριθμοῦ χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιοθῆναι καθικέτευσον.

Θεοτοκίον.

Ὡς Μητὴρ τοῦ μόνοῦ Δεσπότη, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε

Μαρία· διό πιστοί σε πάντες πανάμωμε, αἰεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνωδαίαις μεγαλύνομεν.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολυσις.

Τῆ ΙΖ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὰ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν, προσόμοια Στιχηρά.

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν, σὲ τῆ οἴκου μένη παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεός, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι' αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ θεοσεβείας, ζήλω προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος· ὦ νῦν εὐσεβεὶ παρρησία, Μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλῆς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος, πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε, ὄξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἐτοιμότητος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Εῶν, τὸν χειμάρρον τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὐίλατον, Μάρτυς ἀληθέστατος, αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμάρρων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας· ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνυπόστατον· παῦσον, πειρασμῶν καταιγίδας· σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιωμακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα, Ἦχος β'.

Θεῶν δωρεῶν ἐπώνυμόν σε γεραίρω, τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθεὶς, κατέλαμψας ἄθλοις σου τὴν σύμπασαν κτίσιν· τοῦ πυρὸς αἰκμαϊότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας· διό ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθεὶς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, Μεγαλομάρτυς Ἀθλητά· Ὡς ἔχων παρρησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενωσ ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἰκέσιον ᾠδὴν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτέκε, ἣν σοι προσάγομεν. Δέσποινα

διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς, καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποιμνὴν σου ταύτην, πίστει σοὶ προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ· σὺ γὰρ τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παρρησίαν ὡς Μητήρ, ἐκτενωσ πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, ἡ ἀμίαντος ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριόν, θέλοντα ἐλκόμενον, θρηνησα ἔλεγεν· Ἀτεκνωσάιν νῦν σπεύδεις με Χριστέ τὴν τεκοῦσαν; τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὁμως, ἀνυμνωκαὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν Φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρά τῆς Ὀκτωήχου.

Δόξα, Ἦχος β'.

Τὴν θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυματῶν σου Μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοὶ προστρέχουσι, δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· Αἰχμαλώτους λυτροῦσαι, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλείοντας· μάταιον δρασμὸν ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανέρωσιν ποιεῖς, τοῖς συληθεῖσιν Ἀθλητά· καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἀρπαγῆς ἀπέχεσθαι· νηπίοις χαρίζη συμπαθῶς τὰ αἰτήματα· θερμὸς εὐρίσκη προστατῆς τοῖς ἐπιτελοῦσί σοι τὸ ἱερόν μνημόσυνον· μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, Ἀθλητά ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σοι τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τῆ ξύλου σε νεκρόν.

Νέον, οὐρανὸν κοινοφανῆ, οἱ τοῦ οὐρανοῦ αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ δόξαν δηγοῦνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν, καὶ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν, ἀγγέλλουσι κόσμῳ, ἔχοντες στερέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ· φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι γῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σὸν τοῖς ἔθνεσι.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Οὔτε, ἐν Σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἐώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· Πῶς θνήσκεις Υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδαμ, ρῆξαι καὶ θανάτου λυτρωσάιν, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον; Δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος β'.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα! ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος Μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὀλοκαυτωθεὶς, ὡς ἄρτος ἡδύς, τῇ

Τριάδι προσήνεκται. Ταῖς αὐτοῦ ἰκεσίαις, Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τοὺς προσκαλουμένους σε σῶζε παμμακάαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἦραν διοδεύσας ὡσεὶ ξηρὸν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγῶν, ὁ Ἰσραηλίτης ἀνεβόα· Τῷ Λυτρωτῇ καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Τὸν δεῖον ἀγῶνα Μάρτυς Χριστῆ, διηγωνισμένος, καὶ τὸν δρόμον τετελεκώς, τὴν πίστιν τηρήσας τῆς ἐνθέου, δικαιοσύνης εὖρες ἐφάνον.

Οὐράνιος Ἐνδοξε χορευτῆς, σὺν τοῖς Ἀσωμάτοις, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ἦπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν Ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ρύομενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρὸς, ἀφράστως στεκουῖσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπὸν, θεραπεύσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπραΰνον.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοὶ Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ἦν τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτώσεν· ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προσφευγόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, Μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ἐμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοὶ, καὶ τὴν ψυχὴν, τῆς σῆς Ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν ἀγνή τάραχον, Μήτηρ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν.

Θεὶκήσ παντευχίαν ἀναλαβὼν, καὶ εἰδῶλων τὴν πλάνην καταβαλὼν, Ἀγγέλους διή-

γειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ δεῖω πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτούσί σε νέμεις, τὰ δεῖα δωρήματα, ἰαμάτων χαρίσματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐφορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παναγία Παρθένε Μήτηρ Θεῆ, τῆς ψυχῆς μετὰ πάθη τὰ χαλεπὰ, θεραπεύσον δέομαι, καὶ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν καὶ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἀθλιος· οἴμοι! τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἥνικα οἱ Ἄγγελοι, τὴν ψυχὴν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, καὶ προστάτις θερμότατος· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δούλος σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ αἴμνας θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δ' ἐσπλάγχνα με φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέης. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέης ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ δεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπον, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἰστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, καὶ ταῖς δεῖαις αὔραις παναοῖδμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ρῦσαι ἀπειλῆς παμμακάαρ Θεόδωρε, τοὺς ἐν πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν δεῖαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως, τεταπεινωμένους ἐπανόρθωσον. Θεοτοκίον.

Ἦπὸ χρόνον γενόμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμπαντα, Θεομητορ ἡμῖν τέτοκας· ὃν δυσώπει σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ὁρθρίζοντες βοῶμέν σοι Κύριε· Σῶσον ἡμᾶς· σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν.

Μαρτύρων πεφηνώς ἐγκαλλώπισμα, Μάρ-
τυς Χριστοῦ, τῶν πιστῶν βοήθεια, γενοῦ
καὶ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ενώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ
νοῦν, ἀγαθῶν Θεοῶρε, τοὺς σὲ τιμῶντας
διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ Κτίσαντος, τὴν
τῶν κτιστῶν, ἀπώσω προσπάθειαν, καὶ
τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Οὐν ἔτεκες Παρθένε πανάμωμε, Θεὸν Λό-
γον, ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει
ὑμνοῦντων σε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἄνο-
• **μ**ίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀ-
• **ν**άγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐ-
• **π**άκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Υπέρμαχος πεφυκῶς, τῆς εὐσεβείας θερ-
μότερος, καὶ πλάνης στηλιτευτῆς, εἰδώ-
λων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ πα-
θῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μου γενοῦ, καὶ τεῖχος Μάρτυς ἀ-
σάλευτον, τὸ ἀσθενῆς καὶ σαθρόν, τὸ τῆς
διανοίας μου, στηρίζων Θεοῶρε, ταῖς σαῖς
προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιῦ, καὶ φθειρομένης ἡ-
λόγησας· στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμα-
καρ Θεοῶρε, τελειῶς ἠγάπησας, ἐν ἣ νικηφό-
ρος, ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Εξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ Ὑψίστου εὐπρέ-
πεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός, καθ'
ἔνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ Ἀειπαρθένε, περιβε-
βλημένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Καντάκιον, Ἦχος β'. Αὐτόμελον.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβῶν
ἐν καρδίᾳ σου, ταῖς ἐναντίας δυνάμεις
κατεπάτησας, Πολύαθλε, καὶ στέφει αἰρακίῳ
ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχοῦμενον εὐχαρί-
στως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε· ὅτι δώρη-
μα θεῖον δεδώρησαι τὸν γενναῖον ταῖς ἀθλοῖς
Θεοῶρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς
ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν
στεφανίτην σου Χριστέ ὁ Θεός· ὑπὲρ οὗ μέχρι
τέλους ἀντέσχεν, ἀθλῶν ὡς ἀήττητος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΖ. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου
Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος.

Στίχα.

Τήρων, ὁ δηλῶν ἀρτίλεκτον ὀπλίτην,
Θεῷ πρόσεισιν, ἀρτίκαυστος ὀπλίτης.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ πυρὶ Τήρωνα φλεγέθωσιν,
Οὗτος ὁ Ἅγιος Μάρτυς, κατὰ τὸς χρόνους ἦν Μαξιμιανοῦ
καὶ Μαξίμου τῶν βασιλέων, ἐκ Μητροπόλεως Ἀμασσίας
ὀρμώμενος, ἐκ χωρὶς λεγομένους Χρυσιαλῶν. Ἄρτι δὲ τῇ στρα-
τιᾷ τῶν Τηρώνων καταλεγείς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τῆ Πραι-
ποσίτε Βρύγκα τυγχάνων, παρ' αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατίστη,
τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν
Ἑλλήνων, ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων, κα-
ταχλευάσας. Καὶ καιρῶς δοθόντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, ἐκ ἐν
ἀπραξίᾳ τῶν, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξέτελε-
σε. Τὸ γὰρ εἰδὼλον τῆς τῶν θεῶν μητρος, ὡς Ἑλληνες λη-
ρωδοῖσι, κατέφλεξεν. Ὄθεν συσχεθεῖς, καὶ αὐτεργὸς γενέσθαι
ὁμολογήσας τῆ ἔμπρησθῆ, πρῶτον μὲν κρεμασθεῖς ξέεται,
εἶτα, εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειῖται.

Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ
Μαρτυρίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς
πρώτης τῶν Νηστειῶν ἑβδομάδος, ὅτε καὶ τὸ θαῦμα γέγο-
νε παρ' αὐτοῦ τῶν κολύβων, ῥυσαμένου τὸν ὀρθόδοξον λαὸν
ἐκ τῆς μεμιασμένης βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μαρίας, ἀδελφῆς τοῦ Ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Ἀφείσα τὴν γῆν Μαρίας, παρθένης,

Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπει.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τῆ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ Ἅγιος Φί-
λιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαῖος καὶ Μαρίας τῆς
ἀδελφῆς αὐτοῦ, εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον
τῆ Χριστοῦ κρεμασθεῖς καὶ τελειωθεῖς, πῆξασιν πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ κατεχώσθησαν εἰς τὴν γῆν ὅ, τε Ἀνθύπατος, καὶ οἱ ὑπ' αὐ-
τόν· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν Ἅγιον Βαρθο-
λομαῖον, καὶ τὴν Ἁγίαν Μαρίας, κρεμασθέντες καὶ αὐτὸς
ὄντας, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν
αὐτοὶ τὸν Ἅγιον Φίλιππον, καὶ ἐκατεπόντισαν αὐτὸς, ἀλλὰ
καὶ τὸς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον, καὶ
τὴν αὐτῆ γυναῖκα Ἐχιδναν, ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ
Βαρθολομαῖος καὶ ἡ Μαρίας. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος,
ἀπελθὼν εἰς Ἰνδιαν τὴν Εὐδαίμονα, σαυρωθεῖς τελειῖται. Ἡ
δὲ Μαρίας, ἀπελθῶσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν
λόγον τῆ Χριστοῦ, καὶ πολλὰς βαπτίσασα, ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Αὐξιβίου.

Στίχ. Τὸν Αὐξιβιον οὐ παρόψεται λόγος,

Φανέντα ληξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοστηρίκου· καὶ Μνήμη τῆς εὐρέσεως
τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελαδοῦ.

Στίχ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς δικέλλη τῷ λόγῳ,

Μηνᾶν ἐκείθεν ἐκφέρω κερυμμένον.

Επὶ τῆς βασιλείας Βασιλείου τῆ φιλοχρίστου βασιλέως, ὁ
μακάριος Μηνᾶς, μιᾶ τῶν νυκτῶν ἐπιστὰς τινὶ ἀνδρὶ,
Φιλομάτῃ λεγομένῳ, καὶ τῇ τῶν Κανάτων (ἄλλ. Ἰκανά-
των) κατελεγμένῳ σχολῇ, ὡς αὐτὸς εἶη Μηνᾶς ὁ Καλλι-

κίλαδος, ὁ ὑπὸ γῆν κρυπτόμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν αἰγιαλῷ, καταμηνύει, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύει δακτύλῳ, καὶ ὄν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ, ὀρθριώτερον ἀναστάς, Μαρκιανῷ τῷ Νουμερίῳ, φίλῳ αὐτοῦ ὑπάρχοντι, τὰ ὁραθέντα μνηύει ἀκριβῶς. Οὗτος δὲ πάλιν τὰ ἀκουσθέντα ὅπλα ποιεῖ τῷ Βασιλεῖ, καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον ἐρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σιδηρὰν λάονακα, ἐν ἣ ἦν τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγκολαμμένην, καὶ δηλώσαν ἐκεῖ κατατεθεῖσθαι τὸν Μάρτυρα, ἐν ᾧ ἠρετίσατο τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τῆς πλακὸς γραφὴν, εὗρον παρωχηκότας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδήμει ἐξέπεψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ τῇ μνήμῃ γενομένων Βασιλέων Μαρκιανοῦ καὶ Πηλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν Σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας, καταντήσαντες Παῖ-
» **Ο**δες ἐν Βαβυλῶνι ποτέ, τῇ πίστει τῆς
» Τριάδος, τὴν φλόγα τῆς καμίνου, κατεπάτη-
» σαν ψάλλοντες· Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς
» εὐλογητὸς εἶ.

Σζωῆς μὲ προσάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω
» τῆς σωτηρίας μὲ, καὶ φύλακα Θεόφρον, ἀ-
» σφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίσει κραυγάζουσιν·
» Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότατον Δῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ
» καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας Παμμάρκαρ,
» καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὠλοκαύτωσας ἐνδοξε,
» Ὁ τῶν Πατέρων βουῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος Μάρκαρ τῷ
» Θεῷ Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς
» νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος·
» Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Ε'κ γαστρὸς σου προῆλθε, σαρκωθείς ὁ τῶν
» ὅλων Παρθένε Κύριος· διό σε Θεοτόκον,
» φρονῶντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν·
» Ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'πταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» **Ε**τύραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργὸν καὶ Λυτρωτὴν
» ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Παντοδαπαῖς Πανεύφημε, τρικυμίαις κυκλῶ-
» μενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνε-
» χόμενοι, προστάτην ὀξύτατον, καὶ συνεργὸν γι-

νώσκοντες, πάντες οἱ πιστοὶ σε, πρεσβευτὴν τῷ
» Δεσπότη, προσάγομεν βουῶντες· Μὴ ἐλλίπης
» πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πάνσε-
» πτόν σου μνήμην.

Α'μαρτιῶν ἀλύσει, δεδεμένος Πανόλβιε, καὶ
» ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδού-
» μενος, προσφεύγω τῇ σκέπη σου, στεφανηφόρε
» λύσιν αἰτῶν· ἀλλ' ὡς Σαυμαστὴν, πρὸς τὸν τῶν
» ὅλων Δεσπότην, Θεόφρον παρρήσιαν, κερτημέ-
» νος δυσώπει, σωθῆναι τοὺς ὑμνοῦντας, Χριστὸν
» εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις πανεύφη-
» με, ταῖς Ἀγγελικαῖς συνηριθμῆθης τάξεσι·
» μεδ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορευῶν Μάρτυς
» αἰεὶ, Σαυματοποιῖαις, ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς
» πτόθω σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελωδοῦντας·
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μετὰ σαρκὸς ὠμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς
» εὐσπλαγχνος, ὁ Δημιουργὸς καὶ Λυτρωτὴς
» τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε, Θεογενῆτορ
» ταύτην λαβὼν· ὅθεν Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ σε κυ-
» ρίως, δοξάζομεν βουῶντες, καὶ πιστῶς μελωδῶντες·
» Λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ Μητέρα καὶ
» **Σ** Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν,
» διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων Δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολο-
» γίαις μεγαλύνομεν.

Α"γρυπνὸν σε φύλακα, Μεγαλομάρτυς κερτη-
» μένοι, τῶν δυσμενῶν κακόνειαν, εὐχερῶς
» ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν εἰρή-
» νην βραβεύοντα, ἀθλοφόρε, ἀκαταπαύστως με-
» γαλύνομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ
» Δεσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώμα-
» τος, θεραπεύεις Μακάριε, πανευσεβεστάτη παρ-
» ρησία, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος· ὅθεν σε πάντες
» μεγαλύνομεν.

Αἶγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἐνιαίαν ἐποπτεύων,
» **Α**μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρ-
» χιον, τὴν ἀγαθοδότιν πηγὴν ἀγαθότητος, Ἀθλο-
» φόρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλω-
» σίας, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τῷ Υἱῷ
» σου τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γε-
» νομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτηρίας
» τῶν ὑμνοῦντων σε.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ταῖς παῖσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων Ἁγίε, σὺ δαψιλῶς παροχεύεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε· ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παρρησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνεις, καὶ διασώζεις παμμακάρα.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκαλίαις Ἀχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῆ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν θεομακάριστε, ἰκέτευε ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινὴν μου καρδίαν, εἰς ἡδοναῖς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ΄. καὶ ψάλλομεν τὰ τρία ταῦτα Προσόμοια Στιχηρὰ, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγματίων.

Τῆ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου Μάρτυρος, εὐωχηθῶμεν πάντες, καὶ πιστῶς εὐφρανθῶμεν, φιλέορτοι τιμῶντες, παιδρὰν ἑορτῆν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ἀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστερά τῆς ἄνω, στρατολογίας Πιστοί, ὡς καρτερόν ὀπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας, συμφώνως συνελθόντες, ὠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· Ἀξιθαύμαστε Μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ὑπερῦχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πάση σου ἰσχυί, δῶρον δεκτόν, τῷ Χριστῷ προσενηνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετασπουδῆς, τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β΄.

Αγιωσύνης δωρεά, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστός γάρ σου σοφὴ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν, ἐν ἣ συμφώνως οἱ πιστοί, γεγηθότες ὑμνοῦμεν, τοὺς ἀγῶνας τῶν ἀθλῶν σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν Δαιμόνων, ἐφοδοῖς καὶ κείμενον, ὄλον ἀνεργήτον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀσάτου βίου, σοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, ἢ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσπονα, ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, μόνη Μητροπάρθενε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἄρνα τὸν ἴδιον, ἀμνάς ἢ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος Δέσποινα, ἐν Σταυρῷ

ὑψούμενον ὡς ἐώρακε, μητρικῶς ὠλόλυξε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· Τί τὸ ὄραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παραδόξον; πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος, βήματι Πιλάτου παρεδωκε, καὶ κατακρινούσι, θανάτῳ τὴν ἀπάντων σε ζωὴν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Δόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχης.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ΄.

Αθλητικὴν ἀνδρείαν εὐσεβῶς καθοπλισθεῖς, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικῆς λατρείας, μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῆ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβές, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνές, ἀσθενές ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαιροῦ πυρός· ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῆ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἢ δὲ ψυχὴ ἀσεληγῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαιρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὄλος ὄντως, εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. Ποῦ νῦν πορεύσομαι; καὶ πρὸς τίνα φευξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ο ταῦ παραδόξου θαύματος; ὦ μυστηρίου φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἢ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ δύο, ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε· κλαίουσα ἔλεγεν· Οἴμοι! τέκνον φίλτατον, πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε;

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,

κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΙΗ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Παπᾶ Ῥώμης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α΄. Πανεύφημα Μάρτυρες.

Εμφιλοσοφώτατα τὸν νοῦν, Λέων παμμακάριστε, σὺ τῶν παθῶν ἀυτοκράτορα,

ἀπεργασάμενος, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἠθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας· διὸ αἰτοῦμέν σε, ὡς Ποιμένα καὶ Διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος, Χριστοῦ δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθεὶς οὐ κατέπτηξας, ἀλλ' ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄστατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἰρέσεως, τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένου τοῖς Πιστοῖς, Ἱερεῦ πανόλβιε, τοῖς Ἱεράρχαις καὶ Μάρτυσι· καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὠφθης, ἀρράγης ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατα, δογματίζων καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἄφραστον γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πηγὴν σε γινώσκωμεν ζωῆς, αἰδίου Δέσποινά· τὴν ξηρανθεῖσαν οὖν πάθει, ψυχὴν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου, καὶ πηγάζειν νάματα, σωτήρια αἰεὶ παρασκευάσον· καὶ νῦν μοι στάλαξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἄφραστον, τῶν πταισμάτων, καὶ κἀθαρον δέομαι.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία διήλθεν ὡς Υἱέ, ἡ Παρθένοσ ἐλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἐβλεψεν, Χριστὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεὼν μοι προέφησεν· ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν Μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ'.

Ορθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας Διδάσκαλε καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν Ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέων σοφὲ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λῦρα τοῦ Πνεύματος. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῷ πανσόφῳ Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω.

Ποίημα Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσῃ, ὅτι ὁ μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Τῷ τῆς ἱερωσύνης, χρίσματι Παμμακάρο σεμνυόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις πανόλβιε.

Ορμιον ὡσπερ βότρυ, Πάτερ ἀποβλήψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σου πᾶσι προτέθεικας.

Πέτρου τοῦ Κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐξηρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον Θεόφρον τῆς πίστεως.

Αἴγλη τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἰρετικῶν τὸν σκοτεινότετον, διεσκέδασας γνόφον, Ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομητορ ἀγνή ἠλευθέρωσας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**υρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνηρωπε.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριστοῦ πάνσοφε, Λέων Ἐκκλησία, προθύμως φέρων ἀνέστησας, ἦν περ κατέχουσα, αἰρετικῶν ταῖς ἀθέους, διαλύει φαλαγγας, καὶ τὰ συστήματα.

Ουρανίε καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῶν τῆς ἐκκλησίας δογμάτων, Πάτερ προῖτασο, πάσαις μαχόμενος, αἰρετικῶν ταῖς ἀθείαις, γλωσσαλγίαις ἐνδοξε, Λέων πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεὶς Ὅσιε, τὸν τῆς ἀπορρήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλὴν εἰπῶν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλὴν ἐνέργειαν, τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ορραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικοῖς κάλλεσι, κεχαριτωμένη Παρθένε, Μητῆρ ἀνύμφευτε· πάσης γὰρ κτίσεως, σὺ κεχαρίτωσαι πλέον· ὡς τὸν πάντων αἴτιον, Λόγον κηύσασα.

Κάθισμα, Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Θείοις δόγμασι, περιαστραπτῶν, φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας, καὶ αἰρέσεων τὸ σκότος ἐμείωσας· καὶ μετασταῖς ἐκ τοῦ βίου πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας. Λέων Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεῖα γέγονας, σκηπὴ τοῦ Λόγου, μόνη παγαγε Παρθενομητορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμέ γοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σου ἐνθείαις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος, ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος, Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴμοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἀνδρωπον.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ξ ὄρους κατασκίου, Λόγε ὁ Προφήτης,
• τῆς μόνης Θεοτόκε, μέλλοντος σαρκού-
• σθαι, θεοπτικῶς κατενόησεν ἐν φόβῳ, καὶ
• ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Λέων σὲ ὡς ἀληθῶς, Παμμακάαρ ὠφθης, τὰς συγχυτικὰς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῶ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Εκρυφας τῇ προβολῇ, τῶν σῶν δογμαίων, τῶν θεοστρυγῶν αἰρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀνιχνεύσας, ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ορθρος ἐκ δυσμῶν, ἀνέτειλας τρισμάκαρ, τόμον εὐσεβῶν, δογμαίων ὡς ἀκτῖνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Θεόφρον ἐξαποστέλλων, καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον ὀρμαῖς, Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθῇ, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἀμαρτίας τὸν κλύδωνα σῆ γαλήνη, Θεογενῆτορ ἀφανίζουσα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**να τί με ἀπίσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με, τὸ
• ἀλλότριον σκότος τὸν δείλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
• ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, τὰς
• ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῆς διπλῆς ἐνεργείας, κήρυξ ἐχηρημάτισας τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ ἐνεργεῖν γὰρ ἔφησ, ἐκατέραν μορφήν ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς ἐτέρας, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ισοδύναμον ὄντα, τῷ Γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας· ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα Τρισμάκαρ ἐπίστευσας· καταλλήλως ἔφησ, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφοτέρα.

Θεοτοκίον.

Τὸ πρὸ πάντων αἰῶνων, μόνῳ γνωσκόμενον Θεῷ Μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὄλων κτισμάτων δεσπόζοντα, καὶ

σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σου Παρθένε, καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ με τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,
• ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Ο Πέτρῳ νῦν τοῦ σεπτοῦ διαδόχου, καὶ τὴν τούτου προεδρείαν πλετήσας, καὶ τὸ θερμὸν, κεκτημένος τοῦ ζήλου, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἰρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φερμὸν καὶ τὴν κρᾶσιν συγχέοντα.

Υἰὸν ἕνα Χριστὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰῶνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι' ἡμᾶς, ἐκ Παρθένου ταχθέντα, καὶ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, Λειτουργεῖ τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σὲ Πάναγνε σωτηρίας πρόξενον, οἱ Πιστοὶ ὁμολογοῦντες βοῶμεν· Χαῖρε σεμνή· χαῖρε νύμφη Παρθένε· χαῖρε τὸ ὄρος Θεοῦ τὸ κατάσκιον· τῷ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν ἀκλόνητον ὄντως ἐπήγασας.

Κοντάκιον, Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Επὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, καὶ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐν θεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ἠύγασας φῶς τῇ σῆ ποιμνῇ θεογνωσίας· διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα καὶ Υἰὸν καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισαγίαν δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, χεῖλη τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέκραξας αἰρετιζόντων, Λέων Θεόσοφε· ὅθεν τὴν ἀγνήν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὄφρυν καὶ φληνάφειαν καθεῖλες. Διὰ τῆτο ἐγνώσθης ἐν τῷ κόσμῳ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΗ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχοι.

Ψυχὴν ὁ θεῖος ἐξηρεύγεται Λέων,
Καὶ δαυμόνων φαλαγξιν ἐμβαλλει φόβον.

Ὁγδοατῆ δεκάτῃ τε Λέων ἠρεύξατο θυμόν.

Οὗτος ὁ Θαυμασίος Πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν ὑπερβαλλούσαν αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τὰ βίαι εἰλικρινεῖς, Πρόεδρος τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης παρὰ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι προχειρίζεται. Ὁς, βίον θαύραστον καὶ ἀκίβδηλον ἐπιδειξάμενος, καὶ τὸ ὑπ' αὐτοῦ ποιμνίου ὁσίως ποιμάνας, ἔτι καὶ τὰς τῶν αἰρετικῶν βλασφημίας ἠφάνισε τέλος, κατὰ τὸν καιρὸν ἐκείνον τῆς ἀγίας καὶ οἰκουμένης τετάρτης Συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα Πατέρων, ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτεθειμένης, καὶ τῶν μίαν ἐνέργειαν καὶ θελήσειν ἑπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν φληναφούντων αἰρετικῶν ἀνατρεπούσης τὰ δόγματα.

Ἐτι δὲ τῶν θεοσυγῶν ἐκείνων μαχομένων τῇ ἀληθείᾳ, καὶ ἀνασκευάζειν πειρωμένων τὰ τῶν θεῶν Πατέρων θεοπνευστα δόγματα, ὁ μακάριος οὗτος, ἰκείσα τῆς Συνόδου πάσης ἐπικαμφθεὶς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις νηστεία καὶ ἀγρυπνία καὶ προσευχῇ συντόμω πρὸς Κύριον χρησάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιῦ Πνεύματος ἐμπνευσθεὶς, ἐγγράφως περὶ τῶν τῆνικαῦτα ζητούντων ἐξέθετο, διπλὴν ἐνέργειαν καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαβρήθη ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμφας εἰς τὴν Σύνοδον. Ἐν ἧς πλῆθος τῶν ὁσίων Πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἠγησαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ δόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξεγενθῆναι πισεύσασα, καὶ ταύτην οἷον ἐπαναπαυσάμενη, θαυραλότερον κατὰ τοῦ εἴφους ἀντίστη τῶν αἰρετικῶν, καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτρώσατο· καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ Ἱερώτατος διετύτω συλλογος. Ὁ δὲ θεοπείσιος Λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς διαλάμπας, ἐν βαθεί γῆρα πρὸς Κύριον ἐξηδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάρσις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σάρκα θους εἰς αἰκίας,

Ἐχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.

Ἐλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,

Ἐλξεις βιαίας ὡς λέων ἐκαρτέρει.

Τούτων, ὁ μὲν μακάριος Παρηγόριος, πολλαῖς τιμωριῶν ἰδέαις τὸν τῆς ἀφθαρείας στέφανον ἐκομίσαστο, καὶ ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ αἰδιμὸς Λέων, μόνος ἀπολειφθεὶς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ Μάρτυρος ἐνουῶν, ἕστενε καὶ ἀπολοφύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκῶς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ὁδοῦ. Ὅθεν ἐξελθὼν ἐπὶ τὸν τόπον, ἐν ᾧ ἐβριμμένον ἦν τὸ τοῦ Μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, τὴν καρδίαν ἐφέλεθη, τούτῳ ἐπιδακρῦσας. Εἶτα ἐκείθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ ἡ πανήγυρις ἐτελειῶτο τῶν εἰδωλολατρῶν.

Οὗτος δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθὼν, πολὺς ἦν τὸν ζῆλον. Καὶ ἰδὼν τοὺς λύκους καὶ τοὺς κηροσάπτας διακαιομένους, ταῖς χερσὶ συνέτριψε καὶ κατεπάτησεν. Ἐκ τούτου κρατηθεὶς, τῷ τῆς πόλεως Ἐπιτρόπῳ παρέστη. Καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινὸν κηρύξας, μαστίζεται βουνύροις ὡμοῖς σφοδρῶς καὶ ἀμέτρως. Ὁ δὲ ταῖς βασάνοις, ὡς ἄλλου πάσχοντος, ἐνεκαρτέρει. Εἶτα παραδοθεὶς τοῖς δημίοις, ἐλκεται τυπτόμενος, καὶ συρόμενος ἐπὶ τινος χειμάρρου ὑψηλῆς καὶ κρημνώδους. Συγχωρηθεὶς δὲ τὴν εὐχὴν αὐτοῦ τελεῖσαι, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο. Εὐθύς δὲ οἱ δῆμιοι, λαβόμενοι τὰ τιμὰ αὐτῆς λειψάνου, ἄνωθεν ἀφέντες κατὰ τῆς φάραγγος ἠκόντισαν, καὶ οὕτως ἐτελειώθη αὐτῆς ἡ μαρτυρία.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου πατρὸς ἡ-

μῶν Ἀγαπητοῦ, Ἐπισκόπου Σινάου, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὅν ἠγάπησας, Ἀγαπητέ, Δεσπότην,

Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους, οὓς ἠγάπας.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανῆ, ἐκ Καππαδοκίας ἔλκων τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονεῶν υἱός. Ἐτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἐν τινὶ τῶν ἐκείσε μοναστηρίων, πλῆθος ἔχοντι, περὶ τῆς χιλίας ἀσκητὰς, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος, ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστεία, καὶ ἀγρυπνία, καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατεῖᾳ σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπάτο καὶ θαυμάζετο· φλοιοῖς γὰρ θερμῶν μόνους ἔχρητο· καὶ σποδὸν, ἀντὶ ἄρτου, ἐφ' ὅλας ὀγδοηκοντα ἡμέρας εἰσθίων διήρκεισε· καὶ τῷ ὑπὸν δὲ περιεγένετο· καὶ εὐχρηστος ἐν ταῖς διακονίαις τῆς Μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἀπαντας ὡς δεσπότης ἐνόμαζε καὶ ἐκέκτητο. Δράκοντα ἐθανάτωσε, καὶ παρθένον τινὰ νόσῳ δαπανωμένην ἰάσατο.

Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Δικίνιος, ὅτι περὶ ἰσχυρός ἐστι σῶματι, στρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συναριθμεῖ ὁ καταράτος. Ὁ δὲ, οὐδὲ οὕτω κατημέλει τῶν ἀσκητικῶν ἀγῶνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπαρσίας ἀπένεμε, καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης ἐπιφανείας ἐθεράπευεν, ἐκ ἀνθρώπων μόνου, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἀλόγων θεραπεύων ἀρρώσθημα.

Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκείνον, Βικτωρίου καὶ Δωροθέου, Θεοδοῦλου τε καὶ Ἀγρίππα, τῶν καλλιπικῶν Μαρτύρων, καὶ ἑτέρων πλείονων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκίζομένων σφοδρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ἡρετίσαστο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων διὰ τοῦ εἴφους, οὗτος διεσώθη, δόρατι πληγείσ, τάχα εἰς πολλῶν σωτηρίαν περισωθείς. Εἶτα τοῦ Δικινίου ἐκ ποδῶν γενομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὄλην ἐπέψωσμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται.

Παῖς γὰρ εὐχρηστος αὐτῷ, δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτω, τὸν Ἅγιον ἐπεκαλεῖτο· ὃν ὁ Βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν ἠγάγετο· καὶ εὐξαμένου, αὐτίκα τὴν ἰασὶν ἔλαβεν. Αἰτῆ δὲ χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν στρατείαν καταλιπεῖν, καὶ τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν Βασιλέα πρὸς τούτο ἐπινεύοντα ἔσχεν.

Μετὰ δὲ τὸ ὑποσχεῖσθαι αὐτὸν οἰκοί, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς πόλεως Σινάου Ἀρχιερεὺς, καὶ μὴ βουλόμενον Γερέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' οὐ πολὺ, τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου, ὁ μέγας οὗτος, ψήφῳ Θεοῦ καὶ παντός τοῦ λαοῦ, Ἀρχιερεὺς Σινάου ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα παντοίων θαυμάτων αὐτουργὸς γίνεται, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἀξιοῖται, ὃν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν τινῶν ἐπιμνησθῆναι τοῦ Ἁγίου καὶ μεγαλαουργιῶν προσήκει.

Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχομένη, πασεγένετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιοθεν ἐξεῖπεν ὁ Ἅγιος, καὶ νηθηθείσας ἀπέπειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ Διάκονον δὲ τινὰ τῆς πρὸς τὴν Θράκην Ἡρακλείας, πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανοῦ, τοῦ ὁσιωτάτου Ἐπισκόπου Σιλαυδέων, χωρία τινὰ ὁ παραρρέων ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶν ὄγκοις ἠφάνισεν· ὃν εἰς ἑτέραν κοίτην καὶ ὁδὸν εὐχῆ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ἢ κατ' αὐτὸν ἰσορία δῆλοι. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἀφῆ χειρὸς, καὶ σκιά σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀνιάτα νοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπαίτησαν
» τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον
» τὸ πῦρ, μετέβαλον βρωῶντες· Εὐλογητὸς εἶ
» Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Υἱὸν οὐκ ἔδωκας βλεφαίροις, ἕως πρόρριζον ἀνέσπασας τὴν πλάην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν ὁμολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, καὶ θέλοντα νῦν ψάλλεις· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσφεύγω Θεομῆτορ, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος· διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ρῦσαί με βρωῶντα· Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέ-
» καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
» τούτους ἰδὼν· Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρω-
» τὴν ἀνεβόα, οἱ Παιῖδες εὐλογοῖτε, Ἱερεῖς ἀνυ-
» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς
» αἰῶνας.

Ὀλοαμπῆς ὡς ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας, θαύμα θεορῶημον, ἐμφανῶς παραδόξον, τὴν κραῖσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηραίνων σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν τέμνων, διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν ἑσσίαις, δυσὶν ἀδιαίρετως, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Υἱὸς Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξίν ἐτύπωσας, Μωσῆς οἶα δευτέρος, ἀναφανείς τῷ θείῳ λαῷ, καὶ τῇ ὀμηγύρει, τῶν σεπτῶν διδασκάλων, κραυγάζων· Ἀνυμνεῖτε, Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον Ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τῷ Πατρὸς, μονογενῆ συναναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραπτὸν μὲν σάματι, ὡς δὲ Ποιητὴν, περιγραφὴν οὐκ εἰδότα, διδάσκεις ἀνακραζών· Ἱερεῖς εὐλογοῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Περὶ βολὴν τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε, ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φωσῆρων καίλλεσιν, ἠλίῳ σελήνῃ τε, τὸν ἕρανόν φαιδρύνας Θεός,

ἔμψυχόν σε ἄλλον, οὐρανὸν ἀναδείξας· ὃν Παῖδες εὐλογοῦσιν, Ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ΄. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἀ-
» χραντον, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Λάμπεις νῦν Μύστα τῷ Χριστῷ, εὐπρεκείας ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος, καὶ ὡς πιστὸς Ἱερεὺς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδεδυσαι, καὶ Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, χορευῶν θεσπέσιε, ὑπὲρ τῆς Ποίμνης σου, τὸν Δεσπότην ἐκτενωῶς καθικέτευε.

Ἐνθα νῦν τῶν Πατριαρχῶν, προεδρεῖαί τε καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, Λέων πανόλβιε, σὺ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκήνωσας, ὡς Πατριάρχης ἀληθῆς, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος διὸ πάντες σε αἰεὶ μακαρίζομεν.

Κλυδωνος ἐκ βιωτικοῦ, ἀποστάς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν τόπῳ γλῶσσης ἀναπαυόμενος· ἐνθα χειμαῖρους τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνέκφραστος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ὁριμον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως· σὺ γὰρ Παναμίωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν ταῖς εἰσοδοῦς τῆς ζωῆς, ταῖς πᾶσι γνωρίσαντα· διὸ σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὁς λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῶν δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βελύματα, ὡς ἀλώπεκος Πάνσασε, δεσπᾶ μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὀμηγύραν τέρπων, τῶν θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον.

Ὁ παλαι μοι τὴν οἶκισιν, τῆς ἐν Ἐδέμ βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφας, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλὼν με, διὰ τοῦ σου θείου τόκου, Ἁγία Μητροπάρθενε, καταπεσὼν νενέκρωται· ἐγὼ δὲ αὐθις ἀνῆλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

Εἰς τὸν Στίχον, τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ τῆς Ὀκτωῆχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπολύσις.

ΤΗ ΙΘ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀρχίππου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἀρχίππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνώσιας, σκότους ἐρρύσατο· καὶ ἐναθλήσας, καὶ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν τοῖς Ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται. Αὐτοῦ ταῖς ἰκεσίαις, Δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος Μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενός, καὶ πᾶσαις ἄλλαις, περικυκλούμενος δεινῶν ιδέαις, οὐκ ἐξηγήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένεμιμας. Ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, αἰεὶ καθικετεύων, ἀπᾶσι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αιμάτων θείοις ρεύμασι, Μάρτυς ἠγίασας, τὴν γῆν θεόφρον, καὶ ἐτραυματίσας τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν δαιμόνων πονηρὰν· βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, παῖθη ἰατρούεις χαλεπώτατα. Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἰτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χεῖλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα· καὶ τί ποιήσω; πῶς ὑπαντήσω τῷ Κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱὸν καὶ Πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δεξήται μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὐσπλαγχνος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηθάμαλις ἢ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέψουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσαναρτώμενον ἐθελοσύως, ὀδυραμένη γοερῶς, Οἷ μοι ἀνεβόα ποθεν νότατον, Τέκνον, τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνώσαι, ἐκ σὲ παμφίλτατε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν λέγομεν τὸν Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς;

Ἀρχίππον ὑμῶν τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ἦδη α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχαις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,

• σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀραλήκ
• τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Αστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὡσπερ ἀκτῖνα μάκαρσε φαίδραν, ἐπαφῆκεν ἐλαύνουσαν, πολυθείας Ἀρχίππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ρημάτων θείαις πλοκαῖς ἠλίευσαι, Παύλου τοῦ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, παραδόξως ἐζώγησας, καὶ λογικὸν ὄψωνιον, θεία τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἀρχίππε, ἐνθέου χάριτος, τῆς γυμνωθέντας δόξης Θεϊκῆς, ἀφ' Ἰακάριας ἱμάτιον, καὶ σωτηρίου ἐνδοξε, καταστολήν θείαν ἐνέδυσας. Θεοτοκίον.

Ιδόντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόρρωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σε θείου τοκετοῦ, τὸ φρικῶδες Μυστήριον, οἱ θεηγέροι Ἀχραντε, ποικιλοτρόπως κατετράνωσαν.

Ἦδη γ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
• **Ε**Χριστέ κρίζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κυρίου, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Πυρούμενος νοσητῶς, τοῦ Παρακλήτου τῷ πυρὶ ἐφλεξας, ὕλην πικρὰν Ἀρχίππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιστόν σε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θεῖος μαρτυρεῖ Ἀρχίππε, καὶ ἱερὸν κήρυκα, καὶ συστρατιωτὴν μακάριε.

Οβίος σου φωταυγής, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἐλαμψε, φωταγωγῶν Ἀρχίππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς εδείχθη Θεοῦ, χωρητικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκήνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Καθισμα. Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὸ Παῦλε μαθητῆς, γεγονὼς Θεοφόρος, ἐφώτισας λαοὺς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα, ναοῦς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δὲ, καρτερικῶς τῆς στεφάνου, χαίρων εἴληψας, ὑπὲρ ἡμῶν ἰκετεύων, Χριστὸν Μάρτυς Ἀρχίππε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Οδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας αἰεὶ, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον, ἀπερόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἄσπιλος Ἀμνός, τὸν Ἀμνὸν καὶ Παιμένε, κρεμάμενον νεκρὸν, ἐπὶ ξύλῳ ὀρώσα, θρη-

νοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλοκύζουσα· Πῶς ἐ-
νέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Ξίε μου, συγκατά-
βασιν, καὶ τὰ ἐκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε ;

Ῥδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Ε** 'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
- Σταυροῦ τὸν Ἥλιον τῆς δικαιοσύνης,
- ἔση ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγαζου-
- σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Υφηγούμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, πε-
ριφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, ποι-
ναῖς καθυπέβαλε, καὶ μάλιστα Ἄρχιππε, καὶ
ποικιλοτρόποις κολάσει.

Μακαρίως διανύων τὸν βίον Μάικαρ, τέλος
εὐρεῖν μακάριον, ὄντως ἠξιώθη· Μάρτυς
γὰρ γεγένησαι, Χριστοῦ γενναιότατος, πόνους
καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθείας τὴν σπηεδόνα, τῶν εὐσε-
βῶν τὸ πλήρωμα, ἔσησας νοστήμων, ἄλατι
τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· Δόξα
τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Ως κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι ὄρος, ὁ
Ἄββακούμ πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λό-
γον, πάντα συσκιάζοντα, φλογμοῦ παραπτώ-
σεων, καὶ ἀμαρτιῶν Κόρη καύσιμος.

Ῥδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
- **Σ**ας φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους
- ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Ταῖς θεαῖς ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κη-
ρύγματος, ἐφώτισας ἀγνοσίας, τῆς νυκτι
συσχεθέντας, Θεόφρον παμμακάριστε.

Ο θεῖος ποταμὸς, προελθὼν ἐκ καρδίας σου,
κατέκλυσε τοὺς χειμάρρους, τῆς ἀπάτης
καὶ φρένας, Πιστῶν Παμμαίκαρ ἠρδευσε.

Νευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμει-
νας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν γῆν
ἀγιαζων, τοῖς αἵμασι Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σε μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύ-
ριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώ-
σας τὸ ἀνθρώπινον.

Ῥδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

- **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
- Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
- κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
- σου ρεύσαντι αἵματι.

Οὐδὲν ὄντως, ἀπειλαῖς χανωθέντα ὁ δόλιος, ἀ-
νηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς Θεό-
φρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χρι-
στὸς σοι παρέχει δοξάζων σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων τοῖς τραύμα-
σι, κατετραυμάτισας μάικαρ, τῆς σαρκὸς
σου Ἄρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπα-
ραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανα.

Οἱ λίθοι, ἀναισθητῶ καρδίᾳ θρησκεύοντες,
λιθολευστοῦσί σε μάικαρ, τῆς ζωῆς τὴν
πέτραν ὁμολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὄχυ-
ρωμα Μάρτυς συντρίβοντα.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν
Παραδείσῳ Παρθένη, ὁ Ἀδάμ τῷ σῶ δὲ ἠθα-
νατίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ως ἀστέρα μέγαν σε, ἡ Ἐκκλησία, κεκτη-
μένη Ἄρχιππε, ταῖς τῶν θαυματίων σου
βολαῖς, φωτιζομένη κραυγαζει σοι· Σῶσον τοὺς
πίστει, τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πιστόν σε δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος
Παῦλος, Ἄρχιππε, ἐκθειάζων, συγγράφει
τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς πλη-
ρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητὴν, καὶ κή-
ρυκα σοφώτατον. Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον
ἄσθεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλαίμποντα
τῷ κόσμῳ Ἀπόστολε· ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώ-
ρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτός τοῦ πρώτου τηλαυ-
γέστατον πυρσόν, φασεφόρον δαδὲχθητικῶς φω-
τιζοντα τοὺς βοῶντας· Σῶσον τοὺς πίστει τι-
μῶντας τὴν μνήμην σου.

Συναξάριον.

Τῇ ΙΘ΄. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀ-
ποστόλων, Ἄρχιππε, Φιλήμονος καὶ Ἀπφίας.
Στίχοι.

Ποθῶν τῶν ἀκρόγων Ἄρχιππος λίθον,
Κατηλόθη τῷ πόθῳ τούτου λίθαις.

Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λύγαις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.

Ἡπλωμένην παίουσιν εἰς γῆν Ἀπφίαν,
Εἰς οὐρανοὺς ἔχουσαν ὄμμα καρδίας.

Ἄρχιππος δεκάτη ἐνάτη θάνατε χερμαδίσιον.

Οἱ τοὶ ἐπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ
χρηματίσαντες Παύλου τοῦ Ἀποστόλου. Ἐορτῆς δὲ
τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαῖς, ἧτις ἐστὶ πόλις
Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερόν-
των τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ Εἰδωλολάτραι, τῶν
ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνείσχετο
αὐτοῦς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδρόκλει. Τύπτεται οὖν πα-
ραναίτικα ὁ Ἄρχιππος, καὶ μὴ πεισθεῖς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις,
εἰς βίβρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀφύος, καὶ οὕτω λιθλευ-

βταίται, πρότερον ὑπὸ παιδῶν ῥαφίσι κεντηθεῖς. Ὁ δὲ Ἅγιος Φιλήμων, καὶ ἡ Ἄφρα διάφορος βασανισθέντες, τέλει βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου, καὶ Ἀσκληπιοδότου.

Στίχ. Ἄνδρῶν τριαὶς σύναθλος εὐσθενεστάτη,
Ἄνδρίζεται σοι καὶ τομῆς, Τριαὶς, μέχρι.

Ἔστεψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ἦς ἐξέκοψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Ὅσοι, παραστάντες τῷ Ἀρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἐξομώσασθαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων, πρότερον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθέντες σιδηροῖς ὄνυξιν· εἶτα ἐκ πάλης εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιεκόμενοι, θηρίοις ὠματάτοις ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη περνησθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου ταυσοθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὄθεν πάντες ὁμοῦ λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεισι τόποις συρέντες, ἕξει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλά.

Στίχ. Βουλαῖς Ῥαβουλαῖς θεῖς ἀπράκτους δαιμόνων,
Ἀπῆλθε βουλή τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Ὁ ἐν Ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ῥαβουλαῖς ἐν τῇ πόλει Σαμοσατιῶν γεννᾶται, παρά τινος Βαρυφαβᾶ παιδευθεῖς, ἀνδρὸς ἐνδοξοτάτου. Ὁς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονήρη βίον ὑπέδυσται, καὶ μονωθεῖς, ἐν ὄρει καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἡλίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν, διήγει. Μετὰ δὲ τινος χρόνου, γενόμενος ἐν Φοινικῇ μεθ' ἑτέρου τινός, ταῖς ἀρεταῖς διαυγέστερον λάμψας, καὶ μὴ βουλόμενος, ἐμφανῆς τοῖς μεγάλοις γίνεται. Διὸ τῇ συνεργίᾳ Ζήνωνος τοῦ Βασιλέως, καὶ Ἰωάννου Προδρου τῆς Βηρυτοῦ, μέσον τοῦ ὄρους, μοναστήριον μέγα πεποιήκει.

Τότε δὴ, καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἢ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλαῖς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ μέσον τῶν εἰδωλομανούντων ἐλογίζοντο, καὶ πῆ μὲν ἐλέγχοντες, πῆ δὲ νοθευόντες, μικροῦ δεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦντας πρὸς Θεογνωσίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὴ πρῶτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξαίρετον. Μετὰ δὲ Ζήωνα, διαδέχεται τὰ σκήπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ οὖν τούτου πάλιν συνεργίᾳ, ἕτερον μοναστήριον κατασκεύασε τὸ, Ῥαβουλά, προσαγορευόμενον. Μετὰ δὲ τούτων καὶ ἕτερα πολλά μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις.

Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἐν πᾶσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικής, διδακτικός, ἀόργητος, συμπαθής, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὐσπλαγχνος. Οἷψ δὲ πάθει ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισῆρχετο, αὐτὸς, πεπυκνωμένος ὢν ὑπὸ τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Γραφῆς, τὸ ἀντίρροπον ἐπιλέγων καὶ ἐργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὸ ὄχλον αὐτῷ· τοιοῦτος ἦν ὁ μακάριος. Ἐξῆσε δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ Βασιλέως, ἤγουν τοῦ μεγάλου, τοῦ τὴν Ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομήσαντος. Καὶ γενομένου ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρὸν τι προσβιούς, ἤκουσε φωνῆς ἄνωθεν λεγούσης αὐτῷ· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ἐπακούσας, καὶ μικρὸν νοσήσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν καὶ Ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Ὡς εὐγενεῖς ὄρηκες ἐν γῇ Μακάρων,
Οἰκοῦσιν Εὐγένιον σὺν Μακαρίῳ.

Ἰουλιανῷ, κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ, βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτοὺς, διὰ τὰς μυστράς αὐτοῦ καὶ ἐναγεῖς θυσίας. Θί δι' ὀμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνες, οὐ μόνον ἀσιλγοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρός ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρσκευάζον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανούς τούτο ποιεῖν κατηνάγκαζον, καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες, κρατηθέντες, ὠμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ Θεοῦ εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραδάντα τὴν ἐντολὴν τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἕλληνα καὶ Εἰδωλολάτρη γηγόνοντα.

Διὸ καὶ εἰς ὄργην τραπεῖς, ἰμάσι λεπτοῖς προστάξας δεθῆναι τούτους ἐκρέμασε κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς δριμεῖαν κόπρον ὁ ἄθλιος. Εἰθ' οὕτως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκίσε τοὺς Ἁγίους γυμνοὺς ἀπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ μακάριοι, τὰ ὄμματα πρὸς ἔρανον ἄραντες, καὶ ὑπὸ θεῖας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνοιαν αὐτοῦ, ἀβλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτοὺς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν. Οἱ δὲ Μάρτυρες, πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ τὸ, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιώντο τῷ πνεύματι.

Φθίασαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνοι διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγγώριοι ἔλεγον αὐτοῖς· Ἐξέλθετε, ἀδελφοί, μακρὰν τῆς δὲ τῆς γῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς αἰκί ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλέθριος. Καὶ τῶν Ἁγίων, Ὑποδείξατε ὑμῖν, εἰπόντων, τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν κέκτεται τὸ θηρίον· ἀπαγαγόντες αὐτοὺς, ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσηύξαντο οἱ μακάριοι. Καὶ εὐθὺς ἀστραπῆς ἄνωθεν καταβούσης, ἐνέπρησε τὸν δράκοντα, προσφάτως αὐτὸν ἐκπνῆσάντα ἐπὶ τῷ φυγεῖν, ὡς τε καὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς σὺν αὐτῷ κατακαυθῆναι, καὶ τὸν ἀέρα βιαίως πνοῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι.

Τούτο τὸ θαῦμα οἱ ἐγγώριοι θεασάμενοι, Ἕλληνες ὄντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ εἰσελθόντες οἱ Ἅγιοι εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος, προσηύχοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντες τι πρὸς βρώσιν καὶ πόσιν. Ἀλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· Δούλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε ταῦτα τῇ πλησίον ἡμῶν πέτρα. Οἱ δὲ, προσχάντες, εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξῆλθεν ὕδωρ πολὺ· ἐξ οὗ ἀρυσάμενοι οἱ Ἅγιοι καὶ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθὺς. Καὶ τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ, ἠτήσαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῦσαι, καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμφοτέρους, δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Ὅστος ἦν Κίλιξ τὸ γένος ἀπειτάξατο δὲ, εἶτι νῆος ὢν, ἐν τῇ Μονῇ τοῦ Πενθουκλά, τῇ οὐσῇ πλησίον τοῦ Γορδάνου, Πρεσβύτερος γεγονώς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας. Ἐπεὶ δὲ ἐγνώσθη τὰ περὶ τῆς αὐ-

τοῦ Σαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε Ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένους. Ἐχρην οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτισε. Καθότι οὖν ἔχρει γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ τοῦτο ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὁσαύτως οὖν ἔσχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ Βαπτιστῆς καὶ Πρόδρομος τοῦ Κυρίου, λέγων· Καρτήρησον γέρον, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου.

Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν ἦλθε κόρη Πέρσισσα τοῦ βαπτισθῆναι· ἦν δὲ εὐεδῆς σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ὠραία, ὡς τε μὴ δυναθῆναι τὸν Ἅγιον γυμνῆν χρίσαι αὐτὴν τῷ ἔλαιον. Ποιησάσης οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ Ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ Γέροντι, καὶ ἠθέλησεν ἀφορίσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλὰ οὐκ ἦν δυνατόν, διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ Γέρον, λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπὼν· ὅτι οὐκ ἔτι μενῶ ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ἰπαντᾶ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἐξῶθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πραΐα τῆ φωνῆ· ὑπόστρεψον εἰς τὸ Μοναστήριον σου, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· Πίστευσον, ὅτι οὐχ ὑποστρέφω· πολλάκις γὰρ ὑπέσχου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας.

Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ Δεῖος Πρόδρομος, καὶ ἀναμολέσας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Πίστευσόν μοι Ἀββᾶ Κόνων, ἠθελόν σε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πολέμου, νῦν δὲ ὑπόστρεψον, μηδὲν ἐνδοιάζων ἐνεκεν τούτου. Ὁ Γέρον οὖν, ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινοβίον, τῆ ἰπαυρίον χρίσας ἐβάπτισε τὴν Πέρσισσαν, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπῆρχεν. Ἐπιζήσας οὖν ὁ Ὁσιος ἄλλα εἰκοσι ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλάσας ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἀνδρωπὸν εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ
• Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μάλλον ἢ τῆ
• φλογί, πυρπολημένοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημέ-
• νος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Θεηγορίαις, Θεοσόφοις Παμμακάαρ χρησαίμενος, γνώσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας, σοφίας χάριτι, τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων λόγῳ σου.

Ἐν λαϊκῷ Μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύουσι, δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλλοντα· Εὐλόγημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα, τὸ ἐκχυθέν σου Μάρτυς δέδεκται, βρῦον ἰαμάτων ναμάτα τοῖς Πιστοῖς· ἕρανός δὲ τὸ μακάριον, Ἀρχιππε πνευμά σου, Ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Γῆν μὲν ὀμίχλη, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη περιβάλλων, σάρκα θέλων θνητὴν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, κατασταλὴν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἀνθρώπον.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
• σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
• δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περὶζωσάμενοι, οἱ
• εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγαζόντες·
• Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν
• Κύριον.

Ὁ Παῦλος ἐπαίνοισι ἱεροῖς, ἐγκωμιάζων σε, Ἀρχιππε ἐνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, καὶ πίστει μελλόντα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ρήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀπφία στέργουσα Ἐνδοξε, ὡς υἱὸν σε γνησιώτατον, μεθ' ἧς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασιλεῖα, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγαζῶν τὸν Κύριον.

Ὁ ἰ νῆπιοι ὄντες ταῖς φρεσὶ, σὲ τὸν ἐχέφρονα, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἀρχιππε, ἐναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βρωῶντα· Πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μιᾶς, Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγησας θάνατον, φυτοῦ τῆς γνώσεως Ἀχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ Παραδείσου τὴν τρυφήν, πάλιν ἀπέλαβεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα, κραυγαζῶν τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Λίθος ἀχειρόμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξέυτου
• σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χρι-
• στὸς συνάψας ταῖς διεστῶσας φύσεις· διὸ ἐ-
• παγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἰνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσῃς Ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρεῖδες, τὸ ἄστατόν τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξῃ πρὸς τούτου κλειζόμενος.

Ὁ σ τῷ Κορυφαίῳ Παμμακάαρ, τῶν Ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαίων ἐγκαλῶπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, κητικὸν τῆ κορυφῆ σου, καὶ περιεβάλου πορφύραν, ἐκ σῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἀρχιππε, καὶ τῷ Χριστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ἡ θροισται λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φωτοφόρῳ Ἡσὺ ὑμνήσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, καὶ τοὺς γενναίους Ἀρχιππε πόνους σου, οὓς ἀνδρικῶς ὑπέμεντας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστόν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς Υἱόν σου δυσώπει, ἐχθροῦ χειρῶν με Πάναγνε ρύσασθαι, καὶ δι' ἐλέους ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Εἰς τὸν Ἐσπερινόν.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ Κτίστη σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας; πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάλιστα ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριος, Ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας πίστεως, ὡς Ποιμὴν ἀληθέστατος, ἰσχυροῦς καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην σθένει τοῦ Πνεύματος, ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον, ἐκκληρονόμησας.

Εἰὸν βλυστανούσης ἀένναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ Ἀρχιεπίσκοπος, καὶ τῶν ὄλων, Θεῷ βοήσατε Ὁ ἐν Ἁγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεις, σῶσον ἡμᾶς οἰκτιρον, ὡς ἀγαθός, πίστει ἐφορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δεῦρο ψυχὴ μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγαίζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἀγνή, τῆς φοβραῖς με, ρύσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἐνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρὰ, ἡ διακωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλυσις.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ηλιος τέκνον ἡμαῦρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἰμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε γῆ κλονεῖται, καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ

ναῦ σου δὲ καταπέτασμα· καὶ γὰρ πῶς τέκνον, οὐ διαρρήξομαι, σπλάγγνα καὶ ὄμματα; παρειαὶ γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σωτὴρ μου.

Εἰς τὸν Ὁρθρον.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω.

Ὁ Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Υ**γράν διοδεύσας ὡσεὶ ξηράν, καὶ τὴν Αἴγυπτίαν, μοχθηρίαν διαφυγὼν, ὁ Ἰσραηλῆτις ἀνεβόα· τῷ Λυτρωτῇ, καὶ Θεῷ ἡμῶν ἄσωμεν.

Λαμπτήρὰ σε θείον ἢ τοῦ Χριστοῦ, παιδρὰ Ἐκκλησία, κερτημένη Λέων σοφέ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαῖς, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Εκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτὸν, τῷ πάντων Δεσπότη, καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία, θύων σεαυτὸν ἀναιμάκτως Μακάριε.

Οβίος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηλαϊσμένος, καὶ θαυμάτων τοῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος Θεοφόρε, περιφανῆ σε ταῖς πασιν εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυτε Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοκίσαντος.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**υρανίας ἀψίδος, ὄροφυργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Τὰ σωτήρια Πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποιμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομαῖς ζωφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον, μάνδραν εἰσήλασας.

Ανελθὼν ἐν τῷ ὕψει, τῶν ἀρετῶν Ὅσιε, χρίσμα ἱερὸν ὑπέδεξω, καὶ τὸν Πανύψιστον, πανσόφως ἤνεσας, ὑψηλοτάτη καθέδρα, λειτουργίσας χάριτι, τούτῳ ὡς Ἄγγελος.

Πειρασμούς ὑπομείνας, διὰ Χριστόν Ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες καὶ τῆς θεώσεως· μύρον εὐώδες δὲ, διηνεκῶς ἀναβλύζων, ἀγιαζεῖς πίστει σοι, τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Η λαβίς ἢ τοῦ θείου, καὶ φωταυγοῦς ἀνθρακος, βάτος ἢ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα, τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα κατάφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαωνίζοντος.

Κάθισμα, Ἦχος γ'.

Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος τῆ οἰκυμένη, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει καὶ θαυματίων λαμπρότητι, φωταγωγήσας Πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέων Ὁσίου, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρὶ σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μετένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος. Αὐτὸν ἐκτενωῶς ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἀμνάς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος Παρθενομήτωρ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνηθῆσα ἐκραυγάζεν. Οἶ μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις θέλων; ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ἦ δὲ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Γηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας
ἐκατοστεύοντα, στάχυν ἠνεγκας Πανόλβις,
ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Η ἀγία σου Ἄγιε, θήκη αἰωνίως ἔλαιον ἁγίον,
ἀναβλύζει ἀγιαζουσα, ταῖς ψυχαῖς τῶν
πίστει προστρέχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων
φυγαδευτήριον, ἱεράρχα ἐχρημάτισας, καὶ
πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ο τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται
ἐν τῇ νηδυῖ σου, διασωζῶν με χρηστότητι,
τὸν βεβυθισμένον ἀμαρτήμασιν.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ι**να τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
• τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκάλυψε με τὸ ἀλ-
• λότριον σκότος τὸν δειλαιον; ἀλλ' ἐπίστρεψόν
• με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου, ταῖς
• ὁδοῦς μου κατεύθυνον δέομαι.

Νοὶ καθαρωτάτω, νῦν τὸν πάντων αἴτιον
ἐνοπτριζόμενος, παρ' αὐτοῦ ἐδέξω, χαρι-
σμάτων τὴν αἴγλην Θεόπνευστε, καὶ τῶν ἰα-
μάτων, ταῖς ἱεραῖς φωτοχυσίας· δι' ὧν λύεις πα-
θῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πι-
στεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ
δικαίᾳ, παραδέδωκας ψήφῳ Μακάριε, καὶ ψυ-
χὰς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς
Ποιμὴν ἀληθῆς καὶ σωτήριος.

Αναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔσθης ἀκατάφλεκτος
πυρᾶς Ἀοιδίμε· ἢ γὰρ θεία δρόσος, τοῦ
ἁγίου ἐκύκλωσε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην,
ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω
λαμπρότητος μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεο-
χαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ Προφῆται, μυστηρίῳ
τὸ βάθος τὸ ἀφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας,
σοῦ τῆς ἀγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν
τοῦτο προήγγειλαν.

Ἦ δὲ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Τ**ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου ταῖς θλίψεις, ὅτι κακῶν,
• ἢ ψυχῆ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωῆ μου τῷ Ἄδῃ
• προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
• ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Α ὄμματι τῆ ἐντεύξει σου Πάτερ, ἐκομίσαν-
το τὸ βλέπειν θεόφρον· τὸν γὰρ Χριστὸν,
συνεργὸν κερτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυ-
χῆς σου τὰ ὄμματα, κτησάμενος διηνεκῶς, ταῖς
αἰτήσεις πλουσίας ἐλάμβανες.

Υπῆρξας τῷ βασιλεῖ θαυμασίε, φοβερώτα-
τος ἠνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, ταῖς
αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ σου ἄπτοντας ἄν-
θρακας· ἐδόξαζε γὰρ σε Χριστὸς, ὃν τῷ βίῳ
σου Λέων ἐδόξασας.

Μυρίζει σου ἢ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προ-
χέει αἰωνίως Παμμακάρι, ὥσπερ πηγῆ,
καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλαιον θείον, δι' οὗ φυγα-
δεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν Πιστῶν, καὶ ὑγεία
τοῖς χρήζουσι δίδοται.

Θεοτοκίον.

Αγίασον τὴν ψυχὴν με Παρθένε ἢ τὸν Ἅγιον
κινήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν Ἁγίοις ὡς
θῆμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν, καὶ δίδου
μοι ὡς ἀληθῶς, κατανύξεως ὄμβρες πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ
σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάν-

τες τοῖς ἄσμασι στεφανώσωμεν; Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς Ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτῆρ, καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τῆ σοφῆ Ἱεράρχη τὸν βίον ὄλον, ὃν ἐν τῇ γῆ διαπύρω ἀγάπη ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν ἕρανόθεν τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν, δι' ὧν τὴν Ἐκκλησίαν κατηύγασεν· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα·

Συναξάριον.

Τῇ Κ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Θαυματουργοῦ Λέοντος, Ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχοι.

Ὁ μὲν νεκρὸς Λέοντος· εἶδ' οἶου πύθη,
Πάντως ἐροῦμεν: Τοῦ προέδρου Κατάνης.
Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαίαν ἔ-
χευσαν.

Οὗτος ὁ Ἅγιος ἐκ Ραβέννης εἴλεκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γενέων ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου κα-
θαρότητα καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱεροὺς βαθμοὺς ἐννέμωσεν διαμείψας, Δεῖα ψήφω, Πρόεδρος τῆς Καταναίων Μητροπόλεως ἀναδείκνυται, ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν, ἐν ἣ τὸ Αἰτναῖον πῦρ εἰσέτι καὶ νῦν καταρρέει. Οὗτος οὖν φερωνύμως, ὡς λέων πεποι-
θῶς, καὶ φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας, ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προῖστάμενος, καὶ πενήτων προμηθεύμενος. Ὄθεν διὰ μόνης προσευχῆς εἰδωλικὸν ἄ-
γαλμα εἰς γῆν κατέρραξε· καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ Μάρτυρι Λουκία ναὸν τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστή-
σατο· καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιῶν Ἡλιόδωρον ἀ-
πετέφρωσε.

Οὗτος γὰρ δι' ἔχλου πᾶσι γινόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοκοπῶν, ἐπεὶ καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησίας τοῖς ἑαυτοῦ κατοικητήμασιν ἐπιχειρεῖν ὁ μουσάρως κατετόλ-
μησεν, ὁ μακάριος τοῦτον σπουδῇ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ ἱερῷ Ἐπιτραχηλίῳ δῆσας, κελεύει γενέσθαι μέγιστον πυρκαϊᾶν μέσον τῆς πόλεως· καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶ-
σαν μαγγανείαν καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ; εἰ-
σῆλθε μέδον, τῆς καμίνου· καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὐ εἰς τέλος ἀπετεφρώθη ὁ δειλαῖος. Τοῦτο ἐξέστησεν ἅπαν-
τας· οὐ μόνον γὰρ ἀφλεκτος ἔμεινεν ὁ μίγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθόλου ἢ φλόξ καθήφατο.

Τοῦτου τοῦ θαύματος τὰ πέρατα καταλαβόντος, καὶ οἱ Ἀυτοκράτορες Λέων καὶ Κωνσταντῖνος αὐτίκοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν Ἅγιον μετεστείλαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐ-
τοῦ ἤπτοντο, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ αὐτῶν ἐλιπαροῦν. Οὗτος οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῆ παραδοθεὶς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σαδῶκ Ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῶν τελειω-
θέντων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοστικῶν.

Στίχ. Φέρει σὺν ὀκτώ, καὶ Σαδῶκ Ἐπισκόπῳ
Ἡ δωδεκαπλῆ Μαρτύρων δεκάς ἕξος.

Οὗτοι ἐμαρτύρησαν ἐν Περαίδι, ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαδω-
ρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντας ἀποτιμηθέν-
τες τὰς κεφαλὰς. Ἱστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδῶκ, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι αὐτὸν, ἰδεῖν καθ' ὕπνου τὸν πρὸ αὐτοῦ Ἱερο-
μάρτυρα Συμεὼν, ἰστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλῆς, καὶ τὴν ἀνοδὸν ἐκκαλούμενον, δηλοῦντα ὡς εἴοικε τὴν τοῦ Μαρτυ-
ρίου ἀνάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡ-
μῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἰδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων
Πολλὰς θανῶν εὗρηκεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ. Ἀπογαλακτι-
σθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκ-
παιδευθέντος, φῶς ἁγίου ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησεν Ἰησοῦν Χριστὸν σφόδρα, μὴ ὄπωσθαι χράνας οἰωδῆποτε πράγματι τὸ δοθῆναι αὐτῷ ἅγιον Βάπτισμα νηπιόθεν. Ἀνελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἄσαρκος ἠγωνίσαστο· καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ εὗρε τὸν Θεὸν βοηθόν, ὃν ἐπόθησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἴστη ἀκλόνητος, ὥσπερ στήλη ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριστον ἐκ τοῦ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτος ἀξιωθέντος οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα ὁ Θεὸς ἐποίησε δι' αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα.

Φυλάξας γὰρ τὸ κατ' εἰκόνα, ὅσον δυνάμει εἶχεν, ἐκεί-
να εἰργάσατο, ὅσα καὶ οἱ μεγάλοι Προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες. Μωϋσῆς γὰρ, ἡ ρίζα τῶν Προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετε-
ποίησε διὰ ξύλου, τὸν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὗτος δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὶ ἐν ὁδῷ ἀνύδρω, καὶ δίψῃ φλεγόμενου, διὰ χαράγματος Σταυροῦ ἐ-
ναερίου, τὴν ἀλμυρὰν καὶ ἀποτον θάλασσαν εἰς γλυκύτη-
τα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο. Διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ἠγαθήσθησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὶ τοῦ Ναυῆ, τοὺς Ἰεβου-
σαίους συγκόπτων, τὸν ἡλίου τοῦ ἰδίου δρόμου ἴστησεν, ἕως συνέκοψεν ἅπαντας. Καὶ οὗτος ποτὶ ὁ μακάριος, ἐν τόπῳ τινὶ εὐρεθείς, ὠφελείας ἔνεκεν πολλῶν, καὶ τῆς ὥρας ληγούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος, ἴστησεν τὸν αὐτὸν ἕως οὐ τὸ πᾶν τῆς ὁδοῦ διήνυσεν. Οὗτος, ὡς Ἠλίας, ἕδωρ ἐξ οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ καὶ δις, ἀλλὰ καὶ πολ-
λάκις, τοῦτο αἰτησάμενον αὐτῷ. Ἐλισσαῖος ποτὶ ὁ Προ-
φήτης, τῇ μηλωτῇ Ἠλιοῦ, τὸν Ἰορδάνην ἀβρόχως ἐπέπε-
σεν. Οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμὸν· ἀντὶ δὲ μηλωτῆς, τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὄπλῳ κραταῖψ^ω χρησαίμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λιθάκος εὐθιότητα μετεποίη-
σε, καὶ ἐπάνω τῶν τοσοῦτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὡ τοῦ θαύματος! μέχρις ἀστραγάλων ἐβάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τῶν τερασιῶν μίξον; τί θαυμασιώτερον; Ὁ-
τω καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γῆρα πίονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλ-
θε πρὸς τὰς αἰωνίους μενάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀγαθῶνος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγαθῶν οἶακας διευθύνας,
Πρύμναν ἔκρουσε πρὸς νοητοὺς λιμένας.

Οὗτος ὁ Ὁσίος Πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Ἀγῆ-
θων, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς Χριστιανῶν γο-

νίων, εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν. Οἱ δὲ γονεῖς αὐτῆ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν Γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφελίμου· τοσοῦτον δὲ ὠφελήθη ἐξ αὐτῆς καὶ κατενύγη, ὡς, μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τῆς γονεῖς αὐτῆ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλῆθον αὐτῶν, καὶ προσκαλεσάμενος πτωχῆς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκριπίσαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τῆ κόσμου προσεύχασθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τσοῦτον ἠγωνίσαστο, ὡς καὶ χαρίσματα ἰαμάτων λαβεῖν. Ἐπει δὲ ἡ ἀρετὴ ἔλαυθάνει, Πάπας Ρώμης ἐγένετο· καὶ καλῶς διαπρέφας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Παιῖδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπαίτησαν τὴν φλόγα θάρσαλέως, καὶ εἰς δρόσον τὸ πῦρ μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τάξεις τῶν θείων Ἀσωμάτων, μετὰ σώματος μιμούμενος Θεόφρον, ἐλειτούργεις Θεῷ, ἀπαύστως ἀναμέλπων· Εὐλογητός εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅτα κωφεύοντα Παμμάρκαρ, δι' ἐντεύξεως ἠνέφξας σου θείας, καὶ χυλοῖς προφανῶς, παρέχεις εὐδρομίαν, Εὐλογητός εἶ μέλπουσιν, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότου, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρός· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίᾳ φλέγεται, Ἡλιοδωρος εὐχῆ σου.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς Θεότητος τὸ πῦρ Παρθενομήτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θείαις λαμπρότησι· διὰ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογός, τῆ χάριτί σου γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀντεχόμενοι, Παιῖδες ἐβόων· Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἐξεχύθη χάρις, Πάτερ σοῦ τοῖς χεῖλεσιν ἱερομύσα· διὰ τῆτο Λέων, ὁ Θεὸς σε ἔχρισεν Ἀρχιερέα, τῆ λαῖ βοῶντα· Ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμάρκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, ἐπιγείῳ Λέων, Βασιλεῖ παρέστηκας ἀνθρώκας φέρων, καὶ τὴν τούτου Πάτερ καταπλήττων ἔννοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὅς ἐλαία Πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ

Θείου σκήνους σου ἔλαιον θείον, Πιστῶν πᾶσαν νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου, σοφῆ προσπεφυγόντων.

Θεοτοκίον.

Ὅ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν Πανάμωμε εὐλογημένη, βουληθεὶς καὶ μήτραν, τὴν σὴν κατεσκήνωσε καὶ σὰρξ ὠράθη, καὶ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος, κακίστου συμβουλία.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἐφρίξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἐκὼν κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενηκῆς ἀπό γασρός, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄχραντον, Θεότοκον οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίων βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια, περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς σου διάσωζε, καὶ περιστάσεων, Ἱεράρχα καὶ Ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὅς κλημα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς Πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυματῶν γλεῦκος ἐναποσταζόντας· ἐξ οὗ οἱ πίνοντες πιστῶς, ὑγείαν κομίζονται, καὶ ἀγαλλίασιν, εὐφημοῦντές σε αἰεὶ Λέων Ὅσιε.

Σῶμά σου γέγονε ναός, τοῦ Ἁγίου καὶ σπουτοῦ Πάτερ Πνεύματος· καὶ νῦν κατάκειται, τοῦ θείου ἔνδον ναοῦ, οὗ ἡγείρας, εἰς δόξαν Λέων καὶ τιμὴν, Ληκία τῆ Μάρτυρι, θαυματῶν βρύον ἡμῖν, ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σε γεραιρούσι.

Ἡλιος ὠφθης φωταυγῆς, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα, περιουγάζων αἰεὶ· καὶ νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἀρρήτον· τὴν φωτοφόρον σου διό, μνήμην ἑορταζόντας, Λέων πανόλβιε, σκοτασμῆ πάντας δεινῆ ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνη Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοί, καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος· ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθός, ἐπίσρεψον σῶσόν με, τῆς Κυθασίας σε, εὐπροσδέκτοις, Ἰησοῦ παρακλήσεσι.

Ἐξαποστειλάριον.

Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτήρα καὶ Διδάσκαλον, καὶ Ἱεράρχην μέγιστον, ἢ τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, γνωρίζει σε Ἱεράρχα· τὰ τέκνα ταύτης Ὅσιε, καλῶς Πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἄγιε, αἰρετικούς ἐκδιώξας, καθάπερ θῆρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀσὴρ καὶ διαυγέσα-
τος, τερατουργὸς Ἱεράρχης, Λέων ὁ μύσης
Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, Ἀγνή τρανώς ἐ-
κήρυξε, νῶ καὶ ψυχῇ καὶ σώματι· ἦν καὶ ἡμεῖς
ἀνυμνοῦμεν, σαφῶς Θεοῦ ὡς Μητέρα.

Εἰς τὸν Στίχον τῶν Αἰνῶν, τὰ Στιχηρὰ
τῆς Ὀκτωήχου.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΑ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου,
τοῦ ἐν Συμβόλοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια
Στιχηρὰ,

Ἦχος πλ. δ΄. Ὡ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθее, δι' ἐγκρατείας πολ-
λῆς, καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν
σκιρτήματα, παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπα-
θείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὠφθης τοῦ
Θείου Πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύ-
νεις πάντοτε, τὰ πονηρὰ, ζῶν καὶ μετὰ θάνα-
τον, Θεομακάριστε.

Πάτερ Θεόφρον Τιμόθее, τοῦ Ἀβραάμ μι-
μητῆς, ἀψευδῆς ἐχηρημάτισας, θεραπεύων
πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· Ἰωβ
ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στερόν· Δαυῖδ τὸ
πρᾶον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς
διήνυσας· τῶν ὀρεκτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον,
ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερέ Τιμόθее, τῆς σωφροσύνης εἰκῶν,
ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεβείας ἰνδαλ-
μα, καὶ πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα
ἀσειστον, τῶν ἱαμάτων ρεῖθρον ἀένναον, ἥλιος
ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ Μοναστῶν,
ὠφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ολος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελ-
γῆς, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς
ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὄλος
ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κα-
τακρίσεως· ποῦ νῦν πορεύσομαι, καὶ πρὸς τί-
να φεύξομαι, εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγ-
χνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ο τοῦ παραδόξου θαύματος! ὦ μυστηρίου
φρικτοῦ! ὦ φρικτῆς ἐγχειρήσεως! ἡ Παρ-
θένος ἔλεγεν, ἐν Σταυρῷ ὡς ἐώρακεν, ἐν μέσῳ
δύο ληστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς
ἐκύησεν· ἔκλαιε λέγουσα· Οἱ μοι Τέκνον φίλ-
τατον! πῶς ὁ δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος,
Σταυρῷ προσήλωσε;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σὲ τῶν Μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω μάκαρ.

Ἄνευ τῶν Θεοτοκίων. Θεοφάνους.

ᾠδὴ ἀ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Α**σώμεν ὠδὴν τῷ Θεῷ, τῷ ἐκ πικρᾶς δου-
• λείας, Φαραῶ ῥύσαμένῳ Ἰσραὴλ, καὶ ἐν
• πυρίνῳ στύλῳ, καὶ φωτὸς νεφέλη καθοδηγή-
• σαντι, ὅτι δεδόξασται.

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει Πάτερ,
τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς,
καὶ τῶν Πιστῶν καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ
Τιμόθее, ἀνευφημοῦμεν αἰεὶ.

Εχῶν πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμ-
μα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς
ἀπετιναξῶ Πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένου θείου Πνεύ-
ματος, καὶ ἀγιάσματος τόπος Τιμόθее.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχαναῖς, τῇ ταπεινώσει
Πάτερ, συμπεφραγμένος διήλθες ἀβλαβῶς,
καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῇ δόξῃ δια-
παντὸς, ἐντρυφᾶς μάκαρ Τιμόθее.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεὸν, τὸν Ποιητὴν τῶν ὀ-
λῶν, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκὶ
ὡς ἀληθῶς τεκῆσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρ-
θενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**τερέωμά μου Σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγὴ
• μου καὶ δύναμις· σαλευθεῖσαν τὴν καρ-
• διάν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου· ὅτι
• οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Οἰκτεῖρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀ-
βραάμ ἐχηρημάτισας, δεξιούμενος τῆς πάν-
τοθεν, παραβάλλοντα ὡς Τιμόθее, καὶ δι' αὐτῶν
τὸν πάντων, θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, Πάτερ, ὡς
φησὶν ὁ Ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς ἐπου-
ρανίου, συμμετοχος ἀναδέδειξαι, ἐν ἧ τῶν τε-
μώντων σε, αἰεὶ μέμνησο.

Ανατολή σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτίσι τῶν αἰώνων, τὰ πέρατα καταυγάζων αἰεὶ, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον.

Αγνή Παρθένε τοῦ Βασιλέως, τῶν βασιλευόντων Γενήτρια, τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διαῤῥήξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος τῷ σώματι σὺ ἀναδέδειξαι, πισὸς τῷ ποιήσαντι σὺ πεφανέρωσαι, Πατὴρ ἡμῶν Ὅσιε· ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις Παρθένοις· πίστει δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα.

Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διήλθε σου, τὴν παναγίαν ψυχὴν, ἠνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξ ὄρους κατασπίου, Λόγε ὁ Προφήτης, τῆς μόνης Θεοτόκου, μέλλοντος σαρκῶσθαι, θεοπτικῶς κατενόησε καὶ ἐν φόβῳ, ἐδοξολόγει σου τὴν δύναμιν.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, αἰεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὡς περ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ αἰοῖδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυκῶν, θεόφρον χαρακτήρα, πείραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν τοῦτον, ἀπαρνούμενων ὦ Τιμόθεε.

Ὡς τις ἀνδρῆς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεὸν, αἰεὶ δοξολογία, μηδ' ὀπωσοῦν ἀναπαύσεως ἐν ταῖς ταύτης, ὥρας μετέχων ὦ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας Παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρέυστως, Μῆτερ ἁγία, Χριστικῶν ἢ ἐπανόρθωσις.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου διασκεδάσον, φωτοδότα Χριστέ ὁ Θεὸς ὁ τὸ ἀρχέγονον σκότος διώξας τῆς ἀβύσσου, καὶ δώρησαι μοι τὸ φῶς τῶν προσταγμάτων σου Λόγε, ἵνα ὀρθρίζων δοξάζω σε.

Νοὶ κεκαθαρμένω, παρεστῶς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτίσι πυρσευόμενος Πάτερ, τὴς ἐν σκότει ἡμᾶς κινδυνεύοντας, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἐκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατεία, τὴν ψυχὴν ἀπαθεία κοσμούμενος, τῷ Βασιλέως τῶν ὄλων, θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Ὁὕ γνώμη περιέργω, ἀλλ' ἀπλάστῳ καρδία αἰτήσασα, ἢ προσελθοῦσά σοι στείρα, διὰ πιστοῦ οἰκέτου, εὐτεκνος δεικνυται ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὀικήσας ἐν γαστρὶ σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις, σὲ ἀπειργάσατο, οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε· ὃν ὑπὲρ πάντων ἡμῶν ὡς ἀγαθὴ, μὴ ἐλλίπης πρεσβεύειν Θεόνυμφε.

ᾠδὴ ς΄. Ὁ Εἰρμός.

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Καλῶς σου διατηρῶν, τὸ παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὄλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναίω οὐδέποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λμέν τῷ νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεῖς, παμμακάρα Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας, παναοῖδιμε.

Εμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρεσι διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις αἰεὶ, σοφὴ ἀυλιζόμενος· ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράνιον Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Ὀνώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνώκησε, σαρκὶ οὐ Θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προήλθε, διασώζων με Πανάμωμε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς Ἐσώας, ἀναλάμπσας ἠγάσας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν Πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΑ΄ τῆ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχοι.

Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾶ Θεὸς ζώντων σε καὶ τεθνηκόντων.

Εἰκάδι Τιμόθεον πρώτη κατ' σῆμα κάλυψεν.

Οὗτος ὁ μακάριος, ἐξ ἀπαλῶν τῶν οὐνύχων τὸν μονήρη βίον ὑποδύς, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθῆς γενόμενος, δοχεῖον ὄφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῆ καὶ σώματι διαμείνας. Γυναῖκα οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρεσι διαιωόμενος, καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρῶν τῆ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἤρδενεν. Ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε· δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν. Οὕτω βεδιωκῶς, ἐν γῆρα καλῶ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν Βασιλεῦσι Χριστιανοῦ· ὃς τις τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας δεχόμενος, πάντας τοὺς ἐπὶ λόγῳ σοφίας ἀπανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐπισυναξῶν ἐκπέμπει, ὧν εἰς ἦν καὶ οὗτος ὁ Ἅγιος· ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ἑκτῶ Θεοφώρων Πατέρων, τὸ δόγμα μὲν τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς τῆς Δείας φύσεως τὴν τομὴν ἐπεισάγοντας, καὶ τὸν Υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς Πατρικῆς τιμῆς ἀλλοτριούοντας.

Διὰ οὖν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παρρησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ' αὐτὸν Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγρις ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ, ὅσοι τῆς ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν, ἀθείας ἐτύγγαυον κοινωνοί· καὶ ἐν σχήματι τῆς κατὰ πάροdon ἐπισκέψεως (καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τοῦ Ἁγίου καταψηφισάμενοι καθαίρεισιν· Ὅτι δὴ, φασί, γύναιον ἑταιρικόν, (ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις καταπεισθὲν,) ἀρτιγενὲς παιδίον ἐπιφερόμενον, προσῆλθεν αὐτοῖς, ἐκ συνοουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέσαι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος. Καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιοῦτου δράματος αὐταῦργοί· οἱ τινες ὄρκῳ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, εὐθέως τοῦ Ἁγίου τὴν καθαίρεισιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν Βασιλέα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφύνασθαι κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐπέμψθη διὰ τῆς Θράκης εἰς Φιλίππους πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν.

Ἐκατὸν δὲ χρόνων διαγενομένου, κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασιλείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμψθη εἰς Ἀντιοχείαν, παντός τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἁστέος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτῶ, καὶ μετ' ὕμνων καὶ φῶτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτου καὶ ὁ τίμιος Χρυσόστομος ἐγκωμίαις ἐτίμησε.

Λέγεται δὲ, τὸ συγκοφαντῆσαν τὸν Ἅγιον Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσόν, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγρεῦσαι ἐπιβουλήν, καὶ τῶν ὑποθεμένων ἕκαστον ἐξαγγεῖ-

λαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα, τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μὲντοι ὄρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαφεύσασθαι· ὑπότινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκίως, συμφθαρέντος αὐτῆ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου, Ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος, καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν,

Οὗτος εὐσεβῶν ἔφθονος, Θεοδώρου καὶ Μεγεθῆς προσαγορευομένων, τὴν Κρῶμην δὲ πατρίδα κεκτημένων· οἱ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῆ καὶ νηστειᾷ τὸ Θεῖον ἐλιτάνευον, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ Δείας φωνῆς, τὴν τε σύλληψιν, καὶ τὴν κλήσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τεχθῆναι, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐλάσαντες, ἐμυθήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νεότητος ἠδέα ἀπωθουμένους, καὶ τῶν μενόντων ἀντιποιουμένου, καὶ τῶν μαθημάτων, τῶν τε Δείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων μηδὲως κατολιγωροῦντος, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὸν καλὸν δρόμον τοῦ παιδός, ἐδόξαζον τὸν Θεόν.

Ἰκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπαναστάς καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συρικῆς· καὶ εὐρῶν γέροντα ἐκείσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ Ἀγγελικὸν σχῆμα. Καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος, τὴν Βόνισσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβαλὼν. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς Ἐκκλησίας Ἀμάστριδος Πρόεδρος ἀπέβη, καὶ μὴ βουλόμενος, ἀνάγεται οὗτος ὁ Ἅγιος εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ψήφῳ Δεία καὶ συμφωνίᾳ ἱερίων.

Ἀπάραντος δὲ αὐτῆς τῆς Βασιλευσύνης, καὶ τὸν αὐτὸν θρόνον καταλαβόντος, ὁμοῦ πάντα ἐτελείτο καὶ ἐσπουδάζοντο· διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τῆ Βῆματος, κατάστασις τῆ ἱερατικῆς συστήματος, ὄρφανῶν καὶ χηρῶν προσοσία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαί, καὶ ἡ πρὸς τὸ Θεῖον εὐσέβεια· πρὸς τούτοις δὲ καὶ Θεοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντοῖα τελέμενα δι' αὐτῆ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῆ δε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ὁ ἐν Ἀγίοις Πατῆρ ἡμῶν Ἰωάννης, Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ἀπὸ Σχολαστικῶν, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ τέθνηκας ὁ Σχολαστικὸς Δύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρα, ὁ Ἅγιος Ζαχαρίας, Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ καὶ θανὼν Ζαχαρία,
Ζαχαρία πρόεδρε γῆς μακαρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον, καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

Ὁ δὲ Ἄγγελος Παῖδας, ἐκ πυρὸς διασώσας, καὶ τὴν βροντῶσαν κάμινον, μετὰ ταβαλῶν εἰς δρόσον, εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σβέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρῶν τῆ δρόσῳ, χάριν θαιμαμάτων ἐβλυσας· δι' ὧν ἀ-

ποκαθαίρεις τοὺς μολυσμοὺς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε .

Μακαρισμοῦ τοῦ Θείου, ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων Ὅσιε, κληρονομήσας χώραν, καὶ τῆς χαρᾶς τῶν ἐκλεκτῶν ἐμπορούμενος.

Λύσιν ἀμαρτημάτων, τοῖς τελῆσιν ἐκ πόθου, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, τῆς μετασάσεώς σε, ὡς παρρησίαν εὐρηκῶς, Παμμακάρα αἴτησαι .

Θεοτοκίον .

Λελυτρωμένα πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρσας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη, σέ εὐλογοῦμεν Θεοτόκε ἀμίαντε .

Ὡδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός .

» **Ο** στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ.
 » ὁ τιθεὶς θαλάσση ὄριον ψάμμον, καὶ
 » συνέχων τὸ πᾶν· σέ ὕμνεϊ ἥλιος, σέ δοξάζει
 » σήληνη. σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις,
 » τῷ Δημιουργῷ καὶ Κτίστη εἰς τοὺς αἰῶνας .

Παθοκτόνος γεγένησαι, δι' ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνου Πατέρ τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις αἰεὶ, ἀρετῶν Ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτήτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας .

Ος θυμίαμα Ὅσιε, τὰς προσευχὰς σου Θεῷ, τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσενέγκας καθαρῶς ἐκ ψυχῆς, Θεῖαν ἐνέργειαν, παρ' αὐτοῦ ἐκομίσω τῶν θαυματῶν, δαίμονας ἐλάυνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων, ἰᾶσθαι ἀσθενείας .

Μισοπόνηρος, ἀνακος, καὶ συμπαθῆς καὶ πραῦς, καὶ δικαιοσύνη κεκοσμημένος, Πατέρ γέγονας, ὄσιος, ἀμέμπτου, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, στύλος Μοναζόντων· ὅθεν σε τιμῶμεν, Πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας .

Θεοτοκίον .

Μόνη σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακώβ, τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσε, καὶ ὡς νυδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὠραῖος τῆς ἀνθρώπου, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθαίρων φύσιν .

Ὡδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός .

» **Ε**ὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὁ
 » ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ
 » Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο
 » ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡ-
 » μᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης .

Αγίωσύνης τέμενος, κατανύξεως πηγῆ, συμπαθείας ρεῖθρον, ἀνεδείχτης Σοφῆς, ἀγάπης τε ἀπειρον πέλαγος, Κυρίου Θεράπων ἀψευδῆς, καὶ ἕρανοπολίτης, καὶ Ἀγγέλων σύσκηνος, καὶ θαυματῶν βρύσις .

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, Πατέρ κρίσεως εἰδῶς, οὐ παρείδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρησῶς, τὰ σπλάγγνα διήνοιξας Ὅσιε, πατὴρ χρηματίσας ὄρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προσταίτης, καὶ γυμνῶν ἀμφίασις, καὶ τροφή πεινῶντων .

Απὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν, ἐνθα εἶχες ἔτι περιῶν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα Ὅσιε, ἡμῖν ἰλασμόν ἀμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἀγίαν μνήμην .

Ρεῖθρα ἡμῖν ἐκάστοτε, ἡ τιμία σου σορὸς, ἰαμάτων Πατέρ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν, πρὸς εὐκαρπίαν Θεῖαν, ἱερῆ Τιμόθεε, τοῦ Χριστοῦ Θεράπον .

Θεοτοκίον .

Ρήμασι σοῖς ἐπόμεναι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, Μακαρία σέ μακαριοῦσιν αἰεὶ· Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας ἄχραντε Ἀγνή, τὸν πάντας μακαρίους, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιῶντα .

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις .

Τῆ ΚΒ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῶν λειψάνων τῶν Ἁγίων Μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου .

Εἰς τὸν ἐσπερινόν .

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά, προσόμοια,

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθεὶς .

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασιάνων, ἐναπικεδυσάμενοι τῆς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας Μάρτυρες ἐνδοξαί, τῆς ἀφθαρσίας, Θεῖον ἱμάτιον ἐνεδύσασθε· καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ Θεϊκῷ θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι Θεομακάριστοι· ὅθεν ἐν πίστει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἐορταζόμεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, ἱερῶς περιπτυσσόμεθα .

Εξ ἀσθενείας βροτῶν δύναμις Θεῖα, ἰάσεων πρόεισι τοῖς προσπελαζούσι· κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν Ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυματῶν βρύει ἐν χάριτι· προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες· Σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν, οἱ σεπτοὶ Ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐλευθέρωσον .

Οί ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι Μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλβος πολύτιμος, τὴν Βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, Ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν Δεῖον, καὶ τοῖς αἰτούσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμὸν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν αὐτῆς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ Δεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ε'ξαγορεύσω ἀγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά με πταισμάτα· εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτὰ, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται. Ὄμματα ἐρρύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχουργίαις· σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος· καὶ τὴν ψυχὴν με ἐτραυματίσα, ἀμαρτίαις· ἐλέησον οἴκτειρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Μὴ ἐποδύρου μου Μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξυλῷ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα· καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι, καὶ τὰ τοῦ Ἄδου βασιλεία, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτῃ τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμοὺς ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὐσπλαγχνος, καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ, προσαγάγω ὡς φιλόνηθρωπος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκειται ὁ Κανὼν τῶν Ἀγίων.

Ὡδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'ρματηλάτην Φαραῶ ἐθύθισε, τερατουργοῦσα ποτὲ, Μωσαϊκῇ ράβδος, σταυροτύπως πληξάσα, καὶ διελεῖσα θάλασσαν· Ἰσραὴλ δὲ φυγάδα, πεζὸν ὁδίτην διέσωσεν, ἄσμα τῷ Θεῷ ἀναμείποντα.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαῖσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, ὀλοαμπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες Μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι, τοῦ παντοδυναμοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Α'νατεθεῖς ὁ τῶν Μαρτύρων ὄμιλος, τῷ παντεπόπτη Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, ταῖς ψυχαῖς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἀμαρτημάτων βραβεύσασιν, πίστει τοῖς αὐτοῦ μακαρίζουσιν.

Οί φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν Ἱερέως, Δεόφρονος συγκομίζονται, κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες. Θεοτοκίον.

Ε'ξ ὀρατῶν καὶ ἀορατῶν ῥῦσαί με, Παρθένωμοιτορ ἐχθρῶν, ἢ τὸν Θεὸν Λόγον, ὀρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν μου τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μόνῃ τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργέ Κυρίε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν Πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόνηρωπε.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ Δεϊκῷ Μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθείας, αἱμάτων ρείθροις ἐσθέσατε· καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον κατεφαιδρύνετε.

Α'παστραίπτει Μαρτύρων, τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πίστει τούτοις προστρέχουσι· χάριν γὰρ ἤντησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ Σωτῆρος, τούτου τὸ ἐκούσιον, Πάθος ζηλώσαντες.

Οί τῆς πίστεως πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκησον, ἤδη κατακρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, Ἀρχιερέως παλάμη, εὐσεβῶς ὀσίως τε, συγκομίζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνῃ τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον. Χαῖρε τὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις, ἢ προξενήσασα. Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος. Τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε Πανάμωμος. Κάθισμα, Ἦχος α'. Τὸν τάφον σου.

Τὴν πλάην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλαῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοίδιμοι Μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι, ταῖς τῶν σωματίων ὀδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Κυβέρνησον Ἀγνή, τὴν ἀθλίαν ψυχὴν μου, καὶ οἴκτειρον αὐτήν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας Πανάμωμε· καὶ ἐν ὧρα με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διήλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία,

Σταυρωῶ ὡς ἐώρακας, τὸν Υἱὸν σου ὑψόμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἀμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Σ**ύ μου ἰσχύς, Κύριε σύ μου καὶ δύναμις
 • σύ Θεός μου, σύ μου ἀγαλλίαμα, ὁ πα-
 • τρικούς κολπους μὴ λιπῶν, καὶ τὴν ἡμετέ-
 • ραν, πτωχείαν ἐπισκεψάμενος· διὸ σὺν τῷ
 • Προφήτῃ, Ἀββακούμ σοὶ κραυγάζω· Τῆ δυ-
 • νάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Σοῦ τὴν σφαγὴν, καὶ τὸν ἐκούσιον θάνατον,
 Ζωοδότα, δῆμος ἐπεπόθησε, τῶν Ἀθλητῶν,
 καὶ πολυειδεῖς, πόνους ὑπομείνας, εἰς ἄπονον
 μεταβέθηκε, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελωδῶν
 εὐχαρίσως· Τῆ δυνάμει σου δόξα φιλόνηρωπε.

Τῷ τῷ Σταυρῷ, περιφραζόμενοι θώρακι καὶ
 ἀγάπῃ, θεία κρατυνόμενοι, συνασπισμὸν
 ἔλυσαν ἐχθρῷ, καὶ τὰς παρατάξεις, τὰς τούτε
 πίστει ἠφάνισαν, οἱ Μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελω-
 δοῦντες προθύμως· Τῆ δυνάμει σου δόξα φι-
 λάνθρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι,
 ἐξ αἰμάτων, χλαῖναν ἐσολίσθητε, ἠρυθρω-
 μένην μαρτυρικῶν· σκῆπτρον δὲ καθάπερ, Σταυ-
 ρῷ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν,
 ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, Ἀθλο-
 φόρων, θείον ἐγκαλλώπισμα, ἠ ἐρανώσα-
 σα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν τῆ συμβουλίᾳ
 τοῦ ὄφους, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου
 σκανδαλῶν, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξιώσον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**ὶνα τί με ἀπώσω, ἀπὸ τοῦ προσώπου σου
 • τὸ φῶς τὸ ἄδυτον, καὶ ἐκαλυψέ με, τὸ
 • ἀλλότριον σκότος τὸν δεῖλαιον; ἀλλ' ἐπίστρε-
 • ψόν με, καὶ πρὸς τὸ φῶς τῶν ἐντολῶν σου,
 • τὰς ὁδοὺς μου κατεύθυνον δέομαι.

Τῶν Ἀγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον
 κατακρυπτόμενα, τὰ ὁσα φυλάξας, ἐφα-
 νέρωσας νῦν ὡς ἠδὲ ἠδύνησας, εἰς λαοῦ σου Λόγε,
 ἀγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνῃν ἐχθρῶν
 βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμη διελύσατε
 πίστεως Ἐνδοξοὶ, καὶ πολλῶν βασάνων,
 διαδράντες πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς τὴν ἄνω
 πόλιν, ἐπτερωμένοι τῆ ἀγάπῃ. κατεπαύσατε
 δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπερράπισαν
 ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στερροὶ ὀπλῖται, καὶ

στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι, καὶ πυρὶ ἐνύ-
 λω, προσομιλῶντες πᾶσαν ὕλην, ἀθείας ἐνέπρη-
 σαν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Υπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων
 Θεοχαρίτῳτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ
 συμπαντα λόγῳ ποιήσαντα, καὶ τεκῆσα τῆτον,
 τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα
 ἀρρέυστως ἀμόλυντε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Γ**λάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνο-
 • μίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνά-
 • γαγε δέομαι· πρὸς σέ γὰρ ἐβόησα· καὶ ἐπα-
 • κουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Ὡς κρίνα ταῖς νοηταῖς, κοιλάσιν ἀναβλαστῆ-
 σαντες, ἐνθέου πάντας ὁσμῆς, πληροῦτε
 πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν
 πᾶσαν, Ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Γχωρὲς μαρτυρικοὶ, ψυχῶν ἰώνται τὰ τραύμα-
 τα· ἐν τῆτοις γὰρ τὸν ἐχθρὸν, σερρώως τραυ-
 ματίσαντες, ἰατρῆιον ἄμισθον, τοῖς θερμῶς αἰ-
 τοῦσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνασι.

Τῷ Βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικη-
 τήρια· Ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκα-
 μίσαντι, τὴν ἄνωθεν Μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σω-
 τῆρος, ἐξαιτήσασθε εὐμένειαν.

Θεοτοκίον.

Εκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη
 προσλήμματι· ὁ πλῆσιος τὴν ἐμὴν, πτω-
 χείαν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθα-
 νασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Εκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστῆρος δίκην,
 ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀγλύν,
 καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐφωτίσατε, Μάρτυρες θεῖοι,
 Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Ὁ Οἶκος.

Ὡς ῥόδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα ἀνθῶ-
 τα, ὁσμὴν ὀρθοδοξίας πηγάζετε ἐν κόσμῳ,
 Μάρτυρες ἐνδοξοὶ σεπτοὶ· κόσμου τὰ ὠραῖα
 ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνης ὑπεμείνατε· Βα-
 σιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν Βασιλέα καὶ
 Δεσπότην τῶν ἀπάντων κηρύξαντες μετὰ παρ-
 ρησίας· διὰ τῆτο ἕρανῷ τὰ κάλλη ὀρῶντες, ἐκ-
 τενωῶς ὑπὲρ ἡμῶν τὴν ἰκεσίαν τῷ Βασιλεῖ τῶν
 αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ὑμῶν τὰ
 μνημόσυνα, Μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως
 τῶν λειψάνων τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν

τοῖς Εὐγενίου, ἧτις συνέβη ἐν ταῖς χρόνους Ἀρκαδίου τοῦ Βασιλέως.

Στίχοι.

Φανέντες ἐκ γῆς Μάρτυρες κεκρυμμένοι,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδα δευτερίην ἀνά σεπτά φάνη χθονὸς ὄσα.

Θωμᾶ τοῦ Ἀγιωτάτου τὸν θρόνον ἰθύοντος Κωνσταντινουπόλεως, εὐρέθησαν τὰ ἅγια λείψανα, κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρὰ τῶ Ἀρχιερέως, συνδρομῆς ἢ τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης, ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνίατα. Μετὰ δὲ παρολκῆν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθησαν ἀνδρὶ τινι Νικολάῳ κληρικῷ καλλιγράφῳ εἶναι τὰ λείψανα, τινὰ ἐκ τῶν πολλῶν, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουσίας, ὧν ὁ θείος Ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου, τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος, θρέμμα Παυλοπετρίου.

Ἀποσόλοις σύνεσι, Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ Ὁσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων καὶ θεοσεβῶν, καὶ πλουσίων πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβῆς ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπέποθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δι' ἀπελθῶν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ, τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ Βασιλεῦσι γνωρίζεσθαι γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου διαβληθεὶς, ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαῖς καὶ θλίψεσιν. Ἀνένδοτος ἐν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Ἀνθοῦσα, καὶ οἱ δώδεκα αὐτῆς οἰκέται, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Εὐνοῦς ἐφεῦρες, Ἀνθοῦσα, τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούση, συνθανόντας σοι ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψάλλει Συνετὸς καίπερ ἐκθνήσκων ξίφει:
« Βλέπων ἀσυνετοῦντας ἐξετηκόμην. »

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Θαλασίου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λιμὴν Λιμναῖον καὶ Θαλάσιον φέρει,

Ὡς περ θαλάσσαν ἐκφυγόντας τὸν βίον.

Τούτων, ὁ μὲν Θαλάσιος ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήλατο καταγώγιον, ἀπλότῃ ἤθους, καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντας υπερβάλλων. Ὁ δὲ Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς τὸν ἀσκητικὸν βίον υπεραγαθεῖς, παρ' αὐτὸν μὲν τὸν μέγαν ἀφίκετο Θαλάσιον, νέος πάνυ ὑπάρχων· ὑπ' αὐτοῦ δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεὶς, πρὸς τὸν ἀσίδιμον παρεγένετο Μάρωνα· οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἤσπασατο. Καὶ κορυφῆν ὄρους καταλαβὼν, κόμης τινὸς ὑπερκειμένην, Τάργαλα λεγομένην, ἐν ταύτῃ διετέλεσεν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηπτήν, ἕκ οἰκίσκου, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν οὐρανὸν εἶχεν ὄρφον.

Ἐντεῦθεν καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαυνεῖν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς.

Βαδίζων δὲ ποτὲ ὁ Ἅγιος, ὑπὸ ὄψεως ἐδήχθη· ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ κρείττων ὤφθη θανάτου. Καὶ πάθει ποτὲ κοιλικῆ περιπεπτωκῶς, (δεινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπὸν,) τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει τὴν θεραπείαν ἐδέξατο. Τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφηρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν, καὶ κελλῖα αἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθῆος, ἐν τέτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφήν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων ποριζόμενος. Ἐν ὄλοις δὲ τριάκοντα ἔκτω ἔτεσιν ὑπαίθριος βίους, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ περιέβετο.

Ἡ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Τελεσφόρος, Ἐπίσκοπος Ῥώμης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἦνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος,

Ἐλεσφορήσας εὐγενῆς οἷα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος, μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας· τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν· εἶτα δὲ τὴν ὑπερκειμένην καταλαβὼν ραχίαν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον, ἐν αὐτῷ διήγει, κατακύπτειν διηνεκῶς ἠναγκασμένος· οὐδὲ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος· οὐδὲ σανὶς συνειρμωστο, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διηνοικτο, καὶ φωταγωγῶς ἐφίκει τὰς εὐρυτέρας ἐχούσας τῆ φωτὸς εἰσόδους. Οὐ χάριν οὔτε τῆς τῶν ἕτων ἀπυλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἡλευθεροῦτο φλογός.

Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τῷ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕπερον ἐξελήλυθε, τοῦ Ἐπισκόπου Ἀντιοχείων Θεοδωρῆτου εἶξας ταῖς παρακλήσεσιν. Ἰστατο μὲν ἐν λιηνεκῶς εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τῶν ὄλων Θεῶν ἀνυμνῶν· τὸ δὲ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ρίνα καὶ τὸ στόμα, βραχιῆαν τῷ πνεύματι παρείσδυσιν καταλείπει· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινεν, ἕδὲ σῶμα εὐρωστον ἔχων, ἠλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενον πάθεισι. Ζεούση δὲ προθυμίᾳ πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν, οὗς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμένει λήψεσθαι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Θ**εοῦ συγκατάβασιν, τὸ πῦρ ἠδέσθη ἐν
• Βαβυλῶνι ποτὲ· διὰ τοῦτο οἱ Παῖδες,
• ἐν τῇ καμίνῳ ἀγαλλομένῳ ποδὶ, ὡς ἐν λει-
• μῶνι χορευόντες ἔψαλλον· Εὐλογητὸς ὁ Θεός,
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ παλαί-
γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρ-
τίως νῦν ἐπεγνωσθητε, τοῖς μελωδοῦσι πανευ-
φημοὶ Μάρτυρες· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Αντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης νάμα
σωτήριον, ὄχετῶν ἐξ αὐλῶν, διὰ λειψά-
νων Μαρτύρων σήμερον, καὶ μελωδεῖτε τῷ τού-
τους δοξάσαντι· Εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν Πα-
τέρων ἡμῶν.

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασιάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφῶδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ Ἀθληταὶ σου Χριστέ, φωταγωγούντες ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Προφήται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ μυστηρίου σου· ἐξ ἀγνῶν σου αἱμάτων, Θεὸν Παρθένε ἐκυφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὔταπλάσιως κείμενον, τῶν Χαλδαίων ὀ-
 » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ-
 » καυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας
 » τέτους ἰδῶν, Τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν
 » ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖ-
 » τέ, λαὸς ὑπερυψῆτε, εἰς πάντας τῆς αἰῶνας.

Ως τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς αὐλοῦ ὑπάρ-
 χοντες, βότρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἠνθη-
 σαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σα-
 φῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης,
 οἱ Μάρτυρες βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς
 ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπέ-
 ξήραναν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐτέ-
 φρωσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ Ἀθληταὶ τῆς
 δόξης Χριστοῦ· πᾶσαν δὲ πιστῶς, ἀναβῶσαν
 καρδίαν, κατήρδυσαν πλουσίως· Ἱερεῖς εὐλο-
 γεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε, Χριστὸν εἰς τῆς αἰῶνας.

Ιεραρχῶν ὁ πρόκριτος, ἰερῶς συγκινούμενος,
 τὴν συγκομιδὴν τὴν ἰσραὴν πεποιήται, ὑμῶν
 Παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾶ, μέλ-
 πων σὺν παντὶ, τῷ Ἱερῷ καταλόγῳ· Οἱ Παῖδες
 εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆτε,
 Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Αγιασθεῖσα πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε,
 τὸν ἐν τοῖς Ἁγίοις ἐπαναπαυόμενον, ἐ-
 κύησας Ἁγίον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάν-
 τας τοὺς βοῶντας, ἀγιάζοντα πίστει· Οἱ Παῖ-
 δες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψῆ-
 τε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
 » κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὦ-
 » φθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γα-
 » στήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρα-
 » κῶν· διό σε Θεοτόκε, Ἀγγέλων καὶ ἀνθρώ-
 » πων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Αλλήλους συνωθοῦντες πρὸς τὴν ζωὴν, καὶ
 Δαρρῆϊν ἑαυτοῖς ἐγκλεεύοντες, τοὺς αἰ-

κισμοὺς, ἤνεγκαν βοῶντες οἱ Ἀθληταί· Ἴδε
 καιρὸς εὐπρόσδεκτος· στῶμεν καὶ νικῆσωμεν
 τὸν ἐχθρόν· Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει
 τοὺς στεφάνους, ὁ δὲ ἡμᾶς παθεῖν ἐλόμενος.

Υψώθης ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ Μαρ-
 τύρων ἀγέλας ἀνείλικυσας, πρὸς σεαυτὸν,
 πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγὴν, ἣν ἐκουσίως
 Δέσποτα, εἴλου εὐσπλαγχνία τῇ καθ' ἡμᾶς·
 διό σε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὀπλίται, ὡς ἱε-
 ρεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι
 πανεύφημοι Μάρτυρες, περιχαρῶς, κατα-
 ξιωθέντες ἐν οὐρανοῖς, τῷ Βασιλεῖ τὰ τρόπαια,
 καὶ τῷ Ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικὴν, αἰτεῖσθε σω-
 τηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν
 ὑμᾶς σήμερον. Θεοτοκίον.

Νεφέλη τοῦ Ἥλιου τοῦ νοητοῦ, τῆς ψυχῆς
 μου τὰ νέφη ἀπέλασον· πύλη Θεοῦ, ἀ-
 νοιξόν μοι πύλας ἐκδυσωπῶ, δικαιοσύνης Δέ-
 σποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθὰς,
 εἰσάγαγε Παρθένε, σκανδάλων πολυτρόπων,
 τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρομένη με.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
 ὡς σύνθηες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΓ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου,
 Ἐπισκόπου Σμύρνης.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ
 προσόμοια,

Ἦχος β'. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Οὔτε, τῆς Παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρ-
 χικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε
 σε πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πι-
 στοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις
 τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως, τούτους ἀ-
 γιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερῶσύνῃς, μύρω
 καθαγνίζοντα Πολύκαρπε.

Εἴδυσ, ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρ-
 μαρυγαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σου·
 ἔστις τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν
 φθίσας Ὅσις, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμ-
 φορούμενος· ἥς νῦν ἰκέτευσ, πάντας ἐν μεθέξει
 γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερρον μνήμην, μά-
 καρ ἐορτάζοντας Πολύκαρπε.

Οὔτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ Σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ
 κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σε

κατάκαρπον, κλήμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τε-
μνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κο-
λαίσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὐπερ εὐφροσύνης
κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες Πάτερ, τοὺς
σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρὰ, καὶ ἀδικουμέ-
νων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξέ-
νων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμὴν, ἀσθε-
νῶν ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ
ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, Μῆτερ τοῦ
Θεοῦ τῆ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις ἄχραντε· σπεῦ-
σον, δυσωποῦμεν ῥύσασθαι τοὺς δούλους σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Υβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ Σταυ-
ροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντός Ποιητὴν,
βλέψασα Πανάχραντε, ἔστενες λέγουσα· Ὑπε-
ρύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι
θέλων σε, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρ-
κὶ ἀτιμίαν; Δόξα, τῇ πολλῇ εὐσπλαγχίᾳ, καὶ
συγκαταβάσει σου φιλόανθρωπε.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ
Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸν Δεῖον Πολύκαρπον ἐν ἄσμασιν εὐφημήσω.
Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**εῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ,
» τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι
» τὸν λαόν, ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων, ὅτι
» δεδόξασται.

Τῇ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσίᾳ λαμπόμενος,
καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, Πάτερ πλη-
ροῦμενος, τὴν ζοφώδη ψυχὴν μου, καταύγασον
θεόφρον ταῖς ἰκεσίαις σου.

Ο φωτισμός, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν
καθαρὰν καρδίαν σε, καθάπερ ἔσοπτρον,
ἀκηλίδωτον Πάτερ, ἀστράψας ταῖς ἀκτίνας πᾶ-
σιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία· σὺ γέγονας, ἐγ-
γεγραμμένον ἔχουσα, Πάτερ οὐ μέλανι,
ἀλλὰ Πνεύματι Δεῖῳ, τῆς χάριτος τῆς Δείας
τὸ Εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκοντες, ἄ-
νευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτί-
σεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτό-
κον ἐμολογοῦμέν σε.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**τερῶσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νε-
» κρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον
» σου ἐμφύτευσον, εἰς ταῖς καρδίας ἡμῶν τῶν
» ὑμνούντων σε.

Ελαία ψαλμικῶς εἶπεῖν κατάκαρπος, ἐγένεθ
Πολύκαρπε θεοφάντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ
Κυρίου σου, ἰλαρότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ιθύνας ἐμμελῶς Θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου
προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχη-
μάτισας, τῆς αὐτοῦ Ἐκκλησίας ποιμὴν ἄριστος.

Ολόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς
ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως
μαρτύριον, προαθλήσας Παμμακάρο δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐτίναξας, τεκοῦσα
τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολὰς ἡμῖν ἐ-
ξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννήσει σου.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυον ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς
γεωργήσας Πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλυ-
σας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα
πάντων, Πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυματῶν
ᾠφθης, ἀπέραντον πέλαγος· ὅθεν καὶ Μαρτύ-
ρων, καλλονὴ ἀνδειχθῆς, πυρὶ τελειούμενος,
καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, αἰδίου Πολύκαρπε.
Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν
ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τοῦ Ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, Δεῖου φέγ-
γους λυχνία χρυσοφαῆς, ἄσπιλε, ἀμόλυ-
τε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχὴν
μου, τυφλώττουσαν πάθει, τῆς ἀπαθείας αἰ-
γλη, καταύγασον δέομαι, καὶ μεμολυσμένην,
τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως,
μετανοίας τε δάκρυσι, ἵνα πόθῳ κραυγάζω
σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πται-
σμάτων ἄφεσιν δοθῆναι μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπί-
δα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ
ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε
δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσ-
μος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ
σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν βού-
ρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους.
Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ
πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγχνίσθητι καὶ δώρη-

σαι οὖν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς
• οἰκονομίας, καὶ ἐδόξασά σε, μόνε φι-
• λάνθρωπε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν, πολυ-
καρπος φυτεία, τῷ Δεσπότη ὠφθης, Πά-
τερ Πολύκαρπε.

Ολοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρά θυσία
προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, Πάτερ
Πολύκαρπε.

Λαὸν εὐσεβῶς Ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς
θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθείας ζόφον ἀ-
πήλασας.

Υμνολογοῦμεν Ἐνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στέρ-
ραν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγῶ-
νῶν τὸ ἀκαθαίρετον.

Θεοτοκίον.

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφεράν ψυ-
χήν μου τῷ φωτί σου, ἢ τὸ φῶς τεκοῦσα
τὸ ἐνυπόστατον.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο** τοῦ φωτός χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων
• ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτί, τῶν σῶν
• προσαγμαίων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σε γὰρ
• ἄλλον Θεὸν οὐ γινώσκουμεν.

Αἴγλη τοῦ Πνεύματος σὺ, καταλαμπόμενος
τὸν νοῦν Ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγο-
μένῳ, σαφῶς ἐμυθήθης, τὴν διὰ πυρός σου, θεό-
φρον τελείωσιν.

Ρεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμαύρου τῆς
τρυφῆς Ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἠγαπημέ-
νῳ, μεμαθητευμένῳ, τῷ ἀρυσαιμένῳ, σοφίας
τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπράν, καὶ μῆκος
βίου, καὶ ζωὴν ἀφθαρτον, ἢ ἀληθῆς, σο-
φία Χριστός σοι, δεδώρηται Πάτερ, ὡς διαφε-
ρόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι.

Θεοτοκίον.

Ο παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑπέτος
Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σὴν, γαστέρα κατήλ-
θε, τὴν ἡγιασμένην, καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδάμ ὁ
φιλάνθρωπος.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλόμενος, τὴν
• ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
• ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός
• με ἀνάγαγε.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντὶ, μόνῳ
δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, πρὸς
τὸν Χριστὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν
καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὀδεύων Μακάριε, τέκνον τε φω-
τὸς καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς
πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνωσ Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι Πάτερ τοῖς λόγοις σου, πα-
σαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ
πονηρὰ συνέδρια, τῶν διττὰς πρεσβεύοντων
ἀρχᾶς δυσσεβῶς.

Θεοτοκίον.

Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἶροντα, ἄχραν-
τον Ἄμνόν συλλαβοῦσα Πανάμωμε, ἀ-
μαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς
δούλοις σου.

Κοντάκιον, Ἦχος α'. Χορὸς Ἀγγελικός.

Καρπούς τοὺς λογικοὺς, τῷ Κυρίῳ προσφέ-
ρων, Πολύκαρπε σοφῆ, ἀρετῶν δι' ἐνθέων,
ἐδείχθης ἀξιόθεος, Ἱεράρχα μακάριε· ὅθεν σῆ-
μερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις ἀνυμνοῦμέν
σε, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον.
Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ
αὐτῆς Πάτερ ἐπλησας θεογνωσία τὴν ποι-
μνην σε, καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεότη-
τος τὸ τρισήλιον ἤστραψας, τοῦ Πατρὸς τὸ ἀγέν-
νητον, Υἱὸς δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύ-
ματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανωῶς ἐκδι-
δάξας, καὶ εἰδώλων ἀθείαν ἐκ ποδῶν ἀποποιή-
σας· καρπούς δὲ ὠρίμους, ψυχᾶς πιστευόντων
προσάγων τούτῳ ἔνδοξε· ἐν ᾧ βεβαπτίσμεθα,
εἰς ᾧ καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΓ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱε-
ρομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.
Στίχοι.

Σοὶ Πολύκαρπος ὠλοκαυτώθη Λόγε,
Καρπὸν πολὺν δούς ἐκ πυρός ξενοτρόπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλόξ Πολύκαρπον
ἔκαυσεν.

Οστος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελι-
στῇ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ καὶ μετὰ Βουκόλον,
τὸν ἀγιώτατον Ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται παρὰ
τῶν Ἐπισκόπων, προβιπίσαντος αὐτῷ τὴν ἱερωσύνην τοῦ
μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλ-
ληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρός τὸν ἀ-
γῶνα διήνυσε, καὶ θαυμάτων ἐξαισίῳ δημιουργὸς γέγο-
νε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης τῆς θρησκείας αὐτοῦ γυ-
ναικὸς τοὺς σιτῶνας ἐπλήρωσε δι' εὐχῆς, οὐς πρότερον εἰς
τὴν δεομένων χρεῖαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς κατάφλεγυτος

ἐπέσχευ ὀρμήν, μετὰ τὴν τῆς ἱερwsύνης ἀνάρρησιν. Καὶ δι' ἰκεσίας ὑπέτον ἀύχμῶση τῇ γῆ κατήγαγε, καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Συναξίς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων πατέρων ἡμῶν, Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου, καὶ Ἀντωνίνου.

Στίχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων

Συντάσσεται σοι, καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων, ὁ μὲν Ὁσιος Ἰωάννης γνώριμος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει, τῷ τῇ κώμῃ Τάργαλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ραχίαν δὲ καταλαβῶν πάνυ δυσχείμερον καὶ προσάρκτιον, ἐνευνήκοντα πάντε ἡμέρας ἐκαῖσε διετέλεσε. Κάκειθεν μεταβάς, πάλιν ὑπέστρεψε, καὶ πεποίηκε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφή δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἄλας· ἐσθῆς ἐκ τριχῶν· καὶ σιδήροις βαρυτάτοις ἅπαν τὸ σῶμα καθηλοῦτο. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ὑπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδεμιᾶς ἠθέλησε πώποτε παραψυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν σιτιβάδα ἀμυγδαλὴν ἐφύτευσεν, ἥτις δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένη, σκίαν τῷ Ἁγίῳ παρεῖχεν, ἐκτμηθῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδεμιᾶς ἐκαῖθεν ἀπολαύση παραψυχῆς. Ἐν τούτοις οὖν ἀγωνιζόμενος ὁ Ὁσιος Ἰωάννης, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ὁ δὲ παναοίδιμος Μωϋσῆς τὸν βίον τούτου ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ραμα, ὑπερκειμένη τῆς κώμης, ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντιόχος, ἀνὴρ πρεσβύτης, ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ Φριγγίον δειμάμενος, καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγηρακῶτι σώματι Ἀντωνῖνος, τοῖς νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος ἦν· ἐσθῆς γὰρ ἦν αὐτοῖς ἡ αὐτὴ, καὶ τροφή, καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι. Καὶ οὕτε χρόνου μῆκος, ἢ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἠλεγξεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν. Ἄλλ' ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν πονεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιᾷ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθευτο. Τοσοῦτον ἀπόναντο τῆς βιοτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ Θεοῦ Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμῷ τελευτὴν σὴν σιγῇ, Γοργονία,

Γρηγορίου μέλψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλήμης, τὸ κλῆμα τῆς νοσητῆς ἀμπέλου,

Καινόν τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Μάρτυς Θεὴ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θεὴν ἀποσκώπτουσαν εἰς Θεὸς πλάινος,

Οἱ τῆς πλάνης κτείνουσι προσάται ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχ. Θεὸς Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς Δεῖαν φθάνει,

Ἀῆξαντος αὐτῷ τῆ παρ' ἀνθρώποις βίου.

Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,

Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληρῶσι τὴς ζωῆς χρόνους.

Τούτων, ὁ μὲν Θεὸς Ζεβινᾶς ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπέζητο καταγῶγιον, πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γῆρας αὐτοῦ κεχηρημένος· ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδραία. Ὅθεν ἐκ τοῦ γῆρας φέρειν τὴν στάσιν μὴ δύναμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλιόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ Δαρίστως, τῶν τῆ δε μετέστη.

Ὁ δὲ Θεὸς Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγονώς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ κτῆρος τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσεται· τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκῆ στάσει, καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρήτο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορεῖσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀστηρίκτους ἐπ' αὐτῷ βλαθῆναι· δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δύνασθαι οὐσι χεροὶ ταύτην παρακινῆσαι, τὸ σῶμα κατεβάρυνεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων, καὶ Θεόδοτος αὐτῷ ἐπήνθει χάρις, καὶ διὰ προσευχῆς αὐτὸς ἀύχμῳ ἔλυσε, καὶ ληκυθιον, κενὸν ὄν ἐλαίου, προσευχῇ πλήρες πεποίηκε· πολλά τε ταρτουργήματα ἕτερα πεποιηκώς, πρὸς Κύριον ἐκδημαί.

Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τῆ Θεοῦ Πολυχρονίου κελίῳ παρῶκησεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαξάμενος ἀρετὴν. Ὁ δὲ Δαμιανός, κώμην τινὰ καταλαβῶν. Νιαράν καλουμένην, καὶ παρὰ τὰς ἄλλως οἰκίσκον εὐρῶν ἐρημότατον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετιὼν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελίῳ, εἰ μὴ μία σπυρίς τὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφήν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὗτοι εὐραντο, ὁσίως πολιτευσάμενοι.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν. Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ἰκόνοσ χρυσῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευο-
» **Ε**μένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες κατεφρόνη-
» **Ε**σαν, ἀθεωτάτου προστάγματος· μέσον δὲ
» **Ε**πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον·
» **Ε**ὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στερόν λογισμῶ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέ-
βης Ἐνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς Παῖδες οἱ τὴν κά-
μινον, πυρὶ αὐλῶ δροσίσαντες· μέσον δὲ πυρὸς
ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· Εὐλογητὸς
εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κα-
τασκηνώσαντι, ἔνθα Δικαίων τὰ σκηνώ-
ματα, ἔνθα Μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν
σοφῶν Ἀποστόλων αἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ακάρπης τὸ πρὶν, πολυκάρπης τῷ Χριστῷ
ψυχὰς προσήνεγκας, γεωργία τῇ τῆ Πνεύ-
ματος, καθομαλίσας καὶ εὐσαχυν, ταύταις κα-
ταθέμενος σπόρον, καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευσας·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοδοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δη-
μιουργήσαντος, Μήτηρ εδειχθῆς ἀπειράγα-
μος, Παρθενομήτορ πανάχραντε· ὅθεν εὐσεβῶς
σοι Παρθένη, ἀνακράζομεν λέγοντες· Εὐλογη-
μένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

ᾠδὴ ἡ. Ὁ Εἶρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων
τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλό-
γα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε
τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς
πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰερουργήσας εὐσεβῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυ-
στικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς
προσῆχθης Θεῷ, δυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος,
ολοκαρπούμενη, Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικὴν ἐν πολιᾷ, βαθυτάτη τὴν ἀνδρείαν
ἐπεδείξω, τοῦ Σταυροῦ τῇ δυνάμει, δια-
ναστήσας σαυτοῦ, πρὸς θείας ἀγῶνας τὸ φρό-
νημα, Ἱερομαρτύρων, Χριστοῦ κλέος Θεόφρον.

Ἐπεριδόμενος Σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν
κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος Πάτερ, εἰς
τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες ἰδίῳ σου αἵματι,
τῷ Ἀρχιποιμένι, Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Υπερ Χριστοῦ σφαγιασθεῖς, ὡς ἐπίσημος
Κριὸς Ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν
παθημάτων αὐτοῦ, καὶ δόξης ἐγένου συμμετο-
χος, καὶ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος.

Θεοτοκίον.

Φωτειδῆς στῦλος πυρὸς, καὶ νεφέλῃ φωτει-
νῇ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον κλῆρον,
Θεογεννητορ Ἄγνη, γενοῦ μοι Παρθένε πανά-
μωμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, τοῦ βίου πλανωμένῳ.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἶρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀρρήτῳ σο-
φία, ἦκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ,
βρώσει φθορᾶ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ Ἁγίας
Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς,
οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα Πά-
τερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐσεβῶς,
ταύτην τελούντων Θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς
θείας, φωτοφανείας πάντα ἐκτελεῖ· ἦν ἀξίως
θεόφρον, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν Ἁγίων Ἀγγέ-
λων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότη παρεσῶς,
τοῦτον δυσῶπει τοῦ φθᾶσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριο
πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν παιδρῶς, ἀ-
ρετῆς πολυτρόπους, ιδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ τῆς Ἁγίας Τριάδος, κατανόησις Πάτερ,
τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν, ὡς
καθαρῶ τὴν καρδίαν σοι, διασχόντι τὴν ὕλην,
καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, κατοπτρεύ-
ται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε Πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς
νίκης, δεξάμενον ἐκ θείας δεξιᾶς, καὶ τοὺς

ἀγῶνας τελέσαντα, καὶ φωτὸς πληρωθέντα,
πιστεύοντες Πολύκαρπε σφε, πρεσβευτὴν τῷ
Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὁς Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ Μητέρα τῆ Λό-
γου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσα ἡμῖν, τῆς
αἰδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης, τὸν
Ἡλιον ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ Πιστοὶ ὁμοφρόνως,
ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σο-
φὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμέ-
νους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, Ἱερομάρτυς
ἐνδοξε, Ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ Ἀποστόλων
σύσκηνε· μεθ' ὧν μνημόνευε Πάτερ, τῶν σέ τι-
μώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον.

Ἐρράγη Μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ με-
στότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς Ἀγγέλοις,
τῷ σῶ συνήφθημεν τόκῳ· καὶ νῦν Θεογεννή-
τρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθᾶσαι τὴν
τρίμηρον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς
προσκυνησαι.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου,
ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς Ἑορτῆς τῆς εὐρέσεως τῆς ταμίας
Κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Α'. Ἐὰν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ἀποκρέω, ἢ
τῆς Τυροφάγου (*).

Τῷ Σαββάτῳ ἰσπίρας, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν
τοῦ Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰ-
στῶμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα
δ'. τοῦ Τριωδίου γ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ
Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἰσόδος, κτλ. —
Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Προ-
δρόμου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστά-
σιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ Θεοτοκίον, καὶ Ἀπόλυσις· τὰ
αὐτὰ καὶ εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

Εἰς τὸν Ὁρθρον, ὁ Τριαδικὸς Κανὼν, κτλ. Τροπάριον
τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὰς δύο Στιχολογίας τοῦ Ψαλτη-
ρίου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα. Μετὰ τὸν Πολυέλιον, Κά-
θισμα τῆ Προδρόμου. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ ὡς
ἔθος τῆς Κυριακῆς. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τοῦ Τριωδίου,
καὶ τοῦ Προδρόμου. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κοντάκιον καὶ Οἶκος

(*) Περιττῶς, καὶ ἀνευ παρατηρήσεως, σημειοῦται ἔντε τῷ
παλαιῷ Τυπικῷ καὶ τῷ τῆς Μ. Ἐκκλησίας: Ἐὰν τύχη τῇ
Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώ-
του· καθότι εἰς ταύτας οὐδέποτε συμβαίνει ἡ παρούσα τοῦ
Προδρόμου Ἑορτὴ, ἐκτὸς μένον ἐὰν τὸ Πάσχα καταστήσῃ μέ-
χρι Μαΐου 5.

τοῦ Προδρόμου· εἶτα, Κάθισμα τοῦ αὐτοῦ καὶ τοῦ Τριωδίου. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος τοῦ Τριωδίου. Καταβασίαι τοῦ Τριωδίου, κτλ. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα δ'· καὶ τοῦ Προδρόμου δ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ τὰ λοιπὰ συνήθως.

Α'. Ἐάν τύχη ἐκτός τῶν ἀνωτέρω δύο Κυριακῶν, καὶ ἐκτός τῆς Τεσσαρακοστῆς, μὴδὲ τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Η' Ἀκολουθία τοῦ Προδρόμου τότε ψάλλεται ἑορτάσιμος· τουτίστι, μετὰ τὸν Προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὴν ἀστάειν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου εἰς ε'. Δόξα, Ἦχος πλ, β'. Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν. Καὶ νῦν, Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ προσόμοια τὰ μετὰ τοὺς Αἶνους, Δεῦτε τὴν τιμίαν Κεφαλὴν, λέγοντες Στίχους εἰς αὐτά:

Στίχ. α'. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, κτλ.

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Δόξα, Ἦχος β'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον, Ἐκ γῆς ἀνατείλασα, Θεοτοκίον, Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τὰ Καδίσματα, τὸ Εὐαγγέλιον, κτλ. Κανὼν τῆς Θεοτόκου, Ὑγρὰν διοδεύσας, καὶ τοῦ Προδρόμου, κτλ. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, Μακαρισμοί, Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, τὰ διατεταγμένα. Καὶ νῦν, εἰς τὴν Τυροφάγον, τελεῖται ἡ Λειτουργία τοῦ Χρυσόστομου.

Γ'. Ἐάν τύχη τῷ Σαββάτῳ τῶν Ψυχῶν.

Εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, μετατιθεμένη ἢ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, ψάλλεται μόνη κατὰ τὴν πρό τοῦ Σαββάτου τούτου Παρασκευῆν, ὡς ἀνωτέρω διατετύπωται, Ἀρθρῷ Β'.

Δ'. Ἐάν τύχη τῇ β' τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν.

Καὶ εἰς τὴν περίστασιν ταύτην μετατίθεται εἰς τὴν Κυριακὴν τῆς Τυροφάγου, καὶ συμφάλλεται ὡς διετάχθη Ἀρθρῷ Α'.

Ε'. Ἐάν τύχη τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν.

Τ' Ἡ Παρασκευὴ ἑσπέρως ἐν τῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις· Στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου δ'· καὶ τοῦ Ἁγίου Θεοδώρου Ἰδιόμελα δ'. Δόξα, τοῦ αὐτοῦ, Ὁργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριωδίου, καὶ καθιεῖς ἢ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον, τὸ, Θεὸς Κύριος. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου, τοῦ Ἁγίου Θ. καὶ Θεοτοκίον. Μετὰ τὴν α'. Στιχοτογίαν, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Μετὰ τὴν β'. Κάθισμα τοῦ Ἁγίου Θ. Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα πάλιν τοῦ Προδρόμου. Οἱ Ἀναβασιμοί, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ. Κανόνες τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπὸ γ'. ὠδῆς, Κοντάκιον, καὶ Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ἀφ' ἑκτῆς, Κοντάκιον τοῦ Ἁγίου. Καταβασίαι, Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου. Εἰς τοὺς Αἶνους, Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Δοξολογία Μεγάλη. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά καὶ Μακαρισμοί. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου, κτλ.

Σ'. Ἐάν τύχη τῇ Κυριακῇ τῆς Ὁρθοδοξίας, ἢ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Τ' Ὁ Σαββάτῳ ἑσπέρως, μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκίκραξα, ἰστώμεν Στίχους ε'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Τριωδίου δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, τὸ α'. τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος, κτλ. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τοῦ Τριωδίου. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Τριωδίου, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, Δόξα, τοῦ Τριωδίου, τὸ εἰς τὴν Λιτὴν· εἶτα τὸ, Ἀξιόν ἐστι, κτλ. — Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον, ἢ τοῦ Σταυροῦ, εἰς τὴν τρίτην Κυριακῇ. Τὰ Εὐλογητάρια, καὶ τὰ λοιπὰ τῆς Κυριακῆς, κατὰ τὸ συνήθως. Εἰς τοὺς Αἶνους, Ἀναστάσιμα γ'. τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ Τριωδίου ε'. μετὰ τῶν Στίχων αὐτῶν. Δόξα, τοῦ Τριωδίου. Καὶ νῦν, Ὑπερυλογημένη. Δοξολογία Μεγάλη, κτλ.

Ζ'. Ἐάν τύχη τῇ β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν.

Καὶ ἐνταῦθα συμφάλλεται ἢ τοῦ Προδρόμου Ἀκολουθία, μετὰ τῆς Ἀναστάσιμου καὶ τῆς τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ. Τάττεται δὲ ἢ τοῦ Προδρόμου μετὰ τὴν Ἀναστάσιμον, εἶτα ἢ τοῦ Γρηγορίου.

Καὶ ἐν μὲν τῷ Ἑσπερινῷ ψάλλονται Ἀναστάσιμα δ'. τοῦ Προδρόμου γ'. καὶ τοῦ Γρηγορίου γ'. Δοξαστικόν, τοῦ Προδρόμου. Εἰς δὲ τὰ Ἀποστιχα, Δοξαστικόν τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου — Ἐν δὲ τῷ Ὄρθρῳ, μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα τοῦ Προδρόμου. Τὰ λοιπὰ πάντα συνήθη καὶ γνωστά.

Η'. Ἐάν τύχη ἐν Νηστίμῳ ἡμέρᾳ.

Εἰς τὴν β'. τῆς πρώτης ἑβδομάδος τῶν Νηστειῶν, περὶ ἧς προαίρηται ἀνωτέρω, Ἀρθρῷ Δ'. ἐν ὁποιαδήποτε ἄλλῃ ἡμέρᾳ τῆς Νηστείας τύχη ἢ παρούσα τοῦ Προδρόμου Ἑορτή, ἢ τούτου Ἀκολουθία ψάλλεται καθ' ἣν τάξιν εὐρίσκεται τετυπωμένη ἐφεξῆς, ἐξαιρουμένων μόνον τῶν Καθισμάτων καὶ τοῦ Πολυερίου — Ἐάν δὲ βούλη ἑορτάσαι καὶ τὴν μνήμην ταύτην τοῦ Προδρόμου πανηγυρικώτερον, λάβε καὶ ἐνταῦθα ὁδηγὸν τὸν ὑποταθέντα τύπον εἰς τὴν μνήμην τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαλαλάμπου, Ἀρθρῷ Ε'.

Θ. Τελευταῖον, καὶ τοῦτο διατάσσεται ἐν
τισι τῶν Χειρογράφων :

Εἴαν τύχη τῷ β'. ἢ γ'. Σαββάτῳ τῶν Νηστειῶν, ἐν τῷ
Ὁρθρῷ ψάλλεται Κανὼν τῆς Θεοτόκου καὶ τοῦ Προδρό-
μου μέχρι τῆς ε'. Ὁδῆς, εἶτα εἰσέρχονται τὰ Τριῳδία.
οὐ δὲ ποίησον, ὡς βούλει.

ΤΗ ΚΔ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ
Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτισ-
τοῦ Ἰωάννου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰσῶμεν Στίχους ι. καὶ
ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ
Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριῳδίου.
εἶτα τὰ παρόντα γ'. προσόμοια τοῦ Προδρόμου,
δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερά Κεφαλῆ, καὶ φωτοφόρος καὶ
Ἄγγελος αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι,
καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἰσχος
διακόψασα· πηγὴ ἢ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς
καταρδεύουσα· ἡ τοῦ Σωτῆρος, τὴν σωτήριον
ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ
Πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον
σκηνώσασαν· τῆς Παλαιᾶς τε καὶ Νέας, ἡ με-
σιτεύσασα χάριτος (*)· Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στάμνω ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρό-
μου Κεφαλῆ πεφανέρωται, λαγόνων ἀνα-
δοθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμά-
των ρεῖθρα ἀναβλύζουσα· καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕ-
δασι, κεφαλὴν ἀναπέλουσε, τῆ ὑπερφῶα, νῦν γε-
γάλλοντος ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς
θεῖαν ἄφεισιν. Ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν
ὄντως αἰοδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, περι-
χαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωπούσης, τοῦ
δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν Ἄμνόν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα
σαρκὶ φανερούμενον, καὶ πᾶσι τῆς μετα-
νοίας, ταῖς σωτηρίους ὁδοῦς, θεῖαις ὑποθήκαις

(*) Ἐγράφετο πρότερον εἰς δοτικὴν, χάριτι. ἀλλ' ὁ Τριῳ-
δὸς αἰνιττεται ἐνταῦθα τὸ Εὐαγγελικὸν ῥητόν, ... καὶ χά-
ριν ἀντὶ χάριτος (Ἰωάν. α. 16), ὅπου ὁ Εὐαγγελιστής,
κατὰ τοὺς Ἑρμηνευτὰς, ἐννοεῖ διὰ μὲν τοῦ, χάριν, τὸ Εὐαγ-
γέλιον, διὰ δὲ τοῦ, χάριτος, τὸν Μωσαϊκὸν Νόμον. Εἶτα,
ἐρμηνευτῶν τὴν ἐννοίαν ταύτην, ἐπιφέρει αἰτιολογικῶς· Ὅτι
ὁ Νόμος διὰ Μωσέως ἐδόθη· ἡ χάρις καὶ ἡ ἀλήθεια
διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐγένετο (αὐτ. 17).

βεβαιώσασα· ἢ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν
ἐλέγξασα, καὶ διὰ τοῦτο, ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώ-
ματος, καὶ τὴν χρόνιον, ὑποσᾶσα κατακρυψιν·
ὡσπερ φωτοφανῆς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, Μετα-
νοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυ-
χῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος
κάρα σου Προδρόμε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λα-
γόνων ἀνέτειλεν· ἦν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι,
καὶ προσκυνῶντες ἐνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ σου
Χριστοῦ Βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παραδόξα,
καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν
ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε Παρ-
θένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων
ἢ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἢ γαλήνη, ἢ μόνη
προστασία τῶν Πιστῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Εν ξύλῳ τὴν ζωὴν ἡμῶν, ὄρωσα ἡ παναίμω-
μος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὡ-
δύρετο βοῶσα· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον
τοὺς πόθῳ ἀνυμνοῦντάς σε.

Τὰ Ἀναγνώσματα τοῦ Τριῳδίου.

Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις,
καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα,

Δόξα, Ἦχος β'.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσιμος θεῖα,
καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προ-
βλέψασα, τὸ μυστήριον· Κάρα σου, ὡς ἐκ λα-
γόνων μητρικῶν ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σή-
μερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ
εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ἀγιασμοῦ προ-
χέουσα μύρον, καὶ νοσητῶς κηρύττουσα μετα-
νοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὄλων πρεσβεύ-
σα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Θεοτόκε ἄχραντε· χαῖ-
ρε, ἡ δι' Ἁγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε·
χαῖρε ἡ τεκοῦσα Πατρός τὸ ἀπαύγασμα· εὐ-
λογημένη χαῖρε σεμνῆ, Παναγία Παρθένε μόνη
πανύμνητε· σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν Μη-
τέρα τοῦ φωτός.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἄγνη, ὃν ἀγεωργή-
τως ἐν μήτρᾳ ἐκνοοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώ-
ρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλό-

λυζες, και ἔκραζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἢ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σοῦ τὴν εὐσπλαγγίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εκ γῆς ἀνατείλασα ἢ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφήσῃ τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων· ἀνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν Ἀγγέλων, κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ και εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν α'. Στιχολογίαν, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ος θεῖον θησαυρίσμα, ἐγκεκρυμμένον τῇ γῆ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε, τὴν κεφαλὴν σου ἡμῖν, Προφῆτα καὶ Πρόδρομε. Πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ἄσματι θηγόροις, τὸν Σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς ταῖς ἰεσῖαις σου.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, και ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ Σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, Ὁρθοδόξων ἢ πίστις, πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνη φιλάνθρωπε.

Μετὰ τὴν β'. Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Α'ναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μεταλλῶν, ἢ ἱερα σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων γῆς ἐπλούτισε, Χριστοῦ Βαπτιστᾶ, πάντας τῆς προστρέχοντας ἐν τῇ ταύτης εὐρέσει, ὕμνοις μεγαλύνοντας, τὸν Σωτῆρα και Κτίστην, τούτοις δίδόντα μάκαρ διὰ σῆ, λύσιν πταισμάτων, και πλούσιον ἔλεος.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δούλοι σου, κρᾶζοντες και λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον και λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, και ἀναγκῶν και πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα,

Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ο' Ἡρώδης Πρόδρομε, παρανομήσας, τὴν τιμίαν Κέρα σου, ξίφει ἀπέτεμε δεινῶς,

ὡς ἔκφρων οἴστρω ὁ δειλαῖος· ἦνπερ ἐκ πόθου, Πιστοὶ ἀσπαζόμεθα.

Δόξα, και νῦν. Θεοτοκίον.

Μωϋσῆς ἐώρακε, πυρφόρον βᾶτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγῆν, και μὴ φλεθθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσου δὲ μάλλον, πλησθεῖσαν τῆς χάριτος (*).

Τὸ Α'. Ἀντίφωνον τῶν Ἀναβαθμῶν τοῦ δ'. Ἦχος.

Προκείμενον, Ἦχος δ'.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαυὶδ, ἠτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαυὶδ, και πάσης τῆς πραότητος αὐτοῦ.

Τὸ. Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἤκουσεν Ἡρώδης. Ὁ Ν'.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Και νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Και τὸ Ἰδιόμελον, Ἦχος πλ. β'.

Ἡ τῶν θεῶν ἐννοῶν πανσεβάσμιος θήκη.

Ζῆτει τοῦτο εἰς τὸν Στίχον.

Ὁ Ἱερεὺς: Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Εἶτα ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἰρμῶν εἰς ε'. και τὰ Τριῶδια τῆς ἡμέρας ὡς καθ' ἐκάστην.

Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ῥαδὴ α'. Ἦχος πλ. β'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ο**ς ἐν ἠπειρῷ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἴχνησι, τὸν διώκτην Φαραῶ, καθορῶν ποντήμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν, ἐβόα ἄσωμεν.

Δεῦτε εὐφῆμῳ τῇ γλώττῃ και πανσθενεῖ, κροτουμένη Πνεύματι, ἐκ χειλέων εὐαγῶν, τὴν τοῦ Λόγου Προδρομον φωνήν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνῆ, και ἀπειροῖς πλήθυσιν, Ἐκκλησία ἢ Χριστοῦ, εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ᾠδὴν, βρωόντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεῷ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κορυφήν, τοῦ Προδρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεῖ, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη Δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἀγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, εἰδείχθης Δέσποινα.

(*) Τὰ ἀνωτέρω Κάθισματα μετεγράφησαν ἐνταῦθα ἐκ τῶν χειρογράφων, ἵνα χρησιμεύσωσιν ἐκ τοῦ προχείρου, ὅταν τυπικῇ διατάξει καλέσῃ αὐτά.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός
» μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν Πιστῶν
» σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέ-
» τρα, τῆς ὁμολογίας σου.

Παστὴρ στερεῦμα βλαστὸν, σὲ προήνεγκε
» Δεῖον, τῆς ἐθνῶν Ἐκκλησίας, εὐκλεῆ Νυμ-
» φαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ Νυμφίῳ,
ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεόφθογον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάν-
» νη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλὶς·
» τὴν θεῖαν γὰρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κόραν τὴν
» ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πό-
» λισ, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὐραμένη μυστι-
» κόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων, Πρόδρομε
» τὴν κόραν σου. Θεοτοκίον.

Τοῦ θεοῦ τόκου σου Ἄγνη, πᾶσαν φύσεως
» τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ
» ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρὶ, καὶ τεκοῦσα,
» μένεις ἀειπάρθενος.

Κάθισ. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Οὗς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ
» Προδρόμου Κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ
» κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου· ὡς σῖτος κατα-
» χωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἀνῆκε καρποφοροῦσα
» θεῖαν ζωὴν. Ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὐ-
» ρεσιν, τὸν Χριστὸν, δοξαζόντες τὸν δόντα αὐτῇ,
» χάριν βρῦειν ἰάματα.

Δόξα. Ὁμοιον.

Τοῦ βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς
» μαργαρίτης ὑπὸ γῆν ἐν τῇ ὑδρίᾳ· καὶ ὡς
» λύχνος θεόφωτος ἀγλαίζομένη, ἐκλάμπει θαυ-
» ματουργοῦσα κόσμῳ παντὶ, ὡς ὀρθρος ἐξανα-
» τέλλων πανευπρεπῆς, τοῦ Ἡλίου ὁ Πρόδρομος,
» καὶ ἀνεσπέρῳ φωτὶ, μηνύων πάλιν ἡμῖν, Ἴδε
» κραυγάζει ὁ Ἄμνος τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει,
» ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσήφ σπουδῇ ἐπέστη,
» ὁ Ἄσώματος λέγων τῇ Ἀπειρογάμῳ· Ὁ κλίνας
» τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανοὺς, χωρεῖται ἀναλ-
» λουίῳ ὄλως ἐν σοὶ· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ
» σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυ-
» γάζειν σοὶ· Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστός μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» σεπτὴ Ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακραζούσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Τῆς παλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμ-
» φανῶς Διαθήκης καὶ Προφητῶν, πέρας
» ἐχρημάτισας, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτὸς, τῆς
» καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τι-
» μίαν ἡνέσχου καὶ εὐκλεῆ, Κόραν σου κα-
» λυπτεσθαι, βασιλικῆς ἀλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι
» ἀγαλλόμενος.

Τῆ αἴγλη Πρόδρομε, τοῦ θεοῦ Πνεύματος,
» τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε
» φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ σοφῇ μνήμῃ, σὺν
» Ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸν με ἔδειξε, φυτῷ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς
» δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέ-
» στησε, καὶ Παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον
» με κατέστησε.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θεῷ φέγγει σε ἀγαθὲ, τὰς τῶν ὀρθρι-
» ζόντων σοὶ ψυχὰς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἶδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Οὐκ ἔφυς καλάμος Βαπτιστὰ, ταῖς πειρα-
» στικαῖς τοῦ δυσμενοῦς, αὐραὶς αἰεὶ ῥίπι-
» ζόμενος, πύργος δὲ τῷ θεῷ λαοῦ ἀκράδαντος·
» δυνάμει Ἡλιοῦ γὰρ ὠφθης καὶ πνεύματι.

Οτὴν Θεότητα ἀθετῶν, καὶ κατασμικρύ-
» νων τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέν-
» τος Χριστοῦ, τὴν τε θεῖαν χάριν σοῦ νοσφιζόμε-
» νος, ἐνδίκως περιβόλων θεῶν ἀπείργεται.

Αφθόνου ἠνοιξας σὺ πηγῆς, πύλην τοῖς ὑ-
» μνοῦσί σε ἡμῖν, πόθῳ αἰοῖδιμε Πρόδρομε,
» χάριτος τῆς θεῖας βλυζούσης νάματα, καὶ
» ρεῖθρα ἰαμάτων πάντα εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὠραιότητος
» σου ψυχῆς, νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κα-
» τεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ Σεμνῇ, καὶ φέγγει
» τῆς ἀγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ βίου τὴν θαλασσαν, ὑψουμένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλυδωνί, τῷ εὐ-
» δίῳ λιμένι σε προσδραμῶν, βοῶ σοὶ· Ἀνάγα-
» γε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυέλεε.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ ἀλήθεια Χριστός, καὶ
» Προφητῶν ὑπέρτερον, Βαπτιστὰ τε καὶ
» Πρόδρομε τῆς ζωῆς· αὐτὸν γὰρ ἐώρακας, ὃν Προ-
» φῆται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμαμάτων ἡ
» πηγῆ, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ αἰοῖδι-

μος Κάρα σου Βαπτιστά, Προφήτα και Πρόδρομε, ἀλλ' ὄφθεισα προχέει ἰαμάτων πηγαῖς·

Πανόλθιον καύχημα, και ἀγλαΐσμα φαιδρόν, και θυρεόν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὐτη και εὐκλεῖς, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτὴν σου και θείαν Κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ο μέγας προέγραψεν, ἐν Προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν και τράπεζαν, και λυχνίαν και στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τα ἄνω ζητῶν.

Προφήτα Θεοῦ, και Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν Κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, ταῖς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· και γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ε'κ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰλημῶς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχηματίσας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δεδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθεῖς, τῇ ῥῆθι ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσης συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφακῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἀγίαν τρισόλβιε· και γὰρ σὺ ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς εὐρέσεως τῆς τιμίας Κεφαλῆς τοῦ Ἁγίου Προφήτου, Προδρόμου και Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχοι.

Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν Κάραν, Καρπούς παραινῶν ἀξίους ποιεῖν πάλιν.

Ὁ Βαπτίσας πρὶν ὑδάτων πηγαῖς ὄχλους, Γῆθεν φανεῖς βάπτιζε πηγαῖς θαυμαίων.

Εἰκοστὴν Πρόδρομοιο φάνη Κάρη ἀμφιτέταρτην.

Η' τιμία αὐτη και Ἁγγέλοις αἰδέσιμος κεφαλὴ πρῶτον μὲν εὐρέθη, κατ' εὐδοκίαν και ἐπιφάνειαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὑπὸ δύο τινῶν μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρώδου, ἰλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωηφόρου τέφρου τοῦ Κυρίου και Θεοῦ και Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν κεραμεὺς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινός δι' αὐτῆς ὁ κεραμεὺς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπειπὼν μὴ κινεῖν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μόνον τιμᾶν. Και μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτῆν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν ἰδέξαντο.

Ἐσχάτον δὲ εἰς Εὐθαθίον τινα μοναχὸν και πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξίας· ὃς ἀπελαθεὶς τῷ σπηλαίῳ, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν Ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπλεῦν τὰς ἐκ τῆς τιμίας κάρας ἰάσεις, και ἐπιγράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτῆ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τῷ θείῳ Προδρόμῳ Κάραν. Και ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν Μαρκιέλλου χρόνων, ὄντος Ἀρχιμανδρίτου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐαλεντιανῆς τῆς νείας, και Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμίσσης. Τότε δὴ, πολλῶν ἀποκαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὐρέθη οὕσα ἐν ὑδρίᾳ, και παρὰ τῷ Ἐπισκόπῳ Οὐρανίῳ εἰσῆχθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ πολλὰς ἰάσεις και θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ τοιαύτη Συναξὶς ἐν τῷ ἀγιωτάτῳ αὐτοῦ Προφηταίῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίῳ.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν καίμινον εἰργάσατο,
• Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισί· τοὺς Χαλ-
• δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
• τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός
• ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Γῆς Παρθένου ὁ βλασὸς σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος και ἰσαγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ε'ν νηδυῖ τῆς Παρθένου τὸν σκηνώσαντα, ἔγνωσ στερωτικῆς ἐκ γαστροῦ, και χρυσάμενος, τῇ μητρῷα Πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάριζαι τῶντι ἐν ταῖς πόλεσιν, αὐτὴ νῦν παναοῖδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον, Πρόδρομε Χριστοῦ· διὸ ἐορτάζουσα βοᾶ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σὺ Μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάση τῇ οἰκουμένη φαιδρόν· τὸν γὰρ Κτίστην σὺ τῶν ἀπάντων τέτοκας Θεόν· ὃν αἴτησαι Πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς τὸ μέγα ἔλεος.

Ὡδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'κ φλογὸς τοῖς ὀσίοις, ἔρσον ἐπήγασας, και Δικαίου θυσιαν, ὑδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. Σε ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Α'πεσάλη βοῶντος, φωνῇ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις, τὴν τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκεντριζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψῶμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ε'τοιμάσατε φάσκει, και νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον, δι' ἀγιότητος· οὐ-

τις γὰρ ἐλθὼν, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ἡμῶν καρδίαις, οἰκῆσει εἰς αἰῶνας.

Τῆ φωνῇ ἀκοὴν μὲν, τῆ τοῦ Γεννήτορος, ὀφθαλμούς δὲ τῆ Δεῆς, τοῦ Δείου Πνεύματος, ὅλος δὲ ἀφῆ, Ἰωάννης ὁ Προδρόμος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται.

Θεοτοκίον.

Χρυσαιγῆς σε λυχνία προδιετύπωσε, δεξάμεν ἄφραστως, φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνῶσει τῆ αὐτοῦ, καταυγαῖζον τὰ σύμπαντα· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, Ἄγνη εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ωδὴ Δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» τολμᾷ Ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·
» διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὠράθη βροτοῖς, Λόγος
» σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
» οὐρανίαις Στρατιαῖς σε μακαρίζομεν.

Σαφῶς τῆς πλήρους δεκάδος Προδρόμε, τῶν ἐντολῶν σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι· ὅθεν τοῦ Λόγου σε μύστην τε καὶ φίλον νῦν εἰδόντες· σὲ μακαρίζομεν.

Χριστοῦ Προφήτης τε καὶ Ἀπόστολος, Ἄγγελός τε καὶ Προδρόμος τῆς Δείας σαρκώσεως, Βαπτιστὴς καὶ Ἱερεὺς καὶ Μάρτυς πιστός, κήρυξ τε τοῖς ἐν Ἄδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανῶν, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἀπίστον δειγματίζεται, ἱεουργοῦ χειρὸς νενεκρωμένης τῷ Δαύματι, βλαστησάσης αὐθις διὰ τῆς πίστεως· σῆς γὰρ ἐκφανθείσης Κάρας Μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται.

Θεοτοκίον.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεῖ τέμνει τοῦ Προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γὰρ πάρισιν Ἀγγέλων χοροὶ, πνεύματά τε Δικαίων, πάντων ἡ Δέσποινα, σὺν τῷ Βαπτιστῇ Ἰωάννῃ ἰάσεις νέμουσα.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνελθόμεν.

Λαμπροφανῆς ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου Κάρα, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Προδρόμε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ αὐλοῦ· ἧς τὴν εὐρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεικῶν εὐρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείας σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν Πιστῶν ἡ Θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς

ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως· ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν διάυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι, θεοπρεπῶς, καὶ Σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια, τῷ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, ἰστώμεν Στίχους δ'· καὶ ψάλλομεν τρία Στιχηρὰ προσόμοια, δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Ηνοῖζε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεμνος, κεφαλὴ σου Πανεύφημε, καὶ τροφήν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, Δείων χαρισμάτων· ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστοῦ τῷ Θεῷ· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σῶτερ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὡσπερ νάματα, ἡ Κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀένια, καὶ τραπεζὴ σήμερον, ἀπστεθειμένη, μυστικῇ καὶ Δεία, εὐωδιαῖζει νοητῶς, καὶ ἀηδῖαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἀπαντας, πληροὶ τοὺς πόθῳ κραυγαῖζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ετεμεν ἡ Κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτατον, κεφαλὰς ἀνομούτων ἐχθρῶν, καὶ νάματα ἐβλυσεν, εὐνομοῦσι πᾶσι, τῶν Δείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Προδρόμον, Ἰωάννη τοῦ Κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Τὴν πανσεβάσμιον Κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλανθρώπε, οἱ ἑπτακότες δούλοι σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἰλασμόν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτῆρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, καὶ τῆς Μητρὸς σε ταῖς ἐντεύξεσιν. Εἰς τὸν Στίχον, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὲς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Εἶτα.

Δόξα, Ἦχος πλ. β'.

Ηπρώην ἐπὶ πίνακι, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῦθος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα Πιστοῖς, τιμία Κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς

ἀναφάνεισα, πρόκειται τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ καὶ ἀπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνούσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Θεοτόκε, σὺ εἶ ἡ ἀληθινή.

Τὸ, Ἄγαθόν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας τρεῖς.

Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν πρώτην ὥραν, καὶ ταῖς λοιπαῖς ἐφεξῆς, λέγοντες ἐν αὐταῖς Ἀπολυτικὴν καὶ Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου.

ΕΝ ΔΕ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Μετὰ τὴν Στιχολαγίαν τῶν, Πρὸς Κύριον, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ἰ. καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δις, καὶ τὸ Μαρτυρικόν, καὶ τὰ Προσόμοια τοῦ Τριωδίου, εἶτα τοῦ Ἁγίου τὰ παρόντα γ΄.

Ἦχος β΄. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμηθεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ Βαπτιστοῦ οἱ Πιστοὶ, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὐρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ἄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν ἦν περ, ὁ ληρῶδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρω, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Δίς.

Ωσπερ, ἐκ μεταλλῶν ὁ χρυσὸς, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ Προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δαδουχεῖ, στάμνω διαλαμπουσα, καὶ φθεγγομένη τρανώς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλη τε φωτίζουσα, ταῖς διανοίας ἡμῶν ἦν περ, ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῶς πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὡσπερ θεῖος θησαυρὸς, στάμνω κεκρυμμένη ἡ Κάρα, τοῦ Βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται, ὡσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγαῖς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα ὅθεν, θυμηδίας ἀπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα, Ἦχος β΄.

Η τῶν θείων ἐννοιῶν πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀρρήτου οὐσίας, τρανώς ἡ προβλέψασα, τὸ μυστήριον Κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε, καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑψηλίον, ἁγιασμῷ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας

ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνωσεως ὁ χειμῶν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταράττει πρόφθασον καὶ λύτρωσαι κλυδωνιζόμενον, μόνη τῶν Πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, θείας κληροχίας με εἰσάγαγε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλοὺς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σαυρώσει Ἄχραντε, ἕστενες δακρύουσα, καὶ ὀλολύζουσα. Οἴμοι τέκνον γλυκύτατον! ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἱλεῶν ἡμῖν τοῦτον ἀπέργασαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου, τὸ, Φῶς ἐλαρόν, τὸ Προκείμενον, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας, τὸ, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθύς τὸ Προκείμενον τοῦ Ἀποστόλου, τὸ, Ἀλληλοῦσα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων.

Εἰσερχόμενοι δὲ εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον, ἄνευ τῆς πρώτης ἐβδομαδος.

Τῆ ΚΕ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Εἰς ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσόμοια Στιχηρά,

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Υπὲρ τὸ ζῆσαι Παμμακάρι θανεῖν προθέμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, προσκυνεῖσθαι προστάττεις, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων ὅθεν λοιπὸν αἰρετιζόντων τὰ στόματα, Δαυτικῶς ἐνεφράγη, κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω, Ὅσπερ θεόφρον ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα αἰοῖδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου Πάτερ Ταράσιε τρισμάκαρ ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς

διδασκαίς σου φρουρούμεθα· ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβέων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ Ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως, Ταράσιον νῦν, τὸν σοφὸν ἀρχιεπίσκοπον· ὡς παρρησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεόν, ἱκετεύει τῆ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Επί τὴν σὴν εὐσπλαγγίαν, προσρέχω πάντοτε· ἐπὶ τοὺς σούς προσφεύγω, οἰκτιρμούς καθ' ἐκάστην, ὕμνων καὶ εὐλογῶν σε, καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σου Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσι μὲ ταῖς κακοῖς, ἣν ἐνδείκνυται Θεόνυμφος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Α'καρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος θρηνηδοῦσα ἐβόα· Γλυκύτατόν μὲ Τέκνον, τί τὸ καινὸν καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλου προσκλώθης σαρκί;

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, ἀναγινώσκεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις: Γεωργίου. (*)

Ωδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Α**'οἶξω τὸ στόμα μου, καὶ πληρωθήσεται
» Πνεύματος, καὶ λόγον ἐρεύξομαι, τῆ
» Βασιλίδι Μητρὶ, καὶ ἀφθίσομαι, φαιδρῶς πα-
» νηγυρίζων, καὶ ἄσω γηθόμενος, ταύτης τὰ
» θαύματα.

Χαρίτων τοῦ Πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προ-
χεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱε-

(*) Εἰς τὴν Ἀκροστιχίδα ταύτην ἐλλείπουσιν ἐκ μὲν τῆς πρώτης λέξεως, ὁλόκληρος ἡ συλλαβὴ ΡΘΝ· ἐκ δὲ τῆς δευτέρας, τὸ ληκτικόν Ω. Ἀλλὰ τοῦτο συμβαίνει πολλαχοῦ, ὅσακις τὰ τῶν Ἀκροστιχίδων γράμματα ὑπερβαίνουν παραπολύ τὸν ὀρισμένον ἀριθμὸν τῶν Τροπαρίων· καθὼς ἐξ ἐναντίας ἐλαττοῦται ὅτος ὁ ἀριθμὸς, κατ' ἀναλογίαν τῆς ποσότητος τῶν τῆς Ἀκροστιχίδος γραμμάτων· καὶ ὅρα τὸν α'. Κανόνα τῶν Χριστουγέννων, τῶν Θεοφανείων, τῆς Πεντηκοστῆς, καὶ ἄλλους πολλούς. — Τὰ δὲ Θεοτοκία τοῦ Κανόνος τούτου κυρίως μὲν ἀκροστιχίζουσι Γεωργίου· οὐδεμίᾳ ὁμῶς ἀμειβολία, ὅτι ἐστὶ κείνημα τοῦ αὐτοῦ Γεωργίου, (κατὰ παράλειψιν τοῦ Ε), τῆ καὶ ἄλλης πολλούς Κανόνας μελουργήσαντος· α'. ὅτι τὸ Γεωργίας γράφεται διὰ τοῦ Ο, καὶ οὐχὶ διὰ τοῦ Ω. καὶ β'. ὅτι εὐδὲ ἐν τῷ Δωδεκαμήνῳ ἀπαντᾶται, ἢ δὲ Λίαν ὁ Ἀλλάτιος, ἐν τῷ περὶ Ἐκκλησιαστικῶν Βιβλίων καὶ Ἐπιτομῶν Συγγράμματι αὐτοῦ (Φαβρ. Ἑλλην. Βιβλιοθ. Τόμ. Ε') ἀναφέρει Ἐπιτομῶν, Γεωργίαν καλέμενον. Ὅρα καὶ Ὀκτωβρίου ἢ τὰ αὐτὰ περὶ τῆς Ἀκροστιχίδος, καὶ τοῦ ὕμνου τοῦ Γεωργίου, ἀντὶ Γεωργίου.

ράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, Πιστῶν ταῖς διανοίας καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν.

Ανῶθεν δεξαίμενος, ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαιδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, καὶ ὑπέρλαμπρος, φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱερουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ιδρυσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας εἰς ἄσειστον, πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένην βροτῶν, καὶ ἐδόνησας, θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ ταῖς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες.

Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς Θεονύμφευτε, τὴν κτίσιν ὁ ἀρρήτως, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκί, καὶ κατηύγασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὄρμον ἴθυνεν, ἡμᾶς οὐράνιον.

Ωδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οὺς σούς ὑμολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα
» καὶ ἄφθονος πηγὴ θίασον συγκροτή-
» σαντας, πνευματικὸν στερέωσον, καὶ ἐν τῇ
» θείᾳ δόξῃ σου, στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφέ, ἐντεῦθεν τὸν πολῦτιμον, μαργαρίτην ἀνεἰλκυσας· ὃν μεταδούς τῇ ποιμνῇ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Εσβέσας τοῖς ὄμβροισ τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν, καὶ διανῆψας Ὀσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, καὶ εὐποιίας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ράβδω τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφέ τῆς τοῦ Χριστοῦ, ἀπήλασας μακάριε, ποιμνῆς ταύτην ἀλώβητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν Ἀρχιεπίσκοπον δοξαζούσαν.

Θεοτοκίον.

Ως κλίμακα γῆθεν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἀφθαρτον, ζῶντα ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τῆς ὑμνοῦντάς σε.

Κάθισμα, Ἦχος πλ. δ'.

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκός, Ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς· καὶ τὴν Βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων θεοπνευστε, τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τρανώσας προσκύνησιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι, Ἱεράρχα Ταράσιε. Διὰ τῆτο βωμῶμέν σοι· Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπύρωσ τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον Τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἀχραντε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν Ἀμνὸν καὶ Ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ Ἀμνάς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύνουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγαλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὀρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἢν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀγαθότητος, σπλαγγνίσθητι καὶ δώρησαι ἢν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

ᾠδὴ δ΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ὴν ἀνεξιχνίαστον θεῖαν βουλήν, τῆς ἐκ
» τῆς Παρθένου σαρκώσεως, σοῦ τοῦ Ὑ-
» ψίστου, ὁ Προφήτης Ἀββακούμ, κατανοῶν
» ἐκραύγαζε· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθεοῖς, καὶ προτέθεικας σαυτὸν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἀφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Ιλὺν ἀποθέμενος Πάτερ σοφέ τὴν ἐπιπροσθησαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας, ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ρώμη τῶν δογμάτων σου Πάτερ σοφέ, ὄρη ἐσαλεύθη αἰρέσεων, καὶ ἀσεβείας, κατεβλήθησαν βουνοὶ, καὶ ἀσαλεύτως ἴδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλια.

Θεοτοκίον.

Ρώμην περιβέβληται ἢ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἀγνή, καὶ τῆ ἐχθροῦ ἢ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ξέστη τὰ σύμπαντα, ἐπὶ τῇ θεῖα δόξῃ
» σου· σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες
» ἐν μήτρᾳ τὸν ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας
» ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι τοῖς ὑμνοῦσά σε, τὴν εἰ-
» ρήνην βραβεύοντα.

Τοῦ λόγου τῇ σύριγγι, τὴν ποιμνὴν σου Ταράσιε, ἐπὶ ταῖς νομάς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς ταῖς ἐπαυλεῖς τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνας ἀλώβητον, ταύτην τηρῶν πρεσβεύεις σου.

Αρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτῶν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεπιβάσθη καὶ τὰ σθένεα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότη σου, ὧν νοὶ κατετρύφησας.

Ρεῖθρον τὴν προκίρεσιν, ἐλέου ἀνεξάντλητον, ἔχων Ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιίας τῆς ἀενάου κρουνοῦς, ἔβλυσας· διὸ σε ὁ Χριστὸς, πρὸς ὕδωρ αἰείζων, καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσεν.

Θεοτοκίον.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώην ὠρικήτητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἀμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἀγνή, διὰ τῆς κηρύσεως, τῆς σῆς θεοιδέξερα.

ᾠδὴ ε΄. Ὁ Εἰρμός.

» **Η**λθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ
» κατεπόντισέ με, καταιγῖς πολλῶν ἀ-
» μαρτημάτων· ἀλλ' ὡς Θεός, ἐκ βυθοῦ ἀνάγα-
» γε, τὴν ζωὴν μου πολυέλεε.

Απάρας τὸ κάλυμμα θεόφρον, αἰρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας, τὴν ἀληθῆ, τῶν δογμάτων Ὅσιε, πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας.

Σὺ πυρφόροις λόγοις Ἱεράρχα, ταῖς ἀκανθώδεις φλέξας, δυσφημίας τῶν αἰρετιζόντων, τὸν φωτισμὸν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ισχύν ἐκ Θεῆ διεζωσμένος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ, τῶν δογμάτων σου Ἱερομύστα, τὰς κεφαλὰς, τὰς τῆ ψεύδους ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν.

Θεοτοκίον.

Ιδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητὴν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννητορ, τοὺς τὰ σεπτά, πρὸσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθάρου σου κηρύσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ωσπερ μέγας ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων, καὶ θαυμάτων λάμπει, φωταγωγεῖς διαπαντὸς τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα, παμμακάρι Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν με ψυχὴν τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους κατὰύγασον Σωτὴρ με, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθαῖς δωρήσαι μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν ἀγλὴν τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· ἐν ὅπως κατ' ἀξίαν

ἰσχύσω τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνήσαι, καὶ φροῖσαι τὸν βίον, καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπράς, καὶ τὴν ἔνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτίσατο Ἐκκλησίας, ἧτις κατὰ χρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· Οὐρανομύστα, παμμακάρ Ταράσιε.

Συναξάριον.

Τῆς ΚΕ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχοι.

"Ακλυστος ὄρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον.

Εἰκάδι ἐκ ταραχίοιο Ταράσιος ἔπτατο
πέμπτη.

Οὗτος τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἀγίων εἰκόνων προσκύνησιν ἐδογματίσει, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ Βασιλεία ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανήλθε, καὶ ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τοῖς λοιποῖς Πατριαρχείοις ἤνωται. Ζήσας δὲ ἄστος εὐσεβῶς, τοῖς Βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλήθη Μοναστῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχὰς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη, καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὁμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτήρα τῷ Θεολόγῳ Γρηγορίῳ, πλὴν τοῦ πολιοῦ καὶ τοῦ ὑποκόλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν παντελῶς οὗτος πολίτης. Ἡ δὲ αὐτοῦ Συναξίς τελεῖται ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ἀλέξανδρον δίσκος εἶδεν ἡλίου,
Ἐπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα, δόξης Ἡλίου.

Οὗτος ἦν ἐκ πόλεως Ποτιόλων τῶν κατὰ Ῥώμην, ἐπὶ Μαξιμιανῷ βασιλεῶς, καὶ Τιβεριανῷ ἡγεμόνος· παρ' ἑ προτραπείς εὖσαι τοῖς εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις ἐκ ἐλίγας ἐξέχευ. Ὄθεν ἐξ ἀκρων χειρῶν κρεμάται, λίθι βαρείῳ ἐξαρτηθέντος αὐτοῦ. Ἐκαίθει δὲ ἐν Καρθαγένῃ ἀχθεῖς, καὶ αὐτίς κρεμασθεῖς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται. Καὶ ἐν Μαρκανσπόλει γεγωνῶς, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται. Ἐν Θράκῃ δὲ ἔλθων, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, Ἐπισκόπου Σκοπέλου.

Στίχ. Ἄσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Καὶ δεινὸν ἐνσεισῶσι πυκνά σοι ξίφη.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων Χριστιανῶν υἱός· διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ τὴν πολλὴν εὐσεβειαν, χειροτονεῖται Ἐπίσκοπος Σκοπέλου· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον κληθεῖς, πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παρρησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν Ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τῆς Ἑλλάδος ἀρχόντος· καὶ πολλὰ τιμωρηθεῖς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Ἀντώνιος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντώνιον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι,
Ἐψουσιν ἔψον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν σαλός, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκὼν ἀμείψας, ὡς ὁ Δαυὶδ, τοῖς φρένας,
Βίον διέδρας, οὐ τὸν Ἀγχοῦς παμμακάρ.

Τῆς αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Μάρκελλος, Ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ, Μάρκελλε, θερμῷ τῷ πῶθῳ,
Θερμὸς σαλαγμοῦς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

• Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει οἱ θεόφρονες,
• παρὰ τὸν κτίσαντα, ἀλλὰ πυρὸς ἀπει-
• λὴν, ἀνδρείως πατήσαντες, χαίροντες ἔψαλ-
• λον· Ὑπερύμνητε, ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
• καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμε-
νοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοη-
τὸν, Πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν,
τοῖς κραυγάζουσιν· Ὁ τῶν Πατέρων Κύριος,
καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νεφὴ ἤλασας τῇ πνεύσει τῶν δογμάτων σου,
τὰ τῶν αἱρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χρι-
στοῦ· καὶ αἴγλη Ταράσιε, ὀρθοδοξίας αὐτῆς,
κατεφαῖδρυνας, τῷ Φωτοδότῃ κραζούσαν· Ὁ
Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Γῆν ἀκένωτον θεοθεν εἰσδεξάμενος, χάριν
Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σω-
μάτων ἐβλυσας, τοῖς ἐνδεέσι σοφέ· διὰ τῆτό σε,
ὡς σιτοδότῃν ἄφθονον, οἱ Πισοὶ ἀνευφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ο' ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς Θεότητος, καὶ
ἀπερίγραπτός, Λόγος Θεοῦ γεννηθεῖς,
ἐκ σῆ σαρκὶ Πάναγνε, καὶ παναμώμητε, προ-
σιτός ἐστι, καὶ ἐν εἰκόνι γραφεται, ὡς σαφῶς
ἐνανθρωπήσας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

• Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος
• τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυ-
• πούμενος· νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμέ-
• νην ἅπασαν, ἀγείρει ψάλλουσιν· Τὸν Κύριον
• ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν-
• τας τοὺς αἰῶνας.

Ολον τῆς σαρκὸς σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου
ἐγκρατείας πόνοις Ταράσιε, καὶ βίον

ἰσαγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· διὸ τῶν Ἀσωμάτων σε, χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ Κτίστῃ· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογματῶν Ἱεράρχα ἔλην κατήρδευσας, καὶ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας, καὶ ἐπλεόνασας· διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρω νοητῶ τοῦ Παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς ἱερεὺς Πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι· διὸ καὶ ἱερούργεις κραυγάζων· Σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστέ εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Υπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγγίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ Πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκί γεγέννηται, Θεοχαρίτωτε· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανῶσῃ, ὡς μόνος Εὐεργέτης.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἄπας γηγενής, σκιρτάτω τῷ πνεύματι
» λαμπαδουχούμενος· πανηγυρίζετω δέ,
» αὐτῶν νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱεράν πα-
» νήγυριν τῆς Θεομήτορος, καὶ βοάτω· Χαίροις
» παμμακάριστε, Θεοτόκε ἀγνή ἀειπάρθενε.

Εμπνευσις ὡς εἰκὼν, καὶ στήλη Ταράσιε ζωσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βῶσ ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφῆ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπεις Πιστούς· διὰ τοῦτο, μνήμη ἀθανάτω σε, αἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Γνώσιν ἀληθῆ, πλουτίσας τὴν ποιμνὴν σου, Πάτερ Ταράσιε, ἀπειθεὶς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως Ὅσιε, καὶ ἀποροῦντας ἐδειξας, καὶ πενομένους αὐτούς· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ Πιστοὶ σε ἀξίως δοξαζόμεν.

Αράς πρὸς Θεόν, ταῖς χεῖρας καὶ ὄμματα, Πάτερ Ταράσιε, νοητοὺς κατέβαλες, καὶ ἀοράτους καὶ πολεμίους ἐχθροὺς, καὶ ἐτροπώσω φαλαγγας, ταῖς τῶν ἀρέσεων, καὶ τὴν ποιμνὴν, τοῦ Χριστοῦ ἀλώβητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας.

Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, Ἄγνή καὶ τῶν θλίψεων διασκεδάσασα, αἴγλη εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς καταλαμψον, καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστόν, ἐναυ-

γάσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῇ θείᾳ σου σκέπῃ περίσωζε.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκέρυξ· τῷ γὰρ κρείττονι Πάτερ, τὸ χειρὸν δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὠφθης, τῆς τριφεγγυῶς, καὶ σεπτῆς Θεότητος Ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον.

Γνώμην βουλήν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε· σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, καὶ ἐχθρῶν ὀρωμένων, τὸ πονηρὸν, τῶν ἀμαρτιῶν μου λύουσα χρέος· ὡς Θεομήτωρ πάντα γὰρ ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία τοῦ Ὁρθρου, κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΣ'. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Εἰς τὸν ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια,

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῖς τῶν δακρύων σε ρείθροις, μάκαρ Πορφυρίε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάραις, ρύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἀμαρτίας· καὶ τὴν στολὴν, ἐν πορφύρᾳ χρωρνύμενος, ἐν οὐρανίοις πολεῦη διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ορθοδοξίας ἐμπρέπων, θείοις ὑψώμασιν, Ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ἀξιὸς ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπόμενος· καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω Παμμακάριστε.

Ομνηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν δυσίαν προσφέρει, τὴν αὐτὸν καὶ θεῖαν, αὐτῶς αἰεὶ, ἐποπτέων ἡμᾶς ταῖς αὐτῆ, πρὸς τὴν Ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἰκεσίαις ὁ Πορφυρίοις.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι, τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεοκυήτορ, προσπεφευγῶς, ἀνακραίω σοι· Σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὑρέξασα θεοκέρυξ, τῷ οἰκέτῃ σου πανάμωμε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Γδου κατείδον ῥομφαίαν, τὴν διελθοῦσάν μου,
νῦν τὴν καρδίαν Τέκνον, ὡς προεἶπόν μοι
παλαι, ὅτε σὲ ἐώρων, πάντων υἱῶν, γηγενῶν
ῥαιότερον· τῷ γὰρ Σταυρῷ ἐκουσίως μετὰ
ληστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπῆώρησαι.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τὸ πορφυρίζον Ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.
ᾠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Ἄσσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ διαγαγόντι τὸν
• λαὸν αὐτοῦ, ἐν Ἐρυθρᾷ Θαλάσῃ, ὅτι
• μόνος ἐνδόξως δεδόξασται.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σε γεραίρον-
τι Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρα-
νόθεν δοθῆναι ἰκέτευε.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ
προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολληθῆς, καὶ
ψυχῇ καὶ καρδίᾳ Πορφύριε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως
Πορφύριε, Ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς
καὶ θανάτου δεσπόζοντος. Θεοτοκίον.

Ὁμβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδυῖ τὸν
οὐράνιον, Θεοτόκε Παρθένε, ἀμαρτίας τῆς
ὀμβροῦς ἐξήρανας.

ᾠδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

• Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προσρεχόντων σοι
• Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων·
• καὶ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Ράβδω τῶν δογμάτων σε, ἐπὶ νομαῖς ζωῆς
Ὅσιε, τὴν ἱεράν, Ποίμνην σου ποιμάνας,
τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τῆς ἐν νυκτὶ δεινῶν
Ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοι-
νωνοῦς διὰ πίστεως.

Υψεῖ διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέ-
θεικεν, ἐν ὑψηλῇ, Πάνσοφε λυχνία, τοὺς
Πιστοὺς καταυγάζοντα. Θεοτοκίον.

Ρῦσαι με πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ
βελῶν Ἀχραντε, καὶ λογισμῶν, τῶν ἐ-
πεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Εἰν πέτρα τῆς πίστεως, ἐρηρυσμένος σοφῆ,
τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν εἶδε πρὶν Δα-
νιὴλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· ὑψώσας τὴν φω-
νὴν σου, καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην· ἔβα-
λες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ

σῇ σφενδόνη Γαζῆς ὁ σεπτὸς, πρόβολος Πάτερ
Πορφύριε. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εκαίνισας Ἀχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου,
φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν
θνητὴν, οὐσίαν καὶ ἡγεiras, πάντας ἐκ τοῦ
θανάτου, πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας· ὅθεν σε κατὰ
χρέος, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξα-
σμένη, ὡς προεφήτευσας.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Παρθένε πανάμωμε, Μήτηρ Χριστοῦ τοῦ
Θεοῦ, ῥομφαία διήλθῃ σου, τὴν παναγίαν
ψυχὴν, ἠνίκά σταυρούμενον, ἔβλεψας ἐκουσίως,
τὸν Υἱὸν καὶ Θεὸν σου· ὃν περ εὐλογημένη,
δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμά-
των, ἡμῖν δωρήσασθαι.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• Εἰσακήκοα Κύριε, τῆς οἰκονομίας σου τὸ
• μυστήριον, κατενόησα τὰ ἔργα σου, καὶ
• ἐδόξασά σου τὴν Θεότητα.

Ἰσχυρὸν τῷ Γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων τοῖς
ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγησας, καὶ
Θεῷ τῶν ὄλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσει, τὴν πρὸς τελευταίαν
ζῶραν ἐγγίζουσαν, Ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς
πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ὅλονύκτοις δεήσει, καὶ ταῖς πανημέροις
Ὅσιε στάσει, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας,
τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων καταγῶγιον. Θεοτοκίον.

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας
ὡς κηύσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον,
τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ Γεννήτορος.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• Φώτισον ἡμᾶς, τοῖς προστάγμασί σου Κύ-
• ριε, καὶ τῷ βραχίονί σου τῷ ὑψηλῷ, τὴν
• σὴν εἰρήνην παράσχου ἡμῖν φιλόνηρωπε.

Πρόρριζον τεμῶν, τὴν ἀκάνθαν τὴν φιληδο-
νον, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς
εὐσεβείας Ἱεράρχα πανσεβάσιμιε.

Ὁμβροῖς σῶν εὐχῶν, ἕρανὸς Σοφῆ διήνοιξας,
καὶ ὑετὸν τῇ γῆ διένειμας, αἰρετιζόντων
ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ἰθυνας ῥοπῆ, Θείου Πνεύματος ὀλόκληρον,
λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυ-
ρόντα ἀθείας τὸ κλυδώνιον. Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο, ὁ
Πλαστοργὸς καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν
σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

ᾠδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

• Τὴν δέσιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
• ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν,

» ἡ ψυχὴ μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ Ἄδῃ
» προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· Ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεὸς με ἀνάγαγε.

Εφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατεία τα-
πεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν, προ-
σεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ πα-
ρίστασαι, Πορφύριε Ἱεραρχῶν, καὶ Ποιμένων
κανῶν ἀκριβέστατος.

Νοήσας σου τῆς ψυχῆς τὸ ὠραῖον, καθωρά-
σθη ἐν σταυρῷ ἠπλωμένος, ὁ ὑψωθείς, ἐν
αὐτῷ ἐκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχει-
ρίζει σοι, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ
στοργὴν καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ὡς Πέτρου τοῦ Κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ
τὴν πίστιν Θεηγόρε πλουτήσας, τῷ τμη-
τικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθα-
νάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιᾶ, δο-
λερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσει τε καὶ φθορᾶ ὑπαχθέντα, τὸν
πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νε-
κρωτὴν τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν
μετήγαγες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς,
οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Γερωτάτοις σε τρόποις κοσμημένους, ἱερωσύνης
στολαῖς κατηλαῖσαι, παμμακάρι θεόφρον
Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι,
πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Υπεραστράπτει πλέον ἡλίου Πορφυρίου ἡ
μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμα-
των πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώ-
κουσα πλάην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς Πι-
στοὺς σελαγίζουσα, πάντας εὐφραίνει. Θεῷ
γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπεί-
ληψε τὴν χάριν, πάντας ἰάσθαι, παρεστῶς τῇ
Τριάδι ὀλόφωτος, καὶ πρεσβεύων ἀπαύστως
ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΣ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχοι.

Ὡ τίς παρέλθη, τίς δὲ καὶ παραδράμη
Τὸν Πορφύριον, κἄν παρῆλθεν ἐκ βίου;

Πορφυρίοιο νέκυν κρύψε χθῶν εἰκάδι ἔκτη.

Ὁδτος ὄρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων πόλεως, υἱὸς ὑ-
πάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἀπάρας δὲ

ἐκ τῆς ἐνεγκαμένης, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· κἀκεῖσε εἰς
σκῆτιν εἰσελθὼν, τὸν μονήρη βίον ὑποδέχεται· καὶ μετὰ
πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, πολλοὺς τῷ
λόγῳ καταφωτίσας. Διὸ χειροτονεῖται Πρεσβύτερος ὑπὸ
Πραυλίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων· εἶτα ὑπὸ Ἰωάννου
Ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης Ἐπίσκοπος Γά-
ζης χειροτονεῖται. Ἐνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τε-
λέσας, στηρίζει μὲν τοὺς πιστοὺς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπί-
στων ἐπιτρέφει πρὸς θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταν-
τινέπολιν, ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας τοὺς πιστοὺς
ἀδικουμένους ὀρῶν· καὶ ἐντυχὼν τῷ Ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ
Χρυσσοτόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ κατ' αὐτὸν, δι' ὁ παρῆν,
παραδίδεται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ.

Ἐκ τούτου δὲ ἀναδίδαχθεῖσα τὰ περὶ αὐτοῦ ἡ Βασι-
λις, ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς, καὶ ἀναφέρει τῷ Βασιλεῖ
τὴν τούτου ἐνδημίαν, καὶ πρόβρῃσιν περὶ τοῦ μελλόντος
παιδὸς ἀρρένος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ, ἀγαθὸς ἐπὶ τούτῳ, τὰ
εἰκότα τῷ Θεῷ ὑψοχάριστησεν. Εἶτα τίχτει ἡ Βασιλίσσα
τὸν Νέον Θεοδοσίον· καὶ προσκαλεσαμένη τὸν Ὁσίον,
εὐλογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ ὑποτίθεται τῷ Βασιλεῖ πάντα
πληροῦν, κατὰ τὴν τοῦ Ὁσίου θέλησιν. Ὁ δὲ Βασιλεὺς
συνταξάμενος, καὶ ἀναγνοὺς, ἰδυσχέραινε λέγων· Διωχ-
θῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας οὐ δυνατόν, διὰ τὴν πολλὴν
τούτων συντέλειαν. Ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν Βασιλέα· Βα-
ρεία μὲν ἡ αἴτησις, Δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτη-
σις. Διὸ καὶ ἐπινεύει ὁ Βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκδῆναι τὰ
αἰτούμενα· καὶ ἐκπέμπεται γράμματα κατὰ τῶν Αἰρετι-
κῶν, κελεύοντα τούτους ἐκδιωχθῆναι ἀπὸ Γάζης.

Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγύστῃς
χρυσῷ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως ἐκκλησίας, καὶ
λόγῳ δαπάνης νομίσματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν
αὐτοῦ ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰ-
δώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς Αἰρετικούς ἀπῆλασε· τὸν δὲ
ναὸν τῆς Μαρνᾶ (*) πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν
κατὰ τὸ σχῆμα, ὃ διατάξατο ἡ βασίλισσα Εὐδοξία. Δια-
πρέφας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα
πλείστα ἐργασάμενος, ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαραι, καὶ μισίῳ
ἐνδεκα, καὶ ἡμέραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος
Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ἣ ὠμίλησεν ὁ Χρι-
στός ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ῥίπτουσι τὴν σὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
τὴν εἰς φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Εν ταῖς ἡμέραις Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων,
διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν Χριστιανῶν· μετὰ
γὰρ τὴν Μαρτυρίαν τῶν Κορυφαίων Ἀποστόλων Πέτρου
καὶ Παύλου, ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν Μαθητὰς.
Τότε ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρ-
θαγένηι πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὖσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέ-
λιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παρρησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος
αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκίμησας ἐν τῷ
πολέμῳ τῶν Ἀβάρων, κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευσαμένων,
μετὰ τούτου ὑπὸ τοῦ Βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης
πέμπεται, πάντας τοὺς ἐκεῖσε Χριστιανούς κολάζειν.

Σεβαστιανὸς δὲ ὁ Δουξ ἀκούσας ταῦτα· Οἶδα ἐγὼ ἀ-
κριβῶς, Στρατηλάτα, φησὶ, Χριστιανὸν σε εἶναι, καὶ τὴν
σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκο-
λουθοῦσαν· ἀλλὰ τὸ κελυθῆν σοι ὑπὸ τὸ Βασιλέως ποιεῖ
ἔξάπαντος, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. Καὶ ὁ Βί-
κτωρ· Ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου Βασιλέως καὶ ἀθανάτου τὸ

(*) Μαρνᾶς, ἡ ὀρθότερον Μάρνας, ἐκαλεῖτο παρὰ Γα-
ζαίοις ἐν Συρίᾳ ὁ Ζεὺς.

Σίλημα ποιῆν βούλομαι, Νέρωνος δὲ τοῦ βασιλέως τὸ πρόσταγμα, ὅσον ἐπὶ τὸ τοὺς Χριστιανούς κολάζειν, οὐδὲ ἀκούσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ Δουξ· Ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο· εἰ γὰρ ὡς ἐν προῖδρῳ καθήμενος, τοὺς διαγιγνωσκομένους Χριστιανὸς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλέα θεραπεύσεις, καὶ τὰ τῶν Χριστιανῶν χρήματα κερδαίνεις· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρὶ σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μήνυσον, ἵνα μὴ παρρησιάζωνται, διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πατριὸν ἀρνεῖσθαι θρησκείαν, καὶ κινδυνεύσεις ἴσως δι' αὐτούς· λεληθότως δὲ ἔχετε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλεσθε. Καὶ ὁ Βίκτωρ· Μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρῶσω Χριστιανόν, ἢ λάβω τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρὶ μου, ὡς σὺ φῆς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν ὅτι ὁ Χριστὸς Θεὸς ἐστὶ· ἀλλὰ κήρυξέ μᾶλλον Χριστοῦ καὶ ἐμὶ, καὶ ἔτι γενήσομαι, ὡσπερ κἀκεῖνοι, καὶ πάντως ἴδωμεν ὃ μέλλει γενέσθαι κακόν. Ὁ δὲ Δουξ· Ἐγὼ μὲν ἀδελφέ, τὰ συμφέροντα, φησί, συμβουλεύω σοι, αὐτὸς δὲ ὅφει τί γενήσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Δουξ, εὐθέως ἐπηρώθη τὰς ὄψεις· καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἀγαν σφοδρότητος, καὶ δριμείας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφρονος ἔμεινεν. Ἀραντες δὲ αὐτὸν οἱ παριστώτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς μηδὲλως λαλήσας· μετὰ γὰρ τρίτην ἡμέραν ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ, λέγων· Εἰς ὁ Θεός, ὁ τῶν Χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπε· Τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δὲ, Προσκαλεῖται με ὁ Χριστὸς, ἔφη, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ, ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ὕδατος, παρακρήμα ἀνέβλεψε καὶ εἶδῶσε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μήποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστῶντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν.

Μετὰ δὲ ταῦτα, ἤχθη εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος, ὅτι Βίκτωρ ὁ στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς πόλεως Δουξ, κηρύττουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ στρατηλάτου μήτηρ Φωτεινὴ, σὺν Ἰωσῆ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγίνῃ ἀποσταλέντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερέξας, ἀπίστευτε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀγαγεῖν τούς ἐκεῖσε Χριστιανούς, ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας. Ὡφθη δὲ πᾶσι ὁ Κύριος λέγων· Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἠττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησὶ· Φωτεινὸς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν· πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθίντες, προσεγενθήσονται μοι. Σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐπισχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ· καὶ μακάριος, ὅς ἔως τέλους ἀγωνίσεται.

Ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγίνης μετὰ πλήθους Χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ εἰσεῖσθη πᾶσα ἡ πόλις, λέγουσα· Τίς ἐστὶν αὕτη; Ἡ δὲ, μετὰ παρρησίας ἐκάρυττε τὸν Χριστόν. Ἦχθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανῆ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινὴ, προλαβοῦσα αὐτὸν, παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσῆ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· Τί παραγεγόνατε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ Ἁγία εἶπε· Διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν αἰθεσθαι.

Οἱ δὲ παριστώτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ Δουξ, καὶ Βίκτωρ ὁ στρατηλάτης, οἱ τοῖς ἱερεῖς ἀπειθῶντες, ἤκασι ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ βασιλεὺς ἔφη· Ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέν-

των δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν Βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· Τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ Ἅγιοι εἶπον· Ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας, ὦ Βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσι. Καὶ ὅς, ἀτεινίσας πρὸς τῆς Ἀγίους· Ἀρνεῖσθε ὑμεῖς τὸν Χριστόν, φησὶν, ἢ αἰρεῖσθε κακῶς ἀπεθανεῖν; Καὶ οἱ Ἅγιοι· Μὴ γένοιτό ποτε, ὦ Ἄναξ,) τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἄραντες,) ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· Τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ Ἁγία εἶπεν· Ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθη, αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη, ἡ μετ' ἐμὲ γεννηθεῖσα, καλεῖται Ἀνατολή, ἡ δὲ δεύτερα Φωτὴ, ἡ τρίτη Φωτὶς, ἡ τετάρτη Παρασκευὴ, καὶ ἡ πέμπτη Κυριακὴ. Οἱ δὲ υἱοὶ μου οὗτοι, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὃς ἐπεκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου μου Φωτεινός, ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοὶ Ἰωσῆς. Καὶ ὁ Νέρων· Πάντες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ Ἁγία εἶπε· Πάντες ὑπὲρ αὐτῷ χαίροντες καὶ ἀγαλλιώμενοι ἀποθνήσκομεν.

Τότε ἐκέλευσεν ὁ βασιλεὺς σφαίρας σιδηραῖς καταπλασθῆναι τοὺς ἄρμους τῶν χειρῶν αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τοῦ ἄκμωνος, ἐπέθηκαν οἱ Ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν ἀνωθεν τοῦ ἄκμωνος, καὶ ἤρξαντο τόπτειν οἱ δῆμιοι. Καὶ ἀπὸ ὥρας τρίτης ἕως ὥρας ἕκτης ἐκ τρίτου ἐνηλλάγησαν οἱ τύπτοντες, οἱ δὲ Ἅγιοι οὐδέλως ἠσθάνοντο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τοὺς Ἀγίους κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμήσαντες, καὶ τῷ ἄκμωνι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελόθοντο. Καὶ κατὰ τῶν χειρῶν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τὰς τῶν ξιφῶν ἐπιφορὰς πολλὰς σὶ δῆμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν οὐδὲν ἐκλυθίντες δὲ, ἔπεσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ Ἁγία, ἀδραδῆς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προσήχητο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοήθη, καὶ οὐ φοβήθησονται, τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Τοῖνον ἤρξατο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν, καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων, τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἐγκρατῆς καὶ κύριος τῶν Ἀγίων. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ βαθυτάτῃ φρουρᾷ ἐμδληθῆναι κελεύει· τὴν δὲ Ἁγίαν Φωτεινὴν, μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτῆς, ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλίῳ, καὶ τεθῆναι ἐπὶ τὰ χρυσοῦς θρόνους, καὶ ἐπὶ κλίνας χρυσαῖς, καὶ τράπεζαν· καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνίαν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν, μετὰ καὶ τῶν θεραπευιδῶν αὐτῆς, καὶ τεθῆναι χρήματα πολλὰ, καὶ κόσμια χρυσαῖ, ἐσθῆτάς τε χρυσαῖς, καὶ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνίαν ἡ Ἁγία Φωτεινὴ, εἶπε· Χαῖρε τοῦ Κυρίου μου Νύμφη. Ἡ δὲ πρὸς αὐτήν· Χαίροις καὶ σὺ κυρία μου, ἡ λαμπρὰ τῷ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, ἠχαρίστηκε τῷ Κυρίῳ· καὶ ἀγκαλισαμένη αὐτήν ἠσπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως ὑπὸ τῆς Ἁγίας μετὰ τῶν ἑκατῶν αὐτῆς θεραπευιδῶν, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς. Καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως, ἀπὸ Δομνίνας, Ἀνδοῦσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνδοῦσα, τότε χρυσοῖον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλίῳ αὐτῆς ἔντα χρήματα, δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς, διὰ χειρὸς Στεφανίδας, τῆς τῶν ἑκατῶν θεραπευιδῶν ἐξαρχούσης.

Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ βασιλεὺς, καὶ λίαν θυμωθείς, καὶ μέγα οἰμώξας, ἐκέλευσεν εὐθέως ἐκκοπῆναι κάρμινον ἐπὶ ἡμέρας ἑπτὰ, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἀνδράς τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἐποίησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς κάρμινος ἡμέρας τρεῖς, σῶσι καὶ ἀλώδητοι ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας ὑπολαβὼν ὁ βασιλεὺς, ὅτι παρανόημα γεγόνασιν οἱ Ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ἐκέλευσεν ἀναφραγῆναι τὴν κάρμινον, καὶ εἰ μὲν

εὐρωσιν ὅσα τῶν Ἁγίων, ρίφθῃναι αὐτὰ ἐν τῷ ποταμῷ. Καὶ ἀνοίξαντες οἱ δῆμιοι εὐρον πάντας δοξάζοντας, καὶ εὐλογοῦντας τὸν Θεόν· καὶ ἐξίστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι οὐχ ἦφατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντας καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν.

Ὡς δὲ ὁ Βασιλεὺς τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικά φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσκληθέντος Λαμπαδίου τοῦ Μάγου, καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δέδωκε τῇ Ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ, λαβούσα τοῦτο· Σοῦ μὲν ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἐχρῆν ἡμᾶς ἄφασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῶς, Βασιλεῦ, καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρῶτον τῶν ἄλλων πίεμαι τοῦτο, ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεῶ ἡμῶν, εἴθ' οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πιόντων, καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ Μάγος ἐξίστη. Καὶ περιδελφάμενος τὴν Ἁγίαν· Ἔστι μοι δηλητηρίον πάνυ, φησί, δοκιμὸν· καὶ εἰ τούτου γευσάμενοι οὐκ ἀποψύξετε τάχιον, πιστεύσω καὶ αὐτὸς τῷ Θεῷ ὑμῶν. Οὐ καὶ προσαχθέντος, καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσάμενων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονηθέντων, ἐξίστη ὁ Μάγος. Καὶ συναγαγὼν εὐθύς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε. Καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεόκλητος.

Τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ Βασιλεὺς, προσέταξεν ἀρπαγῆναι αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν Ἁγίων, καὶ ἐξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθεὶς. Τοὺς δὲ Ἁγίους πάντας, σὺν τῇ Μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευροκοπηθῆναι. Οὐ γνησίου, καὶ τῶν Ἁγίων λοιδορούντων, καὶ διαχλευαζόντων τὸν τε Βασιλέα καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ, μόλυβδον καχλάζοντα σὺν τεύρω ποτισθῆναι τὴν Ἁγίαν προστάττει· κατὰ δὲ τῶν νεύρων τῶν λοιπῶν Ἁγίων ἐκχυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γνησίου, ὡς ἐξ ἐνὸς στόματος οἱ Ἄγιοι ἐξεβόησαν· Εὐχαριστοῦμέν σοι, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μόλυβδου ἐδρόσισας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος διψώσας καὶ φλεγμαινούσας.

Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος, καὶ θαυμάζων, ἐκέλευσε τοὺς Ἁγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέεσθαι ἀφειδῶς κατ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς κατακαίεσθαι. Τούτου δὲ ταχὺ γνησίου, καὶ τῶν Ἁγίων προσευχομένων, καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἐμμανεῖς ὁ δειλαίος Νέρων, τέφραν σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἐνωθῆναι, καὶ κατὰ τῶν μυκτήρων τῶν Ἁγίων χυθῆναι προστάττει. Προσαχθέντος δὲ τοῖς Ἁγίοις τοῦ τοιούτου κράματος, Ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡμῖν ἐπιφαίνεται, ἔλεγον.

Ἐπὶ πλεον σὺν παροξυνθείς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτὰς καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἐρπετῶν ἰοδόλων καὶ ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ Ἄγιοι ὕμνου καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν· καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἰρκτῇ ἰοδόλα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἰρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπέροβλητον, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρολαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῶν Ἁγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰ ρὴν ἡ ὑμῖν. Καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς Ἁγίας, ἤγειρεν αὐτήν, εἰπὼν· Ὅτι μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ὑμῶν· αἰεὶ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ, εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί· καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνησαν αὐτόν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς, καὶ εἰπὼν· Ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε· οὕτως μὲν ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν Ἁγίων ὡσεὶ λεπιδες ἐξέπεσον, καὶ ἐγένοντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρότερον.

Ὁ δὲ Νέρων, ὁ δύστηνος καὶ θεομισθῆς, ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς Ἁγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀπορρήξαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκίτην ἔχων ὁ Βασιλεὺς ἐν τῇ εἰρκτῇ κατακλιεστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον· καὶ ὡς εἶδον τοὺς Ἁγίους ἐρρωμένους οἱ ἀποσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ Βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσιν· ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ μύρα κάμπολλα πνέουσα, μετεποιήθη εἰς δόξαν Θεοῦ καὶ οἶκος ἅγιος ἐγένετο· καὶ θαψίλεια μέσον τῆς φυλακῆς ἐπὶ βρούουσα, ἐν ἣ συντρέχοντες οἱ λαοὶ βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν.

Ταῦτα ἀκούσας, ὁ βασιλεὺς ἐξίστη· καὶ ἀποστείλας, παρίστηεν αὐτοὺς, καὶ φησὶν· Οὐκ ἐπεφωνησάμην ὑμῖν διὰ προσταγματος βασιλικῆς, μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς σὺν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες, τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ Ἄγιοι εἶπον· Ὁ θέλεις ποιήσῃς· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινόν, καὶ Προιητὴν πάντων, διδάσκον οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τοῦτο, τῷ Συμῷ ὑπερξέσας, ἐκέλευσε σταυρωθῆναι τοὺς Ἁγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις καταξάινειν τὰς σάρκας αὐτῶν, ἕως ἄν, φησὶ, διαλυθῶσιν αἱ ἀρμονίαι αὐτῶν. Τούτου δὲ γνησίου, φύλακας ἔστησαν, ἐάσαντες αὐτοὺς καὶ ἑτέρας τέσσαρας ἡμέρας. Ἐλθόντες δὲ οἱ δῆμιοι δεῖσθαι αὐτοὺς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτοὺς κρεμαμένους, οὗτοι μὲν εὐθέως ἀπετυφλώθησαν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς Ἁγίους, καὶ ἀσπασάμενος, ὑγιεῖς αὐτοὺς εἰργάσατο. Τότε ἡ Ἁγία ἐπὶ τῇ τυφλώσει τῶν δημίων σπλαγγισθεῖσα, προσήξατο, καὶ εὐθέως ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύοντες ἐβαπτίσθησαν.

Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς, ἐκέλευσεν ἀποδαρῆναι τὸ δέρμα τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς· οὐ γνησίου, ἢ Ἁγία ἔψαλλε· Κύριε ἐδοκίμασάς με καὶ ἔγνωσάς με. Ἐκδείραντες δὲ τὸ δέρμα αὐτῆς, ἔρριψαν εἰς τὸν ποταμόν, τὴν δὲ Ἁγίαν, εἰς φρέαρ ξηρόν· τοὺς δὲ λοιποὺς, Σεβαστιανὸν καὶ Φωτεινὸν καὶ Ἰωσὴν κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπίεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔρριψαν. Εἴθ' οὕτως ἀποδείραντες αὐτῶν τὰς δορὰς, ταύτας μὲν ἐν τῷ ποταμῷ ἔρριψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλίσαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας, ἀπέτμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξέδειραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν Ἁγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδέξατο αὐτῆς κρατηθῆναι ὑπότινος, καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἴστατο γενναίως, ἀποδομένη τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθανάσαι καὶ τὸν βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς καὶ καρτερικόν.

Διὸ καὶ ἐμμανεῖς, μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἔτεραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν, πάνδεινον καὶ ὀλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα, ἕνδον τοῦ παραδείσου αὐτοῦ, βία κελεύσας κλιθῆναι, καὶ τούτοις τὴν μακαρίαν προσοῆσαι, καὶ τούτων ἀθρόως ἀπολυθέντων, διαμερισθῆναι τὴν Ἁγίαν, καὶ τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παραθῆναι. Τότε πάντας τῷ ξίφει τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινὴν, ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκβαλὼν, τῇ φρουρᾷ ἐναπέθετο. Αὕτη δὲ, ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἐδέετο τοῦ Θεοῦ. Ὡς καὶ ἐφανεισθεῖς αὐτῇ, καὶ τρίτην σφαγίσας, ὑγιᾶ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς, ὕμνουσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχὴν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἡ Ἁγία Φωτῶ, ἡ Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φερνήν ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτῷ φέρεи σοι τὴν κάραν φώτων Πάτερ.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἢ Ἁγία Φωτίς, ἢ ἑτέρα Ἀ-
δελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ
διαμερισθεῖσα, τελειοῦται.

Στίχ. Δώσεις ἔπαθλον δενδροάθλω Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδέμ Θεοῦ Λόγε.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἢ Ἁγία Παρασκευὴ, ἢ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα
Ἐτοιμον εἶχε, καὶ παρασκευασμένον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ἢ Ἁγία Κυριακὴ, ἢ ἑτέρα
Ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος
Τοῦ Κυρίου τὸν θεῖον ἐκβάλλει φόβον.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ
υἱὸς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομεὺς τραχήλων ἐξεγύμνου τὸ ξίφος
Ἰωσῆ δὲ τραχὴλος οὐ φρίττει ξίφος.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Φωτεινὸς, ὁ ἕτερος
υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι Μάρτυς ἐτμήθη κάραν.
Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ Δουξ
ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῷ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον:
Σεβαζομαί σε, τὴν κάραν τετμημένον.
Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Παιδες Ἑβραίων ἐν καμίνῳ, κατεπάτη-
» σαν τὴν φλόγα θαρσαλέως, καὶ εἰς
» δρόσον τὸ πῦρ, μετέβαλον βοῶντες· Εὐλογη-
» τὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀρνῆας ποιμένας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς
ἄρνιον τῷ ποιμένι, προσηνέχθης Χριστῷ
Πορφύριε κραυγάζων· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ
Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων
σε μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χρι-
στὸς, Πορφύριε βοῶντα· Εὐλογητὸς εἶ Κύριε,
ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θάμασι πλείστοις καὶ σημείοις, κατεκόσ-
μησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστὸς
ὄν ποθῶν, Πορφύριε ἐβόας· Εὐλογητὸς εἶ Κύ-
ριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ὁ ἴκτειρον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρ-
μονα τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτὶ
τῷ ἐν σοί, καταύγασον βοῶντα· Εὐλογημένος
Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Οἱ Θεορρήμονες Παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ,
» σὺν τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα, κατα-
» πατοῦντες ἐκραύαζον· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα
» Κυρίου τὸν Κύριον.

Σεσοφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφι-
στῆς τῆς κακίας, Ἱεροκῆρυξ πανόλβιε, εὐ-
σεβῶν δὲ καρδία, ἐνθέως εὐφράνθησαν.

Συναγελάζη Πατέρων ὁμηγύριε, καὶ συνευ-
φραίνῃ Ὁσίων, Πάτερ μάκαρει πνεύμασιν,
Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἐξεδάφισας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναὸν Θεῶ
ἔδομήσω, ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει Ὁσίων· Εὐ-
λογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἀλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρε-
τῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς Ἱερεὺς στολισά-
μενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις, βασιλεία Ὁσιε.
Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ
οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομητορ ἠγά-
πησεν, ὁ Υἱὸς σε, καὶ σάρκα ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἐφριξε πάσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ
» συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὑψιστος, ἐκὼν
» κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀ-
» πό γαστροῦ, γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν
» ἄχραντον Θεοτόκον, οἱ Πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἰστῶ Πάτερ νοητῷ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου
κλυδώνιον, οἰακίζόμενος, παλάμη θεῖα τοῦ
Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς,
σοφῶς κατέπλευσας, χαρᾶς λαβόμενος αἰωνίου,
καὶ τερπνῆς ἀπαλαύσεως.

Ὁριμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος
γενόμενος Ὁσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς
διπλοῖδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ,
λάμπων μεταβέθηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ
Κυρίου καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι θεῖον γλυκασμὸν, ἀρυσάμενος ἠ-
ρεύξω Μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν
πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευμα-
τικῷ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν ἐτήσιον,
ἐκτελοῦντάς σου θεόφρον πανήγυριν.

Ἡλιον ἔγνωσ τὸν Χριστὸν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν
μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς
τούτου Πάτερ, ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγα-
σθεις ὀλολαμπῆς, ἀστήρ ἐχηρημάτισας, δεσσεῖ
θεούμενος, ἱερεῖ θαυματουργέ Πάτερ Ὁσιε.
Θεοτοκίον.

Φείσαι μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας
τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κῆ-

σιν, ὅταν καθίσῃς κρίναι τὰ ἔργα μῆ, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μῆ, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων, ὡς Θεὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέφατο ἡμᾶς.

Μεταναστεύσας τὴν πολλὴν, ὑπαρξίν διεσκόρπισας· τοὺς πλάνη δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε· ἀλλὰ πρέσβευε Πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον.

Επί σοί μετὰ Θεόν, ἐλπίζομεν Πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ, ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφυλάξον.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθροῦ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΖ΄. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως, Παμμακάρισε, τὸ τῆς εἰκόνας ἀξίωμα, τηρεῖν διεσπούδασας, λογισμῷ πανευσεβεῖ, καὶ νοῶς καθαρότητι, καὶ ἀγνότητι, καὶ παθῶν ἐγκρατεῖα καὶ τηρήσει, τῶν Χριστῷ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβεῖα πανόλβιε.

Τῆ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἀθλήσιν, θεοφρόνως ὕστερον, εὐηρέστησας, δι' ἀμφοτέρων τῷ Κτίσαντι, τῷ μόνῳ τὴν καθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ' ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν· οὐ τὴν ἔνσαρκον, παρουσίαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἀγίαν, τῆς κατ' αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων Ὁσίε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν· ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ αἰδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Η Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρὶ σου χωρήσασα, φιλοανθρώπως ἄνθρωπον χρημα-

τίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ' οἰκτείρησον τάχος καὶ παντοίας, δυσμενεῖας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Εν Σταυρῷ ὡς εἴρακε, καθηλούμενον Κύριε, ἡ ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου ἐξεπλήττετο, καὶ· Τί τὸ ὄραμα, ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταυτὰ σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος, ὁ πολλῶν σου θυμάτων ἀπολαύσας; Ἀλλὰ δόξα τῇ ἀρρήτῳ, συγκατατάσει σου Δέσποτα.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, ἔχων Ἀκροστιχίδα τὴν δε:

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω μάκαρ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ω**ς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας ὁ Ἰσραὴλ, ἐν ἀβύσσῳ ἵχνεσι, τὸν διώκτην Φαραῶ, κα-
- » θορῶν ποντούμενον Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν,
- » ἐβόα ἄσωμεν.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθεῖς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμικᾶς, ἀπεκρούσῃ Ὁσίε, Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακρουόμενος.

Ο φωτοφόρος σου βίος καὶ τὸ φαῖδρον, τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον, εὐσεβεῖα συγκραθεὶν, ἀρετῆς εἰκόνισμα λαμπρὸν, ἐν σοὶ Ὁσίε τρανῶς ἀπκηριθώσατο.

Υπερφυεῖ δαδουχία καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολὰς, ἐγκρατῶς ἐμάραντας βῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ Παντοκράτορι. Θεοτοκίον.

Σσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, σὺλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἀγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμείνασα.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ Εἰρμός.

- » **Ο**ὐκ ἔστιν Ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν Πιστῶν σου ἀγαθῆ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρῳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχὴ, τῷ τῆς πίστεως ζήλω, πυρπολουμένη μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικράν, μανίαν καὶ τὸν θυμὸν, Θεοφάρε, κραταιῶς διέλυσεν.

Οκείοις αἵμασι βαφεῖς, τῶν Μαρτύρων τῆς ἁθλούς, ἐμιμῆσω τρισμάκαρ, αἰκισμοῦς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτη ψυχῇ, ὑπομείνας, καρτερῶς Προκόπιε.

Υπέστης Ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, ταῖς αἰρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων ταῖς ὀρμαῖς, ἀνδρείως ὑπενεγκῶν, θεοφρόνως, πάνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ Πατρὸς, ὁ πρὸ πάντων αἰῶνων, ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀπορήτως σαρκωθείς, ἐξ ἀπειράνδρου Μητρὸς, Θεοτόκον, ταύτην ἀπειργάσατο.

Κάθισμα, Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ασώματος ἐν βίῳ, ἐγνωρίσθης Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἔνσαρκος Ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδύαιτος, τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθεῖς, τῷ σοὶ ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνιον οἰκῶν, τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γῆϊνος. Δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ γνωρισθέντι σοί· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς χεῖράς σου ταῖς θείας, αἷς τὸν Κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτεινάσα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντας πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι· Δόξα τῷ ἐνοικῆσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σῆ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος ὑπὸ τῶν παρὰ νόμων, καὶ στρατιωτῶν Σῶτερ λόγχη τὴν πλευράν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγγνα κοπτομένη μητρικῶς, καὶ τὸ πολὺ σου καὶ φρικτὸν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· Δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα σου τῇ χρηστότητι· δόξα τῷ ἐν τῷ θανάτῳ σου βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ἦδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**ριστὸς μου δύναμις, Θεὸς καὶ Κύριος, ἡ
» **Σ**επτὴ ἐκκλησία θεοπρεπῶς, μέλπει
» ἀνακράζουσα, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ἐν Κυ-
» ρίῳ ἑορτάζουσα.

Αρδεύων Ὅσιε, δακρύων χεῦμασι, τὴν καρδίαν σου μάκαρ τῶν ἀρετῶν, σπύρον ἐγεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὀσιώτατε Προκόπιε.

Πεῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ Πνεύματι, καθυπέταξας Πάτερ ἀσκητικόν, βίον ἀνελόμε-

νος, καὶ συνταττόμενος χοροῖς, τῶν Μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὁς μάρτυς ἐνθεός, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αἰρετικῆν, ἠλεγξας ἀπόνοιαν· τῆς γὰρμανίας ἀληθῶς, τῶν ἀθέων κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Νομίμων ἀνευθεν, θεσμῶν Παναμίωμε, συλλαβοῦσα τὸν Κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐχρημάτισας.

Ἦδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**ῷ θείῳ φέγγει σου Ἀγαθὲ, ταῖς τῶν ὀρ-
» θριζόντων σοι ψυχᾶς, πόθῳ καταύγασον
» δέομαι, σὲ εἰδέναι Λόγε Θεῶ, τὸν ὄντως Θεόν,
» ἐκ ζόφου τῶν πταισμάτων ἀνακαλούμενος.

Αγιασθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε δι' αἵματος, γεραίρομεν Ὅσιε· μνήμη γὰρ δικαίων μετ' ἐγκωμίων αἰεὶ, πιστῶς ἐπιτελεῖται, καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον, ὡς βούλεται Κύριος, τῇ τῶν δυσσεβούντων μαιφονίᾳ, τῇ σῇ ἀσκήσει μαρτυρίου κλέος προσέθετο.

Επί τῶν ὤμων ἀναλαβῶν, τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν, σὺ τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τῶν ὀπίσω Πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμοις ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Υμνοῦμεν Πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα παθητὴν τε καὶ θνητὴν, περιβαλλόμενον Κύριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἐνώσει ἀσυγχύτῳ τῇ καθ' ὑπόστασιν.

Ἦδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Τ**οῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψημένην καθο-
» ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ
» εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμῶν, βοῶ σοι· Ἀνά-
» γαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου Πολυελεε.

Προβαίνων αἰμίγηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς, ἀσκητικῆς ἀνέδραμες, πρὸς Μαρτύρων ἀνδρείαν τε καὶ τιμὴν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυσθραν πορφυρίδα περικείμενος.

Ρεόντων τὸ ἄστατον, λογισάμενος ψυχῇ, καὶ λογισμῷ θεόφρονι, τοῖς αἰεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς, καὶ πέρασ οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπτερώθης Παμμακάριστε.

Εγκράτειαν σύντονον, καὶ πραότητα Χριστός, σὲ καθορῶν πλουτήσαντα, φιλανθρώπως ἐπέβλεψεν ἐπὶ σέ, καὶ δόξης ἀνέδειξε, κοινωνὸν Θεοφόρε παναοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε Δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινά, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΖ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχοι.

Οὐδὲν, Δεκαπολίτα, γῆς πᾶσαι πόλεις
Πρὸς τὴν νοτήν, ἔνθαπερ τάττη, πόλιν.

Εἰκάδι ἐβδομάτη Προκοπίῳ τέρμα φαάνθη.

Οὗτος τὸν μονήρη βίον πρότερον ὑπέδυ, πᾶσαν ἀσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, καὶ τελείως καθάρας ἑαυτὸν, τοὺς τῶ Λόγῃ τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας· ὕπερον δὲ καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μέγας Ὁμολογητῆς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδείξάμενος· καὶ οὕτω πρὸς Κυρίου ἐξεδήμησε.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Γελασίου, ὃς τὸ Βάπτισμα κελευσθεὶς διαπαῖξαι παρὰ τοῦ Ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φῶτισμα μέλλων ἐγγελᾶν, γελᾶς πλάινην·
Πλυθεὶς δὲ Γελάσιε, ἐκτέμνη κίραν.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θαλλελαίου.

Στίχ. Ὁ Θαλλελαῖος φαιδρῶς ἦκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν, ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος· ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν κατέλαβε Γαβάλων· ἧς ἀπὸ σαδίων εἴκοσι γεωλοφόντινα καταλαβὼν, ἐν ᾧ τέμνος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπέηξато μικρὰν καλύθην, τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολέμενος πόνοις, νηστειαῖς καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κακῆχίαις ἑαυτὸν ἐκτήκων. Ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει δαίμονες πλείστοι αὐτὸν φοβήτορες ἐξεδειμάτουν· ὃς καὶ κατησχυμένους ἐξέπεμπε, καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. Μειζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὴν μὲν καλύθην κατέλιπε· κελλίον δὲ ξενώτατον δειμάμενος, μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ εἰσῆει, τοῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον. Θεαρέτως ἔν ἐν αὐτῷ ἐπὶ ἔτη δέκα βεβιωκῶς, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ὁσῖος Στέφανος, ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἄρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τῆρι Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου·
Ὅν περ θανόντα Πρύτανις στέφης ξέφει.

Τῆ αὐτῆς ἡμέρας, ὁ Ἅγιος Νήσιος, βουνεύροις τυπτόμενος, τελειοῦται.

Στίχ. Νευροῖς βοείαις Νήσιος πάσχων φέρει·
Νευρούμενος γὰρ, τῶν πόνων λήθην ἔχει.
Ταῖς τῶν Ἁγίων σου πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Δ**ροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον εἰργάσατο,
» Ἄγγελος τοῖς ὀσίοις Παισὶ· τοὺς Χαλ-
» δαίους δὲ καταφλέγον πρόσταγμα Θεοῦ, τὸν
» τύραννον ἔπεισε βοᾶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός,
» ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ος ὑπέλαμπρος ὁ βίος σου Θεόσοφε, γέγονε διάσκησεως, οὕτως ὠφθησθαι, προφανῶς ἢ ἀθλησὶς στερῶν· Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνη καθαρότητα θεσπέσιε, Πάτερ περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ, Μαρτυρίου στέφανον λαμπρὸν, δεξάμενος χάριτι βοᾶς· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μὴ τὴν ἄχραντον εἰκόνα προσκυνοῦντές σου, Σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου μαστιγοῦντες, ἔξεον δεινῶς, ὑμνοῦντα καὶ κρᾶζοντα πρὸς σέ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐφραίνόμενοι τῷ τόκῳ σε Πανάμωμε, πάντες σέ μακαρίζομεν· δι' αὐτοῦ γὰρ νῦν, σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς, ρυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'κ φλογὸς τοῖς Ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας,
» καὶ Δικαίῃ θυσίαν ὕδατι ἐφλεξας·
» ἅπαντα γὰρ δρᾶς Χριστέ, μόνῳ τῷ βύλεσθαι.
» Σέ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὄφθεις, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, Ὅσιε ζωὴν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλιμακί προσφόρῳ, Προκόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης φωτὸς τῆς πίστεως, καὶ πρὸς ἄδυτον φέγγος Πάτερ ἐφοίτησας, πᾶσαν ὕλικὴν ἀπαθέμενος ἔφρυσιν· ὅθεν σε τιμῶμεν, Προκόπιε θεόφρον.

Οπλισμένος δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος, πονηρίας πνευμάτων ἐτρέψω φάλαγγας· ὅθεν οὐρανῶν, πύλαις σε ἠνεώχθησαν, Μακάρ ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφης ἢ μόνῃ θεομακάριστος, σέ τὴν ἀληθῆ, Θεοτόκον καὶ πάναγνον· ἦν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**εὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ
» **Θ**ολμᾶ Ἄγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα·

ἵ δια σου δὲ Πάναγνε ὠράθη βροταῖς, Λόγος
 » σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς
 » οὐρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Α ἴθλειν νομίμως Σοφὲ ἐλόμενος, τῶν παθῶν
 ὀρμαῖς δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσαι, καὶ σαρκῶς
 σκιρτήματα θραύσον Χριστοῦ· ὅθεν τῆς
 ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον, σὺν ταῖς ἀσω-
 μάτοις Στρατιαῖς, εὖρες ἀπόλαυσιν.

Κριτῆ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι, ὡς νι-
 κητῆς στεφάνους ἀμαράντους δεξιόμενος,
 ἐκτενωῶς Προκόπιε δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτε-
 λούντων, σοῦ τὴν πανίσρον, μνήμην καὶ τὴν
 θείαν ἑορτὴν, τῆς μεταστάσεως.

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ
 μιᾶς ἀφράστως προΐούσαις Θεότητος, πα-
 νολβίῃ λήξεως ἤξιωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας,
 συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίας Στρατιαῖς,
 Πάτερ Προκόπιε. Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄρρευστος, μορ-
 φὴν λαβὼν ἀνθρώπου ἀφθαρσίαν ἐνέδυ-
 σεν, εὐδοκίᾳ Πατρικῆ σκηνώσας ἐν σοί, τῇ
 κεχαριτωμένῃ· ὅθεν Πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐ-
 ρανίαις Στρατιαῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρμίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκό-
 πιε, παρέστης νῦν σὺν Ἀγγέλοις, τῇ ἀ-
 προσίτῳ Τραδί· πρὸς ἣν ἡμῶν μνημόνευε, τῶν
 ἐκτελούντων ἐνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου,
 καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πάτερ σοφὲ Ἱεράρχα.

Θεοτοκίον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν
 ἡμῶν, ἢ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερου-
 βὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ
 οἰκείων δούλων σε, Θεοκυῆτορ πάναγνε· ὅπως
 ῥυθθίσῃμεν πάντες, ἀμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
 κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῆ ΚΗ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ
 Ὁμολογητοῦ, συνασκητοῦ τοῦ Ἀγίου Προ-
 κοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν, Στιχηρὰ
 προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημειώσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμε-
 νος, ἐλογίσω θεισπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγ-

κράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημο-
 σύνην, περιουσίαν· δαψιλῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν
 μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατα-
 γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν
 Ἀγίων Βασιλῆις.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέ-
 λεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦ-
 θεν καὶ στέφανον, ἐκομίσω Πάτερ, τῆς δικαιο-
 σύνης, ὃν σοι ἠτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν
 νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ
 τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δυσώπει Θεοῖπνευ-
 στε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἠδωπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμα
 σου, ἀπηρηνήσω Θεόσοφε, πικραίκαν τὴν
 αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνους, καὶ σκληραγω-
 γίας, ὑπομονῆ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν
 περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντι-
 λαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιαδοχον,
 καὶ χαρὰν ἀνεκκλάητον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πά-
 κάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μεταβάλε, εἰς ῥῶ-
 σιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν
 τε καὶ πράττειν, τὰ δικαίωματα Χριστοῦ· ὅ-
 πως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον, καὶ κληρον
 τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, δια-
 σοῦ εὖρω Δέσποινα, εὐφραίνόμενος πάντοτε.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευράν
 ὀρουττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
 στὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τῆτο
 Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ'
 ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με,
 ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὐ-
 σπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΡΟΝ.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγομεν τὸν
 Κανόνα, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Τῆς πίστεως βάσιν σε γιγνώσκω Πάτερ.

Θεοφάνους.

ᾠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**αλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις
 » ἔχυσεν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραὴλ,
 » σταυροτύποις Μωσέως χερσὶ, τοῦ Ἀμαλήκ
 » τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο.

Τὴν βάσιν ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, Πάτερ
 τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἔπτη-

ξας ὀρμαῖς, ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Η χάρις τοῦ παναγίου Πνεύματος, σέ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, τὰς νηϊάδας ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συναθλοῦ καὶ στρατιώτου ἔμφρονος, Πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος αἰέ μεθ' οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθραῖς ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον. Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, καὶ τειχος ἀρρήκτον, σέ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γενήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Ῥδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
» **Χ**ριστέ κράζουσα· Σύ μου ἰσχύς Κύριε,
» καὶ καταφυγή καὶ στερέωμα.

Γύνας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν Ὅσιε, ἀσκητικῆ χάριτι, καὶ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατεῖαν ἀναλαβῶν, καὶ πανοπλίαν τοῦ Σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ λέοντα.

Τηρήσαντες εὐσεβῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς Ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, σέβοντες εἰκόνα ἠθλήσατε. Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρτας καὶ φθορᾶς μέτοχος, φύσις ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ τῆς ἀφθαρσίας μετέληφεν.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτὸν, καὶ δόξαν ῥέουσιν σοφέ· καὶ τὸν σταυρὸν σου ἐπ' ὧμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενὴν, χαίρων διήνυσας, πατῶν τὰς ἡδοναῖς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας Ὅσιε ἀπάσης τε, κακοπαθείας καὶ ἐφθασας, πρὸς πλάτος θείον, τοῦ Παραδείσου, θρηγὸρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ εἰλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετὸν, ἐν τῇ ἀσπάρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· Βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον· Ράβδον Ἀαρῶν τὴν βλασησασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ Μνήσωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς Ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει Παρθένος.

Ἦ Σταυροθέοτοκίον.

Παρεστῶσα τῷ Σταυρῷ, ἡ παναμώμητος Ἄμναις, τοῦ Ἄμνου καὶ Λυτρωτοῦ, θρη-

νοῖς συνέκοπτεν αὐτήν· καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· Τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θάμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἐκῶν, ὀνειδισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; Δοξολογῶ σε, τὴν ὑπὲρ λόγον, Υἱέ μου συγκατάβασιν.

Ῥδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**'παρθέντα σε ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
» **Σ**ταυροῦ τὸν ἥλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔ-
» στη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζου-
» σα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ως ὠραία σου παμμακάρι ἡ καρτερία, ἐν πολιαῖ νεότητος ἐπιδεικνυμένη, Ὅσατε σε ῥόττητα, μεθ' ἧς ἀνεκραύγαζες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότη, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ἠσθάνου σαρκὸς, κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανοῦ, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν ὁδὸν ἐπορευθῆς, συμπνοον εὐράμενος, Προκόπιον κράζοντα· Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Α'πειρογάμως ἐκήσας ὦ Παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὠφθης παρθενεύουσα πάλιν· ὁ δὲν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ Χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστακτῶ κραυγάζομεν.

Ῥδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

» **Σ**ὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυ-
» **θ**ας· φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφῶδους
» ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε.

Σὺ Ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ Λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμείλικτον θράσος, καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Γσόρροπον εὐρῶν, διανύεις τὴν ἀθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐν πόνοις, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθέως στεφανούμενον.

Νῦν βλέπεις καθαρῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας· οὐ πόρρωθεν τὰς ἐμφάσεις, νοητῶς ἐθεώρεις, Παμμακάρι ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σέ ὄπλον ἀρράγες, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σέ ἀγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ῥδὴ ς'. Ὁ Εἰρμός.

» **Θ**ύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
» **Ε**'κκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου
» κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
» σου ῥεύσαντι αἵματι.

Ερωτι, Βασιλείας τῆς ἄνω λαβόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς Βασιλέως, ἀλογίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, Θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Γυμνός μὲν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐμφρόνως ἠγωνισαί· ἐνδεδυμένος δὲ θείαν, δυναστείαν ὠφθῆς στεφανηφόρος, ὡς νικήσας, τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἐνστάσιν. Θεοτοκίον.

Ιδοὺ νῦν, τῶν Προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, σοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν Προφήταις παλαι κηρυγμένον, καὶ πληροῦντα τὰ προρρήθέντα Πνεύματος χάριτι.

Κοντάκιον, Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Εξ ὕψους λαβὼν, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων· καὶ μονάσας ὀσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασιλεῖ παμμάκαρ ἱερώτατε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΗ'. τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Βασιλείου, ανασκητοῦ τοῦ Ἁγίου Προκοπίου.

Στίχοι.

Ὁ Βασιλεῖος Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιάς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν.

Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκόνα ὀγδοατῆ Βασιλείου.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο Μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων ῥιπίσης τιμῆς, σπουδαίως ἀντίστη τοῖς Εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θείον Προκοπίον. Διὸ ἐξέσθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρονεῖν παρῆκε. Τοῦ δὲ Τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη· καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθὼν, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς· καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς, πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐπόθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Προτερίου, Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτέριος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὁ ξυγράφου καλάμος ὢν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατ' Ἀλεξανδρείαν Ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνεληθούσι Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλείστοις τοῖς Ἁγίοις Πατέρισιν ἀγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, Ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δὲ, ὅσοι τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονούντες ἐτύγγανον, καὶ τὴν σιτοπομπίαν κωλύσειν ἐπακελησαντων, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Μαρκιανὸς οὐκ εἰς Ἀ-

λεξανδρείαν τὸν σῖτον, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλεῦσιον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νεῖλου παρεκλεύσατο. Ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν Ἀρχιερεῖα πρὸς τὸν Βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δὲ, τῇ τοῦ Ἀρχιερέως εἴξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατὰγεσθαι τὸν σῖτον παρεκλεύσατο.

Μετὰ δὲ τὴν τελευταίαν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωθυμίαν Αἰλουρος, ἀσέλγην οὖν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελίοις ἄωρι τῶν νυκτῶν ἐπιστάς, Ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἐφησε, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστήναι Προτερίου ἐπέσκηψε τούτοις. Οἱ δὲ, ὡς ἀπλοῖκῶς ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ Ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φεύγων, τὸν θείον Προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα· Ὑπόστρεψον, κἀγὼ περιμένω διαδέξασθαι σε· τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βίαιαν αὐτοῦ τελευτήν.

Ὑποστρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθὼν, ὑπ' αὐτῶν ἐκείσε καλάμοις ὀξείσι κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν αὐτ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς Τιμόθειον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς Ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθειον ὑπὸ τῶν Ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· ὃν καὶ τῆς Ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ Ἀρχιερέως θρόνον, μάλιστα καὶ δημοῦσαι παιδεύσας ὁ βασιλεὺς, ἕτερον Τιμόθειον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονωθῆναι Ἀλεξανδρείας Ἐπίσκοπον παρεκλεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρασ εἴληφε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ' εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ,
Νέστωρ ἀπλωθεὶς, τὸ προφητικὸν φάναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἠγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβασθαι τὸν Χριστὸν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἀρχόντος Εἰρηνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἠγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατενώπιον αὐτοῦ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται· καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαριστοὺς φωνὰς ἀφίει, καὶ τοὺς Πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρίδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἁγίων γυναικῶν Κύρας, καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιούνται Μαράνα τε καὶ Κύρα,
Σαρκὸς μαρασμῶ, κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταῦταις πατρίς μὲν ἢ πρὸς ἑὼ κειμένη Βέρροια· γίνος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπίσημον· ἀνατροφή δὲ τῷ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἀπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἴσω γινόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πηλῶ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον μικρὸν ἰάσασαι, δι' αὐτοῦ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναίξι διελθόντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀνέπεμπον. Καὶ ὅλον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διήγον, μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διαλεξὴν ἐποιούντο. Ταῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρους ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον· αἰτεία δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονὴ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἐνιαυτοὺς.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, σὺδερμῆς τροφῆς ἀπύλασαν, μέχρις ἂν τὴν προσκύνουσαν ἐποίησαντο. Καὶ πάλιν ἐπανεληθῶσαι, αἰτεοὶ τὴν πορείαν διήνεγκαν· τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταδίων ὑπῆρ-

χεν είκοσι. Καί εἰς τὸ τῆς καλλινίκου Θέκλης τέμενος ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διεπράξαντο. Αὐταὶ μὲν οὖν τοιαύτη πολιτεία τὸ ἦθλος κατακοσμήσασαι γίνουσι, πρὸς τὸν ποθεύμενον ἀνίδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι ἐξ Μάρτυρες, οἱ ἐξ Αἰγύπτου, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἐξ Αἰγυπτίου,

Οἱ τὸς χρόνους γράψαντες ἄθλος καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὐβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία Χρισταπόστολοι δύο,
Χριστῷ σύνεισιν Εὐβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Βάρσος, Ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν ρέοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σύνεστι Βάρσος Ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Ἀθίρκιος (*) ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ λατρευτῆς αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευταῖς Ἀθίρκιος αἰσχύνει.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Ε**ν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμαῖοι παῖδες τῇ Περ-
» σικῇ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῇ φλο-
» γί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον· Εὐλογημένος
» εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Γεωργηθέντα, καὶ καθαρθέντα δι' ἀσκήσεως
Πάτερ, καὶ ἀθλήσει λάμπαντα καρτερῶς,
ὁ Χριστὸς σε προσεδέξατο, Εὐλογημένος εἶ, ὁ
Θεὸς μου βοῶντα καὶ Κύριος.

Νενευρωμένος, θεῖα δυνάμει Πάτερ ἠλεγξας,
πάντας τοὺς σεπτὸν εἰκόνημα τοῦ Χρι-
στοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφρονες, Εὐλογημέ-
νος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ω'ς Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως,
πάντες οἱ Πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν ἀγνήν,
καὶ τὸ Χαῖρέ σοι κραυγάζομεν· Εὐλογημένη σύ,
ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις Πανάμωμε.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» **Χ**είρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χά-
» σματα, ἐν λαϊκῷ ἔφραξε· πυρὸς δὲ
» δυνάμειν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ
» εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες·
» Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὀλοκάρπω-
σιν, Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὀλοκαύτωμα
τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογί

τῶν αἰκισμῶν ὀλοκαυτούμενον, καὶ κραυγάζεις· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδιώξάς σου τοὺς ἐχθρούς, καὶ διωκό-
μενος, Πάτερ κατέλαβες, καὶ κατεπά-
τησας Ὅσιε, τὴν ὄφρυν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνη-
ρημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ
κραυγάζων· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ω'ς τις περιδέξιος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀρι-
στεύς, ὠφθης Πανόλβιε· τῇ πρὶν ἀσκήσει
γὰρ ἄθλησιν, ἀνδρικώτατα προστέθεικας, συ-
ναθλητὴν τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ
βοῶντα· Πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.
Θεοτοκίον.

Πύλιν φωτοφόρον οὐρανῶν, σὲ ὀνομαζόμεν,
δι' ἧς διήλθε Θεὸς, καὶ σεσωμάτωται Πά-
ναγνε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὼ Θεὸς,
καὶ τῷ Πατρὶ ὡς ὁμοούσιος, ὃ βραῶμεν· Πάντα
τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» **Λ**ίθος ἀχειρόμητος ὄρου, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαίος ἐτμήθη,
» Χριστὸς συναψας τὰς διστώσας φύσεις· διὸ
» ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Α'πασαν τὴν αἴσθησιν Πάτερ, νῦν ὑπερβάς
πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταβέθη-
κας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγῶνων πλοῦτον δρεπούμε-
νος, Ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ Παραδείσου
τρυφὴν ἀληκτον.

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συνάθλῳ, συναπολαύων
Ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ
δι' αἰῶνος συνευφρανόμενος, τοὺς τὴν ὑμῶν πα-
νήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Ε'κ γῆς πρὸς οὐράνιον λῆξεν, Στεφανηφόροι
μεταστάντες, ἐνθα τῶν Ἁγίων οἱ δῆμοι,
καὶ τῶν Ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μα-
θητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις δια-
σώσατε.

Θεοτοκίον.

Ρ'ἦξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ
ὑμνοῦντων Θεομήτορ· παῦσον τὰς ὀρμὰς
τῶν πειρασμῶν· τῆς ἀμαρτίας θραῦσον τὸν
τάραχον· τὴν καταιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν
κινδύνων Μητροπάρθενε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία,
κατὰ τὴν τάξιν, καὶ Ἀπόλυσις.

(*) Ἐν ἄλλοις γράφεται Ἀθρίκιος.

Τῆ ΚΘ. ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ Ὁμολογητοῦ Κασσιανοῦ.

ΕΙΔΗΣΙΣ.

Γ' οἶον ὅτι, ὅτε ὁ χρόνος ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία αὕτη κατὰ τὴν κδ'. Εἰδὲ οὐκ ἐστὶ Βίσεκτος, ψάλλεται τῇ κη' ἐν τοῖς Ἀποδείπνοις.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ.

Εἰς τὸ, Κ ὕμνε ἐκέκραξα, ψάλλομεν προσάμοια Στιχηρά.

Ἦχος β'. Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Αγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι· σταυρὸν γὰρ ἐπὶ ὤμων σου ἀράμενος Ὅσιε, τῶ τῶν ὄλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ Πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχημάτισας. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν οὐφημούντων σε.

Νηστεῖαις ἀγρυπνίαις, τῶ Θεῷ αἰεὶ προσκολώμενος, ἀπάσης ἠδονῆς ὑψηλότερος μακάριε εἰδείχθης· καὶ καλαῖς ἀναβάσειςιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἐβλυσας διδασκαλίας ρείθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνωστὴν ἐκτιθέντα, Κασσιανέ θεόφρον σωτήριον. Διὸ βοῶμέν σοι· Ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν οὐφημούντων σε.

Ακωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφὴ σου Πάτερ διαίτια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψε, δι' οὗ φωταγωγεῖται Μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀγλύος λυτρούμενον· διὸ καὶ ἐορτάζει τὴν ἀγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν αἰεὶ σε δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σου.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον Ἀγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἐώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνηδοῦσα ὠλόλυξες, καὶ ἐκράζες· Τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, δι' οὗ ἡ μέθη ἀρθῆ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι' ἐμοῦ τῆς σέ τετοκυίας, σου τὴν εὐσπλαγχνίαν, ἐνδεικνύμενος.

Μετὰ τὴν συνήθη Στιχολογίαν, λέγεται ὁ Κανὼν, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς:

Σ αὶ Κασσιανέ τὴν δε τὴν ὠδὴν πλέκω. Ἰωσήφ. Ὡδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτὲ, τὴν Φαραῶν νίτιδα, πανστρατιάν ἢ ὑπέροπλος δύναμις· σαρκωθείς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδοξασται.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, Ὅσιε τὸν βίον σου, Κασσιανέ πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ' οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς ἐπιτελοῦσι, πίστει τὴν ἀγίαν σου μετάνοιαν.

Ολοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεὸν, πάντων Ἀξιάγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοσημάτων ἐξένευσας, καὶ φῶς ἐχημάτισας, ταῖς μεθέξει ταῖς αὐτοῖς θεοῦμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

Γὰτρός γεγένησαι ψυχῶν, θείαις σου διδάγμασι, Κασσιανέ ρυθμίζων τὰ φρονήματα, Μοναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἀριστα δεικνύων, τρίβον Θεοφόρε παμμακάριστε. Θεοτοκίον.

Κυοφόρον ἄνανδρον Ἀγνήν, πάντες σε γνωσκόμεν· τὸν γὰρ Θεὸν σάρκα θνητὴν ἐνδυσάμενον, ὑπὲρ νοῦν ἐγέννησας, τὸν φαιδρύναντα τῶν Ὁσίων τὸν σύλλογον. Ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, πίστει μεγαλύνοντες τὸν τόκον σου.

Ὡδὴ γ'. Ὁ Εἰρμός.

Ἐξήνησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στερεῦσας, Ἐκκλησία τῆ παρουσίας σου, ἐν ἣ ἔστερεώθη ἡ καρδιά μου.

Αστέρα ἐν τῷ ὕψει σε, Ἐκκλησίας λαμπρόντα, ὁ φωτισμὸς ἀνεδείξε, τῶν ἐν σκότει Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὠραιότης Πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὀμλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασσιανέ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ πάθει, πανουργίας δαιμόνων τροπωσάμενος.

Σοφίας πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδιά Πάνσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν Ἀγίῳ ἐβλυσε Πνεύματι, Μοναστῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα. Θεοτοκίον.

Γὰτρευσον Πανάμωμε, τὴν ψυχὴν μου δέομαι, ἐξασθενῆσαν πάθει, καὶ παντοίας ἐπαναστάσεις, τῶν κακίστων δαιμόνων μεσιτείαις σου.

Κάθισμα, Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Οσιωθείς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθείς σὺ τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασσιανὲ ὡς ἥλιος ἀπήστραψας, φέγγει τῶν ἐνθέων σου, διδασκῶν τὰς καρδίας, πάντων τῶν τιμῶντων σε, ἀεχνάως φωτίζων· ἀλλ' ἐκτενῶς ἰκέτευσεν Χριστὸν, ὑπὲρ τῶν πόθῳ, θερμῶς εὐφημῶντων σε.

Θεοτοκίον.

Τῆ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν, ἐν μετανοίᾳ κρίζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἠ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυρῷ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἶμοι! ποθεινότετε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακρόθυμε.

ᾠδὴ δ'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**λήλυθας, ἐκ Παρθένου οὐ πρέσβυς οὐκ
• **Ε**"Αγγελος, ἀλλ' αὐτὸς ὁ Κύριος, σεσαρκωμένος καὶ ἔσωσας, ὅλον με τὸν ἄνθρωπον·
• διὸ κραυγάζω σοι· Δόξα τῇ δυνάμει σε Κύριε.

Αγῶσί σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ πνεύματι Ὅσιε, ταῖς ἱεραῖς νοουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, ταῖς πανουργίας τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἐνεδρα.

Νεκρούμενος, ἐκουσίως τῷ κόσμῳ τὴν μέλουσαν, ζωὴν κληρὸν εἴληφας, Κασσιανὲ πανααίδιμε· νόμους συνεγράψω δέ, εἰς Μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν.

Ενώκησε, τῇ ψυχῇ σε ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε Πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα. Θεοτοκίον.

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀρρήτως Πανάμωμε, τὸν τοὺς Ὅσιους λαμπρύναντα, πίστει ἀριστεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Μ**εσίτης Θεοῦ, καὶ ἀνθρώπων γέγονας,
• **Μ**Χριστέ ὁ Θεός· διὰ σοῦ γὰρ Δέσποτα,
• τὴν πρὸς τὸν ἀρχίφωτον Πατέρα σε, ἐκ νυκτός ἀγνωσίας, προσαγωγὴν ἐσχίκαμεν.

Ηρπάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ἀχοῦμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς

τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

Νοὶ καθαρῷ, σὺ ἐνόπτριζόμενος τὸ κάλλος Χριστοῦ, ἴστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε Ἀοίδιμε, τὰς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκεῖθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, Θεοφόρε Πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίσκρον, ἠνεγκας καρπούς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντα πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα. Θεοτοκίον.

Ε'κ σοῦ ἡ ζωὴ, ὑπὲρ νοῦν Παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἀπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσεν κόσμον, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντά σε. ᾠδὴ ε'. Ὁ Εἰρμός.

• **Ε**'ν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
• **Ε** ἀνεξιχνίασον τῆς εὐσπλαγχνίας σε, ἐπι-
• καλοῦμαι ἀβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν Πάτερ ὠδευσας, πᾶσι τε τοῖς λόγοις σου ταύτην ὑπέδειξας, ἦν οἱ καλῶς βαδίζοντες, Παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ηζωὴ σου ὅσια γεγένηται, καὶ ἡ τελευταῖα μακαρία καὶ ἐντιμος, Κασσιανὲ Πατὴρ ἡμῶν, τῶν Ἁγίων Ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέρριψας, καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίας καὶ πράξεσιν, ἀγγελικῶς ἐβίωσας, ἐπὶ γῆς Θεοφόρε πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ω'ς καλὴν ὡς ὠραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς Παναμώμητε, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγένηται καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Συναξάριον.

Τῆ ΚΘ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Ὁμολογητοῦ, Κασσιανῆ τοῦ Ρ'ωμαίου.

Στίχοι.

Θείας μετεσταῖς Κασσιανὸς πρὸς νόας,
Θείας νοητῶς κασσίας ἀποπνέει.

Εἰκάδα ἀμφ' ἐνάτην θάινε Κασσιανὸς μεγαθύμων.

Ούτος ἦν ἐκ πόλεως Ῥώμης, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Ἐν ἀρχῇ οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ πολὺν πρὸς τοὺς λόγους ἐκτῆσατο ἔρωτα. Τῆ οὖν περὶ τούτους σπουδῆ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετήλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν εἰς ἅπαν ἐκμελέτησας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν Γραφὴν ἐμαθὼν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσεως γνώσεως, καὶ ἐν ἀγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ἀπαναστάς τῆς πατρίδος, καὶ τὴν σκίτην καταλαβὼν, τὸν μονῆρην βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδοὺς ἑαυτὸν μοναστηρίῳ,

πάσαν τε ὑπακοὴν ἐξασκήσας, καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκείθεν ἐκμαθὼν, καὶ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἐρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκώς, καὶ πάσῃ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτῆξας, πρὸς πλείονα πείραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν.

Ἀναστάς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ μοναστήρια τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νητρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσης Ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τοὺς βίβας, καὶ τύπους, καὶ ἀγωγὰς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριθείας καὶ σοφίας καὶ ὠφελείας οὐσαι πεπληρωμένοι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετέθησαν διδασκαλῆαι. Ἄς εἴ τις ἐπισκεμμένως καὶ ἠκριθωμένως διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τοῦ Συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γνώσεται. Οὕτως οὖν βιοῦς ὁ θεῖος οὗτος ἀνὴρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκείθεν μετέβη μονὰς.

Ταῖς αὐτοῦ ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀντίθεον πρόσταγμα παρανομοῦντος, τυ-
» ράννου μετάρσιον, τὴν φλόγα ἀνερόρι-
» πισε· Χριστὸς δὲ ἐφήπλωσε, θεοσεβέσι Παι-
» σί, δρόσον τὴν τοῦ Πνεύματος, ὁ ὢν, εὐλογη-
» μένος καὶ ὑπερένδοξος.

Διόλου ταῖς νεύσεσι ταῖς φανοτάταις, Θεό-
φρον θεόμενος, φωστὴρ ἐδείχθης ἄδυτος·
ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον, πάν-
των τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐ-
φημούντων σε.

Ἡ γλῶσσά σου πνεύματι ἐκτεθηγμένη, σα-
φῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σωτήριον,
καὶ τύπους ἐξέθετο, οἷς περ ῥυθμίζονται, πᾶ-
σαι Παμακάριστε αἰεὶ, τῶν μοναζόντων ἀγέ-
λαι χαίρουσαι.

Νοήματα Ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἄ-
γνωϊαν, καρδίας ἀπελαύνοντα, πλουσίως
ἀνέβλυσας, Πάτερ θεόσοφε· ὅθεν σε γεραίρομεν
πιστῶς, τὴν παναγίαν τελούντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Πασταῖς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ Λόγου, καὶ
θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσα-
το, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότη-
τα· τοῦτον οὖν ἐκέτευσ' Ἀγνή, κατοικτειρῆσαι
καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

ᾠδὴ η'. Ὁ Εἰρμός.

» Κάμινος ποτὲ, πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι, ταῖς ἐ-
» νεργείας διεμέριζε, τῷ θεῷ προστάγ-
» ματι, τοὺς Χαλδαίους καταφλέγουσα, τοὺς

» δὲ Πιστοὺς δροσίζουσα, ψάλλοντας· Εὐλογεῖ-
» τε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Λάμπων ὡς ἀστὴρ, τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ,
Κασσιανὲ φωτίζεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ
πληρώματα, τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλὺν,
καὶ μέλπειν προτρεπόμενος, ἅπαντας· Εὐλο-
γεῖτε, πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἐδυσας θανῶν, ὡς ἥλιος Παμμακάρι· ὥσπερ
ἀκτῖνας δὲ κατέλιπες, ἀδύτους τοὺς λό-
γους σου, φωτίζουσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν
πίστει τὴν ἀγίαν σου, μνήμην ἐπιτελούντων,
καὶ δοξαζόντων τὸν Κύριον.

Κάλλους νοητοῦ, ἀρρήτως ἀπολαύεις, ἀπο-
λυθεῖς τοῦ δε τοῦ σώματος, καὶ βλέπειν
ἠξιώσαι, ἅπερ βλέψῃσιν αἰοῖδιμε, Ἀγγέλων τὰ
στρατεύματα μέλποτα· Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ
ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὡφθης οὐρανῶν, Παρθένε πλατυτέρα, τὸν
μυδαμοῦ Θεὸν χωρέμενον, ἀφράστως κη-
σασσα, καὶ τεκοῦσα ὑπὲρ ἔννοιαν, διπλῆν ὄντα
ταῖς φύσεσι, μίαν δὲ κεκτημένον, θεοπρεπῶς
τὴν ὑπόστασιν.

ᾠδὴ θ'. Ὁ Εἰρμός.

» Ἀνάρχου Γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύ-
» ριος, σαρκωθείς ἐκ Παρθένου ἡμῖν ἐ-
» πέφανε, τὰ ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγα-
» γεῖν τὰ ἐσκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον,
» Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἰσχύς σοι δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύνα-
μις, τὰς ἀρχὰς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτο-
ρος· ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς,
Πάτερ θεοφόρε, χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν Ὁ-
σίων ἀγαλλόμενος.

Ὡς ῥόδον ἠδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιαζουσιν, οἱ
θεόπνευστοι λόγοι, τῆς θείας γλώττης σε·
σύ γὰρ εὐῶδια ἐγένου, τῆ δὲ ἡμᾶς, Θεὸς σαρκω-
θέντος, δι' ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορευ-
οντες, Κασσιανοῦ νῦν τῇ μνήμῃ ἐπαγαλλό-
μενοι· ψάλλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ,
ὄντι ἐν Ἁγίοις, καὶ καθαγιαζόντι, τοὺς ἐν πί-
στει αὐτὸν σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαινίσας, τὴν φύσιν τοῦ Προ-
πάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρ-
θενεύουσα, φύσεως ἀπάσης τὸν Πλάστην· ὃν
ἐν Σταυρῷ, κρεμαίμενον πάλαι, ὠλόλυξες βλέ-
πουσα, Παναγία Μητροπαρθένε.

Καὶ ἡ λοιπὴ τοῦ Ὁρθρου Ἀκολουθία
κατὰ τὸ σύνθηδες, καὶ Ἀπόλυσις.

Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α

Κ Α Ι

Σ Τ Α Υ Ρ Ο Θ Ε Ο Τ Ο Κ Ι Α .

Υαλλόμενα μετὰ τὰ Προσόμια τοῦ τυχόντος Ἀγίου, ἐν ταῖς ἑξ ἡμέραις τῶν Μειόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰάν αὐταὶ τύχωσιν ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ. Ὡσαύτως μετὰ τὰ Καθίσματα τῆς γ'. ὡδῆς, Θεοτοκία καὶ Σταυροθεοτοκία ἕτερα, διὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας.

Τῆ Γ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ἐδωκας σημείωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ παναίμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥώσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ Δείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κληρον τὸν οὐράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὐρω Δέσποινα, εὐφραινόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλόνηρον, ἔκλαιε βωῶσα· Τί τῷ τῷ Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαὸς, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; Καταπλήττομαι εὐσπλαγγνε, σὴν ἐκουσίον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Καθίσμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Α'κατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, Θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοί, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σὰρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἀγνή ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀπειρόγαμος, Ἀγνή καὶ Μήτηρ σου, Χριστὸν ὀρώσά σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηναῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος,

Febbraro .

19*

ἄνομος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμῶ σου τὴν Δεῖαν συγκατάβασιν.

Τῆ Δ'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ε'πομβρίαῖς πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταδρόσισον, ἢ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν τὴν ἄμετρον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχοντα· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου, καὶ χειμάρρου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ αἰεζῶω πρεσβείᾳ σου.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμναῖς ἢ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱέ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ Σταυροῦ, ἀνηρητήθης μακρόδυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σε Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Μετὰ τὸ Καθίσμα τῆς γ'. ὡδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Θεῖας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάναγενε Παρθενομήτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλου ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γῆν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα Σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η' ἀμίαντος, ἀμναῖς τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος, Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασασμένη

κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασῆσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῆ Ε΄. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ΄. Ἐδωκας σημεῖωσιν.

Τὸ χαῦνον καὶ ἔκλυτον, Παρθενομήτορ πα-
νάμωμε, τῆς ψυχῆς μετὰβαλε, εἰς ῥῶσιν
καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιῆν τε καὶ
πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ, ὅπως ἐκ-
φύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κληρὸν τὸν οὐ-
ράνιον, καὶ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ
εὐρω Δέσποινα, εὐφραϊνόμενος πάντοτε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν
ὀρυττάμενον, ὑπὸ λόγχης ἢ Πάναγνος, Χρι-
στὸν τὸν φιλόνητον, ἔκλαιε βοῶσα· Τί τέτο
Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ΄
ῶν πεποιήκας, καλῶν αὐτοῖς καὶ σπευδαίς με,
ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήτταμαι εὐ-
σπλαγγνε, σὴν ἐκούσιον Σταύρωσιν.

Μετὰ τὸ Κάθισμα, τῆς γ΄. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Θεῖα γέγονας, σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη πάνα-
γνε Παρθενομήτορ, τῆ καθαρότητι Ἄγ-
γέλους ὑπερέχουσα· τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ γοῦν
γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν,
ἀποκαθάρον, πρεσβειῶν σε ἐνθέοις ναίμασι, πα-
ρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀμίαντος Ἄμνας τοῦ Λόγου, ἢ ἀκήρατος
Παρθενομήτορ, ἐν τῷ Σταυρῷ θρασυμένη
κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδίνως βλασῆσαν-
τα, μητροπρεπῶς θρηνωδοῦσα ἐκραύγαζεν· Οἴ-
μοι τέκνον μου! πῶς πάσχεις; θέλων ρύσασθαι,
παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Τῆ Σ΄. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β΄. Τριήμερος ἀνέστης.

Μεγίστων δωρημάτων ἡμῖν, ὁ τόκος ὁ ἀλό-
χευτος, τῆς Παρθένου, πᾶσι γέγονε σα-
φῶς· Θεὸς γὰρ τὴν φθαρεῖσαν, καινίζει πάλιν
φύσιν, καὶ ἀναπλάττει τὸ ἀνθρώπινον.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Η πάναγνος ὡς εἶδές σε, ἐπὶ Σταυροῦ κρε-
μάμενον, ἀνεβόα, θρηνωδοῦσα μητρικῶς·
Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον,
πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ο ὑσιωπήσομεν ποτέ Θεοτόκα, τοῦ εὐχαρί-
στως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλεῖ
Δέσποινα οἱ δέλοί σε, κράζοντες καὶ λέγοντες·
Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι,
ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων, καὶ ἀναγκῶν καὶ πάσης
ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις, ἡμῶν ἢ ἀντίληψις·
Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἢ
ἐπ' ἐσχάτων σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ Σταυ-
ροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστέ, Οἴμοι! ποθει-
νότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς
Θεὸς ὑπ' Ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν
Υἱέ, θέλων σταυροῦσαι; Ὑμῶ σε μακροθύμε.

Τῆ Ζ΄. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. β΄. Ὀλην ἀποθέμενος.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν
δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὄλον ἀνε-
νέργητον παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τῆ ἀσά-
του βίβη, καὶ ἐλέως προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκε-
ψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, ταῖς ἀνιάτοις
μώλωπι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν ἀνάγαγε· ὅπως σὲ
δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ με-
γαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπαρθένε.

Ἦ Σταυροθεοτοκίον.

Ρομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν,
τὴν σὴν διελήλυθε, παναγία Δέσποινα, ὅτε
ἔβλεψας, τὸν ἐκ σὲ λάμψαντα, ἀπορρήτῳ λόγῳ,
ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, Σταυρῷ ὑψούμενον,
ᾄξος καὶ χολῆν τε γευόμενον, πλευραῖν τε ὀρυ-
τόμενον, χεῖράς τε, καὶ πόδας ἠλούμενον· καὶ
ὄδυρομένη, ὠλόλυξες βοῶσα μητρικῶς· Τί τέτα
τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ΄. ὠδῆς.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ως Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀ-
σπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μα-
καρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ
ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος· καὶ ὡς βρέφος

δηλαΐεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον· ὅθεν τῶν Ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· Πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνήσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἢ ἀμναῖς θεωρῆσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυξε δακρῦσσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· Ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μὲ φλέγονται, ὀρώσης σε τὴν σαύρωσιν, ἣν περ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. Μακρόθυμε, Κύριε, τοῦ ἐλέους ἢ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος, σπλαγγίσθητι καὶ δώρησαι ἕν, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς δούλοις σου, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου πίστει, τὰ θεῖα παθήματα.

Τῆ Η'. ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ.

Μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Ἑσπερινοῦ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ἦχος πλ. α'.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζομέν σε, οἱ Πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν ἄσειζον, τὸ τεῖχος τὸ ἀρρήκτον, τὴν ἀρράγη ἢ προσασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον, ὁμοιον.

Ως ἀμνὸν σε Λόγε, ἢ ἀμναῖς καὶ Παρθένος, πρὸς σφαγὴν χωροῦνται, καθορῶσα ἐβόα· ὦ ξένου τολμήματος! πῶς ἄνομοι σφάττουσι, τὸν τοὺς ἀνθρώπους ζωοῦντα; Μέγα σου Υἱέ μου τὸ ἔλεος!

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μετὰ τὰ Προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι.

Νύμφην σε Παρθένον ἐκήρυξαν, τῆς ἀξίας τοῦ Πατρὸς, καὶ τῆς Θεότητος αὐτοῦ, οἱ Θεὸν ἀξιωθέντες, κατιδεῖν σωματικῶς, καὶ Λόγου καὶ Θεοῦ Κόρη Γεννήτριαν, καὶ Πνεύματος Ἁγίου οἰκητήριον· ἐν σοὶ γὰρ πᾶν τῆς Θεότητος, σωματικῶς κατεσκήνωσε, τὸ πλήρωμα, πληρεστάτης οὔσης χάριτος.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Ξύλῳ προσπηγνύμενον Κύριε, ὡς ἐώρακεν ἀσπὸρος, ἢ τεκοῦσά σε Ἄμναῖς, κατεξαίνετο τὰς ὄψεις, καὶ ἐβόα ἐν κλαυθμῷ· Υἱέ μου, πῶς σφαγὴν φέρεις τὴν ἄδικον; πῶς θνήσκεις, ὁ ἀθάνατος ὡς ἄνθρωπος; Λόγον μοι δὸς φῶς γλυκύτατον, βλέπον Μητέρα θρηνοῦσάν σε, καὶ δόξασον, ταύτην Λόγε τῇ ἐγέρσει σου.

Μετὰ τὸ Κάθισμα τῆς γ'. ὠδῆς.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Ακατανόητον, καὶ ἀκατάληπτον, ὑπάρχει Δέσποινα, θεοχαρίτωτε, τὸ πεπραγμένον ἐπὶ σοὶ, φρικτὸν ὄντως μυστήριον! τὸν γὰρ ἀπερίληπτον, συλλαβοῦσα ἐκύησας, σάρκα περιθέμενον, ἐξ ἀχράντων αἱμάτων σου· ὃν πάντοτε Ἄγνη ὡς Υἱόν σου, δυσώπει τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον.

Η ἀπειρόγαμος, Ἄγνη καὶ Μήτηρ σου, Χριστὲ ὀρώσα σε, νεκρὸν κρεμάμενον, ἐπὶ τοῦ ξύλου μητρικῶς, θρηνοῦσα ἀπεφθέγγετο· Τί σοι ἀνταπέδωκε, τῶν Ἑβραίων ὁ ἄνομος, δῆμος καὶ ἀχάριστος, ὁ πολλῶν καὶ μεγάλων σου, Υἱέ μου δωρεῶν ἀπολαύσας; Ὑμνῶ σου τὴν θεῖαν συγκατάβασιν.

Τ Ε Λ Ο Σ.

This book should be returned to
the Library on or before the last date
stamped below.

A fine of five cents a day is incurred
by retaining it beyond the specified
time.

Please return promptly.

